ဗုဒ္ဓဓမ္မ ပြဿနာ-၃

ဝေဘာဂီ-ဆရာရှင်ပညာဇောတ

ဖြန့်ချိရေး

ပိတောက်စာပေ

၁၁၆/၇၊ ရန်ကင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေ ခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၁၀၄၅၅)

ပထမအကြိမ်
၁၉၇၈-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ

အုပ်ရေ-၂၀၀၀

ပန်းချီ
စံတိုး

ဘလော့က်
လွင်

အဖုံးရိုက်
စကားဝါ

တန်ဖိုး-၁၂ ကျပ်

ဒေါ်တင်မေ၊ ပိတောက်စာပေ (၀၁၅၁၇) ၁၁၆–၇၊ ရန်ကင်း၊ ရန်ကုန်မြို့က ထုတ်ဝေ၍၊ ဦးအုန်းစိန်၊ (မြ–၁၃၁၇) ရွှေပြည်ဒိုးပုံနှိပ်တိုက်၊ ၅၄ ဇော်တိကလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့က ရိုက်နှိပ်သည်။

ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ-၃

ဆာဒဂ်·အရှင်ပညာဇောတ

ထွက်ပြီးစာအုပ်များ

နိုင်ငံကျော် စာရေးဆရာကြီး–ဦးသော်ဇင်၏ လျှောက်ထားတိုက်တွန်းချက်အရ "တေဒဂ်ဝတ္ထုများ"ကို အကျဉ်းချုပ်၍ [၁၄]ရက် ကိုင်တိုင်ဟောပြောရာမှ သတိသံဝေဂတရားဖြစ်ပွားကာ တောထွက်သွားသဖြင့် "တေဒဂ်–ကိုယ်တော်"ဟု တွင်သော "တေဒဂ်-အရှင်ပညာဇောတ"၏ ထွက်ပြီးစာအုပ်များ--

၁။ ဒါနဝတ္ထု [၂] ကြိမ်ရိုက်
၂။ သီလဝတ္ထု
၃။ ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ (၁)
၄။ ဘာဝနာဝတ္ထု
၅။ ဒေါသဖြေဖျောက်နည်း
၆။ ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ (၂)
၇။ ဓာတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်း [ကြိုးကြပ်]
၈။ ဗုဒ္ဓ၏ သတ်သတ်လွတ်
၉။ ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ (၃) [ထွက်ဆဲ]
၁၀။ ရှင်လောင်းသင် ရှင့်ကျင့်ဝတ် (ရိုက်ဆဲ)

မာတိကာ

၁။ နိဒါန်း စာမျက်နှာ....

၂။ အရှင်ဘုရားကြွယင်ဗုဒ္ဓဘာသာထဲဝင်မယ်ဘုရား ၉

၃။ နိဗ္ဗာန်မှာရုပ်ထူး-နာမ်ထူးရှိတယ်ဆိုဘုရား ၂၃

၄။ ဘိန်းဖြူထက် ချမ်းသာတယ် ၃၉

၅။ စရိုက်ဆိုတာ ဘာတွေပါလဲ? ၅၃

၆။ ကျွတ်မှန်းမသိ-ကျွတ်နေပြီ ၆၉

၇။ ကုသိုလ်ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိပါသလဲဘုရား? ၈၃

၈။ ကပ္ပိယသေယင် အသေဆိုးနဲ့သေရတယ်ဆိုဘုရား? ၁၀၁

၉။ လူတိုင်း တရားရနိုင်ပါသလားဘုရား? ၁၂၁

၁၀။ ထိုင်ပြတယ်တဲ့ဘုရား ၁၃၅

၁၁။ ဘယ်ဓုတင်ဆောက်တည်ပြီး
တရားအားထုတ်ရပါ သလဲဘုရား? ၁၄၉

၁၂။ သာသနာရေးနှင့်ဘာသာရေး
ဘယ်လိုထူးပါသလဲ ဘုရား? ၁၇၇

၁၃။ နတ်များကို ကိုးကွယ်ပ-သသင့်ပါသလားဘုရား? ၁၉၅

၁၄။ လူမိုက်နဲ့ပညာရှိကို ပညာနှင့်သတ်မှတ်ပါသလား? ၂၀၉

၁၅။ ပူပန်စိတ် မဖြစ်ဘူးလား? ၂၂၅

၁၆။ ဘတ်(စ်)ကားနှင့်ပင့်ယင် ကြွနိုင်ပါသလားဘုရား? ၂၃၉

၁၇။ သပိတ်အိုင်တောရတွင် သိမ်သမုတ်ခြင်း ၂၅၃

၁၈။ မွေးနေ့မှာ ကောင်းမှု ကုသိုလ်လုပ်ခြင်းဟာ–
ဘယ်လိုအကျိုးကျေးဇူး ရှိပါသလဲဘုရား? ၂၇၁

၁၉။ ၅၂၈သွယ်မေတ္တာဆိုတာ ဘယ်ဟာတွေလဲဘုရား? ၂၈၇

"နိဒါန်း"

ယခုမှ "ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ"(၃)သည် စာရှုသူ၏လက်သို့ ရောက်ရှိလာချေပြီ၊ စာရှုသူသည် (၁) နှင့် (၂)ကို ဖတ်ရှုရပြီလား၊ မဖတ်ရှုရသေးလား?ဟု မသိပါပေ။

မဖတ်ရှုရသေးသော် ဖတ်ရှုပါဟု မညွှန်ကြားလိုပါ၊အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိရေးသော စာအုပ်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဖတ်ရှုရသူ့ အဖို့တွင်မူ တအုပ်နှင့်တအုပ် ပြဿနာချင်းမတူပုံ, ဗဟုသုတရပုံချင်း မတူပုံ, စိတ်ဝင်စားပုံချင်း မတူပုံ စသည်ဖြင့် မတူပုံမျိုးစုံကို ဖတ်ရှုရလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။

မိမိသည် ဗုဒ္ဓဓမ္မ ပြဿနာများကို ရေးသားရာ၌ မည်သူတော့ သာစေ, မည်သူတော့နာစေ ဆိုတဲ့ဆန္ဒ အလျင်းမရှိကြောင်းဝန်ခံပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိပြဿနာများ ဖြေရှင်းသောအခါ အမည်နာမ မှိုင်းရာဒေသစသည့် အဖြစ်မှန် အမည်များကို မသုံးဘဲ(....) ဖြင့်ပြပါသည်။

မိမိနှင့် ကြုံတွေ့ရသည့် ပြဿနာများကို အများရှောင်နိုင်, ရှားနိုင်,အတုယူနိုင်,လိုက်နာနိုင်စေလိုတဲ့ ဆန္ဒနဲ့ ဖေါ်ပြခြင်းမှ တပါး၊ သူတပါးကို ထိခိုက်စေ နစ်နာစေဆိုတဲ့ဆန္ဒမျိုး မိမိတွင် လုံးဝမရှိပါ။

ပြဿနာများသည် မိမိထံတွင် များစွာ ရှိပါသေးသည်။ ပြဿနာများ ဖြေရှင်း ရေးသားသောအခါ မိမိစိတ်ကူးတွင် အလျင်ပေါ်လာသည့် ပြဿနာလဲဖြစ်၊ ကြည့်ရှုစရာ စာအုပ်စာတမ်း လက်တကမ်းတွင်လဲ ရှိသည့်ပြဿနာများကို ဦးစွာဖေါ်ပြပါသည်။

ပြဿနာများကို ရှေ့နောက်စဉ်ရာ တွင်လဲ စာရှုသူ မပျင်းစေရန် ပြဿနာအတို–အရှည် စိတ်ဝင်စားမည် ထင်ရသည့် ပြဿနာ၊စိတ်ဝင်စားမည်မထင်ရသည့် ပြဿနာစသည်ဖြင့် စိတ်ကူး၍ စီစဉ်ဖေါ်ပြပါသည်။

အချို့ပြဿနာများမှာ နှစ်တွေ ကြာနေ သော်လဲ အဖြေအဖြစ်သို့ မရောက်လာနိုင်သေးဘဲ၊အချို့ပြဿနာများမှာ ရေးဆဲမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော်လဲ စိတ်ဝင်စားမှုရှိ၍ တခါတည်း ရေးထည့်လိုက်နိုင်တာလည်းရှိပါသည်။

စာရှုသူသည် ဗုဒ္ဓဓမ္မကို လေ့လာလိုက်စားနေသူတဦးဖြစ်က ဤစာအုပ်ပါ ပြဿနာများသည် စာရှုသူ အတွက် များစွာ အထောက်အကူ ပြုလိမ့်မည်ဟု မိမိ ယုံကြည်ပါသည်။

ပြဿနာများမှာ တပွဲတိုး,တရိန်တိုး ပြီး–ပြီးရောသဘောနှင့် ဖတ်ရမည့် ပြဿနာမျိုးများ မဟုတ်ပါ၊တဖြေးဖြေးစဉ်းစားဖတ်ပြီး သေသေချာချာ လိုက်နာ ,မှတ်သား, ရှောင်ကြဉ် ရမည့် ပြဿနာများ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရှုသူသည် ပြဿနာတခုတခုကို သေသေချာချာ ဖတ်၍ လိုက်နာသင့်သည့် ပြဿနာကို လိုက်နာ။ အတုယူသင့်သည့် ပြဿနာကို အတုယူ။ရှောင်ရှားသင့်သည့်ပြဿနာကို ရှောင်ရှားနိုင်လျှင် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုကျိုး နပ်ပါမည်၊ မိမိအတွက်လည်းရေးရကျိုးနပ်ပါသည်။

သို့မဟုတ်က စာရှုသူတွင်လဲ အကျိုး မများ, မိမိ တွင်လဲ အကျိုးများမည် မဟုတ်ပါ။ ထိုသို့ကား မဖြစ်စေချင်ပါ၊ ဖတ်ရှုသူ-ရေးသူ နှစ်ဦးနှစ်ဝ အကျိုးများစေချင်ပါသည်။

ယင်းသို့ အကျိုးများသည်ဟု ဆိုပါက ကျန်ရှိနေသေးသော ပြဿနာများကို(၄-၅-၆)စသည် အနေ ဆက်လက်၍ ဖေါ်ပြဦးမည် ဖြစ်ပါသတည်း။

တေဒဂ်-အရှင်ပညာဇောတ
ဝိသိဋ္ဌ ဒီဃဘာဏကနှင့် သိရီပဝရ ဓမ္မစရိယ
မသိုးကျောင်း-တောကျောင်းကြီး
ကွင်းကောက်တောင်-အင်္ဂပူမြို့နယ်။ ဧရာဝတီတိုင်း
၁၃၃၉-ခုနှစ်၊ နယုန် လပြည့်ကျော်-၁၂-ရက် နေ့။

နမော ဘော အမတဒဒ

အရှင်ဘုရားကြွယင်

ဗုဒ္ဓဘာသာထဲဝင်ပါ့မယ်

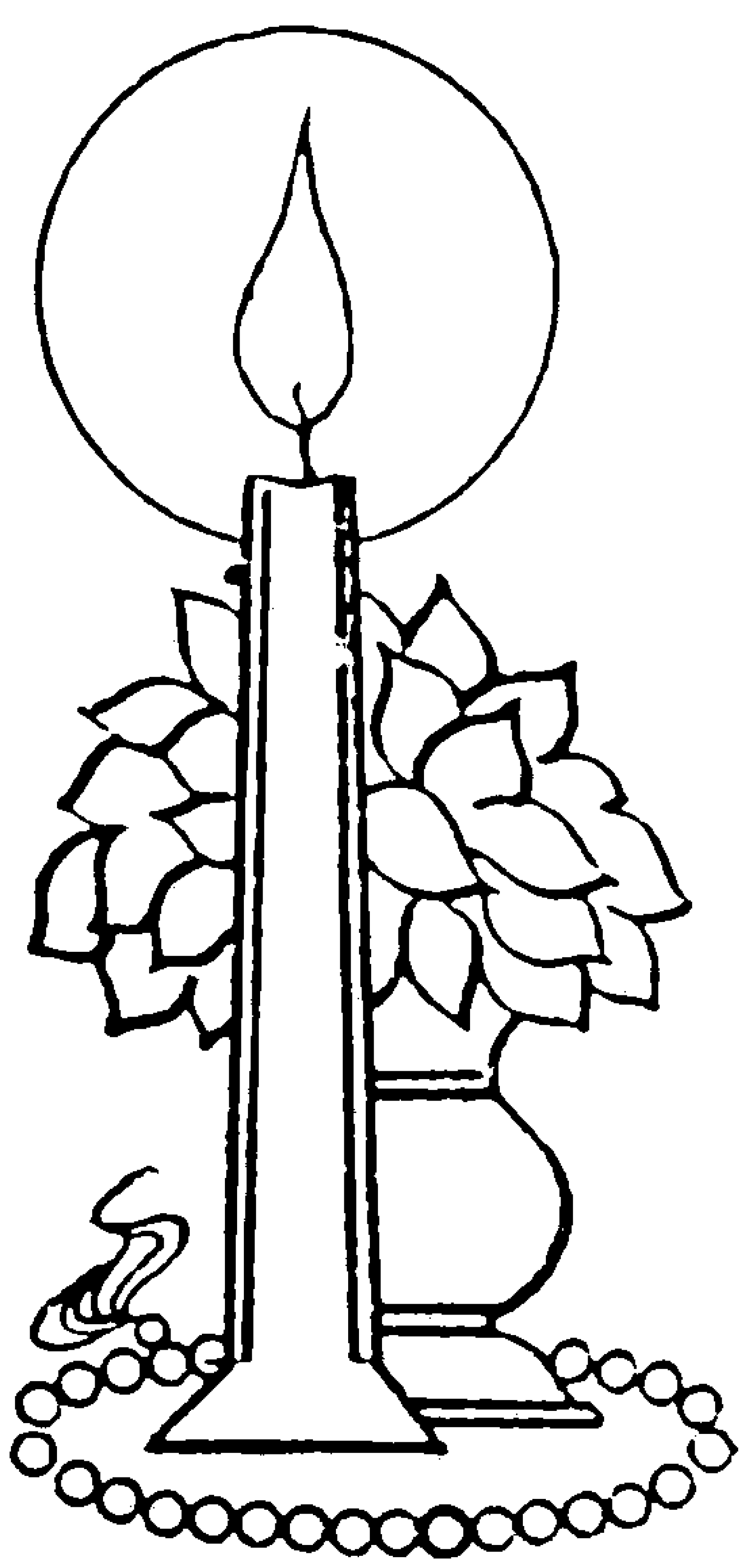

၁။ ။အရှင်ဘုရားကြွယင် ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ဝင်ပါ့မယ်

မိမိသည် နယ်လှည့်တရားဟောရန် ဝါသနာမပါပေ၊ သို့သော် ရင်းနှီးသူများကို ဟောပေးရာမှ ကျယ်ကျယ်လာ၍ နယ်လှည့်ဟောရသလို ဖြစ်လာ၏။ မိမိ ဟောပြောပေးသဖြင့် အကျိုးရှိသင့်သလောက်လည်း ရှိပါ၏။ ရံခါ အကျိုးထည်းမှ အပြစ်တွေလည်း ပေါ်လာတတ်ပါ၏။

တချိန်က ဖြစ်ခဲ့၏။ မြို့တမြို့ရှိ အသင်းအဖွဲ့ တခုမှပင့်သဖြင့် သုံးညသွားရောက်ပြီး ဟောရ၏။ မိမိရည်ရွယ်ချက်မှု ဒီတခါဘဲ ဟောပေးမည်။ နောက်တခါ မဟောတော့ဟု ရည်ရွယ်ထား၏။

ပင့်စဉ်ကလည်း အားနာ၍ လက်ခံလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဖြင့် အချိန်ရောက်၍ တရားနှစ်ညဟောပြီးသော်၊ နောက်နှစ်အတွက် တချို့က လာပင့်ကြ၏၊ မိမိသည် လက်မခံပေ၊ နောက်ဆုံးညရောက်သော် တရားတပွဲလုံးရှိ ပရိသတ်တွေ ဝိုင်းဝန်းပင့်ကြသည်။ မိမိသည် လက်မခံပေ၊ ပင့်စာကိုမယူပေ။

သို့နှင့် ပြန်ရမည့်နေ့တွင် အိမ်တအိမ်သို့ ပင့်သဖြင့် ကြွရပြန်သည်။ ယင်းတွင် တခါပင့်ကြပြန်သည်၊ မိမိသည်လက်မခံပေ၊ ထိုစဉ် မူဆလင်ဒကာဒကာမတယောက် ရောက်လာသည်၊ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးသည်၊ ပြီးသော် လျှောက်သည်–

"အရှင်ဘုရား လာမည့်နှစ်တရားပွဲ လက်မခံဘူးဆို ဘုရား"

"အင်း"

"ဘာဖြစ်လို့ လက်မခံတာလဲဘုရား"

"ဦးပဉ္ဇင်းက ဓမ္မကထိကမှ မဟုတ်ထာ၊ စာချနေတာ၊ တော ထဲနေတာ၊ အလုပ်ပျက်လို့"

"ဒကာ-ဒကာမတွေ အကျိုးများပါတယ်ဘုရား၊တနှစ်တော့ ကြွပါအုံးဘုရား"

"ဟင့်အင်း မကြွနိုင်ဘူး။ တနှစ်ကနေ နောက်တနှစ်ဆက်နေ ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ"

"တချို့များဟောချင်လို့ လိုက်တောင်စပ်နေတာဘဲဘုရား။ အရှင်ဘုရား အဆင်သင့်ဘဲ ကြွပါဘုရား"

"နို့....အဲဒီ ဟောချင်လို့ လိုက်စပ်တဲ့ဘုန်းကြီးပင့်ပါလား။ မဟောချင်တဲ့ဘုန်းကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ ကပ်သပ်ပင့်နေရသလဲ"

"တပည့်တော်တို့မြို့မှာ တရားပွဲကျင်းပတာဒီနှစ်ဆိုရင်(၂၂) ကြိမ်ရှိပြီဘုရား၊ တပည့်တော်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်သေး ပါဘုရား၊ တရားကို မျှောင်ထဲကနေ ခိုးခိုးနာရပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီ (၂၂)ကြိမ်မှာ ယခု အရှင်ဘုရားဟောတာ နားလည်တယ် သဘောကျတယ်ဘုရား"

"ဦးပဉ္ဇင်းထက် အဟောကောင်းဘဲ ဆရာတော်တွေ အများ ကြီးဘဲဟာ"

"ကောင်းတာက တမျိုးစီပါ ဘုရား"

"အဘူတူပါဘဲ၊ သူလဲဒီတရားဟော ကိုယ်လဲဒီတရားဟော၊ ဘာထူးမှာလဲ"

"မတူပါဘုရား၊တပည့်တော်တို့မြို့က တောင်ကန့်လန့် လူကန့်လန့်ပါဘုရား၊ မင်းသမီးမင်းသားလဲ တော်ရုံတန်ရုံနဲ့ ကြိုက်ထာမဟုတ်ဘူး ဒီဒေလာက်တော့ ဒို့လဲကတတ်ထာဘဲဆို ထပြန်တာဘုရား"

"အင်း.... တရား႔ွလဲဒီလိုလား၊ ဒို့လဲဒီဒေလာက်တော့ ဟောတတ်သာဘဲဆို ထပြန်တာဘဲလား"

"တော်ရုံတန်ရုံနဲ့ နားမတိုးဘူးဘုရား။ ထပြန်တာဘဲဘုရား"

"အင်း....ခက်သားဘဲ"

"မခက်ပါနဲ့ ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားကြွပါဘုရား"

"မကြွချင်ဘူး"

ထိုအခါ ယင်းအမျိုးသမီးသည် လက်အုပ်ချီကာ လျှောက်ထားတော့သည်–

"အရှင်ဘုရား ကြွပါဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတရားလဲ နားလယ်ပါတယ်သဘောလဲ၊ ပေါက်ပါတယ်၊ ရှေ့နှစ်ခါ အရှင်ဘုရားကြွယင် တပည့်တော် ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ဝင်ပါမယ်ဘုရား"

ယင်းသို့ လျှောက်ထားသောအခါ မိမိကပ္ပိယမှုဝ၍ အနီးအနားရှိ အားလုံးသော ဒကာ-ဒကာမတွေက ဝိုင်းဝန်းလျှောက်ကြပြန်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ ဒီလိုဆို ကြွသင့်ပါတယ်ဘုရား၊ ကြွယင် ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ဝင်မယ်ဆိုတော့ မကြွလို့ဘယ်ဖြစ်မလဲ ကြွပါဘုရား"

"ညီးကလဲ တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ဝင်မှာလား၊ ညီးတကယ် ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ဝင်ယင်၊ ဘုန်းဘုန်းကလဲ ရှေ့နှစ်ခါ တကယ်ကြွ မှာပေါ့၊ ဘယ်နေ့မလဲ"

"ဘုန်းဘုန်း ကြွမယ်မဟုတ်လားဘုရား"

"အရှင်ဘုရား ဒါတော့ ကြွသင့်ပြီထင်ပါတယ် ဘုရား"

"အရှင်ဘုရား ပင့်စာလက်ခံပါဘုရား"

"အရှင်ဘုရား ဟောပေးလို့ တယောက်ကျွတ်ဘယ်ဆိုဘယ်နဲ့ မလဲဘုရား၊ ကြွပါဘုရား"

ယင်းသို့စသည်ဖြင့် ဝိုင်းဝန်းလျှောက်ထားသောအခါ မနေ သာတော့သဖြင့်"ကဲ....ကဲ ပင့်စာသာ ကပ်တော့"ဟု ပင့်စာကို လက်ခံလိုက်ရတော့သည်။

ထိုအခါ ပင့်လျှောက်သူ အမျိုးသမီးဘက်သို့ လှည့်ကြကာ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားကြပြန်သည်–

"(........) ကျေးဇူးဘဲ၊ ဘုန်းဘုန်းကို (....) ပင့်လို့ရတာ"

"ဈေးကကြားယင် ဘယ်လောက်ဝမ်းသာမလဲ"

"ဟုတ်တယ် (....) ဈေးကကြားယင် (....) ကိုသိပ်ကိုကျေး ဇူးတင်ကြမှာ"

"(....)တော့ နာမယ်ကြီးအုံးမယ်၊ ပင့်မရတဲ့ဘုန်းကြီးကို ရ အောင်ပင့်လို့"

ယင်းသို့စသည်ဖြင့် သူတမျိုး ငါတဖုံ အစုံစုံပြောဆိုရင်းဖြင့် တနှစ်တာ တရားပွဲ စခမ်းသိမ်းခဲ့သည်။

နောက်နှစ် တရားပွဲရက်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ၊ မိမိသည်ပဌမနှစ်က တည်းခိုသည့် နေရာကို သဘောမကျ၊ တရားပွဲနှင့်နီး အတန်း ကျောင်းနှင့်နီး၍ ဆူသည်။ သို့ဖြစ်၍ တနေရာ ရွှေ့ပြီးတည်းခို

မည်ဟု စိတ်ကူးရှိသည်၊ အဖွဲ့ဝင် အချို့လည်း ကြိုတင်ပြောထားသည်။

ရထားဆိုက်သော် ကြိုသူများနှင့် လွဲတော့သည်။ အထက်တန်းတွဲမှာ နောက်ဆုံးက ချိတ်သည်၊ ကြိုသူများက အလယ်က စောင့်သည်။ မိမိက ကား သိနေတာနှင့် ကြိုသူများကိုမစောင့်ဘဲ၊ မိမိသွားမည်, တည်းမည်စိတ်ကူးထားသည့် ကျောင်းသို့ ရှေ့ရှုသွားတော့သည်။

ကြိုသူသုံးယောက် ပြေးလိုက်လာ၍ မှီသည်။ အနားရောက်လာသူအား ဘယ်မှာနေရာပြင်ထားလဲ မေးသောအခါ၊ ပြင်နေကျနေရာမှာဘဲ ပြင်ထားသည်ဟု ပြောသည်။

ဟို(....)မှာ ပြင်မထားဘူးလား မေးသောအခါ ပြင်မထားဟုဖြေသည်၊ မိမိမှာ ပြင်မထားလဲ နေရာပြင်တာ ဘာကြာတာမှတ်လို့ဘဲ အဲဒီ(....)ဘဲ သွားမယ်ဟု ပြောသည်။

မိမိအနားရောက်လာသူ သုံးဦးမှာ အင်းမလှုပ်,အဲမလှုပ်ပေ။ ဝမ်းမီလဲ သာမည်ဟုဘဲ သဘောထားသည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ပထမနှစ်က တည်းခိုသည့် နေရာရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ ဒကာတယောက်က အရှင်ဘုရား ဒီကြွပါ၊ ဒီမှာ ပြင်ထားပါသည်ဟု လျှောက်ပြန်သည်။

ထိုအခါ မိမိက ဒီမှာပြင်ထားပေမဲ့ ဒီမှာမှ မတည်းခိုဘဲဟာ (....) ဘဲ တခါထဲသွားတော့မယ်ဟု ပြောပြောဆိုဆို သွားပါတော့သည်။

ရောက်မှ နေရာပြင်ကြ ရသည်။ ပြီးသော် လိုက်ပို့သူများ ပြန်သွားကြသည်။ မိမိလဲ အညောင်းဆန့်နေလိုက်သည်။

ကြိုသူ ဒကာများ မူလ ပြင်ထားသည့် နေရာသို့ အစုံရောက်သည်ဟု ကြားသည်၊ မိမိတည်းခိုသည့် နေရာသို့မူ ဘယ်သူမှ ရောက်မလာပေ၊

မိမိကြွလာလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာတဲ ဝင်ပါမယ်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးနှင့်လဲ မတွေ့ရသေးပေ၊ သူလဲ မူလတည်းခိုသည့်နေရာသို့ ရောက်လာသည်ဟု ကြားရသည်။

မိမိ ယခုတည်းခိုသည့်နေရာမှာ ချောင်ကျသည်၊ ဝေးသည်တောင်တက်ရသည်။ သို့ဖြင့်၍ ရုတ်တရက် မရောက်နိုင်ပေ။

တရားပွဲ တည ဟောပြီးသွားပြီ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ဝင်မည့် အမျိုးသမီးနှင့်လဲ မတွေ့ရသေးပေ။

မိမိအား အမှီလိုက်ပို့သောဒကာကြီး·တယောက်မှာ၊ မျက်ဝိ မျက်နှာမကောင်းနှင့် မိမိထံသို့လာသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ထိုအခါ မိမိက မေးသည်–

"ဘယ် နှယ်လဲ၊ မျက်စိမျက်နှာမကောင်း ဘာမကောင်းနှင့် နေပူကြီးထဲ လာရသလဲ?"

"အရှင်ဘုရား၊ ဒီကြွတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ တပည့်တော်တို့ကို အပြောခံလိုက်ရတာဘုရား"

"ဘာတွေ အပြောခံရလဲ?"

"မင်းတို့က ဘုန်းကြီးကို မင်းတို့ကျောင်း မင်းတို့ ပင့်သွားတယ်တဲ့ ဘုရား"

မိမိအား အမှီပြေးလိုက်လာသူ ဒကာများသည် မိမိတည်းခိုနေသည့်ကျောင်းကို ကိုးကွယ်သူများဖြစ်၏။ ဒါကြောင့် ပြောခံရခြင်း ဖြစ်၏။

"နို့ ဒကာကြီးတို့က မပြော ဘူးလား၊ တို့ပင့်သွားတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘုန်းကြီးဘာသာ ဘုန်းကြီး ကြွတာလို့"

"ပြောပေမဲ့ မရဘူး ဘုရား"

"ဘာတွေပြောလဲ"?

"ဘုန်းကြီး မင်းတို့ကျောင်း ပင့်သွားတော့ မင်းတို့ကျောင်းက ရွှေကျောင်းကြီးဖြစ်လာမှာလား၊ စသည်နဲ့ ပြောလိုက်ကြတာဘုရား၊ စုံလို့ဘဲ"

"ခက်ပါတယ် ဒကာကြီးရယ်၊ လူတွေဟာ ဒီလိုဘဲ ရမ်းပြောတာဘဲ၊ ညကျမှ ဦးပဥ္စင်း တရားဟောတော့မှ တရားပွဲထဲ ထည့်ပြောပေးမယ်၊ စိတ်မကောင်းမရှိနဲ့ ဒကာကြီးတို့ ပင့်တာမှ မဟုတ်ဘာဘဲ၊ ဦးပဥ္စင်းဘာသာ ဦးပဥ္စင်း သွားတာဘဲဟာ"

"နို့ (....) လဲ မတွေ့ရသေးပါလား"

"မှန်ပါ၊ သူလဲမနေ့က ဟို(....)ကို လာတွေ့ပါတယ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဒီကြွတော့ အချိန်ကလဲ နောက်ကျနေလို့ ဟိုကနေပြန်သွားပါတယ် ဘုရား၊ ဒီနေ့ည တရားမဟောမီ(....)မှာ တွေ့ပါလိမ့်မယ် ဘုရား"

တရားဟောချိန် နီးလာပြီ၊ မိမိသည် တရားမဟောမီ ကြိုတင် သွားရမည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲဝင်မည့် အမျိုးသမီးနှင့် တွေ့ရန်လဲ ရှိသေးသည်။

တရားမဟောမီ ခေတ္တနားသည့်နေရာသို့ရောက်ခဲ့ပြီ၊ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း ရင်းနှီးသူ ဒကာတယောက်က—

"ဟောဒီမှာ အရှင်ဘုရား(....)က အရှင်ဘုရား အလာကို စောင့်ကြိုနေပါတယ်ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားသည်။ ထိုအခါ မိမိက ပြောသည်။

"ဗုဒ္ဓဘာသာ မဖြစ်သေးဘူးလား"?

"အရှင်ဘုရားအကြွစောင့်နေလား မသိပါဘုရား၊ ခုထက်ထိ ဗုဒ္ဓဘာသာ မဖြစ်သေးပါ"

ရောက်လာ လာချင်း လျှောက်ထားသူဒကာကပင်လျှောက်သည်၊ သို့နှင့် မိမိကမေးသည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲ (....)ကတိတည်ရဲ့လား"?

"မှန်ပါ၊ အရှင်ဘုရားတောင်မှ ကတိတည်လို့ ကြွလာမှ တပည့်တော်လဲ ကတိတည်ရမှာပေါ့ဘုရား"

"ဟော ဟော ဘုန်းကြီးရှေ့ ကျတော့ တမျိုးဖြစ်သွားပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ပြောတုန်းကတော့ ဘာလိုလိုနဲ့"

ဘေးမှ ဒကာတယောက်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြင့်၏။

"ကတိထားတာက နင်တို့နဲ့ထားတာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ဘာလိုလိုပေါ့၊ ခုတော့ ဘုန်းကြီးရှေ့ရောက်တော့ ထားခဲ့တဲ့ကတိအတိုင်းပေါ့ ဟုတ်လား"?

"ဒီလိုဆို ဘယ်ဆိုးမလဲ"

ဘေးမှ ဒကာတယောက်က ဝင်ပြောခြင်းဖြစ်၏။

"တပည့်တော်လဲဘုရား၊ အရှင်ဘုရားနဲ့ ဘယ်လိုရေစက်ပါလဲ မသိပါဘုရား၊ အယင်က ဒီလိုစိတ် မပေါက်ပါဘူး၊ ယခု အရှင်ဘုရားနဲ့ တွေ့ခါမှ ဒီလိုစိတ် ပေါက်ပါတယ်။ ဒီလိုစိတ်ပေါက်ပေမဲ့ သူတို့က တပည့်တော်ကို အရှင်ဘုရား မကြွခင် ဗုဒ္ဓဘာသာထဲဝင်ဘို့ ပြောပါတယ်၊ တပည့်တော် မဝင်ပါဘူးဘုရား"

"အင်း"

"တပည့်တော် ပြောလိုက်တုန်းက ဘုန်းကြီးပင့်ရယင် ပြီးရောဆိုပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်ဘုရား၊ ပါးစပ်က ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲနဲ့ ထွက်သွားပါတယ် ဘုရား"

"အင်း"

"ခုတော့လဲ ဘယ်လိုဘယ်လိုအကြောင်းကြောင်းတွေ စုံလာလဲ မလျှောက်တတ်ပါဘုရား၊ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲဝင်ယင် တပည့်တော်ပါမကဲ မိသားတစုလုံး ဝင်မှာပါဘုရား"

"အင်း"

"မနှစ်က အရှင်ဘုရားကို လျှောက်ထားခဲ့က တပည့်တော် တယောက်ထဲပါဘုရား၊ ခုတော့ ကလေးတွေကပါ အားတက်သရောပါ ဘုရား"

"အင်း"

"ကလေးတွေကလဲ အရှင်ဘုရားကို ကြည်ညိုကြ ပါတယ်ဘုရား၊ သူတို့သာ မပါယင်လဲတပည့်တော် တယောက်ထဲဆိုယင် သူတို့နဲ့ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေအုံးမှာ၊ ခုတော့ သူတို့ပါ ပါလာတော့ အားလုံး အဆင်ပြေပါတယ်ဘုရား"

"နို့ ဘယ်လိုလဲ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲဝင်ကြောင်း ဘယ်လို အသိအမှတ် ပြုလုပ်မလဲ" ?

"အဲဒါအရှင်ဘုရား သဘောကျသာ စီမံပါဘုရား၊ တပည့်တော် နာခံပါမယ်"

"အင်း (....) တာဝန်ခံခဲ့က တရားပွဲပင့်မှုနဲ့ ပတ်သက်နေတယ် မဟုတ်လား" ?

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"

"ဒီတော့ ဒီနေ့ည တရားပွဲထဲမှာ ကြေငြာရယင် မကောင်းဘူးလား"?

"ကောင်းပါတယ် ဘုရား"

"(....) ကြေငြာမလား၊ ဦးပဥ္ဇင်း ကြေငြာပေးရမလား"?

"အရှင်ဘုရားဘဲ ကြေငြာပေးပါဘုရား"

"(....) များ ဘုန်းကြီးနဲ့တွေ့တော့ ချောလို့၊ ဘာမှ အဖု အထစ် မရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ပြောတော့ဖြင့် ဟိုလိုလို ဒီလိုလို နဲ့"

ဘေးမှ (....) နဲ့ ရင်းနှီးသူ ဒကာတယောက်က ဝင်ပြောခြင်း ဖြစ်၏။

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ သူတို့ တပည့်ဘော်ကို ပြောနေတာကြာပါပြီ။ ဘုန်းကြီးမကြွခင် ဗုဒ္ဓဘာသာထဲဝင်၊ ဘုရားစင်တင်နဲ့ ခဏခဏဘဲ"

"အင်း"

"တကယ်တော့ ဘာသာတခုကနေ ဘာသာတခု ပြောင်းရတာ မလွယ်ပါဘူးဘုရား၊ ကိုယ်ငယ်ငယ်ကလေးက အရိုးစွဲလာတဲ့အယူဝါဒစွန့်ရမှာလဲ တခက်၊ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်း စွန့်ရမှာလဲ တခက် စသည်ဖြင့် အခက်ခက်တွေ ကျော်ရမှ ပြောင်းနိုင်ပါတယ်ဘုရား"

"အင်း"

"အခု အရှင်ဘုရားနဲ့တွေ့တော့၊ အဲဒီ အခက်အခဲတွေဟာ ဘယ်လိုဘယ်လို အလွယ်တကူအဆင်သင့်ဖြစ်အောင် အဆင်ပြေကုန်လဲ မသိပါဘုရား၊ အားလုံးချောချောရှုရှုပါဘဲ"

"ကဲ....ကဲ....တရားပွဲ စစချင်း ဦးပဥ္ဇင်းကြေငြာမယ်နော်"

"မှန်ပါ၊ ကြေငြာပါဘုရား"

တရားပွဲကြီး ၈, လေပြီ၊ လူတွေမှာ မစည်သဖူး ထူးကဲစွာ စည်ကားလှ၏၊ အမှောင်ထဲမှာသာ တရားနာခဲ့ရသော(....)နှင့် မိသားစုသည် ပလ္လင်ရှေ့မှောက် အလင်းရောင် အောက်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ။

သီလပေးပြီးသော် ဘုရားရှိခိုးသည်၊ ဘုရားရှိခိုးပြီးသော် တရားနိဒါန်းပျိုးသည်။

"ဒီကနေ့ ဦးပဉ္ဇင်းဟောမဲ့ တရားဟော်က "ဥဒယဘဒ္ဒဇာတ်"တဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီဇာတ်ကို ဟောရလဲဆိုတော့ ကတိနဲ့စပ်နေလို့ပါ။ ဒီဇာတ်မှာ ကတိအကြောင်းပါပါတယ်၊ ဟောတဲ့အခါ နာရပါလိမ့်မယ်။

"ဦးပဉ္ဇင်း ဒီတရားပွဲ ကြွခြင်းဟာလဲ ကတိနဲ့ စပ်နေပါတယ်၊ ဒီအကြောင်းပရိသတ်လဲ သိပြီးသားပါ၊ မနှစ်က ဦးပဉ္ဇင်းကို ဒီတရားတပွဲလုံး ပိုင်းပင့်ပါတယ်၊ ဦးပဉ္ဇင်း လက်မခံပါဘူး။

"(....)က အရှင်ဘုရားကြွယင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ထဲဝင်ပါ့မယ်ဆိုလို့ ကြွခြင်းပါ၊ ဒီတော့ ဦးပဉ္ဇင်း ကြွခြင်းဟာ ကတိနဲ့စပ်နေပါတယ်၊ (....)ပင့်လို့ ကြွပါတယ်။

"ဒီရောက်တော့လဲ ဦးပဉ္ဇင်းဘာသာ ဦးပဉ္ဇင်း ဝိတ်ချမ်းသာမယ် ထင်တဲ့နေရာကို သွားပြီး တည်းခိုပါတယ်၊ ဘယ်သူ့ကမှ ပင့်သွားတာ မဟုတ်ပါဘူး။

"အားလုံး ဝမ်းသာရမှာက(....)ဟာ ထား ခဲ့တဲ့ ကတိအတိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ဝင်ပါပြီ၊ ဗုဒ္ဓ ဘာသာထဲ ဝင်ကြောင်း (....)ရဲ့ ကိုယ်စား ဦးပဥ္စင်းက ကြေငြာပါသည်။ အားလုံးသာဓု ခေါ်ကြပါ"

"သာဓု....သာဓု....သာဓု"

ပရိသတ်မှာ တခဲနက်မျှ ကောင်းချီးနှုမော် သာဓုခေါ်ကြ ပါသည်။ မိမိလဲ စိတ်ပါလက်ပါ တရားကို ဆက်လက်ဟော၍ နှစ်ညမြောက် ပြီးသွားပါပြီ။

သုံးရက်မြောက်နေ့လည်ဘွင် (....)အိမ်မှ ပင့်သဖြင့် သွား ရောက်ကာ–

အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဟု သရဏဂုံဆောက်တည်စေကာ၊ ငါးပါးသီလ ပေးပြီး သော် "ဗုဒ္ဓသာသနာ" အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်၍ တနာရီ တိတိ ဟောပေးခဲ့သည်။ သူတို့လဲ ကက်ဆက်နှင့် အသံဖမ်းထား သည်၊အားလုံး ပရိသတ်လဲ ဝမ်းသာရွှင်ပျရှိကြသည်။

သုံးညမြောက် တရားပွဲစရန် အချိန်နီးချေပြီ၊ အမှုဆောင် ခြေရှုပ်နေသည်။ မိမိမူ ဘာရယ်လို့မသိ၊ အမူလဲမထား။ ဂရုလဲ မစိုက်ခပါ။

တရားဟောရန် အချိန်တန်၍ မိမိပလ္လင်ပေါ်သို့ရောက်သော်၊ အမှုဆောင်အဖွဲ့မှ ဒကာတယောက်က မိမိရှေ့ ပရိသတ်ရှေ့ တွင် စာရွက်ကြီးနှင့် ဖတ်ပြပါတော့သည်။

"လျှောက်ထားပါသည် တေဒဂ် အရှင်ပညာဇောတ ဆရာတော်ဘုရား–

"တပည့်တော်များ အဖွဲ့သည် သာသနာရေးကို ဆောက်ရွက်လာရာ ဒီနှစ်ဆိုလျှင်(၂၃)နှစ်ရှိပါပြီဘုရား၊

"တပည့်တော်များ အဖွဲ့သည် ဂိုဏ်းဂဏမရွေး ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး အားလုံး တစိတ်တဝမ်းထဲဖြစ်အောင်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။

"ထိုသို့ ဆောင်ရွက် ခဲ့ပါရက်ကနဲ့ တပည့်တော်တို့အဖွဲ့က ပင့်လို့ကြွတာမဟုတ်။ (....)ပင့်လို့ကြွတာဆိုတော့ တပည့်တော်တို့ ဝမ်းနည်းမဆုံးဖြစ်ရပါတယ်ဘုရား"

....စသည်ဖြင့် မိမိသူတို့အဖွဲ့က ပြင်ထားသည့် နေရာမှာမတည်းခိုတာတွေပါ များစွာ ပါတော့သည်၊ ပရိသတ်မှာ မျက်နှာမကောင်းကြ၊ စိတ်မကောင်းကြပါ။

မိမိမူ စိတ်အေးလက်အေးနဲ့ အစအဆုံး သေသေချာချာနားထောင်နေသည်။ပြီးသော် ရှင်းလင်းနေက တရားဟောနိုင်တော့မည် မဟုတ်၍ ကန်တော့ခိုင်းပြီး စိတ်အေးလက်အေးနဲ့ပင် တရားဟောပေးလိုက်သည်။

ပြီးသော် စိတ်အေးလက်အေးနှင့်ပင် တည်းခိုရာသို့ ပြန်လာပြီး အိပ်ကာ၊ နောက်နေ့ရထားနှင့် ပြန်လာပါသောသတည်း။

* တရားနာက အကျိုးရ မရအပြစ်ဖြစ်တတ်သည်၊

* ဝမ်းသာရမှာ ဝမ်းမသာ များစွာအပြစ်ဖြစ်တတ်သည်၊

* အပြစ်ဖြစ်က ကိုယ်ဒုက္ခ ဒုက္ခစိတ်မှာရောက်တော့သည်၊

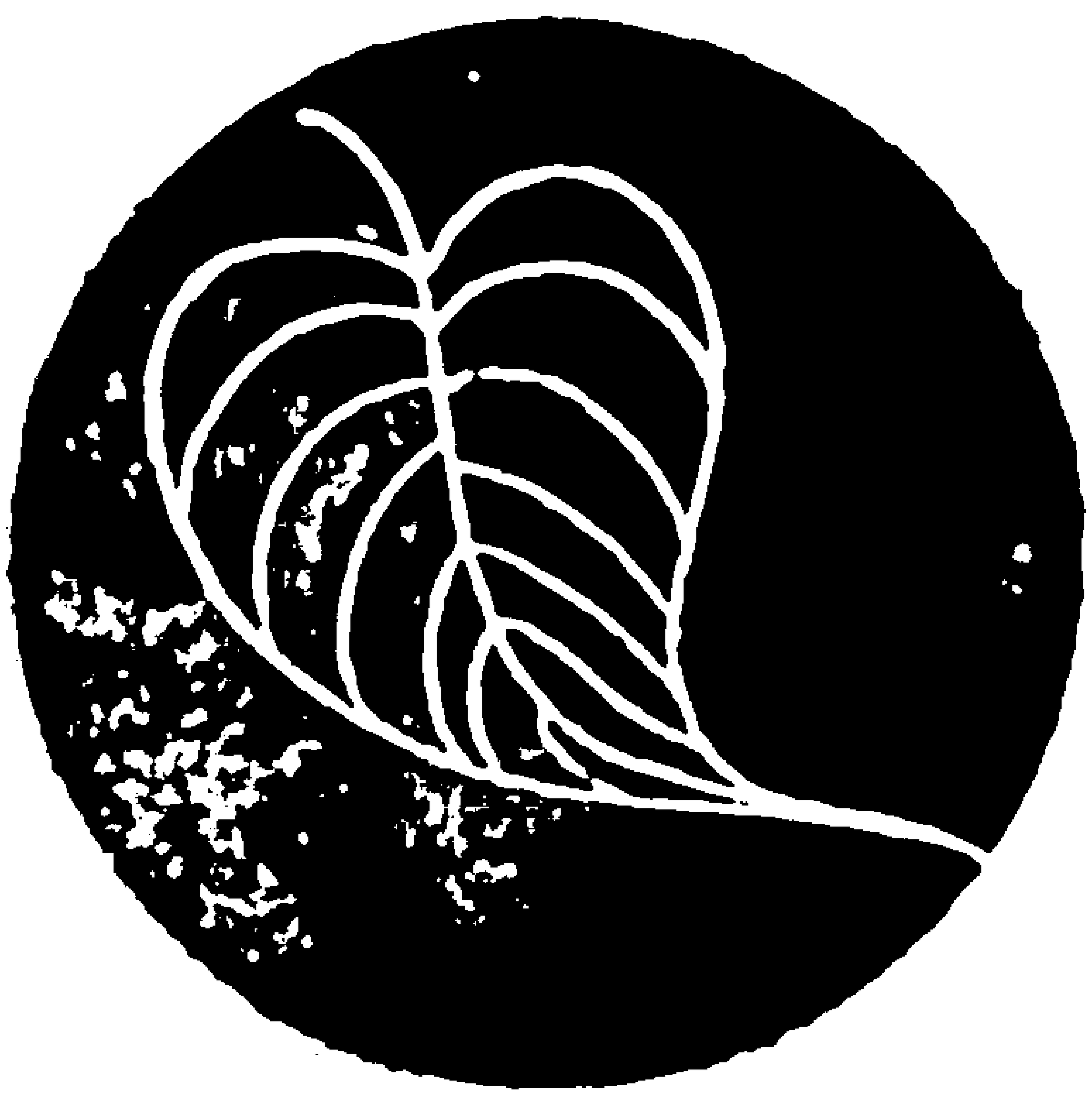

နိဗ္ဗာန်မှာ ရုပ်ထူး နာမ်ထူး
ရှိတယ်ဆို ဘုရား

၂။ ။နိဗ္ဗာန်မှာ ရုပ်ထူးနာမ်ထူးရှိတယ်ဆိုဘုရား

နွေရာသီ၏ နေ့တနေ့ဖြစ်သည်။

နေကား ပူပြင်းလှ၏။ မိမိသည် ကျောင်းငယ်ကလေး၊ တကျောင်းတွင် တပါးတည်း ချွေးတလုံးလုံးနှင့် နေပူဒဏ်ကို မချိမဆန့်ခံစားနေရသည်။ ထိုစဉ် မိမိနှင့် ရင်းနှီးသောဒကာ တယောက် ရောက်လာသည်။ ရှိခိုးပြီး ဟိုပြော ဒီပြော ပြော ယင်းနှင့်လျှောက်သည်။

"ဦးပဥ္စင်း"နိဗ္ဗာန်မှာ ရုပ်ထူးနာမ်ထူး ရှိတယ်ဆို"ဘုရား"?

"ဘယ်သူကပြောလဲ"?

"ရွာထဲက လူကြီးတွေ ပြောတာဘဲဘုရား"

"ကြံကြံဖန်ဖန်ပြောတယ်"

"သူတို့အချင်းချင်း၊ ငြင်းနေကြတယ်ဘုရား"

"ငြင်းတော့၊ ရုပ်ထူးနာမ်ထူးရှိတဲ့ဘက်က စာတတ်ပေတတ် တွေဘုရား"

"အဲဒါမှ ခက်တာ"

"ခက်ထာပေါ့ဘုရား၊ သူတို့က ဒီလိုပြောနေတော့ တပည့်တော်တို့က ဘယ်နှယ်လုပ်မ ဘုရား"

"အေး....သူတို့ကလဲ ဘာဖြစ်လို့တွေ့ကရာတွေကို လျှောက်ပြောနေရလဲ မသိဘူး"

"အဲဒါနဲ့ တပည့်တော်လဲ သူတို့ကို'ခင်ဗျားတို့နေအုံး၊ ကျွန်တော် ဦးပဉ္ဇင်းကို လျှောက်ကြည့်အုံးမယ်'လို့ ပြောထားတယ်"

"အင်း"

"အဲဒါ အခု ဦးပဉ္ဇင်းကို လျှောက်ကြည့်တာဘဲဘုရား"

"အင်း....ဒကာကြီးအမေးကို အနီးစခန်း ဆရာတော်တရားထဲကလို ဖြေမှာဘဲ"

"ဘယ်လိုပါလဲဘုရား"

"စစ်ကိုင်းမှာ ဝတ်ချက်ရွာဆိုတဲ့ ရွာတရွာရှိတယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

'အဲဒီမှာ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ဆရာတော်က လောကီ လောကုတ္တရာ စွယ်စုံတတ်တဲ့ ဆရာတော်ပေါ့၊ ဝတ်ချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီဆရာတော်ထံသို့ တခါက ရှမ်းကုန်သည်တွေလာတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲ့ဒီလိုလာတဲ့အခါ ဆရာတော်က 'ဒကာတို့ ဘယ်ကလဲ ဘာကိစ္စလာလဲ' လို့ မေးတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ရှမ်းကုန်သည်တွေက 'တပည့်တော်တို့ ရှမ်းပြည်က ပ ဘုရား၊ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ရင်း၊ ဘုရားလဲဖူးရင်း၊ အရှင်ဘုရား လဲဖူးရင်း ပုစ္ဆာလဲမေးချင်လို့ပါဘုရား' လို့ လျှောက်တယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ဆရာတော်က 'ဘာပုစ္ဆာလျှောက်မလို့လဲ' မေးတယ် တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"မေးတော့ ရှမ်းကုန်သည်တွေက 'နိဗ္ဗာန်အကြောင်းပါ ဘုရား' လို့ လျှောက်တယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"လျှောက်တော့ဆရာတော်က 'ဒကာတို့အဲဒီနိဗ္ဗာန်အကြောင်း ဘယ်ဆရာတော်များ မေးလျှောက်ဘူးပြီလဲ' လို့ မေးတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"မေးတော့ ရှမ်းကုန်သည်တွေက 'တပည့်တော်တို့ မန္တလေး မြို့က တံဆိပ်ရမရ ဆရာတော်တွေကို မေးလျှောက်ဘူးပါတယ် ဘုရား' လို့ ဖြေတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ဆရာတော်က 'အေး....မေးတော့ ဆရာတော်တွေ က ဖြေလိုက်ရဲ့လား' လို့ မေးတယ် တဲ့။"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ရှမ်းကုန်သည်တွေက 'မှန်ပါ ဖြေလိုက်ပါတယ် ဘုရား' လို့ လျှောက်တယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပျော့တော့ ဆရာတော်က 'အေး....ဖြေလိုက်တော့ အဖြေကို ကျေနပ်ရဲ့လား'လို့ မေးတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"မေးတော့ ဒကာတွေက 'မကျေနပ်ပါဘုရား' လို့ ဖြေတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ဆရာတော်က 'အေး....သေးပြင် လေးရပ်ရှိ မန္တလေးက တံဆိပ်ရ မရဆရာတော်တွေ ဖြေတဲ့ နိဗ္ဗာန် အကြောင်း သဘောမကျသလို ငါဖြေတဲ့အဖြေလဲ မင်းတို့ သဘောကျမှာမဟုတ်ဘူး' တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ မင်းတို့နဲ့ငါနဲ့ ဒီလိုလုပ်ကြစို့၊မင်းတို့လဲ တရား အားထုတ်။ ငါလဲတရားအားထုတ်မယ်။ မင်းတို့လဲနိဗ္ဗာန်ရ၊ ငါလဲ နိဗ္ဗာန်ရတော့မှ ဒို့တတွေ နိဗ္ဗာန်အကြောင်း ဆုံရှင်းကြသေး တာပေါ့'တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ခုလဲ အဲဒီလို ဖြေတို့ဘဲရှိတာဘဲ၊ အတိအကျဆိုဘာ ကိုယ်မှ နိဗ္ဗာန် မရောက်သေးဘဲနဲ့ ဘယ်ဖြေနိုင်မှာလဲ"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဦးဥင်းကို ဦးပဥ္ဇင်းတို့ ဆရာတော် အမိန့်ရှိသွားတာ ရှိတယ်"

"ဘာပါလဲဘုရား"

"အေး....ပညာဇောတ မင်းစာတွေရေးတာ ကောင်းပါ တယ်ကွယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်း....နိဗ္ဗာန်အကြောင်းတော့ မရေးနဲ့အုံးကွဲ့'တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါ ဒကာကြီး ယခုလာမေးတော့ ဖြေရမှာပေါ့ခက်ခက်ဘဲ"

"မခက်ပါနဲ့ဘုရား ကျန်းဂန်အတိုင်းသာ ရှင်းပြပါဘုရား"

"ကျန်ဂန်အတိုင်းရှင်းပြရယင်ဟို....ဥပသမာနုဿတိသဘော ရှင်းပြယင် နိဗ္ဗာန်သဘောပေါက်မယ်နော်"

"ရှင်းပါဘုရား"

"နိဗ္ဗာန်ရဲ့ ချမ်းသာ အေးမြတဲ့သန္တိသုခရှိပုံကို အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းဟာ ဥပသမာနုဿတိတဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဆိုတာ အေးမြငြိမ်သက်တဲ့ ချမ်းသာနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တချို့ကနိဗ္ဗာန်တရားကို ရုပ်ဝိသေသ,နာမ်ဝိသေသ,ရုပ်ထူးနာမ်ထူးလို့ ဆိုတယ်။မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရုပ်နာမ်ပါဆိုမှ ဖြစ်ပျက်ချည်းပေါ့၊ မဖြစ်မပျက်တဲ့ရုပ်ထူးနာမ်ထူးရယ်လို့ ဘယ်ရှိမလဲ၊ ဖြစ်ပျက်နေလဲ ဘယ်မှာ ချမ်းသာမလဲ၊ မချမ်းသာလဲ ဘယ်မှာနိဗ္ဗာန်ဟုတ်မလဲ"

"မှန်ပါဘုရား"

"တချို့ကလဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ အနှစ်အမတေအလား မြဲခိုင်တဲ့ တရားရှိတယ်၊ ရုပ်နာမ်တရားများ ချုပ်ပျောက်တဲ့ အခါ အဲဒီအနှစ်အမတေသာ အဖတ်တင်ရစ်တယ်၊ အဲဒီလို အနှစ်အမတေအဖြစ်နဲ့ တည်နေရခြင်းသည်ပင် နိဗ္ဗာန်လို့ဆို တယ် မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ အနှစ်အမတေအလား မြဲခိုင်တဲ့ တရား ရယ်လို့ ဘာတခုမှမရှိဘူးလို့ မှတ်ထား"

"မှန်ပါဘုရား"

"တချို့ကလဲ 'နိဗ္ဗာန်မှာ ရုပ်နာမ်မရှိလို့ ခံစားခွင့်မရယင် အဘယ်မှာ ချမ်းသာပါအံ့နည်း' လို့ဆိုကြတယ်၊ သူတို့က ရုပ် နာမ်ရှိပြီး ခံစားခွင့်ရမှ ချမ်းသာတယ် ထင်နေကြတယ်နော်။"

"မှန်ပါဘုရား"

"အမှန်ကတော့ တစုံတခုသော အာရုံရဲ့အကြောင်းကို အဲဒီ အာရုံ ရရှိဘူးသူ သာလျှင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိမြင်နိုင်ရိုးရှိသလို၊ နိဗ္ဗာန်ရဲ့ အကြောင်းကိုလဲ နိဗ္ဗာန်ရပြီးတဲ့ အရိယာတို့သာ ပိုင် ပိုင်နိုင်နိုင်သိမြင်နိုင်မှာပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဦးပဥ္စင်းတို့က အရိယာမဟုတ်တော့ ကျမ်းဂန်အရ ရှင်းပြရ မှာပေါ့နော်"

"မှန်ပါ ရှင်းပါဘုရား"

"စိတ် စေတသိက် ရုပ်နိဗ္ဗာန်ရယ်လို့ ပရမတ္ထတရား လေးပါး ရှိတယ် မဟုတ်လား"

"မှန်ပါ ရှိပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီ လေးပါးမှာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ စိတ် စေတသိက် ရုပ် ပရမတ်တို့မှ သီးခြားဖြစ်တဲ့ ပရမတ် တရားတခုနော်"

"မှန်ပါ ဘုရား"

"အဲဒါကြောင့် ရုပ်နာမ် သင်္ခါရတွေနဲ့ လုံးဝ ဆက်သွယ် ခြင်း မရှိဘူးလို့ မှတ်ထားနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ခြင်းမရှိတော့ ရုပ်ထူး နာမ်ထူး ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား" ?

"မဟုတ်နိုင်ပါဘုရား"

"အဇ္ဈတ္တ–အတွင်း, ဗဟိဒ္ဓ–အပြင်, နှစ်မျိုးတို့တွင် 'ဗဟိဒ္ဓါ ဓမ္မာ' ဆိုတဲ့ မာတိကာပုဒ်အရတွင် ပါဝင်နေတဲ့ ဗဟိဒ္ဓတရား ဖြစ်လို့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ အနှစ်အမတေအဖြစ်နဲ့ တည်ရှိတဲ့ ဓာတ်တမျိုးလဲ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား" ?

"မဟုတ်နိုင်ပါဘုရား"

"နိဗ္ဗာန်ဟာ ပုဂ္ဂိုလ်,သတ္တဝါကဲ့သို့ ခံစားတတ်တဲ့ တရားလဲ မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရူပ,သဒ္ဒ စသည်အာရုံ ကာမဂုဏ်ကဲ့သို့ ခံစားအပ်သော တရားလဲ မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ နိဗ္ဗာန်မှာ ခံစားမှုဆိုတဲ့ ဝေဒယိတသုခ မရှိသည် မှာ အမှန်ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ယခု လူတွေက ဒီဝေဒယိတသုခကိုဘဲ သိနေတော့ ဒီချမ်းသာမရှိယင် မချမ်းသာဘူး ပြောနေတာဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ဒီနေရာမှာ ချမ်းသာနှစ်မျိုးမှတ်ထား၊ ဘာတဲ့လဲ-

၁။ ဝေဒယိတသုခ

၂။ သန္တိသုခ တဲ့၊ ချမ်းသာနှစ်မျိုးရှိတယ်၊ အဲဒီနှစ်မျိုးမှာ ဝေဒယိတသုခထက် အဆပေါင်းများစွာ သာလွန်တဲ့ အေးမြငြိမ်းချမ်းတဲ့ 'သန္တိသုခ'ဆိုဘာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ခံစားမှုဆိုတဲ့ ဝေဒယိတသုခဟာ ခံစားလို့ ကုန်ကုန်သွားတဲ့အတွက် အသစ်အသစ်ရအောင် ပရှာဖွေရ, မထူထောင်ရဘူးလား" ?

"ရှာဖွေရ ထူထောင်ရပါတယ် ဘုရား"

"အဲဒီလို အသစ်အသစ်ရအောင် ရှာဖွေရ, ထူထောင်ရတဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခဟာ ခံစားရတဲ့ ချမ်းသာသုခနဲ့ ဘယ်ဟာက များလဲ"

"ရှာဖွေ ထူထောင်ရတဲ့ ဒုက္ခကမျာပါတယ် ဘုရား"

"ဘယ်လောက်များလဲ"

"အဆမတန် များပါတယ်ဘုရား"

"ခံစားရတဲ့ ချမ်းသာသုခက မိနစ်ပိုင်းလေးရယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို အဆမတန် များပြားတဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေနဲ့၊ ရှာဖွေ ထူထောင်ပြီးတဲ့နောက် ပေါ်ပေါက်ရရှိတဲ့ ချမ်းသာ သုခကလေးနဲ့ တင်းမတိမ်နိုင်ကြပြန်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို တင်းမတိမ်နိုင်တဲ့အတွက် အပိုအမို အကြေးယူကာ မတရားခံစားမှုအတွက် အပါယ်သွားပြီး၊ ချမ်းသာသုခအကြွေးတွေကို အတိုးနဲ့တကွ ဆင်းရဲဒုက္ခနဲ့ မဆပ်ကြရဘူးလား"?

"ဆပ်ကြရပါတယ်ဘုရား"

"ဝမ်းနည်းစရာ၊ ကြောက်စရာကြီးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို ခံစားမှုဝေဒယိတသုခနှင့် မရောတဲ့ သန္တိသုခသဘောဟာ ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတွေ ချုပ်ငြိမ်းတဲ့အတွက် အေးမြငြိမ်းချမ်းတဲ့ သဘောဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဥပမာနဲ့ ထင်ရှားအောင် ပြရယင် လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေနဲ့ ပြည့်စုံလှတဲ့ သူဌေးတယောက် ရှိတယ်ဆိုပါစို့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီသူဌေးဟာ တနေ့ အားရပါးရ အိပ်ပျော်နေတယ်ဆိုပါစို့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီအချိန်မှာ အစေခံတွေက လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်များ ပြင်ဆင်ပြီး သူဌေးကို နှိုးတဲ့အခါ 'အအိပ်ဖျက်ရမလား' လို့ မကြိမ်းဝါးမမောင်းမဲ့ဘူးလား"?

"ကြိမ်းဝါး မောင်းမဲပါမယ်ဘုရား"

"အဲဒီသူဌေး အိပ်နေစဉ် ခံစားမှု အထင်အရှားရှိရဲ့လား"?

"မရှိပါဘုရား"

"အေး....ခံစားမှု အထင်အရှားမရှိပါဘဲနဲ့ ငြိမ်းချမ်းစွာ အိပ်နေရမှုကိုဘဲ ခံစားမှုချမ်းသာသုခတွေ ထက် မနှစ်သက်ဘူးလား"?

"နှစ်သက်ပါတယ်ဘုရား"

"တချို့များ မစားဘဲတောင် မအိပ်ဘူးလား"?

"အိပ်ပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....အဲဒီလို ခံစားမှု မပါတဲ့ အိပ်ပျော်ခြင်း ဆိုတဲ့ ချမ်းသာသုခကိုတောင်မှ အိပ်လို့ကောင်းလိုက်ထာ'လို့ အမှန်း မတင်ကြဘူးလား"?

"အမှန်းတင်ကြပါတယ်ဘုရား"

"အင်း အဲဒါတောင် အမှန်းတင်ကြသေးယင်၊ ရုပ်နာမ် အားလုံး ကင်းပြီးတော့ ငြိမ်းချမ်းခြင်း သန္တိသုခဟာ ဘယ် မျှလောက် မွန်မြတ်မလဲဆိုတာ မှန်းဆသာ ကြည့်ပေတော့ နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဆက်ပြောရယင် အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့ဟာ ဒီရုပ်နာမ်ခန္ဓာကြီးကို လေးလံလှတဲ့ ဝန်ထုပ် ဝန်ပိုးကြီးကဲ့သို့ မှတ်ထင်တော်မူကြတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို မှတ်ထင်တော်မူကြတဲ့အတွက် ရုပ်–နာမ် ခန္ဓာမှ ကင်းနိုင်သမျှ ကင်းအောင် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားတော် မူကြတာနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားနေတဲ့အတွင်းမှာ ခံစားမှု လုံးဝ မရှိဘူး၊ စိတ်စေတသိက် ဆိုတဲ့ နာမ်တရားနဲ့ အချို့ ရုပ်တွေ အသစ်မဖြစ်ဘဲ ရပ်စဲနေတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလိုရုပ်နာမ်အချို့တို့ ချုပ်ငြိမ်းနေခြင်းကိုဘဲ အင်မတန် ချမ်းသာတဲ့ သုခကြီးလို့ သဘောရလို့ နိရောဓသမာပတ် ဝင် စားတော်မူကြတာပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့ အသညသတ်ဗြဟ္မာ၊ အရူပဗြဟ္မာတို့ရဲ့ အဖြစ် သနစ်ကို စဉ်းစားပြန်ယင်လဲ သန္တိသုခရဲ့ အေးမြ ငြိမ်းချမ်း ပုံဟာ ထင်ရှားပြန်ဘယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အသညသတ် ဗြဟ္မာတွေမှာဆိုယင် နာမ်တရား မရှိဘူး၊ နာမ်တရားမရှိတော့ ခံစားမှုရှိအုံးမလား"

"ခံစားမှု မရှိတော့ပါဘုရား"

"အင်း ခံစားမှုမရှိဘဲ ကမ္ဘာငါးရာခန့်မျှ နာမ်တရားတွေမှ အေးမြ ငြိမ်းချမ်းပြီးတော့ နေရတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"နောက် အရူပ ဗြဟ္မာတွေမှာဆိုရင် ရုပ်တရားတို့မှ အေး မြ ငြိမ်းချမ်းပြီးတော့ နေတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အထက်ဆုံးအရူပဗြဟ္မာ့ သန္တာန်မှာ ဖြစ်ခွင့်ရှိနေတဲ့ နာမ် တရားတွေဟာ အလွန်တရာ နည်းပါးသွားပြီနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရဟန္တာဖြစ်ယင် မနောဒွါရ ဝဇ္ဇန်းတစ်, မဟာကြိယာ ရှစ်ခု, နေဝသညာ နာသညာယတနဝိပါက်တစ်, ကြိယာတစ်, အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်တစ်လို့ ယှဉ်ဘက်စေတသိက် တွေနဲ့တကွ စိတ်ပေါင်း (၁၂) သာ ဖြစ်ခွင့် ရှိတော့တယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီစိတ် (၁၂) ကလဲ တခုစီသာ ဖြစ်နေတော့ အဲဒီ ရဟန္တာ ပြဟ္မာကြီးတွေမှာ အဲဒီ စိတ်ကလေးတခု နောက်ထပ် မဖြစ်ယင် ရုပ်နာမ်အားလုံး ကင်းပျောက် ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်း ရတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို ရုပ်သိမ်းတဲ့အခါ သန္တိသုခခေါ်တဲ့ နိဗ္ဗာနဓာတ် တရားဟာ မုချဆတ်ဆတ် ထင်ရှားတော့မှာပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီသန္တိသုခ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကြီးဟာ အများဆိုင် ဘုံတရား လို တပါးတည်း မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကိုယ့်နိဗ္ဗာန်နဲ့ကိုယ် အသီးသီးရှိကြတယ်လို့ မှက်ထား နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါကြောင့် အရိယာ အရှင်မြတ်တို့ဟာ ခန္ဓာကိုယ် အထည်ဒြပ် ထင်ရှားရှိစဉ် မိမိတို့ နိဗ္ဗာန်ကို မိမိတို့ အာရုံပြုပြီး ဖလသမာပတ် ဝင်စားတော်မူကြတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ ဖလသမာပတ်ဝင်စားတဲ့အခိုက်မှာ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ မှုန်းပြီး စိတ်တန်း၍နေရခြင်းဟာပင် အင်မတန် ချမ်းသာကြ တယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရှေးက နိဗ္ဗာန်ဝင်စံ သွားကြတဲ့ ထေရာ, ထေရီ အလိလိ တို့ဟာ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် ဝင်စံခါနီးမှာ ဥဒါန်းကျူးကာ ကျူး ကာနဲ့ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာတွေကို အားရပါးရ စွန့်ပစ်ခဲ့ကြတာဟာ၊ ရုပ်နာမ်ကို အမြတ်တနိုး ခင်မင်နေကြတဲ့ ဒကာကြီးတို့လို ဦးပဉ္စင်းတို့လို ပုထုဇဉ်တွေအတွက် ရှက်ဖွယ်မကောင်းဘူး လား" ?

"ရှက်ဖွယ်ကောင်းပါတယ် ဘုရား"

"အဲဒါကြောင့် 'ငါတိုသားအဘတစု ပြင်ထိုင်ကြဦးစို့' လို့ ဆိုသလို သူတော်ကောင်းတွင် စာရင်းဝင်ကြတဲ့ ဒကာကြီးတို့လို ဦးပဉ္စင်းတို့လို ပုထုဇဉ်တစုဟာ ရုပ်နာမ် သင်္ခါရ အပေါ်မှာ တမျိုးပြင်ပြီးတော့ ရှုဘို့မကောင်းဘူးလား" ?

"ကောင်းပါတယ် ဘုရား"

"နိဗ္ဗာန်ရဲ့ ဥပသမ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံမှန်းပြီး နိဗ္ဗာန် ရောက်ဘို့ လုပ်ငန်းကို ကြိုးပမ်းဘို့ မတော်ဘူးလား" ?

"ကြိုးပမ်းဘို့ တော်ပါတယ် ဘုရား"

"ကဲ ကြိုးစားပေတော့"

"ဦးတင်ပါတယ် ဘုရား"

"နတ်နှင့် တကွသော တလောကလုံးသည်
ရူပသဒ္ဒ စသည့် အာရုံ ကာမဂုဏ်တွေကို ချမ်း
သာဟု သမုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ယင်း ရူပ

သဒ္ဒစသည့်အာရုံကာမဂုဏ်တွေချုပ်ငြိမ်းကုန်၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ထိုပုထုဇဉ်တို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခဟု သမုတ်အပ် လေ၏။

"ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏ ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဥာဏ်ဖြင့် သိမြင်အပ်ပေပြီ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကိုမြင် သည့် သူတော်ကောင်း တို့မှာ တလောကလုံးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အနေ ဖြစ်ရလေတော့၏"

* နိဗ္ဗာန်စကား ပြောသူများ ကြိုးစားတရားရှာ၊
* တရားရှာလျှင် နိဗ္ဗာန်ခွင် လျှင်လျှင်ဝင်မည်သာ၊
* နိဗ္ဗာန်ရောက်က နိဗ္ဗာန သိရမှန်သေချာ၊
* နိဗ္ဗာန်သိက, မငြင်းရ အေးမြချမ်းသာမှာ။

ဘိန်းဖြူထက် ချမ်းသာတယ်

၃။ ။ဘိန်းဖြူထက် ချမ်းသာတယ်

သယ်ရက်ဝန်း တရားပြစဉ် တချိန်ကဖြစ်ခဲ့၏၊ မိမိ၏ဘုရား ပြရာ ဌာနသို့ လူငယ်တယောက်ရောက်လာသည်။ မျက်နှာမှာ မသာယာလှ၊ မရွှင်ပျလှပေ၊ ကြည့်ရသည်မှာ ဝက်ရူပ်ပမာ ဖြစ်နေသည်။ တစုံတယောက်က တိုက်တွန်းလို့ ပသာချင်ဘဲနဲ့ လာခဲ့ရဟန် ရှိ၏၊ အိပ်ရာလိပ်ကလေးချကာ မိမိအား ရှိခိုးပြီး ထိုင်သည်။ သို့နှင့် မိမိသည် မေးကြည့်သည်။

"မင်း ဘယ်ကလဲ"?

"တပည့်တော်က (....) က (....) ၏ သားပါဘုရား"

"အော်.... အော်"

မိမိမှာ အော် အော်ဟုသာ အော်ရတော့၏။ သူ့အမေမှာ မိမိရဲ့ ယောဂီဒကာမကြီးဖြစ်၏။ ရင်းနှီး၏။ သူ့ကိုမူ မမြင် ဘူးပေ၊ ခုမှ မြင်ရသိရ၍ အော် အော်ဟု အော်ရ၏။

"နို့ မင်း ဘာကိစ္စလာတာလဲ"?

"တရားအားထုတ်ရအောင် လာတာပါဘုရား"

"ဟင်.... တရားအားထုတ်ရအောင် ဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"

"တရားနာတာလဲ မမြင်ပါလား"?

"မှန်ပါ တပည့်တော် တရားပွဲလာ မလာပါဘုရား"

မိမိမှာ ဆယ်ရက်စခန်း တရားမပြမီ တရားငါးညမျှ ဟော သေး၏။ ယင်း တရားပွဲတွင် သူ့အားမတွေ့ရပေ။ သို့ကြောင့် မေးခြင်း ဖြစ်၏။

"နို့ တရားမနာဘဲနဲ့ ဘာစိတ်ကူးပေါက်လို့လာပြီး တရား အားထုတ်ထာလဲ"

"အမေက အတင်းတိုက်တွန်းလို့ လာခဲ့ပါတယ်ဘုရား"

"ဒီလိုဆိုတော့ မလာချင်ဘဲနဲ့ လာခဲ့တာပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မင်းအမေက ဘယ်နှစ်ရက် အားထုတ်ခိုင်းလဲ"

"ဆယ်ရက်အားထုတ်ခိုင်းပါတယ်ဘုရား"

"မင်းကကော အားထုတ်မှာလား"

"မှန်ပါ အားထုတ်ပါမယ်ဘုရား"

သို့နှင့် အားထုတ်ပုံ အားထုတ်နည်း အလုပ်ပေး ကြိုးခွေ ကို ဖွင့်ပြသည်။

"အဲဒီတရား သေသေချာချာ နာနော်၊မသိယင် မရှင်းယင်လဲ ငါ့ကိုမေးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

သူငယ်သည် စူးစိုက်စွာပင် ကြိုးခွေတရားကို နာယူနေသည်၊ စိတ်ဝင်စားပုံလဲရသည်၊ ကြိုးခွေလဲဆုံးသွားပြီ၊ မျက်နှာနေမျက်နှာထားလဲ ပြောင်းသွားသည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲ အားထုတ်ပုံအားထုတ်နည်း သဘောပေါက်ရဲ့လား"

"မှန်ပါ သဘောပေါက်ပါတယ်ဘုရား"

"အေး....သဘောပေါက်ယင် အားထုတ်ပေါ့၊ မင်းတနေ့တနေ့ နံနက်တနာရီ့ ညနေတနာရီဘဲအားထုတ်၊ သုံးရက်ဘဲ အားထုတ်နော်၊ သုံးရက်မှ မထူးခြားယင် မင်းပြန်နိုင်တယ်၊ မင်းအမေဘာပြောပြော ငါကပြန်လွှတ်လို့သာပြောနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီသုံးရက်တော့ တနေ့ ၂ နာရီနော်။ ခုနကကြိုးခွေထဲကအတိုင်း အားထုတ်ပါ။ ယုံ ယုံ မယုံယုံ စမ်းတဲ့ သဘောပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒို့မြန်မာပြည်က မြန်မာတွေ အချို့ပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကိုယ်တိုင်လဲ စူးစမ်းလေ့လာ အားထုတ်ကြည့်ခြင်း မရှိဘဲနဲ့ မယုံဘူးလေး ဘာလေးနဲ့ သူများယောင်တိုင်း ယောင်နေကြတယ်၊ ဒါတော့ မကောင်းဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အားထုတ်ကြည့်ပေါ့၊ သုံးရက်၊ ခုနစ်ရက် ဆယ်ရက် စသည်ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

''မထူးခြားတော့ ပြောပေါ့''

''မှန်ပါဘုရား''

''ခုခေတ့် အရမ်းမဲ့သက်သက် မယုံဘူး ဆိုတာတော့ မိုက်လွန်း၊ ရမ်းလွန်းတယ်လို့ ငါကဆိုချင်တယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား''

''ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား''

''အဲဒီအထဲ မင်းလဲပါလားမသိဘူး''

''မှန်ပါ ပါပါတယ်ဘုရား''

''အင်....ဟုတ်ပြီ''

''တပည့်တော်က B.sc. ဘွဲ့ရဆိုတော့ သိပ္ပံ သန်ပါတယ်ဘုရား''

''အေး....မင်းတို့က အပြင်ကဓာတ်တွေဘော့ အမျိုးမျိုးစမ်းသပ်ပြီး အထင်ကြီးနေတယ်၊ မွေးထဲကပါလာတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကဓာတ်တွေတော့ စမ်းသပ်မကြည့်ဘူးမဟုတ်လား''

''ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား''

''အေး....အဲဒါကြောင့် ခက်ထာပေါ့၊ ကိုယ်တွင်းဓာတ် ကြည့်ပြီးမှ အပြင်ဓာတ်ကြည့်ဘို့ကောင်းတာမဟုတ်လား''

''ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား''

''ဒို့ဘုရားရှင်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ဓာတ်တွေကို ကြည့်ပြီးသော့မှ အပြင်ဓာတ်တွေ ကြည့်တယ်၊ အတွင်း အပြင် ဓာတ်သဘောအားလုံးကို သဘောပေါက်တယ်၊ လောကအကြောင်း အကုန် အစင်သိသွားတယ်မဟုတ်လား''

''မှန်ပါဘုရား''

''ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါးထဲမှာ ''လောက ဝိဒူဂုဏ်တော်'' ဆိုတာ လောကအကြောင်းသိတဲ့ဂုဏ်တော်ပေါ့''

"မှန်ပါဘုရား"

"မင်းတို့တတွေ တို့တတွေက အဲဒီဘုရားရှင်ရဲ့ ဝါဒကိုလက်ခံယုံကြည်တဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဟုတ်တော့ ကိုယ့်ဘုရားရှင်ရဲ့ ဝါဒအကြောင်းကို ဟုတ်မဟုတ်၊ မှန်မမှန်သိအောင် သုံးရက်၊ ခုနစ်ရက်၊ ဘယ်ရက်လောက် စမ်းသပ်မကြည့်သင့်ဘူးလား"

"စမ်းသပ်ကြည့်သင့်ပါတယ်ဘုရား"

"ကဲဒါဖြင့် သွားပြီးတော့ ခုနကဲ နာထားတဲ့အတိုင်း စမ်းသပ်ပေတော့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အကြောင်းထူးယင်လဲ ထူးသလိုပြောနော်၊ မေးနော်၊ ဘာမှ အားမနာနဲ့၊ မကြောက်နဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

လူငယ်သည် ယောဂီကြီးငယ်တစုနှင့်အတူ စမ်းသပ်ကြည့်ရှု အားထုတ်နေလေပြီ၊ မိမိသည် တစိတစောင်း ကြည့်ရှုသည်၊ တကယ်ပင် အားထုတ်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်၊ ညနေ တရားစစ်မေးချိန်သို့ ရောက်ပြီ၊ မိမိသည် လူငယ်အားမေးသည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲ အားထုတ်ရတာ"

"တပည့်တော် အားမထုတ်ခင်က သူများတွေ အားထုတ်တာတွေ မြင်ရ တွေ့ရတော့ အဓိပ္ပာယ်မရှိ လုပ်နေကြတယ်၊ ခန္ဓာကိုယ် အပင်ပန်းရှာတယ်လို့ ထင်မိပါတယ်ဘုရား"

"ခုအားထုတ်ကြည့်တော့ ဘယ်လိုထင်လဲ"

"ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ကြည့်တော့ အဖိုးပွာယ် သိပ်ရှိပါတယ်ဘုရား၊ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်လေ့လာရတာ စိတ် ဝင်စားစရာပါဘုရား"

"စိတ်လဲဝင်စားရဲ့လား"

"ဝင်စားပါတယ်ဘုရား"

"ပင်ပန်းသေးလား၊ ခန္ဓာကိုယ် ပင်ပန်းရှာတယ်လို့ ထင်သေးလား"

"မပင်ပန်းပါဘုရား၊ ခန္ဓာကိုယ်ပင်ပန်း ရှာတယ်လို့လဲမထင်ပါဘုရား"

"ခန္ဓာအကြောင်းလေ့လာတော့သိပ္ပံပညာနဲ့ဘယ့်နှယ်လဲ"

"တမျိုးစီပါဘုရား"

"အေး....ဒို့ဗုဒ္ဓဝါဒက ယုတ္တိတန်ပြီး လက်တွေ့ဆန်တဲ့ကောင်းကျိုးကိုသာ ညွှန်ကြားတဲ့ဝါဒနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ မင်းအားထုတ်လို့ တွေ့သိရချက်တွေကိုယုတ္တိတန်မတန်, လက်တွေ့ဆန်မဆန်, ကောင်းကျိုးရှိ မရှိ ကြည့်ရှုသုံးသပ်ဆင်ခြင်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒို့ဗုဒ္ဓက ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ပြီးတော့မှ လောကတွင် ရှိနေဖြစ်နေတဲ့ သဘာဝတွေကို အကြောင်း အကျိုး ခွဲခြား ညွှန်ပြခဲ့တယ်၊ ဒီတော့ ရှုပွားတွေ့သိရ ချက်တွေကို ကြောင်းကျိုး ခွဲလဲကြည့်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကျိုးကြောင်း ယုတ္တိတန်ႇမတန်ပေါ့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

ယင်းသို့စသည်ဖြင့် စစ်ဆေး၍ တနေ့တာ ပြီးသွားသည်၊ နောက်တနေ့သို့ ရောက်လာပြန်သည်၊သူငယ်၏ အသွင်အပြင်သည် ရွှင်လန်းလာသည်၊သို့နှင့် မိမိသည် သူ့အားပင် အလျင်မေးသည်။

"ကဲ-ပြောစမ်းပါအုံး၊ ဘယ်လိုလဲ"

"တပည့်တော် နဂိုရ်က ဗုဒ္ဓဝါဒကို အထင်မကြီးပါဘုရား"

"ခုတော့ အထင်ကြီးသွားပြီလား"

"မှန်ပါဘုရား"

"နဂိုရ်က သိပ္ပံသမားဆိုတော့ သိပ္ပံအထင်ကြီးတာပေါ့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ကဲ....ခု ဘယ်လိုတွေလို့ သိလို့ ဗုဒ္ဓဝါဒကို အထင်ကြီးသွားတာလဲ"

"တပည့်တော် ဝါယောဓာတ်ရဲ့ တွန်းသဘောကို ရှုနေရင်းနဲ့၊ နှာခေါင်းထဲက တခါတွန်း တခါထွက်တဲ့ ဝါယောဓာတ်သဘောကို ဉာဏ်နဲ့မြင်တော့ ဗုဒ္ဓဝါဒကို အထင်ကြီးသွားပါတယ်ဘုရား"

"အင်း"

"တပည့်တော်တို့ နေ့စဉ်ဘဲ အသက်ရှူနေပါရက်ကနဲ့ ဒီအသက်လို့ခေါ်တဲ့ ဝါယောဓာတ်သဘောကို မသိရပါဘုရား'

"အင်း"

"ယခု သိရတဲ့အသိရဲ့ အဆင့်အတန်းအထိကိုဘဲ သိပ္ပံပညာ လိုက်မမှီနိုင်ပါဘုရား"

"အင်း"

"သမာဓိမရသေးခင်က ဝါယောဓာတ်ရဲ့ တွန်းသဘောဟာ မထင်ရှားဘူးလိုလိုနဲ့၊ သမာဓိရလာတော့ တွန်းသဘောဟာ ထင်ရှားလွန်းလို့ အခံရတောင် ခက်ပါတယ်ဘုရား"

"အင်း"

"ဉာဏ်အမြင်မှာလဲ တချိန်နဲ့တချိန် ပြောင်းပြောင်းသွားတော့၊ ဝါယောသဘော အဆင့်ဆင့် ပြောင်းပြောင်းသွားတာလဲ မြင်ရပါတယ်ဘုရား"

"ဒီမှာ သိရမှာက ဉာဏ်အမြင်ပြောင်းလို့ ဝါယောသဘော ပြောင်းသွားတာလား၊ ဝါယောသဘော ပြောင်းသွားလို့ ဉာဏ်အမြင်ပြောင်းတာလား၊ အဲဒါသိရမယ်နော်"

"မှန်ပါ သိပါတယ်ဘုရား၊ ဝါယောသဘောကတော့ သူ့သဘောအတိုင်း သူဆောင်နေပါတယ်၊ တပည့်တော်ဉာဏ်မြင် ပြောင်းတော့ အမျိုးမျိုး အကြမ်း-အနု အကြီး-အသေး စသည် လို့ သိရပါတယ် ဘုရား"

"အင်း...."

"ဒီတော့မှ သိပ္ပံပညာက စမ်းသပ်ရတဲ့ ဓာတ်ဝေ့ထက် နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ဓာတ်တွေကို သိရပါလားဆိုပြီး၊ သိပ္ပံပညာထက် ဗုဒ္ဓဝါဒ အထင်ကြီးသွားပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....ဒါက သဘာဝဘဲ၊ ပညာဆိုတာ ကိုယ်တတ်ထားတဲ့ပညာကို ကိုယ်အထင်ကြီးမြဲဘဲ၊ သူများပညာ အထင်သေး

မြဲဘဲ။ ကောင်းတာက ကိုယ့်ပညာကိုယ် အထင်ကြီးချင်လဲ ကြီး ပေါ့၊ သူများပညာ အထင်မသေးတာကောင်းတယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"စမ်းသပ်ပြီးမှ မဟုတ်လို့ အထင်သေးတာက တော်သေး တယ်၊ မစမ်းသပ်ဘဲနဲ့ အထင်သေးတာက ပိုဆိုးပါတယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဗုဒ္ဓဝါဒစမ်းသပ်ပုံနဲ့ သိပ္ပံစမ်းသပ်ပုံဟာလဲ မတူပါဘူး ဘုရား"

"ဒီလိုဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဝါဒနဲ့ သိပ္ပံပညာဟာ ထပ်တူ မတူဘူး ပေါ့နော်"

"မှန်ပါ မတူပါဘုရား"

"အင်းပေါ့၊ ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ သိပ္ပံပညာနဲ့ တူပါတယ်ဆိုယင် ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ အောက်တန်းကျသွားမှာပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သိပ္ပံပညာက စမ်းသပ်မတွေ့နိုင်တာတွေကို ဗုဒ္ဓဝါဒက တွေ့တယ်ဆိုတော့ သိပ္ပံပညာထက် ဗုဒ္ဓဝါဒက သာတယ် မဟုတ်လား" ?

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"

ယင်းသို့ စသည် စစ်မေးယင်းနဲ့ တနေတာ ပြီးသွားပြန် သည်။ နောက်တနေ့သို့ရောက်လာသည်။ လူငယ်မှာ ရွှင် ရွှင် ပျပျ ဖျတ်ဖျတ် လတ်လတ် ရှိလာသည်။ သို့နှင့် မိမိက မေး သည်။

"ဘယ့်နှယ်လဲ ဒီကနေ့ အားထုတ်ရတာ"

"မှန်ပါ၊ ထူးပါတယ်ဘုရား"

"ဒီဟာနဲ့ ချမ်းသာ သဘောပေါက်ပါတယ်ဘုရား"

"ဘယ်လို ပေါက်သလဲ" ?

"တပည့်တော် မေမေတို့ တရားအားထုတ်တော့၊ တပည့်တော် သိပ်ပြီးတော့ အပြစ်ပြောတာဘဲဘုရား"

"ဘယ်လို ပြောသလဲ" ?

"ဆင်းရဲမရှိ ဆင်းရဲရှာတယ်၊ ဒုက္ခမရှိ ဒုက္ခရှာတယ်၊ သက်သက် ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်တယ်နဲ့ ပြောပါတယ်ဘုရား"

"ခုတော့ ဘယ့်နှယ်လဲ" ?

"ခုတော့ တပည့်တော်တို့ ခံစားဘူးတဲ့ ချမ်းသာမျိုးစုံထက် ဒီတရားအားထုတ်လို့ ရတဲ့ချမ်းသာက သာပါတယ်ဘုရား"

"အင်း"

"တပည့်တော် ဟာ လူငယ်ပေမဲ့ တော်တော် ပျော်ခဲ့ပါတယ်၊ လောကထဲမှာ ချမ်းသာပါတယ်၊ ကောင်းပါတယ်ဆိုတဲ့ ချမ်းသာတွေစုံအောင် ခံစားဘူးပါတယ်ဘုရား"

"အင်း"

"အဲဒီ ချမ်းသာအားလုံးဟာ ဒီတရား အားထုတ်လို့ ရတဲ့ ချမ်းသာကို မမှီပါဘုရား"

"အင်း"

"ဘိန်းဖြူချမ်းသာထက်လဲ ချမ်းသာတယ်ဘုရား"

"အင်း မင်းက တယ်စုံတာကိုး၊ ပြောစမ်းပါအုံး၊ ဘိန်းဖြူ အကြောင်း"

"ဘိန်းဖြူရှူပြီး ခွေနေရတာ သိပ် ချမ်းသာတယ် ဘုရား။ ခွေနေတော့ ကိုယ့်အသားချင်း ကိုယ်ထိနေတာကိုဘဲ ချမ်းသာပါတယ် ဘုရား"

"အင်း"

"ဒါကြောင့် ဘိန်းဖြူရတဲ့မိန်းကလေးတွေ ပျက်စီးဘာပေါ့၊ အသားချင်း ထိနေရတာ ချမ်းသာတာကိုးဘုရား"

"အင်း"

"ယခု တရားအားထုတ်လို့ ရတဲ့ချမ်းသာက အဲဒီချမ်းသာနဲ့လဲ မတူဘူး ဘုရား တမျိုးဘဲ၊ ဘယ်လို ပြောရမလဲ မသိပါဘုရား"

"အင်း"

"ခုတော့မှ မေမေတို့ ဒါကြောင့်တရားအားထုတ်ထာကိုးလို့ သိပါတယ်ဘုရား"

"တရားအားထုတ်လို့ရတဲ့ ချမ်းသာက ငြိမ်းအေးတယ်၊ ငြိမ်သက်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟိုတပည့်တော်တို့ ခံစားရတဲ့ ချမ်းသာတွေက ဒီချမ်းသာနဲ့ ယှဉ်ကြည့်မှ ပုပန်မှန်း သိပါတယ်ဘုရား၊ မငြိမ်းအေး၊ မငြိမ်သက်ပါဘုရား"

"ချမ်းသာတွေက အမျိုးမျိုးရှိတယ်"

"ဘယ်လိုပါလဲဘုရား"

"လောကီနယ်ထဲမှာ အချမ်းသာဆုံးက ကာမ ချမ်းသာဘဲပေါ့၊ မင်းခံစားရတယ်ဆိုဘာ အဲဒီကာမချမ်းသာတွေပေါ့။ ချမ်းသာစရာအာရုံနဲ့ တွေ့ထိရ ပေါင်းဆုံရမှ ချမ်းသာတဲ့ ချမ်းသာတွေပေါ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ဒီအာရုံအတွက် ရှာရဖွေရ, သိမ်းဆည်းရ, ပြုပြင်ရနဲ့ ဒုက္ခတွေမများဘူးလား"

"များပါတယ်ဘုရား"

"ခံစားစဉ်လဲ မပူရဘူးလား"

"ပူရပါတယ်ဘုရား"

"ကြောင့်ကြလဲ မစိုက်ရဘူးလား"

"စိုက်ရပါတယ်ဘုရား"

"ကဲ....အဲဒီအထဲမှာ ချမ်းသာရှာကြည့်စမ်း၊ ဘယ်ဟာချမ်းသာလဲ"

"မှန်ပါ၊ တကယ်တော့ ချမ်းသာဟာ ။ သလောက်ပါဘုရား"

"အဲဒီချမ်းသာထက် ချမ်းသာတဲ့ ချမ်းသာကဘာလဲ ဆိုတော့"ဈာနသုခ=ဈာန်ချမ်းသာပေါ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ ဈာန်ချမ်းသာထက် ချမ်းသာတဲ့ချမ်းသာကဘာလဲ ဆိုတော့"မဂ်ချမ်းသာ"နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"နောက်"ဖိုလ်ချမ်းသာ"နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"နောက် "နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ"လို့ ချမ်းသာတွေ အဆင့်ဆင့် မရှိဘူးလား"

"ရှိပါတယ်ဘုရား"

"အေး....မင်းယခု တရားအားထုတ်လို့ရတယ်ဆိုတဲ့ချမ်းသာဟာ တကယ်တော့၊အဲဒီဈာန်ချမ်းသာ, မဂ်ချမ်းသာ, ဖိုလ်ချမ်းသာ,နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတွေတောင် မဟုတ်သေးပါဘူး"

"အမယ်ဘုရား အဲဒီချမ်းသာတောင် ဒီလောက် ချမ်းသာယင်၊ ဟိုချမ်းသာတွေဆိုယင် ပြောစရာဘယ်ရှိတော့မလဲဘုရား"

"အင်းပေါ့၊ ဒါကြောင့် တကဲ့ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတွေဟာ လောကီစည်းစိမ်တွေ ပယ်စွန့်ပြီး ဒီချမ်းသာတွေ ရှာကာ နိဗ္ဗာန်ဝင်စံကြတာပေါ့"

"တပည့်တော်လဲ ယခုသုံးရက်ရှိပါပြီ၊ ထူးလဲ ထူးခြားပါတယ်၊ အိမ်မပြန်တော့ပါ၊ ဆယ်ရက်ပြည့်အောင်ဘဲ အားထုတ်ပါမယ်ဘုရား"

"အင်းပေါ့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုပြီး နိဗ္ဗာန်လဲ လိုချင်သေး ဒီလောက်တော့ အားထုတ်မှပေါ့"

"မှန်ပါဘုရား"

ဗုဒ္ဓဘုရား ယုံကြည်ငြား တရားစမ်းကြည့်ပါ၊
မစမ်းကြည့်ဘဲ ယုံကြည်လို့ ကျိုးနဲ့ကြလိမ့်မှာ၊
ကျိုးမနည်းရှန်ရှူအားသန်ဖန်ဖန်ပွားကြပါ၊
ဖန်ဖန်ပွါးကာမှ ကျိုးရမှယုံကြည်မှာ။

စရိုက်ဆိုတာ ဘာတွေပါလဲ

၄။ စရိုက်ဆိုတာ ဘာတွေပါလဲ

ဤလောကအတွင်း၌ သိစရာတွေကား များပြားလှ၏။ ယင်းသိစရာများကို သိအောင် လေ့လာနေသူများလည်း ရှိ၏။ သိစရာများကို ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သလို ဘေးဖယ်ထားကာ အလိုက်သင့် နေသူများလည်းရှိ၏။ သိစရာများကို ကိုယ်နှင့်ဆိုင်သည်ဟု ယူဆသော်လည်း၊ သိအောင် လေ့လာရမှာခက်၍ လက်လျှော့နေသူများလည်းရှိ၏။ သိသင့်သလောက် သိပါက၊ မသိဘာနှင့် စာလျှင် တော်သေးသည်ဟု သဘောပေါက်ကာ လေ့လာသူများလည်းရှိ၏။ ယင်းသို့စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးရှိ၏။

တနေ့ မိမိထံသို့ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ရောက်လာကာ ဦးချပြီး လျှောက်ထားသည်။

"အရှင်ဘုရား၊ တရားအားထုတ်ရာ၌ စရိုက် သိရမယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်၊ အဲဒီစရိုက်ဆိုတာ ဘာတွေပါလဲဘုရား"

"စရိုက်ဆိုတာ ဘာတွေလဲဆိုတော့"

စရိုက် ၆ ပါး
၁။ ရာဂစရိုက်
၂။ သဒ္ဓါစရိုက်
၃။ ဒေါသစရိုက်
၄။ ပညာစရိုက်
၅။ မောဟစရိုက်
၆။ ဝိတက်စရိုက်ဆိုတဲ့ အဲဒီ ၆ ပါးတို့ဘဲ၊ အဲဒီ ၆ ပါး ကို စရိုက် ၆ ပါးလို့ ခေါ်တယ်”

“စရိုက်သဘော လင်းပါအုံးဘုရား”

“ဟင်.... ဒကာကြီး ဥစ္စာက မိးခိုးကြွက်လျှောက် ပါလား၊ ဘယ်ဆုံးတော့မလဲ”

“ဆုံးပါတယ်ဘုရား၊ လင်းပါအုံး”

“ပင်ကိုယ်ရိုးရာ သူတကာ ဖြစ်နေကျထက် လွန်ကဲ ပိုမိုပြီး အဖြစ်များခြင်းကို စရိုက်လို့ ခေါ်တယ်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ဆိုပါတော့၊ ရာဂစရိုက်ရှိသူဟာ၊ ဒေါသ, မောဟ ဖြစ်လောက်တဲ့ အာရုံမျိုးမှာ မဖြစ်အောင် ချုပ်တည်းနိုင်ပေမဲ့၊ ရာဂဖြစ်လောက်တဲ့ အာရုံကျတော့ ချုပ်တည်း နိုင်ပါ့ မလား”

“မချုပ်တည်းနိုင်ပါ ဘုရား”

“အဲဒီလိုဘဲ ဒေါသစရိုက် ရှိသူဟာ၊ ရာဂ, မောဟ ဖြစ်လောက်တဲ့ အာရုံမျိုးမှာ မဖြစ်အောင် ချုပ်တည်းနိုင်ပေမဲ့၊ ဒေါသဖြစ်လောက်တဲ့အာရုံကျတော့ ချုပ်တည်းနိုင်ပါ့မလား”?

“မချုပ်တည်းနိုင်ပါဘုရား”

"မောဟစရိုက်ရှိသူလဲ ရာဂ ဒေါသ ဖြစ်လောက်တဲ့ အာရုံမျိုးမှာ မဖြစ်အောင်ချုပ်တည်းနိုင်ပေမဲ့၊ မောဟဖြစ်လောက်တဲ့ အာရုံကျတော့ ချုပ်တည်းနိုင်ပါမလား" ?

"မချုပ်တည်းနိုင်ပါဘုရား"

"အခြားစရိုက်များလည်း အဲဒီအတူဘဲသိနော်"

"မှန်ပါ ဘုရား"

"စင်စစ်တော့ စရိုက်ဆိုဘာ မပြတ်မလပ် ဖြစ်ခြင်းသဘော ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီစရိုက်တွေဟာ သတ္တဝါတယောက်မှာ တမျိုးကျစီသာ ရှိတာမဟုတ်ဘူး၊ တချို့မှာ ဘယ်စရိုက်ရယ်လို့ အထင်အရှား မရှိဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တချို့ကျတော့လဲ နှစ်မျိုး သုံးမျိုးစသည်ဖြင့် အရောရော အနှောနှော ရှိတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ စရိုက်သိဘို့ မခက်ဘူးလား" ?

"ခက်ပါတယ် ဘုရား"

"သူတပါးစိတ် သိတဲ့ ပရစိတ္တဝိဇာနန အဘိညာဉ် မရယင်တော့ သူတပါးစရိုက်ကို သိဘို့ လွယ်ပါ့ မလား"?

"မလွယ်ပါဘုရား"

"ခန့်မှန်းနိုင်တဲ့ အချက်တွေတော့ ရှိပါတယ်"

"အမိန့်ရှိပါအုံး ဘုရား"

"စဉ်းစားကြည့်ရှု သတိပြုပြီးအကဲခတ်ယင် မည်သည့် စရိုက်ရှိသူ" လို့ ခန့်မှန်းနိုင်တဲ့ အချက်တွေကား–

၁။ အသွားအလာ အနေအထိုင် ဣရိယာပုဒ်

၂။ ထိုထိုကိစ္စတွေမှာ ကျွန–မကျွန

၃။ နှစ်သက်တတ်တဲ့ အစာအာဟာရ

၄။ ရူပသဒ္ဒ စ တဲ့ အာရုံ၌ ကြည့်ရှု နားထောင်ပုံ စသည်

၅။ ကုသိုလ်–အကုသိုလ်အရာဝယ် များစွာ ဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား" လို့ အဲဒီ အချက်တွေနဲ့ စဉ်းစားကြည့်ရှု သတိပြုပြီးအကဲခတ်ယင် 'မည်သည့်စရိုက်ရှိသူ'လို့ ခန့်မှန်း နိုင်ပါတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အတိအကျကတော့ ဘုရားမှ သိမှာပေါ့ ဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"

"ကဲ....စရိုက်ခြောက်ပါး သူ့အတွဲနဲ့သူ နှိုးစပ်ရှာပြောရယင်

ရာဂစရိုက် ရှိသူဟာ-

၁။ ဣရိယာပုတ်အားဖြင့် အသွားအလာ အနေ အထိုင် ယဉ်ကျေးပျပ်ဝပ် လျှောက်ပတ်စမွယ် တင့်တယ်တယ်။

၂။ ကိစ္စအားဖြင့် တံမြက်လှည်းမှု၊ အဝတ်ဖွပ်လျှော်မှု၊ ဆိုးမှု၊ ဝတ်စား တန်ဆာ ဆင်ယင်မှုတွေမှာ ကျွနသေသပ်တယ်။

၃။ ဘောဇဉ်အားဖြင့် အချို၊ အဆိမ့်၊ အမွှေးအကြိုင်၊ ပြန့်လိုင် နူးညံ့တဲ့ ဘောဇဉ်တွေကို နှစ်သက် တတ်တယ်။

၄။ ကြည့်ရှုနားထောင်ပုံ စသည်အားဖြင့် အတော်အတန် လုပဘာယာတဲ့ အဆင်းအသံနဲ့ တွေ့ကြုံယင် မခွာချင်အောင် ဖြစ်တတ်တယ်။
၅။ ကုသိုလ်-အကုသိုလ်အရာဝယ် များစွာ ဖြစ်လေ့ ရှိတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားအားဖြင့်ဆိုယင် ပရိယာယ် မာယာများတယ်၊ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲမှု သာဌေယျ ပေါတယ်၊ မာနကြီးတယ်၊ လောဘရမက်ကြီးတယ် တဲ့။

သဒ္ဓါစရိုက် ရှိသူဟာ

၁။ ဣရိယာပုတ်အားဖြင့် အသွားအလာ အနေအထိုင် ယဉ်ကျေးပျပ်ဝပ် လျှောက်ပတ်စမွယ် တင့်တယ်တယ်။
၂။ ကိစ္စအားဖြင့် တံမြက်လှည်းမှု အဝတ်ဖွပ်လျှော်မှု ဆိုးမှု ဝတ်စား တန်ဆာ ဆင်ယင်မှုတွေမှာ ကျနသေသပ်တယ်။
၃။ ဘောဇဉ်အားဖြင့် အချို၊ အဆိမ့်၊ အမွှေး၊ အကြိုင်၊ ပြန့်လိုင်နူးညံ့တဲ့ ဘောဇဉ်တွေကို နှစ်သက်တတ်တယ်။
၄။ ကြည့်ရှုနားထောင်ပုံ စသည်အားဖြင့် အတော်အတန် လှပသာယာတဲ့ အဆင်း အသံနဲ့ တွေ့ကြုံယင် မခွာချင်အောင် ဖြစ်တတ်တယ်။
၅။ ကုသိုလ်-အကုသိုလ် အရာဝယ် များစွာ ဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားအားဖြင့်ဆိုယင် မာယာစတဲ့အကုသိုလ်များ ဖြစ်လေ့မရှိဘဲ ကြည်လင် ရွှင်လန်းစွာ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းလေ့ရှိတယ်။ ရဟန်းသံဃာတော်း

ဝတ်ကျောင်း ဘုရားကို ကိုးကွယ်ကာ တရားဒေ့သနာ
များကို နာယူမှတ်သားလေ့ရှိတယ်” တဲ့။

“ရာဂ သဒ္ဒါတချို့တွေ တူနေပါလားဘုရား”

“အင်း.... အထက်ပိုင်း ၄ ချက်တူတယ်၊ စရိုက် ရောတယ် ပေါ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ဒါကြောင့် သိဘို့ခက်တယ် ပြောတာပေါ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“အဲဒီ ရာဂသဒ္ဒါစရိုက် ၂-ပါးအတွက် လင်္ကာ တပုဒ်ကို ကျက်မှတ်ထားနော်”

“ရာဂစရိုက်၊ ရှိသူဒွိကား၊ ယာပိုဒ် လေး
ထွေ၊ ယဉ်ကျေးလေ၏၊ ထွေထွေကိစ္စ၊ ပြုသမျှ
လည်း၊ ကျနစေလတ်၊ လွန်သေသပ်ရှင့်၊ လေး
မြတ်ဘွယ်ရေး၊ ဘောဇဉ်ချေးက၊ ချိုမွေး ဆိမ့်
အိမ့်၊ လွန်နှစ်သိမ့် သတဲ့၊ မစိမ့်လောက်ကုံ၊
ကာမဂုဏ်ကြောင့်၊ အာရုံစွဲကာ၊ ခွဲမခွာတည်း၊
မာယာဗလဝ၊ သာဌေယျနှင့်၊ မာနဘိစီး၊
အလိုကြီး၏၊ ထိုနည်းသဒ္ဒါ၊ စရိုက်မှာမူ၊ မာယာ
စသော၊ ပြစ်မခနွာဘဲ၊ သာမောရွှင်လန်း၊ လှူ
ပေးကမ်းလျှက်၊ ရဟန်းတော်ပေါင်း၊ ထေရ်ရှင်
ကောင်းနှင့်၊ ဝတ်ကျောင်းဘုရား၊မြတ်တရားကို၊
မှတ်သားနာယူ၊ လွန်ကြည်ဖြူသည်၊ ဤသူ မွန်
မြတ် ပေတကား” တဲ့။

“မှန်ပါ၊ ကျက်မှတ်ပါမယ်ဘုရား”

"အာဂုံရှိမှ အာဂလူနော်"
"မှန်ပါ ဘုရား"
"ဘယ်သူတွေ ဘာပြောနေနေ ကျက်နိုင်ယင် ကျက်သာ ကျက် အကောင်းဆုံးဘဲနော်"
"မှန်ပါဘုရား"

ဒေါသစရိုက် ရှိသူဟာ

၁။ ဣရိယာပုထ်အားဖြင့် နွားရူးဝူးထိုး နပါးကြိုး တင်းတဲ့ ပုံဟန် လျင်မြန်ရူးရှား ခြေဖျားနဲ့နင်းလျက် ရုံ့ရင်း ကြမ်းတမ်းတဲ့ အသွားအလာ အနေအထိုင် ရှိတယ်။
၂။ ကိစ္စလုပ်ငန်း ပြုလုပ်ရာဝယ် တင့်တယ် သပ်ယပ်ခြင်း မရှိဘူး၊ ကြည့်ရှုတိုင်း အဆင်မပြေဘဲ ချဉ်ငန်စပ်ခါး စူးရှတဲ့ အရသာများကိုသာ နှစ်သက်တတ်တယ်။
၃။ မကောင်းတဲ့ အဆင်း အသံ စသည့် အာရုံနှင့် တွေ့ကြုံ ပြန်ယင် "ယမ်းပုံမီးကျသလို" အောင့်အည်း ချုပ်တည်း သည်းခံခြင်း မရှိဘဲ ဆိုဆဲ ငေါက်ငန်း ကြမ်းတန်း စိတ် တို တတ်တယ်။
၄။ ကုသိုလ်–အကုသိုလ်အရာဝယ် များစွာ ဖြစ်လေ့ ရှိတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားအားဖြင့် ဆိုယင် ရန်ငြိုးဖွဲ့မှု ဆိုတဲ့ **အာ ဃာတ**, **ဣဿာမစ္ဆရိယ** နဲ့ သူများဂုဏ်ကို ချေဖျက် လိုခြင်းဆိုတဲ့ **မက္ခ**, ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ပြုလုပ်ခြင်း ဆိုတဲ့ **ပဠာသ** အဆုံးအမခက်ခြင်းဆိုတဲ့ **ဒေါဝစ** တို့ မုချအဖြစ် များတယ်။

ပညာစရိုက်ရှိသူဟာ

၁။ ဣရိယာပုထ်အားဖြင့် နွားရူးစူးထိုး နပေါ်းကြိုး တင်းတဲ့ ပုံဟန် လျှင်မြန်ရှူးရှား ခြေဖျားနဲ့နင်းလျက် ဂုံ့ရင်း ကြမ်းတမ်းတဲ့ အသွားအလာ အနေအထိုင်ရှိတယ်။

၂။ ကိစ္စလုပ်ငန်း ပြုလုပ်ရာဝယ် တင့်တယ် သပ်ရပ်ခြင်း မရှိဘူး၊ ကြည့်ရှုတိုင်း အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။

၃။ စားသောက်ဖွယ်အားလုံး၌ မိမိနှင့် သင့် မသင့်ကို နှိုင်းချင့်ပြီး စားလောက်လေ့ရှိတယ်။

၄။ စိတ်တိုခြင်း စတဲ့ အပြစ်များနဲ့ မရောနှောဘဲ ဆိုဆုံးမလွယ်တယ်။

၅။ ဘဝဖန်ခါ သံသရာရေးကို သတိ သမ္ပဇဉ်နဲ့ ဆင်ခြင်မြော်ကြည့်ပြီး ဂတိကောင်းဘို့ရန် ကုသိုလ် ကောင်းမှုအစုစုကို လုံ့လဝီရိယ သန်သန်နဲ့ မှန်မှန်ကြီး ပြုလုပ်လေ့ ရှိတယ်'' တဲ့။

"ဒေါသနဲ့ ပညာတော့ မတူတာ များတယ်နော် ဘုရား"

"အင်း-ဟုတ်တယ်"

"မှတ်ဘို့တော့ သိပ်မလွယ်ဘူး ဘုရား"

"ဒီမှာလဲ နှစ်ပုဒ်ပေါင်း လင်္ကာတပုဒ်ရှိတယ်၊ အဲဒီလင်္ကာ ကျက်ထားပေါ့-

"ဒေါသစရိုက်၊ ရှိသူ၌ကား၊ ယာပိုထ်
လေးထွေ၊ ကြမ်းတမ်းလေ၏၊ ထွေထွေကိစ္စ၊
ပြုသမျှလည်း၊ ကျနမဖွယ်၊ မတင့်တယ်တည်း၊

စားဘွယ် ငန်ချဉ်၊ စပ်ခါးမင်၏၊ ငါးအင်အာရုံ
မဖွယ်ကြုံလျှင်၊ ယမ်းပုံမီးကျ၊ စိတ်တိုလှ၍၊
ကောဓထန်သီး၊ ရန်ငြိုးကြီးလျက်၊ ဖိစီးဂုဿာ၊
မစ္ဆေရာနှင့်၊ပက္ခာပဋ္ဌာသ၊ဒုဗ္ဗစတို့၊ မုချဆစ်ပွား၊
အပြစ်များ၏၊ တရားပညာ၊ စရိုက်မှာမူ၊ ရှေ့
လာအားလုံး၊ နည်းတူသုံးလည်း၊ လုံးလုံးကော်ဓ
စသည် ဆိတ်ကွယ်၊ ဆုံးမလွယ်၏၊ စားဘွယ်
ကံသိုက်၊ တွေ့ကြုံတိုင်းလည်း၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်၊
သုခမိန်တည်း၊ ကြိမ်ကြိမ်နှောင်လာ၊ သံသရာကို၊
ပညာသတိ၊ မြှော်ခေါ်ညှိ၍၊ ဂတိနှောင်လျှင်၊
ကောင်းအောင်ပြင်သည်၊ လူတွင် သူမြတ် ပေ
တကား" တဲ့။

"မေးတော့ မေးတာဘဲဘုရား၊ ကျက်မှတ်ဘို့တော့ မလွယ်
ဘူးနဲ့တူတယ် ဘုရား"

"အင်း....ဆုတောင်း မဆုံးသေးဘူး ကလီကမာများလာပြီ"

"ကလီကမာ များတာ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား၊ မလွယ်တဲ့
အကြောင်း ပြောတာပါ ဘုရား"

"ကဲ.... လွယ်လွယ်ခက်ခက် ရှေ့သွားကြအုံးစို့"

"မှန်ပါ၊ အမိန့်ရှိပါဘုရား"

မောဟစရိုက် ရှိသူဟာ

၁။ ဣရိယာပုထ်အားဖြင့်၊ ဖွတ်ပဒတ်အသွင်၊ မယဉ် မကျေး၊
မှိုင်ငေးပေါ့ပျက်၊ ရှုပ်ရှက်ခတ်၊ အနေအထိုင်၊ အသွား

အလာရှိတယ်။

၂။ လုပ်ငန်းကိစ္စ အထွေထွေလဲ ပေ့ပေ့လိပ်လိပ်ဘဲ။

၃။ စားသောက်ရာ ဌာနမှာလဲ ဘယ်ဟာကို နှစ်သက်ဘယ်လို့ အမှတ်တရ မရှိဘူး။

၄။ မိမိအစွမ်းနဲ့ စုံစမ်း နိုင်းချိန်ပြီး အကောင်း အဆိုး အကြောင်းအကျိုးကို မဆုံးဖြတ်တတ်သဖြင့် အရပ်ရပ်မှာ သူဘကာရဲ့ နောက်လိုက်သာ ဖြစ်လို့ သူများ ချီးမွမ်းသူကို မိမိကလဲ ရောပြီး ချီးမွမ်း တတ်ဘယ်၊ သူများ ကဲ့ရဲ့သူကိုလည်း မိမိက ကဲ့ရဲ့တတ်တယ်။

၅။ သတိပညာ ကင်းလျက် ထိုင်းမှိုင်း ဖျင်းအခြင်း ဆိုတဲ့ ထိနမိဒ္ဓ ပျံ့လွင့်ခြင်းဆိုတဲ့ ဥဒ္ဓစ္စတို့နဲ့ အချိန် ကုန်ရသည်သာ များတယ်တဲ့။

ဝိတက်စရိုက် ရှိသူဟာ

၁။ ဣရိယာပုထ် အားဖြင့် ဖွပ်ပဒတ်အသွင် မသဉ် မကျေးမှိုင်ငေးပေါ့ပျက် ရှုတ်ရှက်ခတ် အနေအထိုင် အသွားအလာ ရှိဘယ်။

၂။ လုပ်ငန်းကိစ္စ အထွေထွေလဲ ပေ့ပေ့လိပ်လိပ်ဘဲ။

၃။ စားသောက်ရာ ဌာနဝယ် ဘယ်ဟာကို နှစ်သက်တယ်လို့ အမှတ်တရ မရှိဘူး။

၄။ အကြံတွေများ စကားတွေပေါလျက် ကိစ္စ မချောဘဲ မျှောနေသည်သာ များတယ်။

၅။ ကောင်းသောလုပ်ငန်း ကုသိုလ်လမ်း၌မူ အစွမ်းအစ မရှိ ပျင်းရိရိသာတည်း။

၆။ မိမိလို လူပေါက်ပန်းတွေနဲ့ ရောပြွမ်း မွေ့ပျော်ကာ ထွေရာလေးပါး အကြံများလျက် သက်သက် လူအား လူပို့တွေသာတည်း” တဲ့။

“အဲဒီ စရိုက်နှစ်ပါးကို မှတ်ဘို့လွယ်အောင် လင်္ကာကတော့ တပုဒ်ဘဲ ရှိပါတယ်၊ ဘာလဲဆိုတော့”

“မောဟ စရိုက်၊ ရှိသူ၌ ကား၊ ယာ ပိုထ်
လေးထွေ၊ ရုပ်ပွေပွေနှင့်၊ ထွေထွေကိစ္စ၊ ရုပ်
ထွေး စွတည်း၊ ဘောဇန အရာ၊ စားသောက်
ပါလည်း၊ ဘယ်ဟာမိမိ၊ မြဲမရှိခဲ့၊ ကိုယ်၏
အစွမ်း၊စုံထောက်လှမ်း၍၊ အဆန်းအဂိုး၊ကြောင်း
အကျိုးဟု၊ ကောင်းဆိုးယုတ်မြတ်၊ မသိဘတ်
သဖြင့်၊ အရပ်ရပ်မှာ၊ နောက်လိုက် သာတည်း၊
ပညာသတိ၊ ကင်းကွာဘိ၍၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်
ကာလကုန်ဆုံး၊ အချိန်ဖြုန်း၏၊ ထုံးနည်းမခြား၊
ဝိတက်များလည်း၊ စကားတွေပေါ၊ ကိစ္စမျော
လျက်၊ ကောင်းသောလုပ်ငန်း၊ ကုသိုလ်လမ်းမူ၊
အစွမ်းမရှိ၊ ပျင်းရိရိတည်း၊ မိမိတို့တမ်း၊ လူ
ပေါက်ပန်းနှင့် ရောပြွမ်းပျော်ပါး၊ အကြံများ
သည်၊ လူအား လူပို့တွေဟာကာ၊” တဲ့။

“အမယ်လေး ဘုရား....ကျက်ထားအုံးတော့ သူတပါးစရိုက် သိဘို့ အသာထား ကိုယ့်စရိုက်တောင် သိဘို့ မလွယ်ပါလား ဘုရား”

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"စရိုက်တွေက ရောနေတာကို ဘုရား"

"အင်း....ဟုတ်တယ်၊ရောလို့လဲ သိဘို့ဘာက်, အရာရာမှာ သတိသမ္ပဇဉ်နဲ့ ဆင်ခြင်နေထိုင်သူကိုလဲ မိဘို့ဘာက် စသည်ဖြင့် သိဘို့ခက်တယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"မှန်းခြေတဲ သိနိုင်မယ်၊ အတိအကျကတော့ ဘုရားမှ သို့မဟုတ် ပရစိတ္တဝိဇာနနအဘိညာဏ်ရမှ သိမယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒီမှာ"လူလူချင်းတူပါလျက် ဘာ့ကြောင့် စရိုက်အမျိုးမျိုး ကွဲပြားရပါသလဲ" လို့ မေးစရာမရှိဘူးလား"

"ရှိပါတယ်ဘုရား၊ အမိန့်ရှိပါဘုရား"

"ရှေးဘဝ ကုသိုလ်က ပြုစဉ်က ထိုထိုဘဝ စည်းစိမ်ကို လိုလားတောင့်တမှု လောဘခြံရံပြီး ကုသိုလ်ပြုခဲ့ယင်၊ အဲဒီ ကုသိုလ်က အကျိုးပေးရာ ဘဝမှာ ရာဂစရိုက်များတတ်တယ်"

"ဒီလိုဆိုတော့ ကုသိုလ် ပြုနည်းကလဲ အလိုကြီးပါလား ဘုရား"

"လိုတာပေါ့၊ သူကလဲ ပညာတရပ်ဘဲဟာ"

"ဆက်အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား"

"ဒေါသခြံရံပြီး ကုသိုလ်ပြုခဲ့လျှင် ဒေါသစရိုက် များတတ်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အသိဉာဏ်နည်းပါးပြီး မောဟကြီးစွာ ကုသိုလ် ပြုလုပ်ခဲ့ယင် မောဟစရိုက် များတတ်တယ်။

"မှန်ပါဘုရား"

"ပညာနဲ့ ဆင်ခြင်ပြီး ပညာကြီးဘို့ရန် ဘုပန်ကာ ပညာရေးဆိုင်ရာ ကုသိုလ်များကို ပြုခဲ့ယင်၊ အဲဒီကုသိုလ်ကံက အကျိုးပေးရာ ဘဝမှာ ပညာဝရိက် များတတ်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သဒ္ဓါ၊ ထက်သန်မှုနဲ့ ကုသိုလ်ပြုခဲ့ယင် သဒ္ဓါဝရိက် များတတ်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကာမဝိတက် ဝတဲ့ မကောင်းတဲ့ အကြံတွေ ခြံရံပြီးတော့ ကုသိုလ်ကံပြုယင် ဝိတက်ဝရိက် များတတ်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ဒီဘဝမှာ ဝရိက်အမျိုးမျိုး ကွဲပြားကြောင်းဟာ ရှေးကံ ပဓာနဆိုတာ မထင်ရှားဘူးလား"

"ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား"

"ဒါဖြင့် နောက်နောက်ဘဝတွေမှာ ကောင်းတဲ့စရိုက်များဖြစ်ပြီး မကောင်းတဲ့စရိုက်များ မဖြစ်အောင် ယခုဘဝကုသိုလ်ကံပြုရန် အခါန်မှာ သဒ္ဓါပညာ ခြံရံပြီး ထက်သန်တဲ့ ကောင်းမှုတွေကို တည်ဆောင် အားထုတ်ဘို့ အရေးမကြီးဘူးလား"

"အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား"

"ဝါသနာဘာဂိဆက်တိုင်းပို့တဲ့၊ စကားပုံမရှိဘူးလား"

"ရှိပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....မကောင်းတဲ့အရာမှာ ဝါသနာဆိုတာက ကိလေသာရဲ့ သတ္တိတဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကောင်းတဲ့နေရာမှာ ဝါသနာဆိုတာက သမ္မာဆန္ဒတဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"တူရဲ့လား"

"မတူပါဘုရား"

"အင်း.... အဲဒီဝါသနာတွေဟာ သတ္တဝါတွေသန္တာန်မှာ အနုသယဓာတ်လို ဘဝတိုင်းမှာ စွဲကပ်ပါနေတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါကြောင့် ရှေးက အားလျော်စွာ ရာဂစရိုက် အားကြီးနေယင်၊ အဲဒီရာဂအတွက် ယောက်ယက်ခတ်တဲ့ ဝါသနာဟာ စိတ်အစဉ်မှာ စွဲထုံမနေဘူးလား"

"စွဲထုံနေပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီလိုစွဲထုံနေတဲ့ ရာဂစရိုက်သိုးကို ယခုဘဝမှာ တရားသဖြင့် မနှိမ်ချိုးနိုင်ယင်၊ အဲဒီဝါသနာအကုံ စွဲကပ်ပြီး နောက်ဘဝများသို့ လိုက်ပါလာတတ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကြောက်စရာ မကောင်းဘူးလား"

"ကြောက်စရာ ကောင်းပါတယ်ဘုရား"

"ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဝိတက်စရိုက်များလဲ အဲဒီလိုဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပညာစရိုက်ရှိသူဟာလဲ စရိုက်အားလျော်စွာ အခွင့်သာသလောက် ကြိုးစားခဲ့ပါယင်၊ အဲဒီပညာရဲ့ အထုံဝါသနာစွဲကပ်ခါ နောက်နောက်အခါ သံသရာ ဘလျှောက်လုံးတွင် ပညာတုံးကြီး ဖြစ်နေတတ်တယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါကျတော့လဲ တယ်ကောင်းပါလား ဘုရား"
"စရိုက်က ကောင်းတာကိုး"
"မှန်ပါဘုရား"
"ဘုရားဆုံးပန်ယင် ပညာဓိက, သာဝကဆုံးပန်ယင်၊ အရှင်သာရိပုတ္တာကဲ့သို့ ပညာဘက်က တေဒဂ်ရကြတာဟာ အဲဒီဝါသနာဘာဂိက ဆက်တိုင်းမှိနေလို့တဲ့နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"သဒ္ဒါစရိုက်မှာလဲ အဲဒီလိုဘဲနော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"အဲဒါကြောင့် ယခုဘဝမှာ မကောင်းတဲ့ စရိုက်များ ပပျောက်ပြီး၊ စရိုက်ကောင်းတခုခု အထမြောက်အောင် ထူထောင်ဘို့ အရေးဟာ စဉ်းစားတိုင်း မကြီးလေးဘူးလား"
"ကြီးလေးပါတယ် ဘုရား"
"ကြီးလေးယင် ထူထောင်ပေတော့"
"မှန်ပါ။ ဦးတင်ပါတယ် ဘုရား"

○ မကောင်းစရိုက် ကောင်းစရိုက်၊ သိထိုက်လှပေသည်။
○ ကောင်းစရိုက်မြင်၊ အကောင်းပင်၊ အစဉ်ဖြစ်သင့်သည်။
○ ဆိုးစရိုက်မြင်၊ အမြန်ပင်၊ ပယ်ထွင်သင့်ပေသည်။
○ သို့ပြုမှသာ၊ သာသနာ၊ တွေ့ရာကျိုးနပ်သည်။

ကျွတ်မှန်းမသိ ကျွတ်နေပြီ

၅။ ။ကျွတ်မှန်းမသိကျွတ်နေပြီ

အချိန်ကား နွေရာသီလတလ၏ ညနေလေးနာရီအချိန်ဖြစ်၏၊ မိမိသည်ပူ အိုက်လှသဖြင့် သက်သာသလိုနေကာ စာတအုပ်ကို ကြည့်ရှုနေသည်။ အပူဒဏ်က ပြင်းထန်လှသောကြောင့် စာအုပ်ပါ စာသားများကို စိတ်ဝင်စားသင့်သလောက် မဝင်စားပါပေ။ ထိုစဉ်မိမိနှင့် အကျွမ်းတဝင် ရင်းနှီးသော ဒကာကြီးတယောက် ရောက်လာပြီး ရှိခိုးဦးချ၍ တနေရာတွင် ထိုင်သည်၊ ပြီးသော် လျှောက်သည်။

"ဦးပဉ္စင်း မနေ့က တပည့်တော်နဲ့ ပါလာတဲ့ လူငယ်ငယ် တယောက်ကို သတိထားမိလိုက်ရဲ့လား"

ဒကာကြီးသည် လွန်ခဲ့သည့်နေ့က ဒကာသုံးလေးယောက်နှင့် မိမိထံလာရာတွင်၊ လူငယ်တယောက် ပါလာသည်ကို ပြန်လည် သတိရစေရန် ရည်ညွှန်းမေးခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိလဲ သတိရသွားမိသည်။

"အင်း....သတိထားမိလိုက်သားဘဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲပြောစမ်းပါအုံး"

"အဲဒီကောင် လူဆိုးဘုရား"

"အို... ဒကာကြီးကလဲ မသိုးလို့ ကျောင်းရောက်လာပြီး ရှိခိုးတယ်, ရိုရိုသေသေထိုင်တယ်၊ ရိုရိုသေသေဘဲ တရားစကားတွေ ဘာတွေ ပြောသွားတာဘဲ၊ ဘယ်ဆိုးလို့လဲ"

"ဒါကခုမှဘုရား၊ အရင်က ဒီလိုမှမဟုတ်ဘဲ"

"အရင်ကဘယ်လိုလဲ ပြောစမ်းပါအုံး"

"အရင်ကဆို ဖဲရိုက်, ကြက်တိုက်, အရက်သောက်နဲ့ အိမ်ပြန်လာလဲ ဆူသေး၊ ဆဲသေးတယ်ဘုရား"

"နို့....ခုတော့ ကျောင်းကန်ဘုရားသွားလို့ လာလို့ဆိုတော့ ကောင်းလို့ပါလား"

"အင်း....ဒီကောင် "ကျွတ်ပုန်းမသိ ကျွတ်နေပြီ"ဘုရား။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အရင်က ကျောင်းကန်ဘုရား မသွားတဲ့ကောင်၊ ခုကျောင်းကန်ဘုရားသွားတော့ ကျွတ်မှန်းမသိ ကျွတ်ထာပေါ့ဘုရား"

"ဘယ်တရားများ သိသွားလို့ ကျွတ်မှန်းမသိ ကျွတ်ထာလဲ ပြောစမ်းပါအုံး"

"ဟိုတနေ့က တပည့်တော်တို့ကျောင်းမှာဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်ကြတော့ သူလဲပါတာပေါ့"

"အင်း"

"ဝေယျာဝစ္စလုပ်ပြီးတော့၊ ဦးပဥ္စင်းက ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ကို အထင်မသေးနဲ့၊ တခြားကုသိုလ်မထင်ရှားဘဲ ဝေယျာဝစ္စ

ကုသိုလ်နဲ့ဘဲ ရဟန္တာဖြစ်သွားတဲ့ ဝေယျာဝစ္စကရထေရ် အကြောင်း အကျဉ်းချုပ် ဟောတယ်မဟုတ်လား”

“အင်း....ဟောတယ်”

“အဲဒီတုန်း နာရတော့ ဒီကောင် သိပ်ပြီးတော့ ဝမ်းသာသွားဟန်နဲ့ တူတယ်ဘုရား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သူပြောပြတာဘဲဘုရား”

“သူကဘယ်လိုပြောလဲ”

“ကျွန်တော်ကျောင်းကပြန်တော့၊ အားရဝမ်းသာနဲ့ ကျွန်တော်ရခဲ့တဲ့ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ကို အိမ်သူအိမ်သားတွေကို ရပါစေဆိုတဲ့သဘောနဲ့ အမျှဝေတယ်လို့ပြောတယ်ဘုရား”

“အင်း....ဝေတော့ဘာဖြစ်လဲ”

“အဲဒီလိုဝေတော့ အိမ်သူအိမ်သားတွေက ကျွန်တော့်ကို မယုံတော့ ‘နင့်အမျှက ဘာအမျှမှန်းလဲ မသိဘဲနဲ့ ဒို့....သာဓု မခေါ်နိုင်ဘူးလို့’ ပြောတယ်တဲ့ဘုရား”

“အင်း....ဟုတ်သားဘဲ....သူက ခါတိုင်းဆိုရင် ပဲရိုက်၊ ကြက်တိုက်၊ အရက်သောက်တယ်မဟုတ်လား”

“မှန်ပါဘုရား”

“အဲဒါတွေ အမျှဝေတယ်မှတ်လို့ ဟိုကသာဓုမခေါ်ကြတာ နေမှာပေါ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

"ကဲ....ဆက်ပြောပါအုံး၊ သာခုမခေါ်နိုင်ဘူး ပြောတော့ သူ့စိတ်ထဲ ဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲ"

"သူ့စိတ်ထဲ ဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲဆိုတော့ 'အော်.... ငါ့ကို ငါ့အိမ်သားတွေကတောင် မယုံတော့ပါလား' လို့ သံဝေဂဖြစ်သွားပါသတဲ့ဘုရား"

"အင်း....ဟုတ်ထားပေါ့၊ သူကလူဆိုးကိုး၊ အိမ်သားတွေကလဲ ဘယ်ယုံမလဲ"

"မှန်ပါ မယုံပါ ဘုရား"

"အဲဒီလို သံဝေဂဖြစ်တော့ နောက်ဘယ်လိုဖြစ်လဲ"

"အဲဒီနေ့ကစပြီး 'ငါတော့ နောက်နောက်အခါ ဒီလိုနေလို့မဖြစ်တော့ဘူး' ဆိုပြီးတော့ ယခုလို ကျောင်းကန်ဘုရားရောက်လာကာ ကျွတ်မှန်းမသိ ကျွတ်နေတာပါဘဲဘုရား"

"အင်း....ဒီလိုဆိုတော့ ဟိုအင်းဝဘုရင် သာလွန်မင်းတရားခေတ်ကို သတိရမိတယ်"

"အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား"

စာသမားနှင့်တရားသမား

"ဘုရင်ကိုးကွယ်တဲ့ နန်းဦးဆရာတော် ဆိုတာရှိတယ်၊ အလွန်တရာ စာတတ်တယ်၊ ဘွဲ့တော်က ရှင်မုနိန္ဒဃောသတဲ့ "တိပိဋကာလင်္ကာရ, မဟာတိပိဋကာလင်္ကာရ" လို့ တံဆိပ်နှစ်ထပ်ရ ဆရာတော်ဘဲ"

"မှန်ပါဘုရား"

"တနေ့ အဲဒီနန်းဦးဆရာတော်ဟာ ဘုရင့်လျှေတော်ကြီးနှင့်

လေ့တော်သား တပည့်ဒကာ အသိုင်းအဝိုင်းများစွာနဲ့ ရွှေစက်တော်ဘုရား သွားရောက်ဖူးမျှော်တယ်"

"မင်းဘူး ရွှေစက်တော်လားဘုရား"

"ဟုတ်တယ်"

"ဆက်အမိန့်ရှိပါဘုရား"

"အဲ....ရွှေစက်တော်ဖူးပြီးတော့ အပြန် ဧရာဝတီမြစ်မှဆန်ကာ ချင်းတွင်းမြစ်တွင်းဝင်ပြီး ပခန်းသို့ကြွတယ်"

"ချိပါသား ပခန်းသားဆိုတဲ့ ပခန်းလားဘုရား"

"အဲဒီပခန်းပေါ့၊ ချိပါသား ပခန်းသားဆိုတာ နာမည်ကြီးပေါ့"

"ဘာကိစ္စ ကြွတာလဲဘုရား"

"ရွှေဥမင်တောရဆရာတော် အရှင်ဇမ္ဗုဓဇနဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့ ဒကာကြီးရဲ့"

"အောင်မယ်....မင်းဆရာတော်ကတောင် သွားတွေ့ရတယ်ဆိုတော့၊ ရွှေဥမင်တောရဆရာတော်ဟာ ဘယ်ညှို့မလဲနော်"

"အကျော့လဲကောင်းတယ်၊ စာလဲတတ်တယ်၊ စာလဲရေးတယ်၊ ကျမ်းပြုဆရာတော်ဘဲ ဘယ်ညှို့မလဲ"

"မှန်ပါ အမိန့်ရှိပါဘုရား"

"ရွှေဥမင်တောရဆိုတော့ တရားရှင်ငှ့် ရေးအားဆုတ်ရာ အုတ်ဂူ ကျောက်ဂူ အရေပ်ရေပ်ရှိမှာပေါ့"

"အော်....ဂူရှိလို့ - ရွှေဥမင်တောရ ခေါ်တာပေါ့ဘုရား"

"အင်း....ဟုတ်ထာပေါ့"

"ဒါဖြင့် ဦးပဥ္စင်းနေတဲ့ ရန်ကုန်ရွှေဥမင်တောရကော ဂူရှိလားဘုရား"

"ဦးပဥ္စင်းနေတဲ့ ရွှေဥမင်တောရကတော၊ ရွှေဥမင်စေတီကို အကြောင်းပြုပြီး ရွှေဥမင်တောရခေါ်တာဘဲ၊ ဘုရားမှာ ဂူရှိတယ်လေ"

"မှန်ပါသိပါပြီ၊ ဆက်အမိန့်ရှိပါဘုရား"

"ဒီကမင်းဆရာတော်က ခမ်းခမ်းနားနား အသိုင်းအဝိုင်းတွေနဲ့ ကြွသွားတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဟိုက ရွှေဥမင်တောရဆရာတော်က တဲကျောင်းကလေးနဲ့ သီတင်းသုံးနေတာ၊ မင်းဆရာတော် ကြွလာတယ်ဆိုတော့ ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ဘဲ တရိုတသေ ဆီးကြိုတယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီမှာ 'စာသမားနှင့် တရားသမားအသွင်အပြင် ကွဲပြားပုံ' လေးကို သတိထားဘို့ ကောင်းတယ်"

"အမိန့်ရှိပါ ဘုရား"

"စာသမားက ရိုးသားဘဲ့ အသွင်သာ ရှိတတ်တယ်၊ တရားသမားကတော့ မျက်နှာ၊ ကိုယ်၊ လက် အမူအရာမှစ၍ လောဘစတဲ့ ကိလေသာ အခိုးအကင်းတို့ ကင်းရှင်း သေသပ်၍ အေးငြိမ်းတဲ့အသွင် ပေါ်လွင်နေတတ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မင်းဆရာတော်က စာသမားသက်သက်ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ကတော့ စာသမားဆိုလဲ ဟုတ်တယ်၊ တရားသမားဆိုလဲ ဟုတ်တယ်၊ ဒီတော့ ဆရာတော်

၂–ပါး ဘယ်လိုအသွင်ပေါ်နေမလဲဆိုတာ မှန်းပြီး အာရုံယူ၊ ကြည်ညိုပေါ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“အင်း ဒီလိုနဲ့ ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်က မင်းဆရာတော်ကို တောရကျောင်းကလေးပေါ် ပင့်တယ်ပေါ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“တောရကျောင်းကလေးကို အာရုံယူ ကြည့်စမ်းပါအုံး၊ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းဆိုလို့ ဘာမှမရှိဘူး၊ အိပ်ရာနေရာတောင် မတွေ့ရဘူး၊ ပေတွေ၊ ပုရပိုက်တွေ အစုလိုက် အပြုံလိုက်ဘဲ တွေ့ရတယ်။ ဒီတော့ တကဲ့ တရားသမား တရားအရှင် စာပေသမား စာပေရှင်ပါလားလို့ မင်းဆရာတော်က ပီတိဖြစ်သွားတယ်တဲ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ပညာရှိ စာသမား၊ မင်းဆရာက ပီတိဖြစ်သော်လဲ ပညာမဲ့သူ လူပိန်းကတော့ တယ်ပြီး ဆင်းရဲတဲ့ ဆရာတော်၊ ဘုဉ်းကံနဲတဲ့ ဆရာတော်လို့ ထင်ချင်ထင်မှာနော်”

“မှန်ပါ ထင်မှာပါဘုရား”

“ထင်ချင်တာ ထင်ပေါ့လေ၊ ဒါက သဘာဝဘဲဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား”

“အဲ တောရကျောင်းကလေးပေါ် ရောက်တော့ ရွှေဥမင်ဆရာတော်က မင်းဆရာတော် ထိုင်ဘို့အတွက် မိမိပခုံးထက်မှ သင်္ကန်းကြီးကို ချပြီးခင်းပေးတယ်၊ ကဲ ကြည့်စမ်း၊ တခြားခင်းစရာဆိုလို့ ဘာမှမရှိဘူးနော်”

“မှန်ပါဘုရား”

"မင်းဆရာတော်ကလဲ ရွှေဥမင်တောရဆရာတော် ခင်းပေးတဲ့ သက်န်းကြီးကို ဖယ်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာဘဲ ထိုင်တယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တပါးကိုတပါး ရိုသေပုံဟာ အတုယူစရာဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အင်း အဲဒီလို ထိုင်ပြီးတော့ သာသနာတော်ရေး၊ ကျန်းမာရေးစတဲ့ ပဋိသန္ဓာရစကား ပြောကြားယင်းတပါးနဲ့တပါး မေးကြ၊ ဖြေကြတယ်၊ မင်းဆရာတော်က မေးတယ်။

"ရွှေဥမင်တောရဆရာတော် တပါးတည်း နေပါသလား"?

"တပါးတည်းမဟုတ်ပါ၊ အလုပ်အကျွေး ကပ္ပိယဒကာကြီး တယောက်နဲ့ နေပါတယ်ဘုရား"

"တောရဆိုသော်လဲ နေသည့်နေရာက ခေါင်လွန်း၊ ဝေးလွန်းလှတယ်၊ မကြောက်ဘူးလား ဘုရား"

"မှန်လှပါ ကြောက်လို့သာ ဒီလိုနေပါတယ်ဘုရား"

အဲဒီလိုဖြေတော့ မင်းဆရာတော် စကားရပ်သွားတယ်တဲ့၊ ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ရဲ့ စကားကို ကြည်ညိုလှလွန်းလို့ ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ရဲ့ မျက်နှာတော်ကို တချက် လှမ်းကြည့်တယ်တဲ့၊ ရွှေဥမင်တောရဆရာတော်က အောက်သို့ စိုက်ပြီး မျက်လွှာချထားတယ်တဲ့နော်။

"မှန်ပါ ဘုရား"

"ဒီမှာ တောရဆရာတော်ကို မင်းဆရာတော်က မေးတာက တမျိုး၊ တောရဆရာတော်က ဖြေတာတဖုံကို သတိထားမိရဲ့လား"?

“အမိန့်ရှိပါဘုရား”

“မင်းဆရာတော်က ‘သားရဲတိရစ္ဆာန်ကိုမကြောက်ဘူးလား’ လို့ လောကစကားနဲ့ မေးတာနော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“တောရဆရာတော်က ‘သံသရာကိုကြောက်လို့သာ ဒီလို နေပါတယ်ဘုရား’ လို့ ဓမ္မစကားနဲ့ တုံ့ပြန်တယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“အဲဒီစကားဟာ မင်းဆရာအတွက် ဓမ္မသံဝေဂ အတိဖြစ် စေတယ်၊ မင်းဆရာဟာ သံသရာကို မကြောက်သူအဖြစ် ရောက် သွားလို့ ရှက်လွန်းပြီး ငြိမ်သွားတယ်တဲ့၊ အင်း သိတတ်တဲ့ ပညာရှိတော့ နဲနဲလေးနဲ့ သိပြီး ရှက်မသွားဘူးလား” ?

“ရှက်သွားပါတယ် ဘုရား”

“မသိတတ်တဲ့ ပညာပေတုံးဘော့ ဘယ့်နှယ်လဲ”

“အများကြီးပြောတာ၊ ဟောတာတောင်မှမရှက်ပါဘုရား”

“အင်း ဒီလိုနဲ့ ရှက်ရှက်နဲ့ဘဲ ဆက်ပြီးစကားပြောတော့ မင်းဆရာတော်က လျှောက်ပြန်တယ်။

“တောရဆရာတော် တရားအလုပ်ကတဖက်၊ စာအလုပ်က တဖက်ဆိုတော့ အားလပ်ချိန်ရယ်လို့ မရှိတော့ဘူးထင်ပါရဲ့”

“ဒီတော့ တောရဆရာတော်က ‘မှန်လှပါ၊ လူ့ဘဝဆိုတာ အင်မတန် တိုတောင်းလှပါတယ်။ နေရတဲ့အချိန် နည်းလွန်းလှ ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အားလပ်ချိန်ရယ်လို့ မရှိစကောင်းဘူး ထင်မိပါတယ်၊ အားလပ်ချိန်ရယ်လို့ ထားလိုက်ယင်လဲ မဟုတ်တဲ့ အရာတွေကဝင်လာတတ်ပါတယ်၊ဒါကြောင့် မအားလပ်အောင်

ဘဲ သတိထား နေရပါတယ်' လို့ ဖြေတယ်တဲ့၊ မှတ်စရာ မကောင်းဘူးလား" ?

"ကောင်းပါတယ် ဘုရား"

"မှတ်စရာ ကောင်းရုံတင်မဟုတ်ဘူး၊ မှတ်ပြီး အချိန်အား မထားဘဲ သတိထားနေဘို့ အရေးမကြီးဘူးလား" ?

"မှန်ပါ၊ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား"

"ကဲ.... ဆက်ကြအုံးစို့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလိုနဲ့ မင်းဆရာနဲ့ တောရဆရာတော်တို့ ဆက်လက် စကားပြောပြီးတော့ မင်းဆရာက ကြုံတုန်းကြုံခိုက်တွင် လှူပါရစေ ဆိုကာ ပါလာတဲ့ သင်္ကန်း၊ ထီး၊ ဖိနပ် စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင်လက်ဖြင့်ကိုင်ပြီး တောရ ဆရာတော်အား လှူတယ် တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တောရဆရာတော်ကလဲ မင်းဆရာတော် ပေးလှူသမျှအလှူခံ ပြီး မင်းဆရာရှေ့တွင်ပင် ဘုရားသို့ လှူလိုက်တယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို လှူလိုက်တော့ မင်းဆရာတော်က ဘာမှမဖြစ် မျက်စိမျက်နှာမပျက်သော်လဲ၊ အနားမှာရှိနေတဲ့ တောရ ဆရာတော်ရဲ့ ကပ္ပိယ ဒကာကြီးက မျက်စိမျက်နှာပျက်တယ်တဲ့ ဘာဆိုင်လဲ ဟင်"

"မဆိုင်ပါ ဘုရား"

"အဲ....မင်းဆရာ ပြန်ကြွသွားတော့မှ ကပ္ပိယ ဒကာကြီးက ရှေ့ဦမင် တောရဆရာတော်ကို

"အရှင်ဘုရား လုပ်ပုံက မင်းဆရာတော်ကို အားနာဘို ကောင်းလိုက်တာ၊ သူသဒ္ဓါလို့ လှူ တာကို သူ့မျက်နှာကွယ်အောင် ခေတ္တခဏမျှ စောင့်ပြီး နောက်မှ ဘုရားလှူချင်သပ ဆိုယင်လဲ လှူပေါ့၊ ယခုတော့ သူ့ရှေ့တွင်ဘဲ လှူနေတော့ တပည့်တော်ဖြင့် မျက်နှာအထားရခက်လိုက်ထာ မပြောပါနဲ့တော့" လို့ အပြစ်တင်ရိပ်နဲ့ လျှောက် ထားတယ်၊ ဒီတော့ ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်က ကပ္ပိယ ဒကာကြီးကို–

"အင်း....ဒကာကြီး နားလည်တာက တမျိုး ဘဲ၊ ပညာနုတဲ့ ဒကာ–ဒကာမများ ပစ္စည်း ဆိုရင်တော့ ဒကာကြီးပြောတာ ဟုတ်သပေါ့၊ မင်းဆရာက ပစ္စည်းနဲ့ ကျုပ်ကိုလှူတယ်၊ ကျုပ် က မင်းဆရာကို ဘာပစ္စည်းမှ လှူစရာ မရှိဘူး၊ ဒီတော့ မင်းဆရာတော်ကို တရားအလှူဘဲ ပေး လှူလိုက်ရတယ်၊ ဒီနေ့ ကျုပ်လှူလိုက်တဲ့ တရား အလှူဟာ မင်းဆရာတော်အဖို့ ဘယ်ကလောက် တန်ဖိုးရှိတယ်ဆိုတာ ဒကာကြီး ကြားရပါလိမ့် မယ်၊ ဒီတောရကျောင်းက ပြန်လို့ မင်းဆရာ တော်ဟာ သူ့နေပြည်တော်ကျောင်းသို့ ရောက် တဲ့အခါ သူ့ကျောင်းကို သူပြန်ပြီး ဝင်ဝံ့ တယ်ဆိုယင် အာဂပုဂ္ဂိုလ်လို့သာ မှတ်ပေ တော့ ဒကာကြီး" လို့ ပြန်ပြောတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲ.... ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ရဲ့ အထင်ဟာ ဘယ်လောက် မှန်လဲဆိုယင် မင်းဆရာတော်ဟာ ရွှေဥမင် တောရကလဲ ပြန်ကြွကော၊ ဘုရင်လှူဒါန်းတဲ့ လေးထပ်ကျောင်းကြီးသို့ မဝင်တော့ဘဲ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး တောင်ဖိလာချောင်သို့ ကြွသွားတော့တယ်၊ တောရဆရာတော် ဖြစ်သွားတယ်တဲ့"

"အံ့ဩစရာပါဘဲ ဘုရား"

"ကဲ အဲဒီမှာ ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ရဲ့ စကားကို ကောက်နုတ်ချက်ချကြည့် ဆုံးမစကား တလုံးမှ မပါဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါပေမဲ့ မင်းဆရာတော်အား 'သံသရာကို မကြောက်သူ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ အရာမရောက်သော ပစ္စည်း လာဘ်လာဘများတွင် ခင်တွယ်နေသူ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ယဉ်ယဉ်ကလေး ဆုံးမလိုက်တယ်၊ တရားအလှူ ပေးလိုက်တယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"

"အင်း....မင်းဆရာတော် ဘဝမှ တောင်ဖိလာတောရဆရာတော် ဘဝသို့ ရောက်သွားတယ်၊ နောက် ဝါးမကူးဆရာတော် တွင်တယ်တဲ့ နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ခုလဲ ကြည့်ပါလား၊ ဝေယျာဝစ္စ အကျိုးဘဲ ပြောလိုက်ထာဘဲ၊ အရက်ဖြတ်ဘို့၊ ဖဲမရိုက်ဘို့၊ ကြက်မတိုက်ဘို့ တလုံးမှ မပါဘူးနော်"

"မှန်ပါ၊ မပါ ပါဘုရား"

"အင်း....ခုတော့ ကျွတ်မှန်းမသိ ကျွတ်နေပြီ ဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"
"ကဲ တော်အုံးစို့"
"ဦးတင်ပါတယ် ဘုရား"

* နည်းများပဆို တရားကို ကြည်ညိုနှစ်သိမ့် မေးရမည်။
* မိမိနားနှင့်၊ တရားသင့်၊ ကျွတ်ခွင့်ကျွတ်ခါ ကြုံလိမ့်မည်။
* ထို့ကြောင့် သူငါ၊ တရားနာ၊ များဘွာနေ့ည ပြုရမည်။

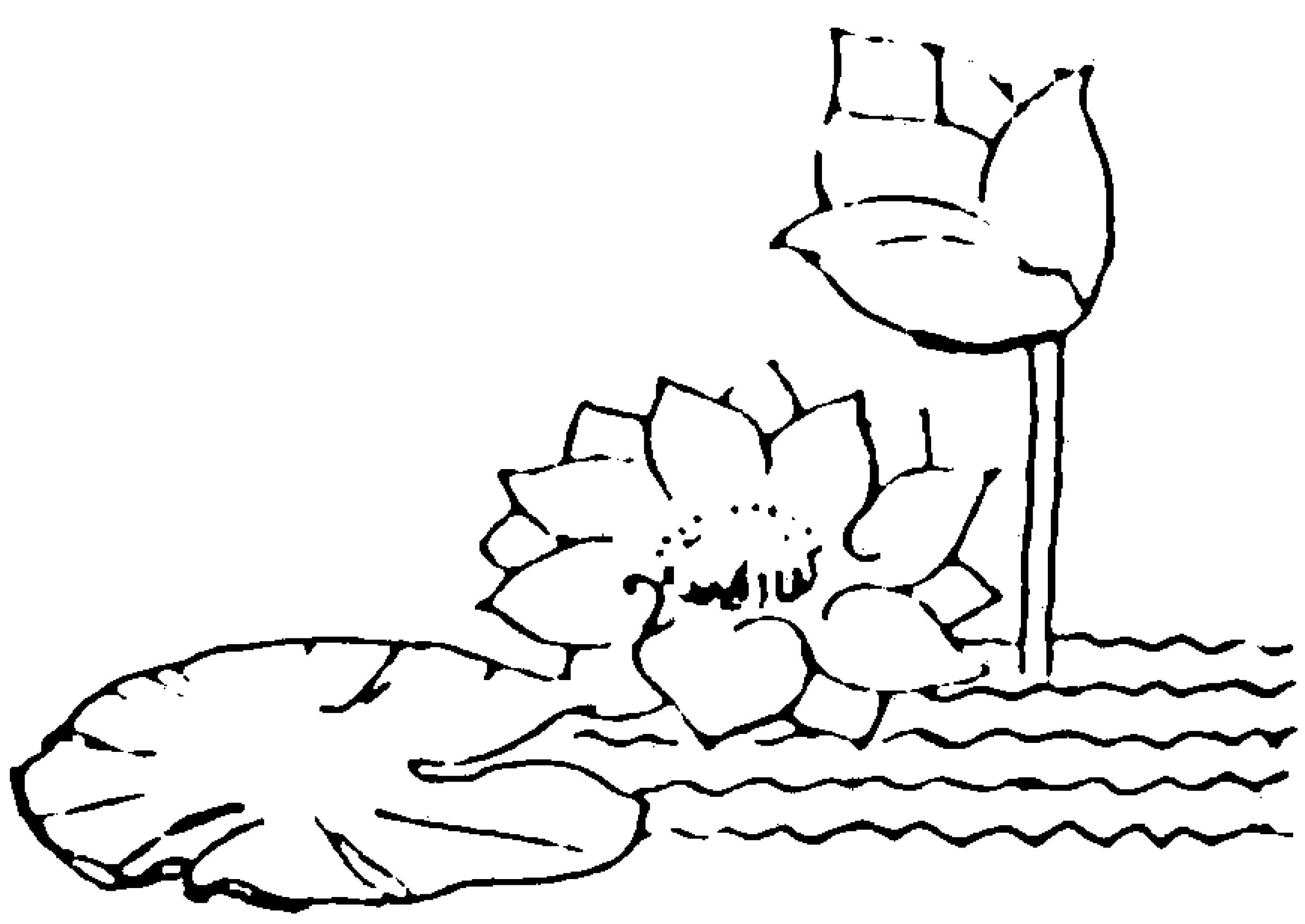

ကုသိုလ် ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါသလဲဘုရား

၆။ ကုသိုလ်ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါသလဲဘုရား

နေကလည်း ပူလှ၏၊ ခြင်ကလည်း ကိုက်လှ၏။ မျက်စိ နာ၊ ဝယ် ရစ်သီရစ်သီနှင့်နေရသော အကောင်ငယ် ကလေးတွေ ကလည်း များလှ၏။ တောတွင်းသဘာဝ မျက်စိနာ၊ အေး သော်လည်း ယင်းအန္တရာယ်ကား မသေးလှပေ။ သို့နှင့် မိမိသည် ယင်းအန္တရာယ်များကို ကာကွယ်ရန် ခြင်ထောင် ချ၏။ ထိုစဉ် ဒကာတယောက် ရောက်လာကာ ဦးချလျှောက်ထား၏။

"အရှင်ဘုရား ကုသိုလ် ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိပါသလဲဘုရား" ?

"အမယ်လေး ကုသိုလ်တွေက အများကြီး၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရေတွက်ပြနိုင်ပါ့မလဲ"

"နို့ အများပြောနေတော့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာသုံးမျိုး ထဲပါလား"

"ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ဆိုဘာက အကျဉ်းချုပ်ပြောတာ"

"အကျယ်ချဲ့တော့ ဘယ်လောက်ပါလဲ ဘုရား" ?

"သူ့ကို အကျယ်ချဲ့ယင် ဆယ်ပါးရှိတယ်"

"နို့ အရှင်ဘုရားက အများကြီးဆို"

"အများကြီးဆိုတာက ဒကာကြီးက ကုသိုလ် ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိပါသလဲလို့ သာမညမေးတော့ အများကြီးလို့ ပြောတာ ပေါ့"

"ဘယ်လိုများတာလဲဘုရား"

"သုစရိုက် ၁၀ ပါးကလဲ ကုသိုလ်, ပါရမီ ၁၀ ပါးကလဲ ကုသိုလ်, ပုညကိရိယဝတ္ထု ၁၀ ပါးကလဲ ကုသိုလ် စသည်ဖြင့် ကုသိုလ်တွေများလို့ အများကြီးပြောတာပေါ့"

"ဒါန-သီလ–ဘာဝနာကုသိုလ် သုံးမျိုးနဲ့ ပုညကိရိယဝတ္ထု ၁၀ ပါးကို ရှင်းပြပါဘုရား"

"အဲဒါက ခုနကပြောခဲ့သလို အကျယ်နဲ့အကျဉ်းဘဲ၊အကျယ် ဆိုယင် ပုညကိရိယဝတ္ထု ၁၀ ပါးပေါ့"

"ကုသိုလ်တွေ ဘယ်လိုဘဲ များပါတယ်ဆိုဆို ဒါန သီလ ဘာဝနာ သုံးပါးထဲ ထည့်လိုက်ယင် အကုန်ဝင်သွားတာဘဲ"

"ဒါဖြင့် ကုသိုလ်သုံးမျိုးဆိုလဲ မှန်တာပေါ့ဘုရား"

"အင်း....မှန်တာပေါ့"

"ဒါဖြင့် ၁၀ မျိုး ၃မျိုး ရှင်းပေးပါဘုရား"

"ပုညကိရိယဝတ္ထုခေါ်ပုံကို စရှင်းမယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သံကိလေ သမလေဟိ ပုနာတိ သောဓေတီတိ ပုညံ= ကိလေသာ ၁၀ မျိုး အညစ်အကြေး ဆိုးတို့မှ စင်ကြယ်စေတတ် လို့ 'ပုည'လို့ ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သပ္ပုရိသေဟိ ကတ္တဗ္ဗဋ္ဌ ကိရိယံ = သူတော်ကောင်းများ ပြုကျင့်အပ်တဲ့ လုပ်ငန်းဖြစ်လို့ 'ကိရိယ'ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တေတေ အာနိသံသာ ဝသန္တိ တိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထာတိ ဝတ္ထု= စေတနာအလိုက်၊ ဉာဏ်မြင်အလိုက်၊ ကျင့်သုံးမှုအလိုက် ပေါ် ထွက်လာကြတဲ့ ထိုထိုကောင်းကျိုးတို့ရဲ့ တည်ရာဖြစ်လို့ 'ဝတ္ထု' ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အားလုံးခြုံပြီးတော့ ပြောတော့ ကိလေသာ ၁၀ မျိုး အညစ်အကြေးဆိုးတို့ကို ဖင်ကြယ်စေတတ်တဲ့ စွမ်းရည်ရှိတဲ့ အလုပ်လဲဖြစ်၊ သူတော်ကောင်းတို့ ကျင့်သုံးအပ်တဲ့ အလုပ်လဲ ဖြစ်၊ ကောင်းကျိုးတို့ရဲ့ တည်ရာလဲဖြစ်လို့ 'ပုညကိရိယဝတ္ထု' ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ ပုညကိရိယဝတ္ထုဟာ–

ပုညကိရိယဝတ္ထု ၁၀-ပါး

၁။ ဒါန
၂။ သီလ
၃။ ဘာဝနာ
၄။ အပစာယန
၅။ ဝေယျာဝစ္စ

၆။ ပတ္တိဒါန

၇။ ပတ္တာနုမောဒန

၈။ ဓမ္မသဝန

၉။ ဓမ္မဒေသနာ

၁၀။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ လို့ ၁၀ ပါးရှိတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ ၁၀ ပါးကို အစဉ်အတိုင်းပြောပြမယ်၊ ပြောပြတော့ ဒါနဟာ....

ဒါန ၂ မျိုး

၁။ စေတနာဒါန

၂။ ဝတ္ထုဒါန လို့ ၂ မျိုးရှိတယ်၊ အဲဒီ ၂ မျိုးမှာ 'ဒီယျတိ စေတနာတိဒါနံ' စေတနာ= ကုသိုလ်စေတနာဖြင့်၊ ဒီယျတိ ပေးလှူအပ်၏၊ ဣတိ= ထို့ကြောင့် ဒါနံ = ဒါနမည်၏' တဲ့။ အဲဒီ စကားအရ ပေးလှူကြောင်းဖြစ်တဲ့ စေတနာကို ဒါနခေါ်တယ် နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"စေတနာဒါနပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ ဒါနစေတနာဟာ....

စေတနာသုံးတန်

ကျ။ ပုဗ္ဗစေတနာ
ခ။ မုဉ္စစေတနာ
ဂ။ အပရစေနာ လို့ ၃ မျိုးရှိတယ်၊ အဲဒီ ၃ မျိုးမှာ....

က။ "လှူဒါန်းပေးကမ်းမယ်"လို့ ကြံစီသည်မှစပြီး မစွန့်လွှတ်၊ မလှူဒါန်းမီ၊ လှူပါ၏လို့ မဆိုမီ၊ မဆက်ကပ်မီ၊ ရှေ့အဘိုမှာ ဒါနနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး သိမ်း–သန်း–ကုဋ္ဌေမကဖြစ်ဖြစ်သမျှ စေတနာတွေဟာ 'ပုဗ္ဗစေတနာ' တွေဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

ခ။ စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းဆဲ 'လှူပါ၏'လို့ လျှောက်တုန်း ဆက်ကပ်ပေးကမ်းတုန်း အခိုက်မှာ ဖြစ်တဲ့စေတနာက 'မုဉ္စစေတနာနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

ဂ။ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းပြီးနောက် အဲဒီဒါနကို သတိရတိုင်း ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေတဲ့ စေတနာတွေက 'အပရစေတနာ'တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

၂။ "ဒါတဗ္ဗန္တိ ဒါနံ။ ဒါတဗ္ဗံ= ပေးလှူသင့် ပေးလှူထိုက်၏၊ ဣတိ=ထို့ကြောင့်၊ ဒါနံ= ဒါနမည်၏၊ အဲဒီစကားအရ စွန့်ကြဲ ပေးကမ်း လှူဒါန်းဘွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုများကို 'ဝတ္ထုဒါန'ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါနနဲ့ပတ်သက်လို့ အဲဒီလောက်ဆို တော်ပါပြီ၊ အကျယ် သိချင်ယင် ဦးပဥ္ဇင်းရေးတဲ့ 'ဒါနဝတ္ထု'ဖတ်ပေတော့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

၂။ "သီလဲ့ယတိ ကာယဝစိကမ္မာနိ သမ္မာ ဒဟတိတိ သီလံ"

ကာယဝစိကမ္မာနိ = ကိုယ်မှု နှုတ်မှုတို့ကို၊ သံလ ယတ် သမ္မာ ဒဟတိ= ကောင်းစွာထားတတ်၏၊ ဣတိ=ထို့ကြောင့်၊ သီလံ = သီလမည်၏"တဲ့၊

"အကုသိုလ် မဖြစ်ရအောင် ကိုယ်မှုနှုတ်မှုတို့ကို ကောင်း စွာထားတတ်တဲ့ စေတနာကို သီလခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"လူမှာ ကိုယ်–နှုတ်–စိတ်ရယ် ၃-ပါး မရှိဘူးလား"?

"ရှိပါတယ် ဘုရား"

"အဲ သီလက ကိုယ်မှုနှုတ်မှုဘဲ ငြိမ်သက်အောင် ထားတတ် တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"စိတ်ကိုတော့ သီလနဲ့ စောင့်စည်းရုံမျှနဲ့ လုံခြုံနိုင် ပါ့ မလား"?

"မလုံခြုံနိုင်ပါ ဘုရား"

"စိတ်ကိုတော့ ဘာဝနာနဲ့မှ ငြိမ်သက်အောင် စောင့်စည်း ရတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ သီလအကြောင်း အကျယ်ဘဝင့်တော့ ဦးပဥ္ဇင်းရေး တဲ့ 'သီလဝတ္ထု' ဘဲ ကြည့်ပေတော့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

၃။ 'ဘာဝေတိ ဥပ္ပါဒေတိ ဝဍ္ဎေတိတိ ဘာဝနာ'။အဝိကု
သလံ=လွန်ကဲပြင့်မြတ်သော ကုသိုလ်စိတ်ကို၊ဘာဝေတိ ဥပ္ပါဒေ
တိ=စ၍ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဘာဝေတိဝဍ္ဎေတိ=ပွားတက် ပွား
များ စေတတ်၏။ ဣတိ ဟို့ကြောင့်၊ ဘာဝနာ=ဘာဝနာ
မည်၏' တဲ့။

သမထ ဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ တရားတွေဟာ လွန်
စွာ အကျိုးများလို့ မိမိသန္တာန်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် တကြိမ်
ဖြစ်ပြီးနောက်၊အထပ်ထပ် ပွားပွားအောင် အားထုတ်ထိုက်လို့
ဘာဝနာလို့ ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

၄၊ "တစုံတခုသောလာဘ်လာဘ အကျော်အစောကို ပလို
လားဘဲ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ မိဘ ဆရာသမား၊ တရားစောင့်တဲ့
ရဟန်း သံဃာ၊ ဂုဏ်၊ အသက်၊ သိက္ခာအားဖြင့် မိမိထက် ကြီး
သူ၊ မြင့်မြတ်သူတို့ကို ခရီးဦးကြိုဆိုမှု၊ လက်အုပ်ချီမှု၊ ရှိခိုးမှု
စတဲ့ ရိုသေမှုများကိုပြုခြင်းကို အပစာယနလို့ ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို ပြုလုပ်ရတာ ဘယ်သူ့အတွက်လဲ"

"ကိုယ့်အတွက်ပါ ဘုရား"

"တချို့က အပြုလုပ်ခံရသူအတွက်လို့ ထင်နေလို့ မေးရ
တာနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါနဲ့ စကားစပ်မိလို့ ကိုရင်ကြီးတပါးက ဆရာတော်ကြီး
တပါးကို ပြန်လျှောက်ထားပုံကလေး သတိရတယ်။

"ဘယ်လိုပါလဲဘုရား"

"ကိုရင်ကြီးက စာမအံချင်ဘူးတဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးက 'ဒီကိုရင်ကြီးဟာ ကိုယ့်ဘိုမှန်း မသိ၊ သူ့ဘိုမှန်း မသိနဲ့ စာအံဘာမှတ်ဘူး' လို့ ပြောသတဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ကိုရင်ကြီးက ဆရာတော်ကို 'ဆရာတော်ဘုရား၊ တပည့်တော် ဒီစာတွေ အံနေရတာ ဘယ်သူ့အတွက်ပါလဲ' လို့ လျှောက်ဘယ်တဲ့ နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးက 'ဟဲ့ ကိုရင်ကြီးရဲ့ နင်စာအံ့တာ နင့်ဘိုပေါ့' လို့ ပြောလိုက်တယ်တဲ့။

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ကိုရင်ကြီးက 'အမယ်လေး ဘုရား၊ တပည့်တော် ဖြင့် ဆရာတော်ဘိုမှတ်လို့ ကြိုးစားအံလိုက်ရတာ မောလို့ဘဲ၊ တပည့်တော်ဘိုသာဆို မအံပါဘူး ဘုရား' လို့ လျှောက်သတဲ့ နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အင်း.... ခုလဲ ဒီလို မဖြစ်စေနဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

၅။ မိဘ၊ ဆရာသမား၊ တရားစောင့်တဲ့ ရဟန်း သံဃာ၊ ဂုဏ်၊ အသက်၊ သိက္ခာအားဖြင့် မိမိထက်ကြီးသူ၊ မြင့်မြတ်သူ၊ ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ် အခြားသော မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း သိတင်း သုံးဘော်တို့ရဲ့ အပြစ်ကင်းတဲ့ ကိစ္စလုပ်ငန်းတွေကို ကူညီဆောင်ရွက်ကြောင်း စေတနာကို 'ဝေယျာဝစ္စ' ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရဟန်းသံဃာတွေရဲ့ ကပ္ပိယဆိုတာ ဒီဝေယျာဝစ္စ ကုသိုလ်ပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရှင်းရှင်း ပြောရယင် သူတပါးရဲ့ အပြစ်ကင်းတဲ့ အမှုကြီးငယ်အားလုံးကို ဆောင်ရွက်ကြောင်း စေတနာဟာ ဝေယျာဝစ္စ ကုသိုလ် ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

၆။ "ဆိုပါတော့ ဒကာကြီးက ပစ္စည်း တခုခုကို လှူဘယ်၊ အဲဒီလှူဒါန်းကြောင်း စေတနာဟာ အလှူရှင် ဖြစ်တဲ့ ဒကာကြီး မှာ ရောက်အပ်၊ ရအပ်လို့ 'ပတ္တိ' မည်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ ဒကာကြီး ရအပ်တဲ့ ဒကာကြီးရဲ့ ကုသိုလ် အဘို့ကို တယောက်ယောက်အားဖြစ်စေ၊ သတ္တဝါ အားလုံးအားဖြစ်စေ၊ 'မိမိနဲ့ အညီအမျှ ကုသိုလ်ရပါစေ' လို့ သဘောထားပြီး ဝေငှကြောင်း စေတနာကို 'ပတ္တိဒါန' ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မိမိနဲ့ အညီအမျှ ရပါစေလို့ ပေးဝေတဲ့ အတွက်ကြောင့် ယခုကာလမှာတော့ 'အမျှဝေတယ်' လို့ ခေါ်ကြ တယ် ပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

'အဲဒီ အမျှဝေမှုအကြောင်းကို 'ဗုဒ္ဓမမ္မ ပြဿနာများ(၂)' ကြည့်နော်၊ အဲဒီမှာ အကျယ်ရှင်းထားပါတယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

၇။ "အလှူ့ရှင်တို့ကပေးဝေအပ်တဲ့ ကုသိုလ်အဘို့ကို လျော်စွာ ဝမ်းမြောက်ကြောင်း စေတနာကို 'ပတ္တာ နုမောဒန' ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီမှာ အထူးမှတ်ဘို့ ရှိတယ်"

"ဘယ်လိုပါလဲ ဘုရား"

"သူတပါးတို့က အမျှဝေတဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက်မှုက'ပတ္တာ နုမောဒန' တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"သူတပါးတို့က အမျှမဝေဘဲလျက် ဝမ်းမြောက်မှုကတော့ 'အနုမောဒနာ' တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"မတူတတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

၈။ "အင်မတန် တရားနာလေ့ရှိတာဘဲ၊ အလွန် သူတော်ကောင်းတာဘဲ စသည်ဖြင့် သူတပါးတို့ရဲ့ ချီးမွမ်းခြင်း ဂုဏ်သတင်းကို မတောင်းတဘဲ အသိ အလိမ္မာ တိုးပွားစေလိုလို့ ကျင့်ကြံလိုလို့၊ တဆင့်ဟောပြောလိုလို့စတဲ့ စိတ်ထားနဲ့တရားနာခြင်းမျိုးကို 'ဓမ္မဿဝန' ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တရားနာမှုဟာ သိပ်အရေးကြီးတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သာဝကဟာ တရားမနာရဘဲနဲ့ တရားမရနိုင်ဘူး"

"မှန်ပါဘုရား"

၉။ "ဓမ္မဂမသနာအကြောင်းပြောမယ်ဆိုတော့ ကြိုတင်ပြီး သိစရာတွေကို မှတ်ထားအုံးနော် ဘာတွေပါလဲဆိုတော့။

၁။ လူ့ဘ၀ယ်၀တ္ထုပစ္စည်းကို လာဘ (လာဘ်)

၂။ ဒကာ—ဒကာမတို့က ရိုသေလေးမြတ်မှုကို သက္ကာရ"

၃။ အခြွေအရံကို 'ယသ'

၄။ အကျော်အစော ဂုဏ်သတင်း နာမည်ကြီးခြင်းကို 'သိလောက' လို့ ခေါ်တယ်၊ အဲဒါတွေကို သိထားရမယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အခုပြောခဲ့တဲ့ လာဘ၊ သက္ကာရ၊ ယသ၊ သိလောကတို့ကို မတောင်းတဘဲ သတ္တ၀ါအများရဲ့ စီးပွားချမ်းသာ လို့ငှာ သာသနာတော် စည်ပင်ပြန့်ပွားစေခြင်းငှာ၊ တကယ်ဖြူစင်တဲ့ စေတနာနဲ့တရားဟောပြမှုကို 'ဓမ္မဒေသနာ' ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အပြစ်ကင်းတဲ့ နှုတ်မှုပညာ၊ လက်မှုပညာနဲ့ ပိဋကတ်ကျမ်းစာတွေအကြောင်း ဟောပြောပို့ချမှုဟာလဲ ဓမ္မဒေသနာပါဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

၁၀။ "ဒိဋ္ဌိ ဆိုတာကမှန်မှန်ကန်ကန် သိမြင်တတ်တဲ့ ဉာဏ်ကို ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ အသိဉာဏ်သည်ပင် ဆိုင်ရာ အကြောင်း တရား တို့က ဖြောင့်မှန်အောင် ပြုတတ်တဲ့အတွက် 'ဥဇုကမ္မ' လဲ မည် တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဓိပ္ပာယ်က သတ္တဝါတွေမှာ ကံအကျိုးပေးဆန်းကြယ်ပုံ၊ တယောက်နဲ့တယောက်မတူပုံ စတဲ့အကြောင်းများကို ကြံစည်စဉ်းစားတဲ့အခါ အယူမှန် ပေါ်လာတတ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို ကြံစည် စဉ်းစားခြင်း စတဲ့ အကြောင်းတွေက အယူကို ဖြောင့်မတ်အောင် ပြုပေးတယ်လို့ ဆိုလိုတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အသိဉာဏ်သည်ပင် ဖြောင့်မှန်အောင်ပြုအပ်လို့ ဒိဋ္ဌုဇုကမ္မ ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သတ္တဝါတို့ အမျိုးမျိုး ဖြစ်ရပုံကို စဉ်းစားတဲ့အခါ ကံသာလျှင် ခန္ဓာအစဉ်မှာ ဘဝဆက်တိုင်းလိုက်ပါနိုင်တယ်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေဟာ မလိုက်ပါနိုင်ဘူး၊ ကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ ဖြစ်တယ်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ဟာ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူး" လို့ သိတတ်တဲ့ ဉာဏ်ဟာ 'ကမ္မဿကတာဉာဏ်' ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မိမိသန္တာန်မှာ အဲဒီ ကမ္မဿကတာဉာဏ်မျိုး ဖြစ်ယင် 'ဒိဋ္ဌုဇုကမ္မ' ဖြစ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါ ကုသိုလ် ၁၀- ပါးပါဘဲ ဒကာကြီး"

"မှန်ပါဘုရား"

"အကျဉ်းချုံး ပြပါအုံး ဘုရား"

"အကျဉ်းချုံးပြတော့ 'ဒါန–သီလ–ဘာဝနာ' သုံးပါးဘဲ ပေါ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘယ်လို ချုံးလိုက်ပါသလဲဘုရား"

"ပတ္တိဒါန-ပတ္တာနုမောဒန ၂ ပါးကို ဒါနထဲ သွင်းလိုက်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ ၂ ပါးကို သီလထဲ သွင်းလိုက်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဓမ္မသဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌုဇုကမ္မ ၃ ပါးကို ဘာဝနာထဲ သွင်းလိုက်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒါနဟာ သူ့ဘပါးစည်းစိမ်ကို ငြူစူမှု ဣဿာ၊ မိမိဥစ္စာကို လျှို့ဝှက်မှု၊ မပေးလိုမှု၊ မစ္ဆရိယ တို့ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"

"ဣဿာက အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ပစ္စည်း ရသွားမှာကို မကြိုက်နိုင်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မစ္ဆရိယက ကိုယ့်ပစ္စည်း ကုန်သွားမှာကို မကြိုက်နိုင်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ဒီ ဣဿာမစ္ဆရိယ နှစ်ပါးကို လွှမ်းမိုးပယ်ဖျောက်နိုင်မှဒါနအထမြောက်မယ် မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ပတ္တိဒါန, ပတ္တာနုမောဒနဟိုလဲ အဲဒီ ဣဿာ–မစ္ဆရိယ တို့ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ထင်ရှားအောင် ပြောရယင် ဣဿာရှိယင် အမျှယူမဲ့သူတွေ အပေါ်မှာ သက်သောင့်သက်သာနဲ့ ကုသိုလ်ရမှာကို မလိုလားနိုင်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မစ္ဆရိယ ရှိနေပြန်ယင်လဲ မိမိကုသိုလ်ကို သူတပါးတို့နဲ့ ဆက်ဆံဘို့ မလိုလားနိုင်ပြန်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ အဲဒီ ဣဿာ မစ္ဆရိယ နှစ်ပါးကို ပယ်ဖျောက်နိုင်မှ ပတ္တိဒါနကုသိုလ် အထမြောက်မယ်မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဣဿာက သူတပါးတို့ လှူဒါန်းနိုင် ပေးကမ်းနိုင်တာကို မလိုလားဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မစ္ဆရိယက သူတပါးတို့ မိမိကဲ့သို့ လှူဒါန်းနိုင်မှာကို စောစောကပင် သဝန်တိုလျက်ရှိတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါ့ကြောင့် အဲဒီ ဣဿာမစ္ဆရိယ နှစ်ပါးကို ပယ်ဖျောက်နိုင်မှ ပတ္တာနုမောဒနကုသိုလ် အထမြောက်မယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို ဣဿာ မစ္ဆရိယတို့နဲ့ ပဋိပက္ခဖြစ်ခြင်းအားဖြင့် ဒါနနဲ့ လက္ခဏာတူလို့ ပဟ္ဂိဒါန ပတ္တာနုမောဒန ၂ ပါးတို့ကို ဒါနထဲသွင်းတယ်လို့ မှတ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အပစာယန ဝေယျာဝစ္စတို့ဟာ မျိုးကောင်းရိုးကောင်း သူဘော်ကောင်းအပေါင်းတို့ရဲ့ အလေ့အကျင့်ကောင်း စာရိတ္တ သီလဖြစ်လို့ သီလထဲသွင်းတယ်လို့ မှတ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘာဝနာဆိုတာက ကုသိုလ်တရားကို တိုးပွါးစေခြင်းဘဲ မဟုတ်သား" ?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"တရားဟောမှု, တရားနာမှု, အယူကို ဖြောင့်မှန်အောင် ပြုမှုများဟာ ကုသိုလ်တရားကို ကေန်တိုးပွါးစေနိုင်တဲ့ ဘာဝနာ တမျိုးဘဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....အဲဒါကြောင့် ဓမ္မဿဝန, ဓမ္မဒေသနာ, ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ တို့ကို ဘာဝနာထဲသွင်းတယ်လို့ မှတ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တနည်းပြောရဟင် ဒိဋ္ဌိဇုကံမ္မဟာ အလုံးစုံသော ပုညကိရိယဝတ္ထုတွေရဲ့ အကျိုးကြီးဘို့ရာ အမှတ်လက္ခဏာဘဲ မဟုဘ်လား"

"ဟုတ်ပါဘယ်ဘုရား"

"သဘောမှာ ပဲ့ကိုင်မပါယင် လိုရာခရီးသို့ ဖြောင့်ဖြောင့် တန်းတန်းကြီး မရောက်နိုင်သလို။ ဒါန–သီလ စသည်တို့မှာလဲ ကမ္မာသကတာဉာဏ်ဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မမပါယင် ဆိုင်ရာအကျိုး တွေကို ကြီးကြီးမားမား ပေးနိုင်ပါအုံးမလား"

"မပေးနိုင်တော့ပါဘုရား"

"အဲဒီ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မပါမှ ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ် ဖြစ်နိုင်တယ် နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မမပါယင် ဉာဏ်မယှဉ်တဲ့ ဉာဏဝိပ္ပယုတ် ကုသိုလ် မျှသာ ဖြစ်မယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီလို ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မဟာ ဒါန–သီလ–ဘာဝနာ သုံး ပါးလုံးတို့ရဲ့ ပဲ့ကိုင်ပမာ အကျိုးကြီးဘို့ အမှတ်လက္ခဏာ ဖြစ် လို့၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မကို ဒါန–သီလ–ဘာဝနာ သုံးမျိုးလုံးထဲ သွင်း ယူထိုက်တယ်လို့လဲ ဆိုဘယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သူ့ဟာနဲ့သူ ဟုတ်တာဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲ တော်ရောပေါ့"

"ဦးတင်ပါတယ်ဘုရား"

* နေ့စဉ်နေ့စဉ် ကုသိုလ်ပင် တွင်တွင်စိုက်ပျိုး ပါ၊
* အကျိုးအပြစ် ဖွေရှာစစ် အပြစ်ကင်းသင့်တာ၊
* အပြစ်ကင်းမှ ကျိုးကြီးရ သုံခချမ်းသာမှာ။

ကပ္ပိယသေယင် အသေဆိုးနဲ့
သေရတယ်ဆိုဘုရား

၇။ ကပ္ပိယသေယင်
အသေဆိုးနဲ့ သေရတယ်ဆိုဘုရား။

အချိန်ကား တောတွင်းသဘာ၀ သာယာလှပသော အချိန် ဖြစ်၏။ လေပြေလေညှင်းကလေးက ဖြည်းညှင်းစွာ တိုက်ခတ်ပေးလျက်ရှိသဖြင့် မပူလည်းမပူ မအေးလည်း မအေးပေ၊ စမ်းချောင်းရေကလည်း မနည်းမများ တသွင်သွင် စီးဆင်းလျက်ရှိ၏။ နေရာကား တောရသခ်မ်းကျောင်းကလေးတွင် ဖြစ်၏၊လာခဲ့လှသော ရှားရှားပါး အာဂန္တုတပါး ရောက်လာသည်၊ သို့နှင့် အားရပါးရ ၀မ်းပန်းတသာ စကားပြောကြသည်။ ဟိုရောက် ဒီရောက်လည်းရှိပါသည်။

"ဘုန်းကြီးဘုရားကပ္ပိယသေယင် အသေဆိုးနဲ့သေရတယ် ဆိုဘုရား"

"အို...မဟုတ်တာ မောင်ပဥ္စင်းကလဲ"

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုန်းကြီးဘုရား၊ တပည့်တော် တွေ့ဘူးတာ နှစ်ယောက်ဘောင် ရှိပြီဘုရား"

"အသေဆိုးနဲ့ သေတာလား"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကပ္ပိယဆိုတာ ဘုန်းကြီးတွေအတွက် မအပ်ထာတွေကို အပ်အောင်, ဘုန်းကြီးတွေ ချမ်းသာအောင် ပြုစုလုပ်ကျွေးရ တာဆိုတော့ ကုသိုလ်တွေ အများကြီးရတယ်၊ ကုသိုလ်များ တော့ အသေကောင်းနဲ့သာ သေရမှာပေါ့၊ ဘယ်နှယ်အသေ ဆိုးနဲ့ သေရမှာလဲ မောင်ပဥ္စင်းရဲ့"

"ဒါကတော့ ကောင်းတဲ့ ကပ္ပိယတော့ ဟုတ်ထာပေါ့ ဘုန်းကြီးဘုရား၊ မကောင်းတဲ့ကပ္ပိယဆိုယင် အသေဆိုးနဲ့ သေ ရတယ်ဘုရား"

"ကဲ....ပြောစမ်းပါအုံး၊ တွေ့ဘူးတဲ့ အသေဆိုးနဲ့ သေရတဲ့ ကပ္ပိယ အကြောင်း"

"လွန်ခဲ့တဲ့ နှောက်လေး ငါးနှစ်က ဟို (........) ကျောင်း ကပ္ပိယဒကာမကြီးပေါ့၊ အားကြီးဆိုးတာဘဲ၊ ကျောင်းမှာ ဗိုလ် ဘဲ၊ ဘုန်းကြီးထက် သူ့ကို ကြောက်ရတယ်ဘုရား။ ပစ္စည်းတွေ ဟာ သူ့သဘောဘဲ၊ ပေးချင်သလိုပေး စားချင်သလိုစားဘဲ ဘုရား၊ အဲ....သူသေခါနီးတော့ဘုရား အကြာကြီးဘဲ ဝေဒနာ ခံနေရတယ်၊ နောက် သေတော့လဲ အသေဆိုးပါတယ်ဘုရား"

"အော်....ဒါကတော့ ကပ္ပိယမဟုတ်ဘဲ လူလဲ ဒီလို အသေ ဆိုးတာတွေ ရှိပါတယ်"

"ပြီးတော့ နောက်တယောက်ဘုရား၊ ဘုန်းကြီးတို့ ဆွမ်းခံ လမ်းထဲကပေါ့၊ ဟိုတလောက သေသွားတဲ့ ဒကာမကြီးလေ၊

ကြားတယ်မဟုတ်လား အကြာကြီးဘဲ ဝေဒနာခံနေရပြီးမှ သေသွားရတယ်၊ အသေဆိုးရှာတယ် ဘုရား”

“အမှန်ကတော့ ကပ္ပိယအလုပ်ဟာ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ အလုပ်ပါဘဲ၊ တခြားကုသိုလ် ဘာမှမရှိချင်နေပါစေ၊ ကပ္ပိယလုပ်တဲ့ ကုသိုလ်တခုထဲနဲ့ အထောက်အပံ့ဖြစ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရသွားတဲ့ ဝတ္ထုတွေ အရှိသားဘဲ”

“ဒါက ကောင်းတဲ့ကပ္ပိယပြောတာနဲ့ တူပါတယ်ဘုရား”

“အင်းပေါ့၊ ကပ္ပိယကလဲ ကောင်းတဲ့ ကပ္ပိယ၊ ဆိုးတဲ့ ကပ္ပိယလို့ နှစ်မျိုးရှိဘာပေါ့”

“တင်ပါ၊ ခုကပ္ပိယက ဆိုးတဲ့ ကပ္ပိယဘုရား”

“အော်.... ဆိုးလို့ အသေဆိုး သေတာဘဲဟာ၊ ကောင်းဘဲ့ ကပ္ပိယကတော့ ဘယ်အသေဆိုးမလဲ”

“မှန်ပါဘုရား”

“စာဆိုရှိသားဘဲ ‘ဒွိ–တော–ကပ်ကိုရှောင်’ တဲ့၊ ကြားဘူးတယ် မဟုတ်လား” ?

“မှန်ပါ ကြားဘူးပါတယ် ဘုရား”

“အများအားဖြင့် ဆိုးလို့၊ အဆိုးကိုရည်ရွယ်ပြီး ရေးထားတာဘဲ”

“မှန်ပါဘုရား”

“ဒွိ ဆိုတာက နှစ်ပါးဆိုင် ဒွိသင္ဃကကျောင်း၊ ပြဿနာ အဖြစ်များတယ် ဟုတ်လား” ?

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“တောဆိုတာက တောထွက်ရဟန်းကြီးတွေပေါ့၊အကောင်းနည်းတယ်၊ ပြဿနာ အဖြစ်များတယ် ဟုတ်လား” ?

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"

"ကပ် ဆိုတာက ကပ္ပိယပေါ့ နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သူလဲ အကောင်းနည်းတယ်၊ အဆိုးများတယ်၊ ပြဿနာ အဖြစ်များတယ်၊ ခုနက မောင်ပဥ္စင်းပြောသလိုပေါ့၊ ကြာလာတော့ ဘုန်းကြီးက တပည့်၊ ကပ္ပိယက ဆရာ ဖြစ်လာတယ်၊ အာရုံ ကြီးဗျာပေးတတ်တယ်၊ မစားသင့်တာ၊ စားသင့်တာ မဝေသင့်တာ၊ ဝေသင့်တာ၊ မပေးသင့်တာ၊ ပေးသင့်တာ၊ မယူသင့်တာ၊ ယူသင့်တာ စသည် နားမလည်ဘဲ ငါသဘော ဆိုပြီး လုပ်ချင်ရာ လုပ်တတ်တယ်နော်"

'မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလိုလုပ်တော့ ကပ္ပိယဆိုးပေါ့ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီလိုဆိုတော့ တပါးထဲပိုင် ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းတွေကို ထင်သလိုလုပ်ထာတော့ တော်သေးတာပေါ့၊ အပြစ်ပေါ့သေးတာ ပေါ့၊ သံဃာဆိုင် သံဃိက ပစ္စည်းတွေ ထင်သလိုလုပ်တော့ အပြစ်သိပ်ကြီးတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သံဃာပိုင်ပြီးသား သံဃိကပစ္စည်း အလွဲသုံးစား လုပ်တဲ့ ကပ္ပိယဆိုတာ မပြောနဲ့၊ သံဃာကို ရည်ညွှန်းပြီးသား ပစ္စည်း တွေကို သုံးစားမိတာနဲ့ ဘောင် အပြစ်အင်မတန်ကြီးတာ ဝတ္ထု ကြောင်းရှိတယ်"

"အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား"

"ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာက'ဖုဿ'ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူခဲ့တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဖုဿဘုရားရှင်ရဲ့ ခမည်းတော်က 'မဟိန္ဒမင်းကြီး'တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"မင်းကြီးရဲ့ ညီငယ်သားက လက်ျာရံအဂ္ဂသာဝက၊ ပုရောဟိတ်သားက လက်ဝဲရံအဂ္ဂသာဝကပေါ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ မင်းကြီးက သားတော်ကဘုရား၊ ညီသားက အဂ္ဂသာဝက၊ ပုရောဟိတ်သားကလဲ အဂ္ဂသာဝကဆိုတော့ သိပ်ပြီးတော့ ဂုဏ်မောက်နေတာပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါကတော့ ကောင်းတဲ့ ဂုဏ်မောက်ခြင်းဘဲဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲ....မင်းကြီးက ဘုရားရှင်နှင့် အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးကြည့်ပြီးတော့....

"ငါ့ရဲ့ဘုရား, ငါ့ရဲ့တရား ငါ့ရဲ့သံဃာ၊
ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတော်မူသော
ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော အလုံး
စုံသော တရားကို သိတော်မူသော ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏" လို့ သုံးကြိမ် ဝမ်းမြောက်တဲ့

စကားကို ဝမ်းမြောက်စွာ ဆိုပြီးတော့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ခြေတော်ရင်းမှာ ဝပ်ပြီးလျှောက်တယ်....

"မြတ်စွာဘုရား၊ အသက်တော်ဆုံးသည့်တိုင်

အောင် နေတော်မူပြီး ကိန်း၍နေတော်မူတဲ့အခါ
ကဲ့သို့ သူတပါးတို့ရဲ့ အိမ်ဂေဟာသို့ ဆွမ်းရပ်
မကြွဘဲ၊ တပည့်တော် အသက်ရှည်သမျှ ကာလ
ပတ်လုံး တပည့်တော်ရဲ့ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို
သည်းခံတော်မူပါဘုရား" လို့ လျှောက်တယ်၊ပဋိညာဉ်
ယူတယ်၊ ယူပြီးတော့ အမြဲဘဲ လုပ်ကျွေးတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲ....မင်းကြီးမှာ သူ့ရဲအခြံအရံ ငါးရာရှိတဲ့ သားတယောက်၊ သုံးရာရှိတဲ့ သားတယောက်၊ နှစ်ရာရှိတဲ့ သားတယောက်လို့ သား၃ ယောက်ရှိတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား၊ သူ့ရဲဆိုတာ ဘယ်လိုဟာ ပါလဲဘုရား"

"အော်.... သူ့ရဲဆိုတာ ခုခေတ်လိုဆိုယင် ဗိုလ်မှူးတွေလို သူ့ရဲကောင်းတွေပေါ့၊ အဲဒီလို ဗိုလ်မှူးတွေဘဲ ငါးရာ,သုံးရာ, နှစ်ရာစီအခြံအရံရှိတယ်ဆိုတော့ အင်အားသေးပါ့မလား"

"အင်အားမသေးပါဘုရား"

"အဲ....အဲဒီသားသုံးယောက်ကလဲ 'ငါတို့လဲ နေ့ခင်တော်ဘုရားကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကုန်အံ့' ဆိုပြီးတော့ ခမည်းတော် မင်းကြီးကို အခွင့်တောင်းတယ်၊မရဘူးတဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အကြိမ်ကြိမ်တောင်းသဲ မရဘူးတဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလိုနဲ့ တချိန်မှာ မင်းကြီးပိုင်ဘဲ့ ပစ္စန္တရစ်ကို သူပုန်သူကန်ထေး နှိမ်နင်းရန် သားသုံးယောက်ကို စေလွှတ်ဘယ်ဘဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"လွတ်တော့ သားတွေက အလှယ်တကူနဲ့ ဘဲ သူပုန်သူကန်ဘေး နှိမ်နင်းပြီး ပြန်လာတော့၊ မင်းကြီးက သဘောကျလို့ သားတွေကို လည်ပင်းဖက်ပြီး နမ်းတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့ ဘာပြောလဲဆိုတော့ 'သားတော်တို့ သင်တို့ကို ဆုပေးမယ်၊ လိုတဲ့ဆုကို တောင်း'တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သားတော်တွေက အကြံသမားတွေဆိုတော့ 'ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီး'ဆိုပြီး ဆုယူပြီးသလိုလိုနဲ့ နေလိုက်ကြတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲ....နှစ်ရက် သုံးရက်ကြာတော့ မင်းကြီးက 'သားတော်တို့ ဆုယူကြကုန်လော့' လို့ မိန့်ပြန်တယ်တဲ့။

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီတော့မှ အကြံသမား မင်းသား သုံးယောက်က ဘာလျှောက်လဲ ဆိုတော့။

'ခမည်းတော် မင်းကြီးဘုရား၊ နောင်တော်ဘုရားကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရလို့ခွင့်မှ တပါးသော တစုံတခုသောဆုကို အကျွန်ုပ်တို့ အလိုမရှိပါ၊ ဒီနေ့မှစပြီးတော့ အကျွန်ုပ်တို့တတွေဟာ နောင်တော်ဘုရားကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့၊ အကျွန်ုပ်တို့အား အဲဒီဆုဘဲပေးတော်မူပါလော့'

လို့ လျှောက်တယ်၊ ဆုတောင်းတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ မင်းကြီးကလဲ ဒီဆုကိုတော့ မပေးနိုင် ဘူးတဲ့၊ သူကလဲ သဒ္ဓါကောင်းလိုက်ထာနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ မင်းသားတွေက 'အရှင်မင်းကြီးရယ် အမြဲမပေး နိုင်ယင် ခုနစ်နှစ်လောက်ပေးပါလို့' လျှောက်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မင်းကြီးကလဲ မပေးနိုင်ဘူးတဲ့၊ ဒီတော့ မင်းသားတွေက ခြောက်နှစ်တောင်းတယ် မရဘူး၊ အဲဒီလိုနဲ့ ငါးနှစ်၊ လေးနှစ်၊ သုံးနှစ်၊ နှစ်နှစ်၊ တနှစ်တောင်းတယ်၊ မပေးနိုင်ဘူးတဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"တနှစ်မရတော့ မင်းသားတွေကလဲ မလျှော့ဘူး၊ ဒီလိုဆို ယင် အရှင်မင်းကြီး ခုနစ်လလောက် ပေးပါတဲ့၊ မင်းကြီးက ခုနစ်လလဲ မပေးနိုင်ဘူးတဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲ....ခုနစ်လမရတော့ ခြောက်လ၊ငါးလ၊ လေးလ၊ သုံးလ တောင်းတယ် မရပါဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မရတော့ မင်းသားတွေကလဲ မလျှော့ဘူး၊ ဘာလျှောက် လဲဆိုတော့ 'အရှင်မင်းကြီးရယ် သုံးလမပေးနိုင်ယင် ထားပါ တော့၊ တယောက်ကို တလ—တလဘဲ ပေးပါတော့၊ ကျေနပ် ပါပြီ' တဲ့၊ တောင်းဘယ်၊ အဲဒီတော့မှ မင်းကြီးကခွင့်ပေးတယ်၊ ကဲ....အပြီးသတ်တော့ သုံးလဘဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"

"အဲ.... အခွင့်ရတယ်ဆိုရင်ဘဲ မင်းသားတွေက သူတို့မှာ အသီးသီးရှိနေတဲ့ ကျီဝန်၊ ကျီစိုး၊ ကျီစာရေး စာချီနှင့် အခြံအရံတွေခေါ်ပြီး ပြောတယ်။

'အမောင်တို့၊ ငါတို့ ညီနောင်သုံးယောက်တို့တော့ ဒီဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး ဆယ်ပါးသီလ တို့ကို ဆောက်တည်ပြီး ဖန်ရည်စွန်းတဲ့ အဝတ်နှစ်ထည်ဘဲ ဝတ်ကာ ဘုရားရှင်နဲ့အတူ တကွ နေကြမယ်။

'အမောင်တို့ အဲဒါကြောင့် သင်တို့တတွေဟာ ဒီမျှလောက် အလှူဝတ်ကိုယူပြီး နေ့တိုင်း ဘုရားရှင်နဲ့ ရဟန်းသံဃာတွေ၊ သူရဲ သူခက်တွေအတွက် ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်တွေ စီမံခန့်ခွဲပါ ကုန်လော့၊ ငါတို့ ဒီနေ့မှစပြီးတစုံတရာ စကား မပြောတော့ဘူး' လို့ ခေါ်ပြီး ပြောတယ်။

အဲဒီလို ပြောပြီး မင်းသားသုံးယောက်တို့ဟာ သူတို့ရဲ့ အခြံအရံ တထောင်နဲ့အတူ ဆယ်ပါးသီလယူပြီး၊ ဖန်ရည်စွန်းတဲ့ အဝတ်ကိုဝတ်ကာ ကျောင်းမှာဘဲ အမြဲနေကြတယ်တဲ့ နော်"

"မှန်ပါ့ဘုရား"

"သူတို့က သစ်ခေါက်ဆိုး အဝတ်ကိုဝတ်နေတာ အပေါ်အောက် နှစ်ထည်လုံးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ခုခေတ် ယောဂီတွေလို အောက်တထည်လေး အညိုဝတ် မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့ ရွှေငွေ မကိုင်ခံရတဲ့ ဆယ်ပါးသီလ ဟုတ်လား"
"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"
"အင်း.... ခုခေတ်တော့ ငါးပါးနဲ့ အာဇီဝဋ္ဌမကနဲ့ဘဲ များတယ်၊ ရှစ်ပါးတောင် သိပ်မရှိတော့ဘူး၊ ဆယ်ပါးဆိုဘာ မကြားဘူးသလောက်ဘဲ နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"ကဲ....ထားပါတော့၊ အဲ ခုနက မင်းသားသုံးယောက်တို့ရဲ့ ကျိစိုး၊ ကျိစာရေးတို့ကလဲ မင်းသား သုံးယောက်တို့ရဲ့ ကျို တော်တို့မှ အလှည့် အလှည့် နဲ့ ယူပြီး အလှူဝတ်ကို လှူကြ တယ်တဲ့"
"မှန်ပါဘုရား"
"အဲဒီမှာ ချက်တဲ့ပြုတ်တဲ့ သူတွေရဲ့ သား သမီးတွေက ထမင်းဟင်း ဆာတော့ ငိုကြတယ်တဲ့နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"ချက်တဲ့ ပြုတ်တဲ့သူတွေဆိုဘာ ကပ္ပိယတွေပေါ့၊ ဝေယျာ ဝစ္စ ပြုသူတွေပေါ့၊ ဟုတ်လား"?
"ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"
"အဲဒီလို သား သမီးတွေက ဆာလို့ငိုတော့၊ ရဟန်းသံဃာ တွေ မဘုဉ်းပေးရသေးမီ ကလေးတွေကို ကျွေးတယ်တဲ့ နော်"
"မှန်ပါ ဘုရား"
"ခုခေတ် ကပ္ပိယ ပျက်ဘာလဲ အဲဒီ သားသမီးကိစ္စက စပြီး ပျက်ထာဘဲ၊ သူ့အဘက်ကတော့ လိုလောက် တယ်။ သားတို့ သမီးတို့၊ မြေးတို့ စသည်နဲ့ မယူသင့်တာယူ၊ မစားသင့်တာ စား စသည်နဲ့ မစောင့်စည်းမှုတွေ ဖြစ်လာ တတ်တာ နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲ ထားပါတော့၊ အဲဒီလိုကျွေးတော့ ရဟန်း သံဃာတွေ ဘုဉ်းပေးပြီးတဲ့အခါ အပိုအလျှံ မရှိတော့ဘူးတဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလိုနဲ့ အဲဒီကပ္ပိယတွေဟာ နောက်တော့ အတင့်ရဲလာတယ်၊ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ 'ကလေးတွေလဲ ကျွေးမယ်၊ ဒို့လဲ စားမယ်' ဆိုပြီး ကလေးတွေလဲ ကျွေးတယ်၊ သူတို့လဲ စားတယ်၊ ကောင်းတဲ့ အစာအာဟာရတွေ မြင်နေရတော့ မနေနိုင်ဘူးပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါ စားသောက်တဲ့ သူတွေ ဘယ်လောက်များလဲဆိုတော့ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲ–အဲဒီ ကပ္ပိယတွေနဲ့ သားသမီးတွေ အားလုံးဟာ အဲဒီဘဝက သံဃာ့ညီမှန်းငြား ချက်ပြုတ်တဲ့ အစာအာဟာရတွေစားခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံကြောင့် အဲဒီဘဝက သေတော့ အကုန်လုံးပြိတ္တာဘုံမှာ ပြိတ္တာတွေ ဖြစ်ကြကုန်တယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား၊ ဒါ့ကြောင့် တပည့်တော်မေးတာပေါ့ ဘုရား၊ 'ကပ္ပိယသေယင် အသေဆိုးနဲ့ သေရတယ်ဆိုဘုရား' လို့"

"အင်းလေ...ခုလဲ အဆိုးအကောင်း ခွဲဖြေတာဘဲ၊ ဆိုးတဲ့ ကပ္ပိယ ဒီလိုဖြစ်တယ်လို့"

"မင်းသားတွေက ဘယ်လိုလဲဘုရား"

"မင်းသားသုံးယောက်က အခြံအရံတထောင်နဲ့ တကွ နတ်ပြည်ရောက်တယ်၊ နတ်ပြည်တပြည်မှ တပြည်၊ နတ်ပြည်ကနေ

လူပြည်နဲ့ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာ အပါယ်မလားဘဲ ဇိတပည့်တော်တို့ဘုရားလက်ထက်မှာ 'ရသေ့ညီနောင် ရှင်တထောင်' ဆိုပြီး ကျွတ်တမ်းဝင်တာပေါ့"

"ပြီးတော့ ကျိဝန်တွေ ကျိစာရေးတွေကကောဘုရား"

"အော်....ဟုတ်သားဘဲ၊ ကျိဝန်ကျိစိုးက ဒီဘုရားရှင် လက်ထက်မှာ 'ဝိသာခသူကြွယ်' ဖြစ်လာတယ်၊

"ဓမ္မဒိန္နာရဲ့ယောကျ်ားလားဘုရား"

"အင်း....အင်း ဓမ္မဒိန္နာရဲ့ယောကျ်ားဝိသာခပေါ့၊ မညံ့ဘူး ဖေနှ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကျိစာရေးကတော့ 'ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး' ဖြစ်လာတယ်တဲ့ ဒေနှ်"

"အမယ်သူလဲ မညံ့ပါလား"

"ဘယ်ညံ့မလဲ၊ သူတို့က စနစ်တကျ မခိုးမဝှက်ဘဲနဲ့ စိမ်ပေးတာကိုး"

"မှန်ပါဘုရား၊ ချက်ပြုတ်တဲ့ ခုနကပြိတ္တာဖြစ်တဲ့ ကပ္ပိယတွေကောဘုရား၊ ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပေါက်လဲ၊ အမိန့်ရှိပါအုံး"

"အင်း....ဟုတ်တယ် ပြောရအုံးမယ်၊ အဲဒီ ကပ္ပိယပြိတ္တာတွေက အဲဒီပြိတ္တာဘဝကနေ ရံခါလူပြည်ရောက်တယ်၊ ရံခါလဲ နတ်ပြည်ရောက်တယ်၊ ရံခါလဲ ငရဲကျတယ်၊ ရံခါလဲ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တယ်၊ ရံခါလဲ ပြိတ္တာဖြစ်တယ်တဲ့"

"ကြောက်စရာကြီးပါလားဘုရား"

"ကြောက်စရာပေါ့"

"ဆက်အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား၊ သူတို့တတွေ နောက်ဘယ်လို ဖြစ်သေးလဲလို့"

"အော်....ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီပြိတ္တာတွေဟာ သုဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိ လည်နေယင်းနဲ့ ဒီဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ဘုရားလေးဆူတို့ရဲ့ အကြား ကာလပတ်လုံး ပြိတ္တာဘုံမှာ ဖြစ်ကြတယ်တဲ့"

"အကြာကြီးပါလားဘုရား"

"အကြာကြီးပေါ့၊ ဒီဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ကကုသန်ဘုရားရှင်ပဌမ ဆုံး ပွင့်တာဘဲ၊ အနှစ်လေးသောင်းတမ်းမှာနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီအခါမှာ ခုနကပြိတ္တာတွေဟာ ကကုသန်ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီး 'ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ အစာအာဟာရ စားရမည့် အချိန်ကာလကိုမိန့်ကြားတော်မူပါ လော့' လျှောက်ကြတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ကကုသန်ဘုရားရှင်က 'ငါ့လက်ထက်မှာ သင်တို့ အစာအာဟာရ မစားရသေးဘူး၊ ငါပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး နောက် မြေကြီးတယူဇနာ မြင့်တက်တဲ့အခါ ကောဏဂုဏ် ဘုရားပွင့်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီဘုရားရှင်ကို မေး'တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲ....ကောဏဂုဏ်ဘုရားရှင်ပွင့်တော့ မေးပြန်တယ်၊ မေး တော့'ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးနောက် မြေကြီးတယူ ဇနာ မြင့်တက်တဲ့အခါ ကဿပဘုရားပွင့်လိမ့်မယ်၊အဲဒီ ဘုရား ရှင်မေးတဲ့၊ ငါ့လက်ဆက်မှာတော့ မစားရဘူး'တဲ့"

"မှန်ပါဘုရာ"

"အဲ....ကဿပဘုရားရှင်ပွင့်တော့မေးပြန်တယ်၊ မေးတော့ 'ငါ့လက်ထက်မှာ မစားရသေးဘူး၊ ငါပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးတဲ့နောက် မြေကြီး တယူဇနာ မြင့်တက်တဲ့အခါ ဂေါတမဘုရားရှင်ပွင့်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီအခါမှာသင်တို့ရဲ့ ဆွေမျိုးကျိစာရေးဟာ ဗိမ္ဗိသာရအမည်နဲ့ မင်းဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီမင်းက ဘုရားရှင်အား လှူပြီး သင်တို့အား အမျှဝေလျှင် ဿာဓုခေါ်က အစာစားရလိမ့်မယ်' လို့ မိန့်တော်မူတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို မိန့်တော်မူသံကြားရတော့၊ သူတို့မှာ နက်ဖြန်သဘက်များ စားရတော့မတတ်ထင်သတဲ့၊ ဝမ်းသာသတဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဿပဘုရားရှင်က အနှစ် နှစ်သောင်းတမ်းမှာ ပွင့်တာ၊ ဒီမှာ ဂေါတမဘုရားရှင်က တရာတမ်းမှပွင့်မှာ မဝေးလွန်းဘူးလား"

"ဝေးလွန်းပါတယ်ဘုရား"

"အေး.... ဒါပေမဲ့ စောစောကနဲ့ စာယင်တော့ မနီးဘူးလား"

"နီးပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....ဒီလိုနဲ့ ဂေါတမဘုရားရှင်လဲပွင့်၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးလဲ အလှူဦးလှူတယ်၊ အလှူအဘို့ဘာဂကို အမျှမဝေမိလို့၊ ညအခါမှာ ကြောက်လန့်ဘွယ်အသံတွေအော်ပြီး မင်းကြီးကိုကိုယ်ထင်ရှားပြတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ပင်းကြီးက နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်တဲ့ အခါ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သွားပြီး ညကအကြောင်း ဘုရားရှင် လျှောက်ဘယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"လျှောက်တော့ ဘုရားရှင်က ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို 'ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်က ဆွေမျိုးတော်ခဲ့ပုံ၊ သံဃာတော်ရည်မှန်းပြီး ချက်ပြုတ်တဲ့ အစာအာဟာရတွေစားသုံးပုံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ပုံ၊ ကကုသန်ဘုရားရှင် စသည်တွေကို လျှောက်ပုံ၊ ဘုရားရှင်တွေက မိန့်ကြားပုံ၊ သင်မင်းကြီးရဲ့ အလှူရဲ့ အဘိုဘာဂ အမျှကို မျှော်လင့်ပုံ မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း အဘိုဘာဂ အမျှမရလို့ ကြောက်ဖွယ်အသံပြုပုံ'ကို မိန့်ကြားတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလိုမိန့်တော့ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက 'ယခုအခါ ပေးလှူသည်ရှိသော် ရပါသေးသလားဘုရား'လို့ လျှောက်တယ်၊ ဒီတော့ ဘုရားရှင်က 'ရတယ်'လို့ မိန့်လိုက်တယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ မင်းကြီးက နောက်တနေ့မှာဘဲ ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတွေ ပင့်ဖိတ်ပြီး အလှူကြီးပေးလှူကာ—

"မြတ်စွာဘုရား၊ ဒီအလှူကြီး ပေးလှူတဲ့အခါမှစ၍ ထိုတပည့်တော်ရဲ့ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အား နတ်၌ဖြစ်တဲ့ ထမင်းအဖျော်တွေနဲ့ ပြည့်စုံပါစေသတည်း"လို့ ရည်မှန်းပြီး အလှူအဘိုကိုအမျှ ပေးဝေတယ်၊ ဟိုကာလ သာဓုခေါ်တယ်၊ ခေါ်တော့ ရည်မှန်း

တဲ့အတိုင်း နတ်တို့ရဲ့အစာနဲ့ အဖျော်တော့ရတယ်၊ အဝတ်မရဘူးတဲ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ဒီတော့ နောက်တခါ ကိုယ်လုံးတီးတွေနဲ့ ကိုယ်ထင်ပြပြန်တယ်တဲ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“အဲဒီလို ကိုယ်လုံးတီး ကိုယ်ထင်ပြတော့လဲ မင်းကြီးက ဘုရားရှင်လျှောက်ပြန်တယ်။ ဒီတော့ ဘုရားရှင်က ‘မင်းကြီးသင်သည် အဝတ်သင်္ကန်းတွေကို သူတို့ကိုရည်စူးပြီး မပေးလှူအပ်ကုန်သေးဘူး’လို့ မိန့်လိုက်တယ်တဲ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ဒီတော့ မင်းကြီးသည် နောက်တနေ့မှာ ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတွေပင့်ပြီး သင်္ကန်းလှူကာ—

“မြတ်စွာဘုရား ဒီသင်္ကန်းအလှူ ပေးလှူသည်။

မှစ၍ ထိုတပည့်တော်ရဲ့ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတွေအား

နတ်၌ဖြစ်တဲ့ အဝတ်တွေ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း”လို့ ရည်မှန်းပြီး အမျှဝေတယ်၊ သူတို့ကလဲ သာဓုခေါ်တယ်။ အဲဒီခဏမှာဘဲ အဲဒီပြိတ္တာတွေမှာနတ်တို့ရဲ့ အဝတ်တွေဖြစ်ကုန်တယ်။ အဲဒီခဏမှာဘဲ ပြိတ္တာတို့ရဲ့ အတ္တဘောကို စွန့်ပြီး နတ်တို့ရဲ့ အတ္တဘော ဖြစ်လာတယ်တဲ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ အဲဒီအလှူပွဲမှာ ‘တိရောကုဍ္ဍသုတ္တန်’ကို ဟောတယ်။ သတ္တဝါတွေလဲ များစွာ အကျွတ်တရားရတယ်တဲ့နော်”

"မှန်ပါဘုရား"

ကဲ....အဲဒီမှာကြည့်ပါလား၊ အလှူဒကာတွေက ကျွတ်တန်းဝင်သွားပြီ၊ ကျွတ်တန်းမဝင်ခင်လဲ ချမ်းသာတွေ စံသွားရတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဝေဿဇ္ဇာဝစ္စပြုလုပ်တဲ့ကပ္ပိယတွေတော့ဘယ့်နှယ်နေသလဲ"

"သံသရာတလျှောက်လုံး ဆင်းရဲပါတယ်ဘုရား"

"ဘာ့ကြောင့် ဆင်းရဲလဲဆိုတော့ မစားသင့်တာတွေစားလို့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီပစ္စည်းတွေဟာ သံဃပစ္စည်း အစစ်တောင်မဟုတ်သေးဘူး၊ သံဃာရည်မှန်းထားရုံသာ ရှိသေးတယ်။ အဲဒါစားတာတောင် အဲဒီလောက် အပြစ်ကြီးယင် သံဃာ့ပစ္စည်း အစစ်ဖြစ်တဲ့ သံဃိကပစ္စည်းစားယင် ဘယ့်နှယ်နေပါမလဲ"

"သာပြီးတော့ ဆိုးပါမယ်ဘုရား"

"အင်း....ခုခေတ်တော့ စားနေကြတာဘဲ။ ဘာရယ် ညာရယ် မဟုတ်တော့ဘူး။ မျက်မှောက်ဘဝ သာယာရေးကလေးကိုဘဲ ကြည့်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တချို့ဟာတွေလဲ မကြောက်သင့်တာကြောက်သာ ရှိသေးတယ်"

"ဘယ်လိုပါလဲဘုရား"

"ဆွမ်းချက်တဲ့ ဒကာမကြီးတွေပေါ့၊ ခုနကဝတ္ထုကြောင်းနားထောင်ထားရတော့ ပြိတ္တာဖြစ်မှာစိုးလို့တဲ့ ဆွမ်းချက်တဲ့အ

ခါ မြီးတောင်မကြည့်ဘူး၊ဒီတော့ ပေါ်တာပေါ့၊ ငန်တာငန်၊ဖြစ် ကုန်တာပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါက သက်သက်မဲ့ ဦးဦးဖျားဖျား စားတာမှမဟုတ်ထာဘဲ၊ အရသာသိအောင် မြီးကြည့်တာဘဲ မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒါကတော့ မြီးကောင်းတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲဒီတော့ ကပ္ပိယပြဿနာကို ဒီလိုမှတ်ထားပေါ့၊ ဆိုးတဲ့ ကပ္ပိယဟာ အသေဆိုးနဲ့ သေရတယ်၊ သေတော့လဲ ပြိတ္တာ အကြာကြီးဖြစ်တယ်။ ကောင်းတဲ့ကပ္ပိယတော့ အသေကောင်းနဲ့ သေရတယ်၊ သေတော့လဲ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် ရောက်တယ်လို့ နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲ တော်ကြစို့...."

"ဦးတင်ပါတယ်ဘုရား"

◯ ဆိုးကောင်းနှစ်ဝ, ကပ္ပိယ, သိကြရပေမည်။

◯ ကပ္ပိယဆိုး, အသေဆိုး, ဖြစ်ရိုးပြိတ္တာပြည်၊

◯ ကပ္ပိယကောင်း, အသေကောင်း,
ဖြစ်ရှောင်းလူနတ်ပြည်၊

◯ လူနတ်သည်က၁, အဆုံးမှာ, ရောက်မှာ နိဗ္ဗာန်ပြည်။

လူတိုင်းတရားရနိုင်ပါသလားဘုရား

၈။ ။လူတိုင်းတရားရနိုင်ပါသလားဘုရား

"လူ့ရွာလူဇာစ်, လူဟုဖြစ်လည်း, အနှံ့မင်္ဂ,အနံ့မပါ,ပွင့်ရုံသာမျှ, ပန်းရာမသွင်း, ဂုဏ်နံ့ကင်းလျက်, မသင်းမကြူ, တလူလူဖြင့်, ဝါးကျူပမာ,မဖြစ်ရာဘူး"

"မိတ္ထာဝါဒ, ကျင့်ပါပနှင့်, ဥာဏကင်းဘိ, လူ့ဒိဋ္ဌိတို့,ပြုမိပြုရာ,ပြုတတ်စွာ၏"

"သမ္မာမချစ်, ထိုသူညစ်ကား, လူဖြစ်တုံမြောက်, လူ့ရွာရောက်လည်း,တခေါက်တဘန်, နောက်မပြန်ဘဲ, လေးတန်ပါယ်ရွာ, အိမ့်ပမာလျှင်,နေရာမလွဲ,တည်အမြဲဖြင့်, ဆင်းရဲဖက်ထစ်, ဒုက္ခနစ်သည်, လူဖြစ်တကြိမ်တခါတည်း"

လူဘို့သည် အမျိုးမျိုး ရှိကုန်၏၊ တဦးနှင့်တဦး အရည်အချင်း မတူကြကုန်။ တဦးမှာရှိသော အရည်အချင်းသည် တဦးမှာ မရှိနိုင်၊ အချို့ပညာတတ်၏၊ အချို့ကားပညာမတတ်။အချို့ကား လိမ္မာ၏၊ အချို့ကား မိုက်၏၊ ယင်းသို့စသည်ဖြင့် လူအမျိုးမျိုး ရှိကုန်၏၊ ယင်းသို့လူအမျိုးမျိုး ရှိသည်ကို သိပါလျက်၊ဘယောက် သောလူကမိမိအား မေးလျှောက်၏။

"အရှင်ဘုရား လူတိုင်း တရား ရနိုင်ပါသလားဘုရား"?

"မရနိုင်ဘူးဒကာကြီး"
"ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား၊ လူချင်းအတူတူဘဲဟာ"
"မတူလို့ မရနိုင်တာပေါ့ ဒကာကြီး၊တူယင်ရနိုင်ရမှာပေါ့"
"ဘယ်လို ကွဲပါသလဲဘုရား"
"အကွဲတွေကလဲ အမျိုးမျိုး,အန္တရာယ်ကလဲအမျိုးမျိုး၊လူက လဲ အမျိုးမျိုး ဒကာကြီးရဲ့"
"တပည့်တော်ကတော့ လူဆိုအတူတူချည်းဘဲ အောက်မေ့ ပါတယ်ဘုရား"
"အပြင်ပုံသဏ္ဌာန်လဲ မတူဘူး၊အတွင်း စိတ်နေ စိတ်ထားဆို တာတော့ တူဘို့သာပြီးဝေးပါသေးတယ် ဒကာကြီး"
"တပည့်တော်က လူဆိုတဲ့ အမျိုးတူပြောတာပါ ဘုရား"
"အင်း....အမျိုးသာတူတာ၊ တခြားမတူတာတွေက မများ ဘူးလား"?
"များပါတယ်ဘုရား"
"အင်း....များလို့ လူတိုင်းတရားမရနိုင်တာပေါ့"

"အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား"

"ဟို....ပဋိသမ္ဘိဒါ မဂ်ပါဠိတော်က ကျွတ်ထိုက်တဲ့ လူနဲ့ မကျွတ်ထိုက်တဲ့ လူနှစ်မျိုးကို ပြတယ်၊ ဘယ်လိုတဲ့လဲ ဆိုတော့–

"ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့သည်၊အဘယ် တို့နည်း?ကံ့,ကိလေသာ, ဝိပါက်ဟူသော တား မြစ်ခြင်းနှင့် မပြည့်စုံကုန်, ယုံကြည်မှု ရှိကုန်၏။ ကုသိုလ်ဆန္ဒ ရှိကုန်၏၊ ပညာရှိကုန်၏၊ ကုသိုလ် တရားတို့၌ သမ္မတ္တနိယာမဟုဆိုအပ်သောအရိယ မဂ်သို့ သက်ခြင်းငှာထိုက်ကုန်၏၊ ဤသတ္တဝါတို့ သည် ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့တည်း" တဲ့၊

"ကျွတ်ထိုက်တဲ့ သတ္တဝါဆိုတာ တရားရနိုင်တဲ့ သတ္တဝါ မဟုတ်လားဘုရား"

"အင်းပေါ့ တရားရနိုင်တဲ့ သတ္တဝါပေါ့"

"ဒီလိုဆိုတော့ တရားမရနိုင်တဲ့ သတ္တဝါရှိတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီပေါ့ဘုရား"

"ထင်ရှားတာပေါ့"

"ထင်ရှားသထက် ထင်ရှားအောင် အမိန့်ရှိပါအုန်းဘုရား"

" မကျွတ် ထိုက်သော သတ္တဝါတို့သည် အဘယ် တို့နည်း? –ကိလေသာ–ကံ ဝိပါက် ဟူ သော တားမြစ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ယုံကြည် မှု ကင်းကုန်၏။ ကုသိုလ်အလိုဆန္ဒမှ ကင်းကုန်

ၡ်။ပညာမရှိကုန်၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ သမ္မတ္တ
နိယာမ ဟုဆိုအပ်သော အရိယမဂ်သို့ သက်
ခြင်းငှာ မထိုက်ကုန်၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်
မကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့တည်း”တဲ့၊

“တပည့်တော် စဉ်းစားမိပါတယ်ဘုရား”

“ဘယ်လိုစဉ်းစားမိလဲ”

“တရားရနိုင်တာ မရနိုင်တာဟာ အတိတ်ကံနဲ့လဲ များစွာ သက်ဆိုင်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်ဘုရား”

“ဆိုင်တာပေါ့ ဒကာကြီး”

“ဆိုင်ပုံရှင်းပြပါအုံးဘုရား”

“ဆိုင်ပုံရှင်းပြရယင် ဒီနေရာမှာ ပုဂ္ဂိုလ် အမျိုးမျိုး ပြောပြရမယ်”

“ပြောပြပါဘုရား”

ပုဂ္ဂိုလ်ငါးမျိုး

“ပဋိသန္ဓေတုန်းက အလောဘ— အဒေါသ= အမောဟ ဟူသောယှဉ်ဘက်ဟိတ် ၂ပါးရှိတဲ့ မဟာဝိပါက်ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ်နဲ့ ပဋိသန္ဓေနေခဲ့သူကို “တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်”လို့ခေါ်တယ်နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

ပဋိသန္ဓေနေတုန်းက အလောဘ,အဒေါသဆိုတဲ့ ယှဉ်ဘက် ဟိတ်နှစ်ပါး ရှိတဲ့ မဟာဝိပါက် ဉာဏဝိပ္ပယုတ်စိတ်နဲ့ပဋိသန္ဓေ နေခဲ့သူကို“ဒွိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်”လို့ခေါ်တယ်နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

"ယှဉ်ဘက် ဟိတ်မရှိတဲ့ အဟိတ်ဝိပါက်စိတ်နဲ့ ပဋိသန္ဓေနေခဲ့သူကို "အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်" ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

အဲဒီ အဟိတ်တွင်လဲ အပါယ် ဒုဂ္ဂတိလေးဘုံမှာ အဟိတ်ကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တီရဏစိတ်နဲ့ ပဋိသန္ဓေနေသူကို "ဒုဂ္ဂတိအဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်" ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကာမသုသုဂတိဘုံမှာ အဟိတ်ကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တီရဏစိတ်နဲ့ ပဋိသန္ဓေနေသူကို "သုဂတိအဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်" လို့ ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တရား ရနိုင်တာ မရနိုင်တာ ပဋိသန္ဓေက ပါလာတယ် ဆိုတာ မထင်ရှားဘူးလား ?"

"ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက ပြခဲ့တဲ့ တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်, ဒွိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်, အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်, ဒုဂ္ဂတိအဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်, သုဂတိ အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ပုဂ္ဂိုလ် ၅မျိုးမရှိဘူးလား ?"

"ရှိပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီ ငါးမျိုးမှာ ဒွိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဒီဘဝမှာ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် ရဘို့အတွက် မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ညံ့ဖျင်းတဲ့ ပဋိသန္ဓေ ဝိပါက်က တားမြစ်ထားလို့တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သတ္တဝါတွေ ဘဝထဲမှာ ပဋိသန္ဓေနေရတာ ကြောက်စရာပါလားဘုရား"

"ကြောက်စရာပေါ့၊ ဒွိဟိတ်, အဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေရယင် မခက်ဘူးလား ?"

"ခက်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒီစကားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒီနေရာမှာ အန္တရာယ်ငါးပါး ပြောရအုံးမယ်"

"အမိန့်ရှိပါဘုရား"

အန္တရာယ်ငါးပါး

"အဲဒီ အန္တရာယ်ငါးပါးနဲ့ ကျဲဘော့တရားတောင် မကြားဘူး၊ နတ်ရွာတောင်
မရနိုင်ဘူးတဲ့"

"ကြောက်စရာကြီးပါလားဘုရား"

"ကြောက်စရာပေါ့"

"အန္တရာယ်ငါးပါးကို အမိန့်ရှိပါဘုရား"

"သဂ္ဂမောက္ခာနံ အန္တရာယံ ကရောန္တီတိ
အန္တရာယိကာ၊ တေ ကမ္မ ကိလေသ ဝိပါက
ဥပဝါဒ အာဏာဝိတိက္ကမဝသေန ပဉ္စဝိဓာ"တဲ့

"အဓိပ္ပါယ်လင်းပါအုံးဘုရား"

"နတ်ရွာ မဂ်ဖိုလ်တို့ရဲ့ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်

ကုန်သော တရားတို့သည် အန္တရာယ်ကတို့မည်
ကုန်၏၊ထိုအန္တရာယိက မည်ကုန်သော တရားတို့
သည် ကံ ကိလေသ ဝိပါက ဥပဝါဒ အာဏာဝီ
တိက္ကမတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ
ကုန်၏။တဲ့ ”

“အကျယ်ရှင်းပြပါအုံးဘုရား”

၁။ “အကျယ်ရှင်းပြရယင် အဲဒီငါးပါးထဲက ကမ္မန္တရာယ်ဆိုဘာက၊အမိသတ်တဲ့ကံ၊ အဘသတ်တဲ့ကံ၊ ရဟန္တာကိုသတ်တဲ့ကံ၊ဘုရားကို သွေးစိမ်းတည်အောင်ပြုတဲ့ကံ၊ သံဃာသင်းခွဲတဲ့ကံငါးပါးကို “ပဉ္စာနန္တရိယက”လို့ခေါ်တယ်နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“အဲဒီ ပဉ္စာနန္တရိကံနှင့် ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးတဲ့ကံ၊ အဲဒီကံ ၆ ပါးကို ကြူးလွန်ယင် “ကမ္မန္တရာယ်”သင့်တယ်ပေါ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ကုစားလို့ မရတော့ဘူး”

“မှန်ပါဘုရား”

“သေတဲ့အခြားမဲ့မှာ အပါယ်ငရဲသို့သာ ရောက်ရတော့တယ်”

“မှန်ပါဘုရား”

“အဇာတသတ်တို့၊ ဒေဝဒတ်တို့ကြည့်ပေါ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“အဲဒီကမ္မန္တရာယ်မှာ ထူးခြားချက်ရှိသေးတယ်”

“ဘယ်လိုပါလဲဘုရား”

"ပဉ္စာနန္တရိယကံ ထိုက်သူဟာ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်သာမကဘူး၊ နောက်ဘဝမှာ သုဂတိဘဝကိုပင် မရနိုင်တော့ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးသူကတော့ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်သာ မရနိုင်တာ၊ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်ယင် သုဂတိဘဝကိုတော့ ရနိုင်သေးတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

၂။ "ကိလေသာဆယ်ပါးတွင် ပါဝင်တဲ့ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊အကိရိယဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေဟာ "ကိလေသန္တရာယ်"ဘဲနော်။

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီကိလေသန္တရာယ်သင့်သူဟာ တမလွန်ဘဝမှာ သုဂတိဘဝကိုမျှ ရနိုင်ခွင့် မရှိတော့ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကုစားလို့တော့ ရကောင်းတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အယူကိုစွန့်လိုက်ယင် တရားထူး ရနိုင်တာပေါ့နော်

"မှန်ပါဘုရား"

"မစွန့်ရင် ကမ္မန္တရာယ်ထက် ပိုပြီးတော့ အပြစ်ကြီးတယ်၊ သေတဲ့အခါမှာ အပါယ်သို့သာ ရောက်ရတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဉာဏတော်ဗျည်းနဲ့ ပဏ္ဍုက်များကို လွန်ကဲတဲ့ ကိလေသာရှိကြတဲ့အတွက်၊ ဝိပါကန္တရာယ်၌ မသွင်းဘဲ ဒီကိလေသန္တရာယ်မှာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာဆရာက သွင်းပြတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

၃။ "ဒုဂ္ဂတိအဟိတ်ပဋိသန္ဓေ၊ သုဂတိ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေ၊ ဒွိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ၊ အဲဒီ ပဋိသန္ဓေစိတ်တွေဟာ "ဝိပါကန္တရာယ်" ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကုစားလို့ မရကောင်းဘူး"

"မှန်ပါဘုရား"

"ယခုဘဝ တရားထူးမရထိုက်ဘူး"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဥပမာဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ညံ့ဖျင်းတဲ့ မျိုးစေ့ကြောင့် မ-အောင်မမြင် ပေါက်ခဲ့ရတဲ့ သစ်ပင်ဟာ၊ မည်မျှလောက်ပင် ရေစင်သွန်းလောင်းသော်လဲ ကြီးကျယ်မြင့်မား ဖွံ့ထွားဘို့ရာ မျှော်လင့်ဘွယ် မရှိတော့သလို၊ အဲဒီအတူဘဲ ညံ့ဖျင်းတဲ့ ကံကြောင့် အဟိတ်၊ ဒွိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ နေခဲ့ရသူမှာ၊ မျိုးစေ့ဖြစ်တဲ့ ပဋိသန္ဓေဝိပါက်က မအောင်မြင်တဲ့အတွက် အဲဒီဘဝမှာ ဈာန် မဂ် ဖိုလ်တရားတွေနဲ့ စည်ကားဘို့အချက်မရှိတော့ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ကြံနေထိုင်ယင်တော့ တမလွန်ဘဝမှာ သုဂတိဘဝကို ရနိုင်သေးတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

၄။ "အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မှန်း သိသည်ဖြစ်စေ မသိသည်ဖြစ်စေ၊ ယုတ်မာတဲ့ စိတ်ထားနဲ့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခြင်းဟာ "အရိယူပဝါဒန္တရာယ်" မည်တယ်နော်။

"မှန်ပါဘုရား"

"နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် မင်္ဂဖိုလ်ချွန်ရဲ့ အန္တရာယ် ဖြစ်တာယ်နော်
"မှန်ပါဘုရား"
"ကုစားလို့တော့ ရကောင်းတယ်တဲ့နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"ဘယ်လို ကုစားရမလဲဆိုတော့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ရှိယင် ကိုယ်တိုင် သွားကန်တော့၊ မရှိယင် သင့်လျော်တဲ့ လူကြီးသူမ သံဃာများ ထံသို့ သွားပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြတောင်းပန်ရမယ် နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"အယုတ်သဖြင့် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ သင်းချိုင်းသို့ သွားရောက် တောင်းပန်ယင်လဲ အန္တရာယ်ပြေပျောက်နိုင်တယ်တဲ့နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ကြံသူများကိုလဲ မပြစ်မှားမိစေရဘူး နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"အရိယူပဝါဒကံတမျှ အပြစ်ကြီးလေးတယ်လို့ မှတ်နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
၅။ "သဠာ စ အာပန္နာ အာပတ္တိယော အာဏာဝီတိက္ကမန္တ ရာယောနာမ" ဆိုတဲ့ အဋ္ဌကထာနဲ့အညီ လွန်ကျူးလိုတဲ့ စေ တနာနဲ့ သင့်ရောက်အပ်တဲ့ အာပတ်ဟာ "အာဏာဝီတိက္ကမ န္တရာယ်"တဲနော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"ဘုရားရှင်ရဲ့ အာဏာတော်ကို ကျူးကျော်စော်ကားပြစ် လို့ ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဥပမာဆိုပါတော့၊မြန်မာနိုင်ငံမှာနေယင် မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရရဲ့ အာဏာကို ကျူးကျော်ယင် အပြစ်သင့်မလား မသင့်ဘူးလား"

"သင့်ပါမယ်ဘုရား"

"မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရရဲ့ အာဏာအတိုင်း မနေနိုင်ယင်၊မြန်မာနိုင်ငံက ထွက်သွားရမယ်မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"မြန်မာနိုင်ငံထဲမှာ နေယင်တော့ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရရဲ့ အာဏာကို လိုက်နာရမယ်မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီလိုဘဲ ဘုရားသာသနာတော်မှာ နေယင်၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ အာဏာဒေသနာတော်ဆိုတဲ့ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တွေ လိုက်နာရမယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"လွန်ကျူးယင် အာဏာဝိတိက္ကမန္တရာယ် သင့်မယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"မနေနိုင်ယင် သာသနာ့အပြင် ထွက်ပေါ့ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီဘုရားရှင်ရဲ့ အာဏာဒေသနာ အမျိုးမျိုးမှာ ပါရာဇိကပြစ်သင့်ယင် လူမထွက်သမျှ အဲဒီအန္တရာယ်က မကင်းဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သံဃာဒိသေသာပြစ်သင့်ယင် ပရိဝါသ် မာနတ်မဆောက် တည်သမျှ အဲဒီအန္တရာယ်က မကင်းဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကြွင်းတဲ့အာပတ် ပြစ်သင့်ယင် တပါးသော ရဟန်းအား အပြစ်သင့်မိကြောင်းကို မပြောပြသမျှ အဲဒီအန္တရာယ်မှ မကင်းဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီအန္တရာယ်က မကင်းယင်လဲ၊ သုဂတိဘဝနဲ့ ဈာန် မဂ် ဖိုလ်ကို ရဘို့ရာ အခွင့်မရှိတော့ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဘဝမှ စုတေယင် အပါယ်လေးပါးတွင် ထိုက်ရာသို့ သွားရလိမ့်မယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တချို့က တရားအားထုတ်နေယင် ပြီးတာဘဲ၊ ဝိနည်းမလိုပါဘူးတဲ့ ပြောကြတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"နားမယောင်ပါနဲ့၊ မသိလို့ မသိပြော ပြောနေတာလို့ မှတ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အားထုတ်တဲ့ တရားလဲ ဘုရားတရားဘဲ၊ ပညတ်ထားတဲ့ တရားလဲ ဘုရားတရားဘဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"တရားတခုပစ်ပယ်ပြီး တရားတခု အားထုတ်လို့ ရပါ့မလား"

"မရနိုင်ပါဘုရား"

"အေး....သေသေချာချာမှတ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီအန္တရာယ်က ကုစားလို့ရတယ်၊ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ပုထုဇဉ်အလိုက် စိတ်ကို မထိန်းနိုင်လို့ အပြစ်သင့်ပြီးနောက် ဆိုင်ရာ ဝိနည်းလမ်းကြောင်းနဲ့ ကုစားယင် အဲဒီအပြစ်တွေ ကင်းစင်နိုင်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကင်းစင်တဲ့အခါ မဖြစ်အောင်လဲ စောင့်စည်း၊ မတော်တဆ ဖြစ်ပြန်ယင်လဲ ဆိုင်ရာဝိနည်းကံအရ ကုစားပြီး သဒ္ဓါတရားနဲ့ နေသိုင်သူမှာ အဲဒီအာဏာဝီတိက္ကမန္တရာယ် ကင်းရှင်းနိုင်ပါတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် ပင်ဖိုလ်ကိုလဲ ရနိုင်ပါတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အင်း....အဲဒါကြောင့် လူတိုင်းတရားမရနိုင်ဘူး။ ရနိုင်တဲ့လူမှာလဲ အဲဒီလို အပြစ်တွေရှိနေယင် မရနိုင်ဘူးလို့ မှတ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲ....တော်ရောပေါ့"

"မှန်ပါ၊ ခွင့်ပြုပါဘုရား"

◯ လူချင်းတူလဲ အမူကွဲ ဖြူမဲသိရမည်၊

◯ အမဲလူဟာ တရားရှာ ဘယ်ခါမရပြီ၊

◯ အဖြူ လူသာ တရားရှာ သေချာရလေမည်။

ထိုင်ပြတယ်တဲ့ဘုရား

၉။ ။ထိုင်ပြတယ်တဲ့ဘုရား

ပူပြင်းလှသော ရာသီဥတုဒဏ်ကို အလူးအလှိမ့် ခံယင်းနဲ့ စာရေးနေစဉ် ဒကာတယောက် ရောက်လာသည်။ ဒကာသည် ရင်းနှီးသော ဒကာဖြစ်သည်၊ မေးရဲစမ်းရဲ ဖြစ်သည်၊ ရောက်လာတယ်ဆိုယင်ဘဲ မေးလျှောက်သည်

"ဦးပဥ္စင်းဘုရား(........)မြို့ကို တရားလာဟောတဲ့( )ဆရာတော်ဟာ ရဟန္တာဆိုဘုရား"

"ဘယ်သူကပြောသလဲ"

"သူတို့ပြောကြတာဘဲဘုရား"

"ခက်ဘာဘဲ၊ လူတွေကလဲ ဘာမှလဲ အသိဉာဏ် မရှိဘဲနဲ့ ရဟန္တာသမုတ်နေတယ်"

"ဟုတ်ဘယ်ဘုရား"

"ဦးပဥ္စင်းတို့လဲ ကြားပါတယ်၊ဒါပေမဲ့ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်နဲ့ စပ်သွယ်ပြီး စုံစမ်းကြည့်တော့ တယ်မထင်ပါဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား"

"သာသနာတော်ရဲ့ အသက်ဟာ ဝိနည်းဘဲ မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"သာသနာတော်ရဲ့ အသက်ဆိုဘာနဲ့ ရဟန်းရဲ့အသက်ဆိုတာဟာ အတူတူဘဲ"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ရဟန်းရဲ့အသက်ဟာလဲဘာလဲ?"

"ဝိနည်းပါဘဲဘုရား"

"ဒီတော့ ရဟန်းကောင်းဟာ ကိုယ့်အသက်ဖြစ်တဲ့ ဝိနည်းကို လေးစားမလား, မလေးစားဘူးလား?"

"လေးစားပါမယ်ဘုရား"

"ဒီမှာ ရဟန်း ၂ မျိုး မှတ်ထားအုံးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

ရဟန်းနှစ်မျိုး

"ရဟန်းနှစ်မျိုးက ဘာတဲ့လဲ၊ ပုထုဇဉ်ရဟန်း ရယ်၊ အရိယာရဟန်းရယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ ပုထုဇဉ်ရဟန်းမှာလဲ ရဟန်းဆိုး ရဟန်းကောင်း၂မျိုး မရှိဘူးလား"?

"ပါတယ်ဘုရား"

"အဲ–ပုထုဇဉ်ရဟန်းကောင်းတောင်မှ ဝိနည်းကို၊ သို့မဟုတ် သီလသိက္ခာကို အသက်အသေခံပြီး စောင့်ထိန်း သေးတယ်၊ အသက်သာအသေခံမယ်၊ သီလသိက္ခာ အပျက်မခံဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီရဟန်းမျိုး ဒီခေတ်မှာကို ရှိသေးတယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ လောကမှာလဲ မိဘတွေမှာ သားဆိုး သမီးဆိုး, သားကောင်းသမီးကောင်းလို့ နှစ်မျိုးမရှိဘူးလား?

"ရှိပါတယ်ဘုရား"

"မိဘစကား နား မထောင် တဲ့ သား သမီးကို ဘယ်လို ခေါ်မလဲ"?

"သားသမီးဆိုးလို့ ခေါ်ပါမယ်ဘုရား"

"မိဘစကား နားထောင်တဲ့ သားသမီးကိုကော ဘယ်လို ခေါ်မလဲ"?

"သားသမီးကောင်းလို့ခေါ်ပါဘုရား"

"အဲ....ဘုရားရှင်မှာလဲ သားသမီးကောင်း သားသမီးဆိုး ရယ်လို့ နှစ်မျိုးရှိတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘုရားဟောထားတဲ့ ဗုဒ္ဓဝစနခေါ်တဲ့ ဘုရားစကားတော် သုတ်–ဝိနည်း-အဘိဓမ္မာလို့ သုံးမျိုးမရှိဘူးလား"

"ရှိပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီဘုရားစကား နားထောင်တဲ့ သားသမီးက သားသမီး ကောင်းပေါ့။နားမထောင်တဲ့ သားသမီးက သားသမီး ဆိုးပေါ့ နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ပုထုဇဉ်နဲ့ အရိယာဟာ၊ ပုထုဇဉ်က သားဆိုးနဲ့ တူ တယ်၊ အရိယာက သားကောင်းနဲ့ တူတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သားဆိုးနဲ့တူဘဲ့ ပုထုဇဉ်ရဟန်းထဲက ရဟန်း အချို့က တောင်မှ အသက်အသေခံပြီး၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ် သီလတွေကို စောင့်ထိန်းပါသေးယင် သားကောင်းဖြစ်တဲ့ အရိယာ ဆိုယင် ဘယ်လိုနေပါ့မလဲ"

"သာပြီးတော့ စောင့်ထိန်းမှာပေါ့ဘုရား"

"အင်း....ဒီတော့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဆိုယင် ရဟန္တာဆိုတာ မပြောသာနဲ့၊ သောတာပန် အရိယာတောင်မှ အသက်အသေ ခံပြီး သီလသိက္ခာကိုစောင့်ထိန်းပါတယ်၊ ဝိနည်းကို လေးစား ပါတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရဟန္တာဆိုတော့ ဘယ်မှာဆိုစရာရှိမှာလဲ၊ ပယ်စရာကိလေ သာမှ မရှိဘဲဟာ"

"မှန်ပါဘုရား"

"သိက္ခာပုဒ် မစောင့်ထိန်းဘူး၊ဝိနည်းမလေးစားဘူး ဆိုဘာ က အရိယာမဟုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သောတာပန် အရိယာတောင် မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဦးပဥ္စင်းတို့အနေနဲ့ စစ်ဘမ်းကဲတော့ အဲဒီဝိနည်း သိက္ခာ ပုဒ်ဘဲ၊ ဝိနည်းနဲ့ တိုက်ကြည့်ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်လဲ ဗဟုသုတ အသင့် အဘင့်ရှိပါတယ်၊ သူတို့ကရဟန္တာဆိုတာနဲ့ တရားသွားပြီး နာ ပါတယ်"

"အင်း"

"လျှောက်ထားတဲ့လူရှိယင် ပြောကောင်းတယ်ဆိုပြီးလေးမင်လေးဖိုလ်ကူးပုံ ဟောပါတယ်ဘုရား"

"အင်း"

"ပြီးတော့ ဘုရားကြီးရွှေချဲ့ကို လှူကြပါ၊သာဟတ္ထိကမြောက်အောင် ကိုယ်တိုင်လာလှူပါဆိုပြီးလက်ဝါးနှစ်ဘက်ပေါ်မှာလက်ကိုင်ပုဝါလေးဖြန့်ထားပြီး အဲဒီအထဲထည့်ခိုင်းပါတယ်ဘုရား"

"အင်း"

"အနားက ဂေါပကတွေက ဘုန်းကြီးလက်ကိုင်ပုဝါထဲကမှ ယူပြီး စာရင်းမှတ်ကြပါတယ်ဘုရား"

"အင်း"

"တပည့်တော်လဲ အဲဒါမြင်ကတဲက ရဟန္တာတော့ မဟုတ်တော့ဘူးဆိုပြီး တပည့်တော်မိတ်ဆွေ နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်လာခဲ့ပါသည်ဘုရား"

"ခုနကပြောခဲ့သလိုပေါ့၊ ပုထုဇဉ် သီလရှိတဲ့ ရဟန်းတော်မှ သီလသိက္ခာ အသက်သဖွယ် စောင့်ထိန်းတာ၊ရဟန္တာအမည်ခံပြီး ဒီလိုလုပ်တယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားစရာပေါ့ ?"

"မလိုတော့ပါဘုရား"

"အေး....ထပြန်တာ အကောင်းဆုံးပေါ့"

"မှန်ပါဘုရား၊ ပြီးတော့ ရှိသေးတယ်ဘုရား"

"ဘာလဲ"

"လူတွေကဲ စုံစမ်းတဲ့အခါကျတော့ ထိုင်ပြတယ်တဲ့ ဘုရား"

"ဘယ်လိုထိုင်ပြတာလဲ"

"မြတ်စွာဘုရားကို လက္ခဏာစုံစမ်းတော့ မြတ်စွာဘုရားက ပြသလိုပေါ့ဘုရား"

"ဘဲသဆိုင်လဲအဲဒါနဲ့၊ ဟိုက (၃၂)ဖြာ လက္ခဏာတော်ကို စုံစမ်းတယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"စုံစမ်းတဲ့အခါ သည့်ပြင်လက္ခဏာတော် အကုန်ထင်ရှားတယ်၊ သံသယကင်းတယ်၊ ယောကျ်ားနိမိတ်နဲ့ လျှာတော်မထင်ရှားလို့ ဘုရားရှင်က လျှာတော်နဲ့နဖူးတော်ကို သုံးသပ်ပြတယ်၊ ကြီးပုံ၊ပြန့်ပုံ ရှည်ပုံနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"နောက် နူးညံ့ပုံသိအောင် နှာခေါင်းတွင်းသွင်းပြတယ် နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ လျှာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သံသယ ရှင်းမသွားဘူးလား ?"

"ရှင်းသွားပါတယ်ဘုရား"

"ရှင်းသွားတော့ ယောကျ်ားနိမိတ်ကိုတော့ ဒီလိုထုတ်ပြလို့ ဖြစ်ပါ့မလား ?"

"မဖြစ်ပါဘုရား"

"သုတ္တေကောင်းဥစ္စာရတနာ(၇)ပါး ထဲမှာ....ရှက်မှု ဟိရိ ဆိုတာ မပါဘူးလား ?"

"ပါပါတယ်ဘုရား"

"ကဲ.... သူတော်ကောင်းဥစ္စာ ရတနာ ဟိရိ ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ယောကျ်ားနိမိတ်ကို အရှိအတိုင်းပြပါ့မလား ?"

"မပြပါဘုရား"

"ဟိုကလဲ စုံစမ်းနေတယ်၊ မပြလို့လဲ မဖြစ်တော့ ဘယ်လို ပြလဲဆိုတော့ တန်ခိုးတော်နဲ့ ပုံတူပြတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အရှိအတိုင်း အစစ်ကို ထုတ်မပြဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ခု ဒကာကြီးပြောတဲ့ ထိုင်ပြတာက ဘယ်လိုလဲ လင်းစမ်း ပါအုံး"

"ကျင်ငယ်စွန့်ပြဘယ်တဲ့ဘုရား"

"အေး ကျင်ငယ်စွန့်ပြတော့ ဘာဖြစ်သလဲ ?"

"သူတို့က ချောင်းကြည့်ကြတယ်တဲ့ဘုရား"

"ချောင်းကြည့်တော့လဲ ဘာဖြစ်မှာလဲ။ရဟန္တာမှာ (၃၂) ပါးလက္ခဏာမှ မရှိတာ၊ ယောကျ်ားနိမိတ်ပြတာနဲ့ ဘာ ဆိုင်လဲ ?"

"ရဟန္တာဆိုယင် ယောကျ်ားနိမိတ်က ကလေးနိမိတ်လို သေး သေးလေးတဲ့ဘုရား"

"ဘယ်ကလာ ကပ်သီးကပ်သပ် ဘဲ့ဆိုင်လဲ"

"ကိလေသာ ကုန်သွားလို့ သေးသွားတာတဲ့ဘုရား"

"လာပြန်ပြီ မဟုတ်တရုတ်တွေ"

"နို့ဘယ်လိုလဲဘုရား"

"ဒကာကြီးတို့ အဲဒီကိလေ့သာကို နားမလည်သေးဘူး"

"အမိန့်ရှိပါဘုရား"

"ကိလေသန္တိ ဥပတာပေန္တီတိ ကိလေသာ"။ကိလေသန္တိ ဥပ တာပေ န္တိ= ပူလောင်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ = ထို့ကြောင့်

ကိလေသာ = ကိလေသာတို့မည်၏တဲ့ ။ ရှင်းရှင်း ပြောရယင် ပူလောင်စေတတ်လို့ ကိလေသာခေါ်တာနော်''

"မှန်ပါဘုရား"

"ကိလေသာမီးလို့ မသုံးကြဘူးလား ?"

"သုံးကြပါတယ်ဘုရား"

"ကိလေသာမီးလို့ သုံးကြသဲ့အတိုင်းယှဉ်ဘက် စိတ်ခေတ်နဲ့ မိမိကိန်းရာ သတ္တဝါကို ပူလောင်စေတတ်တဲ့ "လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, မာန, ဒိဋ္ဌိ, ဝိစိကိစ္ဆာ, ထိန, ဥဒ္ဓစ္စအဟိရိက, အနောတ္တပ္ပ"တို့ကို ကိလေသာခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"လောဘ ဒေါသမီး စသည်တို့ လောင်ကျွမ်းလို့ အသက်ပါ ဆုံးရှုံးရပုံ ဝတ္ထုကြောင်းတွေရှိတယ်၊ မျက်ခမှာက်သာဓကတွေလဲမရှိဘူးလား ?"

"ရှိပါတယ်ဘုရား"

"ဒကာကြီးတို့က ကိလေသာဆိုယင် လောဘ တခုလောက်သာ ယူယူနေတော့ မှန်ပါ့မလား ။"

"မမှန်ပါဘုရား"

"အင်း....ကိလေသာခေါ်ပုံ တနည်းပြောအုံးမယ်"

"အမိန့်ရှိပါဘုရား"

"**ကိလိဿတိ တေဟိတိ ကိလေသာ**" ။ **တေဟိ**=ဤဘုရားတို့ကြောင့်၊ **ကိလိဿတိ**= ညစ်ပေရ၏၊ ဣတိ =ထို သို့ ညစ်ပေကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ **ကိလေသာ**=ကိလေသာတို့ မည်၏" တဲ့ ၊ ရှင်းရှင်းပြောရယင်ညစ်ပေကြောင်းဖြစ်လို့ ကိလေသာခေါ် ကုန်တာဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"လောဘစသည်တို့နဲ့ ယှဉ်ရတဲ့စိတ်ဟာကြည်ကြည်လင်လင် မရှိဘူး၊ ညစ်ညစ်ပေပေ နေရတယ်မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"တခါတခါ စိတ်ညစ်တယ် စိတ်ရှုပ်တယ် စသည် မသုံးဘူး လား"?

"သုံးပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒါ ကိလေသာသတ္တိဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလိုစိတ်ညစ်ကြောင်းတရားများဖြစ်လို့ လောဘစသည် ကို ကိလေသာခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘုရား, ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်မှာတော့ အဲဒီ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်တော်မူလို့၊ အမြဲဘဲ ဝင်းဝင်းဖိတ် တောက်ပသကဲ့သို့ ကြည်လင်တော်မူကြတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးစ ရဟန္တာအရှင်များရဲ့မျက်နှာ တော်ကို အပင်မှကြွေကျပြီးကာစ ထန်းသီးမှည့်ကဲ့သို့လို့ ဥပမာ ပေးတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကိလေသာရှိ-မရှိ ကြည့်ရမှာက အဲဒီသဘောတွေ ကြည့်ရ မှာ၊ဘယ့်နှယ်လဲ ခုတော့ ထိုင်ပြောသတဲ့၊ မဟုတ်တရုတ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘယ့်နှယ် ကိုယ်အင်္ဂါ, ယောကျ်ားနိမိတ်ကို လူမြင်အောင် ပြတယ်ဆိုတော့ ဒီလောက်အရှက်မရှိတာ ရှိသေးလား"?

"မရှိပါဘုရား"

"အရှက်ရှိမှ ရဟန္တာဒကာကြီးရဲ့၊ ဘယ့်နှယ့်ခုတော့အရှက် မရှိတာ ရဟန္တာလုပ်နေတယ် ခက်လိုက်တာနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီမှာ ကိလေသာ သုံးမျိုးကို ပြောရအုံးမယ်၊ မှတ် ထား နော်"

"မှန်ပါ၊အမိန့်ရှိပါဘုရား"

"ကိလေသာသုံးမျိုးက ဘာလဲဆိုတော့....

ကိလေသာသုံးမျိုး

၁၊ အနုသယ ကိလေသာ၊

၂၊ ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ၊

၃၊ ဝီတိက္ကမကိလေသာ ရယ်လို့ အခိုက်အတန့် ၃ မျိုးအား ဖြင့် ကိလေသာ ၃ မျိုးရှိတယ်၊အဲဒီ ၃ မျိုးမှာ–

၁၊ အနုသယကိလေသာဆိုတာ ဥပါဒ်–ဌီ–ဘင်(ဖြစ်တည် ပျက်)အထင်အရှားမရှိဘဲ ခန္ဓာအစဉ်မှာ အမြဲကိန်းဝပ်ပါနေတဲ့ ကိလေသာဓာတ် သတ္တိကိုခေါ်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

၂၊ ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာဆိုတာက ဥပါဒ်-ဌီ–ဘင် အား ဖြင့် အထင်အရှား ထကြွလာတဲ့ ကိလေသာကိုခေါ်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

၃၊ ဝီတိက္ကမကိလေသာဆိုတာက စိတ်ထဲမှာ ထကြွလာရုံ တွင်မကဘဲ လောဘအလျောက်၊ ဒေါသအလျောက်၊ ကိုယ်နှုတ် ထင်ရှားပြီးလုပ်ရှားကာ ဖေါက်ပြန်ကျူးလွန်စေတတ်တဲ့ကိလေ သာကိုခေါ်တယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ ကိလေသာ သုံးမျိုးကို ပယ်သတ်ပုံလဲ တမျိုးနဲ့ တမျိုး မတူဘူး"

"အမိန့်ရှိပါဘုရား"

"ဝီတိက္ကမ ကိလေသာ မဖြစ်အောင် သီလနဲ့တားမြစ်ရ တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ သီလမလိုဘူးလား၊ လိုသလား"

"လိုပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက ထိုင်ပြတယ်ဆိုတာ ဘယ်အဆင့်ရောက်သွားပြီလဲ"

"ဝီတိက္ကမအဆင့် ရောက်သွားပါပြီဘုရား"

"သီလတောင်ရှိရဲ့လား"

"မရှိပါဘုရား"

"သတိထားနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာမဖြစ်အောင်သမာဓိနဲ့ တားရတယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အနုသယ ကိလေသာကိုတော့ ဆိုင်ရာ မဂ်နဲ့ ပယ်သတ်မှ အကြွင်းမဲ့ပြတ်နိုင်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ စဉ်ကြည့်၊ကိလေသာဘက်က–

၁၊ ဝီတိက္ကမကိလေသာ

၂၊ ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ

၃၊ အနုသယကိလေသာလို့ ၃ မျိုးရှိတယ် မဟုတ်ဘူးလား"

"မှန်ပါရှိပါတယ်ဘုရား"

"ဒီဘက်က ကျင့်စဉ်ဘက်ကလဲ–

၁၊ သီလသိက္ခာ

၂၊ သမာဓိသိက္ခာ

၃၊ ပညာသိက္ခာလို့ ၃ မျိုးဘဲရှိတယ်မဟုတ်ဘူးလား"

"မှန်ပါ၊ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ကျင့်စဉ်ဘက်က ဘယ်ဟာပယ်မလဲ"

"ဘယ်ဟာမှ မပယ်ရပါဘုရား"

"တချို့က သီလမလိုဘူးတဲ့၊ တချို့ကလဲ သမာဓိ မလိုဘူးတဲ့၊ တချို့ကလဲ ပညာသက်သက်ဘဲတဲ့၊အမျိုးမျိုး ပြောကြတယ် နော်၊ အဲဒါမယုံပါနဲ့၊ လိုလို့ ၃ မျိုး ဟောထားတာ၊ မလိုယင် ဟောပါ့မလား"

"မဟောပါဘုရား"

"စစ်သားတွေ စစ်တိုက်တော့ လက်နက် တမျိုးထဲနဲ့ တိုက်သလား၊ မျိုးစုံနဲ့ တိုက်သလား"

"မျိုးစုံနဲ့တိုက်ပါတယ်ဘုရား"

"တမျိုးထဲနဲ့ တိုက်ယင်ရှုံးပါမယ်ဘုရား"

"အဲ....ခုလဲ ကိလေသာရန် သူတိုက်ထာ လက်နက်တမျိုး ထဲနဲ့ တိုက်မလား၊ လက်နက်အစုံနဲ့တိုက်မလား"

"အစုံနဲ့တိုက်ပါမယ်ဘုရား"

"အေး....အဲဒါသဘောပေါက်နော်၊ ထိုင်ပြတာတွေ ဘာ´ တွ ရှုပ်မနေနဲ့၊ ကျင့်စဉ်သုံးပါးနဲ့ တိုက်ကြည့်နော်၊ ကျင့်စဉ်မကိုက် ယင် မဟုတ်ဘူးသာမှတ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲ တော်ကြစို့"

* အစစ်အတု၊ ထိုနှင်ခု ဆစ် ဖုသိဘတ်စေ၊

* အစစ်ဆိတ်သုဉ်း အတုဖုံး၊ လုံးလုံးမသင့်ပေ၊

* အတုဖယ်ရှား အစစ်အား ထင်ရှားပြသင့်တာ၊

ဘယ်ဓုတင်ဆောက်တည်ပြီး
တရားအားထုတ်ရပါမလဲ ဘု

၁၀။ ။ဘယ်ခုတင်ဆောက်တည်ပြီး တရားအား ထုတ်ရပါမလဲဘုရား

တရားနာသူတို့သည် အမျိုးမျိုး ရှိကုန်၏။အချို့ကား နာကာ မတ္တမျှသာ ဖြစ်၏၊ ယင်းတရားကို စဉ်းစားခြင်း၊ ကြံစည်ခြင်း ကျင့်ကြံခြင်း၊ လိုက်နာခြင်းမရှိ။ အချို့ကား နာလည်းနာ၏။ နာပြီးတရားကို စဉ်းစားကြံစည်၏။ ကျင့်ကြံခြင်းလိုက်နာခြင်း မရှိ။ အချို့ကား နာလည်းနာ၏၊ စဉ်းစား ကြံစည်ခြင်းလည်း ရှိ၏။ ကျင့်ကြံလိုက်နာခြင်းလည်းရှိ၏။ ယင်းသို့ စသည်ဖြင့် တရား နာသူအမျိုးမျိုးရှိ၏။ ယင်းအမျိုးမျိုးမှ တနေ့သော် မိမိထံသို့ ဒကာတယောက်ရောက်လာသည်။

"ဦးပဉ္စင်းဘုရား၊ ဘယ်ခုတင်ဆောက်တည်ပြီး တရား အား ထုတ်ရပါမလဲဘုရား ?"

"ဘာဖြစ်လို့မေးတာလဲ"

"ဦးပဉ္စင်းဘုရားဘဲ တခါကဟောပါတယ်"

"ဘယ်လိုဟောလို့လဲ ?"

"ဓုတင်တခုခု ဆောက်တည်ပြီး တရားအားထုတ်ယင် တဘဝ နှစ်ဘဝနဲ့ တရားရနိုင်တယ်လို့"

"ဘယ်တုန်းကဟောတာလဲ"

"ဒါတော့ သေသေချာချာ မသိတော့ပါဘုရား၊ ဦးပဉ္ဇင်း ဘုရား ဟောတော့ဟောပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....ဟုတ်ပါတယ်၊ "မိလိန္ဒပဥှာပါဠိတော်"မှာလာလို့ ဟောခဲ့ပါတယ်"

"အဲဒါ ယခု တပည့်တော် တရားအားထုတ်တော့ တရားမြန် မြန်ရချင်စိတ်ပေါ်လာတော့၊ အဲဒီတရားစဉ်းစားမိလို့ ဦးပဉ္ဇင်း ဘုရားကို မေးလျှောက်ကြည့်တာပါဘုရား"

"ဓုတင်က ၁၃-ပါးရှိတယ်၊ ရဟန်းတော်တွေတော့ (၁၃) ပါးလုံး ဆောက်တည်နိုင်တယ်၊ ဘိက္ခုနီမတွေတော့ (၈)ပါး တဲ့။ သာမဏေတွေက (၁၂)ပါးတဲ့။ သိက္ခမာန်မ၊သာမဏေ မတွေက(၇) ပါးတဲ့၊ ဒကာဒကာမတွေကတော့ (၂)ပါးတဲ့။

"တပည့်တော်တို့ကျတော့ နဲလှချည့်လားဘုရား"

"နဲဆိုယင် ညှံ့လို့ပေါ့"

"ဒါထက်များများ မဆောက်တည်နိုင်ဘူးလားဘုရား"

"ဆောက်တည်နိုင်ပါတယ်၊အရညကင်, ရုက္ခမူ, အဗ္ဘောကာ သိ,သုဿန်,နေသဇ်ဓုတင် စသည်တွေလဲရပါတယ်"

"တပည့်တော် ဆောက်တည်ချင်ပါတယ်ဘုရား။'

ဓုတင်နှင့် တန်သူမတန်သူ

"ဆောက်တည်ယင် ကောင်း တာပေါ့၊ ဦးပဉ္ဇင်းတော့ ဘိုက်တွန်း တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဓုတင်နဲ့တန်သူ သုံး

ယောက်, မတန်သူတယောက်လို့ ပုဂ္ဂိုလ်လွှေးယောက်ရှိလို့”

“ရှင်းပြပါဘုရား”

၁။ ဓုတင်ဆောက်တည်လို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား တိုးပွားယင် ဓုတင် ဆောက်တည်ရမယ်တဲ့။

၂။ ဆင်းရဲတဲ့အကျင့်လို့ သည်းမခံနိုင်လို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆုတ်ယုတ် တဲ့ နုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ယင် မဆောက်တည်ရဘူးတဲ့။

၃။ ဓုတင်ဆောက်တည်သော်၎င်း, မဆောက်တည်သော်၎င်း, ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား မဆုတ်ယုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်ယင် နောင် လာနောက်သားတို့ အတုလိုက်ကြပါစေလို့၊ ချီးမြှောက်တဲ့ အနေအားဖြင့် ဆောက်တည်ရမယ်တဲ့။

၄။ ဓုတင်ဆောက်တည်သော်၎င်း, မဆောက်တည်သော်၎င်း, ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား မတိုးပွား မထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ယင် နောင်အခါ အထုံဝါသနာပါစေခြင်းငှာ ဆောက်တည် ရမယ်တဲ့။

“ဒီလိုဆိုတော့ ဓုတင်ဆောက်တည်ရမဲ့ဘက်ကများတာပေါ့ ဘုရား”

“အင်းများတာပေါ့”

ဘယ်သူ့ထံ ဓုတင်ဆောက်တည်ရမလဲ

“အဲဒီ ဓုတင်ကို ဘယ်သူ့ထံမှာ ဆောက်တည်ရမလဲ ဘုရား”

“အမယ်လေး တကယ်များ ဆောက်တည်တော့မလို့လား”

“နောင်ဆောက်တည်ချင်တဲ့အခါ ဆောက်တည်ရတာပေါ့ ဘုရား”

"သက်တော်ထင်ရှားဘုရားရှိယင် ဘုရားရှင်ထံမှာ ဆောက်တည်ရမယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

ဘုရားမရှိယင် အဂ္ဂသာဝကတွေ အထံမှာ ဆောက်တည်ရမယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဂ္ဂသာဝကတွေ မရှိယင် အသီတိမဟာသာဝကတွေထံမှာ ဆောက်တည်ရမယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အသီတိမဟာသာဝကတွေ မရှိယင် ရဟန္တာ၊ မရှိယင် အနာဂါမ်၊မရှိယင် သကဒါဂါမ်၊ မရှိယင်သောတာပန်၊မရှိယင် ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်မရှိယင်၊ နှစ်ပုံဆောင်၊မရှိယင် တပုံဆောင် မရှိယင် နိကာယ်တရပ်ဆောင်, မရှိယင်၊ အဋ္ဌကထာဆောင်၊မရှိယင် ဓုတင်ဆောင်ထံမှာဆောင်ရမယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါမှ မရှိယင် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ရှေ့, စေတီတော်ရှေ့မှာ တံမြက်လှည်း, ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး၊ သက်တော်ထင်ရှား, ဘုရားမျက်မှောက်မှာလို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရမယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မိမိသဘောအလျောက် ဘယ်သူမှ မသိအောင် ဆောက်တည်ခြင်းငှာလဲ အပ်ပါတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘု ရား"

"ဘယ်ဓုတင်ကို ဘယ်လိုဆောက်တည်ရမယ်လို့ ဓုတင်မဆောက်တည်ပုံ ရှင်းပြပါအုံးဘုရား"

"အမယ်လေး မနဲပါလား ပြောရမှာတွေက"

"မများပါဘူးဘုရား၊ တဆယ့်သုံးပါးထဲပါဘုရား"

"အကုန်မှ လူတွေ မဆောက်တည်ရဘဲနဲ့ဟာ"

"တနေ့ တပည့်တော်လဲ အရှင်ဘုရားတို့လို ရဟန်းမဖြစ်ဘူးလို့ ဆိုနိုင်ပါသလားဘုရား"

"ဖြစ်ချင်လဲ အဲဒီကျမှ(၁၃)ပါးသင်၊ယခုတော့ရသလောက်ဘဲသင်ပေါ့"

"နှစ်ပါးသုံးပါးလေးပိုတာနဲ့ အရှင်ဘုရား ပိုမပင်ပန်းပါဘူးဘုရား"

"ဒါဖြင့် တဆယ့်သုံးပါးကို အယင်မှတ်ထားနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဓုတင်တဆယ့်သုံးပါးက ဘာတွေလဲဆိုတော့—

ဓုတင် [၁၃ ပါး]

၁။ ပံ့သုကူဓုတင်
၂။ တိစီဝရိက်ဓုတင်
၃။ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်
၄။ သပဒါနစာရိဓုတင်
၅။ ဧကာသနိက်ဓုတင်
၆။ ပတ္တပိဏ်ဓုတင်
၇။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိဓုတင်

၈။ အာရညကင်ဓုတင်
၉။ ရုက္ခမူဓုတင်
၁၀။ အဗ္ဘောကာသိကဓုတင်
၁၁။ သုသာန်ဓုတင်
၁၂။ ယထာသန္ထတိဓုတင်
၁၃။ နေသဇ္ဇိကဓုတင်လို့ ဓုတင် တဆယ့်
သုံးပါးရှိတယ်နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ဆောက်တည်ပုံတွေကို အစဉ်အတိုင်းပြောပြမယ်နော်”

“မှန်ပါ ဘုရား”

ပံ့သုကူဓုတင်

၁။ က။ “**ဂဟပတိဒါနစီဝရံ ပဋိက္ခိပါမိ**”၊ ဂဟပတိဒါနစီဝရံ = ဒကာ လှူကိုမလှူသောသင်္ကန်းကို၊ **ပဋိက္ခိပါမိ** = ပယ်ပါ၏။

၁၊ ခ။ “**ပံ့သုကူလိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ**”၊ ပံသုကူလိကင်္ဂံ = ပံ့သုကူသင်္ကန်းဆောင်လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်းကုသိုလ်စေတနာကို၊ **သမာဒိယာမိ**=ဆောက်တည်ပါ၏”တဲ့၊

“အဲဒီလိုဆောက်တည်ရမယ်၊ အဲဒီမှာ “**ပယ်စကား, ဆောက်တည်စကား**”နှစ်မျိုးမှာ တမျိုးမျိုးနဲ့ ဆောက်တည်နိုင်တယ်၊ နှစ်မျိုးလုံးနဲ့လဲ ဆောက်တည်နိုင်တယ်နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“နောက်လဲ အတူတူဘဲလို့ မှတ်ထားနော်”

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီမှာ အမြုတ်၊ အလတ်၊ အညံ့လို့ သုံးမျိုးရှိတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"သုံးဆယ်မှာ စွန့်ပစ်ထားတဲ့ အဝတ်သင်္ကန်းကို ကောက်ယူတဲ့ရဟန်းဟာ အမြတ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရဟန်းသာ ယူမှာဘဲလို့ ရည်စူးပြီး ပစ်ထားတဲ့ အဝတ်သင်္ကန်းကို ယူတဲ့ရဟန်းဟာအလတ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"လက်ထဲမကပ်ဘဲ ခြေရင်းမှာ ချထားတဲ့သင်္ကန်းကို ယူတဲ့ရဟန်းဟာ အညံ့တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မိခင် အလိုဆန္ဒနဲ့သော်၎င်း၊ ဒကာတို့ တောင်းပန်သောကြောင့်၎င်း၊ ဒကာလှူတဲ့ သင်္ကန်းကို သာယာတဲ့ခဏ၊ လက်ခံတဲ့ခဏမှာ အဲဒီ ပံ့သုကူဓုတင် ပျက်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပျက်ပေမဲ့ အပြစ်တော့ မရှိပါဘူး၊ နောက်ပြန်ပြီး ဆောက်တည်ပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အကျိုးတွေတော့ မပြောပါရစေနဲ့ များလွန်းလို့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါဖြင့် တိစီဝရိက်ခဲ့တင် ဆောက်တည်ပုံ ပြောကြစို့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

တိဝိဝရိက်ဗုဘင်

၂။ က၊ "စတုတ္ထကစိဝရံ ပဋိက္ခိပါမိ" စတုတ္ထကစိဝရံ= ဘာ်လောက်ရံဲလောက်, လေးထည်မြောက် သင်္ကန်းကို၊ ပဋိက္ခိ ပါမိ=ပယ်ပါ၏။

၂။ ခ။ "**တေစီဝရိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ**"=**တေစီဝရိကင်္ဂ** သင်္ကန်း သုံးထည် ဆောင်လေ့ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာကို၊ **သမာဒိယာမိ**=ဆောက်တည်ပါ၏" တဲ့၊

"အဲဒီလို ဆောက်တည်ရတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီမှာလဲ အမြတ်၊ အလတ်၊ အညံ့လို့ သုံးမျိုး ရှိတာဘဲ နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အမြတ်က သင်္ကန်းဆိုးတဲ့အခါ သင်းပိုင်ကိုဝတ်ပြီး ကိုယ် ရုံကို ဆိုးရမယ်၊ ကိုယ်ရုံကိုဝတ်ပြီး သင်းပိုင်ဒုကုဋ်ကိုလဲ ဆိုးရ မယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒုကုဋ်ကိုတော့ သင်းပိုင်လုပ်ပြီး မဝတ်ကောင်းဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရွာနဲ့ဝေးတဲ့ကျောင်း၌ ဆိုယင်တော့ ကိုယ်ရုံသင်းပိုင် နှစ်ထည်ပြိုင်တူ ဖွပ်နိုင်, ဆိုးနိုင်တယ်တဲ့။ လူမြင်တဲ့အခါ သင်္ကန်း ဆွဲဖုံးနိုင်အောင် သင်္ကန်းဘောင် အနားမှာထားရမယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား၊ ဒီလိုဆိုတော့ ကိုယ်လုံးတီး ချည်းနေရမှာ ပေါ့နော်ဘုရား"

"အင်းပေါ့"

"ဟုတ်တာပေါ့ဘုရား၊ နှစ်ထပ်သင်္ကန်းက သင်းပိုင်အဖြစ် မဝတ်ကောင်းဘူး၊ သင်းပိုင်နဲ့ ကေသီပြိုင်တူ ဖွပ်တယ်ဆိုးတယ် ဆိုတော့ ကိုယ်လုံးတီးပေါ့"

"အလတ်က—သင်္ကန်းဆိုးတဲ့အခါ သင်္ကန်းဆိုးသူတို့ဝတ်ရန် ထားတဲ့ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံပြီး ဆိုးရတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အညံ့ကတော့--သဘောတူ ရဟန်းတို့ရဲ့ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံပြီး ဆိုးကောင်းတယ်၊ အိပ်ရာခင်းကိုလဲ ဝတ်ရုံပြီး ဆိုးကောင်းတယ်၊ ရံခါ သဘောတူ ရဟန်းတို့ရဲ့ သင်္ကန်းကိုလဲ ဝတ်ကောင်းတယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်က ဝတ်ခလောက်ရုံလောက် လေးထည်မြောက် သင်္ကန်းကို သာယာလက်ခံခဲ့တဲ့ခဏမှာ ပျက်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်

၃။ က။ "အတိရေကလာဘံ ပဋိက္ခိပါမိ။"အတိရေက လာဘံ=ပိုလွန်သော လာဘ်ကို၊ ပဋိက္ခိပါမိ=ပယ်ပါ၏။

၃။ ခ။ "ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂ သမာဒိယာမိ"။ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂ ဆွမ်းခံသွားလေ့ ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာကို၊ သမာဒိယာမိ=ဖဆောက်ဘည်ပါ၏။တဲ့။

"အဲဒီလို ဆောက်တည်ရမယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီမှာ ပိုလွန်တဲ့လာဘ်ဆိုတာက

၁။ သံဃာကုန် ပင့်လှူတဲ့ဆွမ်း

၂။ သံဃာညွန်းအချို့ ပင့်လှူတဲ့ဆွမ်း

၃။ ယနေ့ နက်ဖြန်အလို့ငှာ ပင့်လှူတဲ့ဆွမ်း

၄။ ဒကာအမည်ရေးပြီး စာရေးတံချတဲ့ဆွမ်း

၅။ ၁၅ ရက်ဘကြိမ် လှူကဲ့ ဆွမ်း

၆။ ဥပုသ်နေ့ လှူတဲ့ဆွမ်း

၇။ အထွက်တရက်နေ့ လှူတဲ့ဆွမ်း

၈။ အာဂန္တုတို့အား လှူတဲ့ ဆွမ်း

၉။ ခရီးသွားတို့အား လှူတဲ့ဆွမ်း

၁၀။ ဂိလာနတို့အား လှူဒါန်းတဲ့ဆွမ်း

၁၁။ ဂိလာနကို ပြုစုသူတို့အား လှူဒါန်းတဲ့ဆွမ်း

၁၂။ ကျောင်းကို ရည်စူးပြီး လှူဒါန်းတဲ့ဆွမ်း

၁၃။ အကြီးအကဲ အိမ်မှာထားပြီး လှူဒါန်းတဲ့ဆွမ်း

၁၄။ ရပ်သူရွာသား အလှည့်အားဖြင့် လှူဒါန်းတဲ့ ဆွမ်း၊ အဲဒီဆွမ်း ၁၄ မျိုးတို့ကို အလှူမခံရဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီဆွမ်း တဆယ့်လေးမျိုးကို လက်ခံသာယာလိုက်ယင် ဓုတင်ပျက်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီမှာ အမြတ်က ရှေ့မှလိုက်ပြီး၊ နောက်မှလိုက်ပြီး ဆောင်ယူ လှူဒါန်းတဲ့ ဆွမ်းကိုလဲ အလှူခံတယ်၊ အိမ်တံခါးမှာရပ်ပြီး လာယူသူတို့အားလဲ သပိတ်ပေးတယ်၊ ဆွမ်းကျောင်းမှာ ထိုင်နေရာသို့ လာပို့တဲ့ဆွမ်းကိုလဲ ခံယူသုံးဆောင်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ယနေ့ ဆွမ်းခံမကြွပါနဲ့၊ လာပို့ပါမယ်၊ ယနေ့ ကျောင်းတွင်နေ၍ အလှူခံပါလို့ ဖိတ်တာကို လက်မခံဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အလတ်ကတော့ ထိုဘနေ့မျှ အလှူခံတယ်၊ နောက်တနေ့အတွက် အလှူမခံဘူးနော်"

"အညံ့ကတော့ နက်ဖြန်သဘက် လက်ခံတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ကို တချို့က သိန္ဒပါတ်ဓုတင်တဲ့၊ တချို့ကလဲ သိန္ဒပါတ်ဆွမ်းလောင်းတယ်လို့ သုံးတယ်၊ အလွဲသုံးတွေနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင် ဆောင်ရကျိုး

"ဒီပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင်အကျိုးတော့ ပြောကြအုံးစို့နော်၊ ဘာတွေလဲဆိုတော့—

၁။ ပိဏ္ဍိယာလောပဆိုတဲ့ မှီရာပစ္စည်းအား လျော်တဲ့ အကျင့် ရှိခြင်း၊
၂။ ဆွမ်းခေါင်းပါးခြင်းဆိုတဲ့ ဒုတိယ အရိယဝံသတရား၌ တည်ခြင်း၊
၃။ သူတပါးနှင့်မစပ် လွတ်လပ်စွာ အသက်မွေးနိုင်ခြင်း၊
၄။ အဘိုးနည်း၊ ရလွယ်၊ အပြစ်ကင်းဟု ချီးမွမ်းအပ်တဲ့ ပစ္စည်းရှိခြင်း၊
၅။ သလုံးမြင်းခေါင်းမှီရ၍ အပျင်းပြေခြင်း၊
၆။ အသက်မွေး စင်ကြယ်ခြင်း၊
၇။ နေ့စဥ်ရွာဝင်ရ၍ သေခိယအကျင့်ပြည့်ခြင်း၊
၈။ လူတို့နှင့် ရောနှောခြင်းကို ပယ်သဖြင့် သူတပါး၏ မွေးစားအပ်သူ မဟုတ်ခြင်း၊
၉။ လူအများအား ချီးမြှောက်နိုင်ခြင်း၊
၁၀။ ဆွမ်းရှာခြင်းသည် အသက်မွေး အစွန်ဆုံး အညံ့ဆုံး ဖြစ်သည်ဟူသော မိန့်ခွန်းတော်အရ မာန်-မာနကို ပယ်နိုင်ခြင်း၊
၁၁၊ ရသတဏှာကို ပယ်နိုင်ခြင်း၊
၁၂၊ ဂဏဘောဇန သိက္ခာပုဒ်၊ ပရမ္ပရဘောဇနသိက္ခာပုဒ်, စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့် အာပတ်မသင့်ခြင်း၊
၁၃၊ အပ္ပိစ္ဆတာ စသည်အား လျော်ခြင်း,
၁၄၊ သမ္မာပဋိပတ် အကျင့်မြတ်တိုးခြင်း,
၁၅၊ နောင်လာသူအပေါင်းကို အတုလိုက် နိုင်အောင် ချီးမြှောက်ခြင်းဆိုတဲ့ အကျိုးတွေရတယ်တဲ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

"ပြီးတော့ သပဒါနစာရိကစုတင် ပြောကြစို့နော်"
"မှန်ပါဘုရား"

သပဒါနစာရိကစုတင်

၄။က။ **"လောလုပ္ပစာရံ ပဋိက္ခိပါမိ"**၊ လောလုပ္ပစာရံ= လျှပ်ပေါ်လော်လီသော ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပါမိ=ပယ်ပါ၏။

၄။ခ။ **"သပဒါနစာရိကင်္ဂ သမာဒိယာမိ"**၊ **သပဒါန စာရိကင်္ဂ**=အိမ်စဉ်မပြတ်ဆွမ်းခံ သွားလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာကို၊ **သမာဒိယာမိ**= ဆောက်တည်ပါ၏"တဲ့၊

"ဒီစုတင်မှာ အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရှေ့မှကြိုပြီး နောက်မှလိုက်ပြီး ဆောင်ယူလှူဒါန်းတဲ့ဆွမ်း၊ဆွမ်းစားကျောင်းမှာ ထိုင်နေရာသို့ လာပို့တဲ့ဆွမ်းတို့ကို လက်မခံဘူး၊အိမ်တံခါးမှာ ရပ်၍တော့ သပိတ်ပေးတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရှေ့မှကြိုပြီး, နောက်မှလိုက်ပြီး လှူတဲ့ဆွမ်း၊ဆွမ်းစားကျောင်း ထိုင်နေရာသို့ လာပို့တဲ့ဆွမ်းတို့ကိုအလှူခံတယ်၊ အိမ်တံခါးမှာလဲ သပိတ်ပေးတယ်၊ ယနေ့ကျောင်းမှာ နေ၍ အလှူခံပါလို့ ဖိတ်တဲ့ဆွမ်းကိုတော့ စောင့်ပြီး အလှူမခံဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အညံ့ကတော့ တနေ့မျှ လက်ခံတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"
"လျှပ်ပေါ်လော်လီတဲ့ သဘောနဲ့ အိမ်ကျော်ပြီး ဆွမ်းခံတာနဲ့ ဒီဓုတင်ပျက်တယ်နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"ကဲ ကောသနိက်ဓုတင် သွားစို့နော်"
"မှန်ပါဘုရား"

ကောသနိက်ဓုတင်

၅၊ က။ "နာနာသန ဘောဇနံ ပဋိက္ခိပါမိ" နာနာသန ဘောဇနံ=အထူးထူးသော နေရာ၌ စားခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပါမိ= ပယ်ပါ၏။

၅၊ခ၊ ကောသနိကင်္ သမာဒိယာမိ"။ ကောသနိကင်္= တနေရာတည်း၌ စားလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်းကုသိုလ် စေတနာကို၊ သမာဒိယာမိ–ဆောက်တည်ပါ၏"တဲ့၊
"အဲဒီဓုတင်မှာ အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နဲနဲများများ လက်ချတဲ့ ဆွမ်းဟင်းပွဲမှ တပါးသော ဆွမ်းဟင်းပွဲကို မယူရဘူးတဲ့ နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့သပိတ်မှာ ဆွမ်းမကုန်မခြင်း၊တပါးသောဆွမ်းဟင်းကို ယူနိုင်တယ်တဲ့နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"အညံ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ နေရာမှ မထမခြင်း, သပိတ်ဆေးရေ မယူမခြင်း ယူစားနိုင်တယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"
"နေရာရွေ့စားတာနဲ့ ဒီခုတင်ပျက်တယ်နော်"
"မှန်ပါဘုရား"
"ဒီဘထပ်ထဲစားတဲ့ ခုတင်အကျိုးလဲ ပြောကြအုံးစို့နော်"
၁၊ အနာသောဂါ နည်းခြင်း၊
၂၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ မရှိခြင်း၊
၃၊ အထအကြွ ပေါ့ပါးခြင်း၊
၄။ ကိုယ်အားပြည့်ခြင်း၊
၅၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း၊
၆၊ အနတိရိတ္တာ အာပတ်မသင့်ခြင်း၊
၇၊ ရသတဏှာ ကြိမ်မျှားစွာကို ပယ်နိုင်ခြင်း၊
၈၊ အပ္ပိစ္ဆတာစသော ဂုဏ်အားလျော်တဲ့ အကျင့်ရှိခြင်း
ဆိုတဲ့ အကျိုးတွေ ရတယ်နော်"
"မှန်ပါဘုရား"

ပတ္တပိဏ်ခုဘင်

၆။က။ "ဒုတိယ ဘာဇနံ ပဋိက္ခိပါမိ"။ ဒုတိယ ဘာဇနံ= နှစ်ခုမြောက်သောခွက်ကို၊ ပဋိက္ခိပါမိ=ပယ်ပါ၏။
၆။ ခ။ "ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ"။ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂံ"= သပိတ်ခွက်းယူလေ့ရှိသော၊ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ် စေတနာကို၊ သမာဒိယာမိ =ဆောက်တည် ပါ၏။ တဲ့၊ အဲဒါပတ္တပိဏ်ခုဘင် ဆောက်တည်ပုံနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တချို့က "ဗပ်လဗိုင်"၊ မဟုတ်ဘူးနော်၊ တချို့ကလဲ "ဒတ်လဗိုင်"တဲ့ မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီခုခေတ်မှာ အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကြံစုတ်တဲ့အခါမှ ပေါ်ပေါ်သောအခါမှာ ငါးရိုးစပ်ပါးလုံးစတဲ့ ဝန်ဘဲ့ယ်ကိုခေတာင်မှ မစွန့်ရဘူး၊ မုန့်ဆွမ်းခဲ့ ငါးအမဲဘို့ကိုလဲ ပဲ့ပြီးမစားရဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အလတ်ကဲ့တော့ လက်တဖက်နဲ့ ပဲ့ပြီး၊ စားနိုင်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အညံ့ကတော့သပိတ်ထဲ ထည့်သမျှကို လက်နဲ့ဖြစ်စေ၊ သွားနဲ့ဖြစ်စေ ဖဲ့စားလို့ရတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီခုခေတ်မှာ နှစ်ခုမြောက်တဲ့ ခွက်ကို သာယာယင်ပျက်ရော၊ ခွက်များပေမဲ့ စားတဲ့အခါဘခွက်ထဲထည့်ပြီး၊ အဲဒီခွက်မှာဆင့်ယူစားယင် မပျက်ဘူး၊မရောဘဲနဲ့လဲ စားနိုင်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တမျိုးစားပြီး သပိတ်တခါဆေးစားလဲ ရနိုင်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အကျိုးက ဘာတွေလဲဆိုတော့-

၁။ အသုံးထူးသော ရသတဏှာကို ပယ်နိုင်ခြင်း။

၂။ ထိုထိုခွက်အများ၌ ထိုထိုရသတဏှာကို ပယ်နိုင်ခြင်း။

၃။ အာဟာရ၌ ဝေဒနာ ဟောင်းသစ်မဖြစ်ခြင်း။

၄။ မျှတခြင်းစသော အကျိုးကိုသာ မြင်နိုင်ခြင်း။

၅။ ခွက်အများဆောင် ဒုက္ခမရှိခြင်း။
၆။ မပြန့်မလွင့်စားနိုင်ခြင်း။
၇။ အပ္ပိစ္ဆတာ စသည်အားလျော်တဲ့ အကျင့်ရှိခြင်း စတဲ့အကျိုးတွေ ရတယ်နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“နောက် ခလုပစ္ဆာဘတ္တိဂုတင်တဲ့ ဘယ်လိုဆောက်တည်ရမလဲဆိုတော့–

ခလုပစ္ဆာဘတ္တိဂုတင်

၇။ က။ “အတိရိတ္တဘောဇနံ ပဋိက္ခိပါမိ”။အတိရိတ္တဘောဇနံ= အတိရိက်ဝိနည်းကံပြုသော ဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိက္ခိပါမိ=ပယ်ပါ၏။

၇။ ခ။ “ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ”။ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကင်္ဂံ=နောက်မှရသောဆွမ်းကို စားလေ့မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာကို၊သမာဒိယာမိ=ဆောက်တည်ပါ၏တဲ့၊ အဲဒီလိုဆောက်တည်ရမယ်နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ဒီဓုတင်မှာ အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရှေ့ရှုကပ်တဲ့ ဘောဇဉ်ကို “တော်ပြီ”လို့တားမြစ်ပြီးနောက်ဆွမ်းလုပ်ကိုမစား၊ ခံတွင်းမှာ ရှိသမျှကိုသာ စားတယ်နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်က တားမြစ်စဉ် သပိတ်မှာ ရှိသမျှကိုသာ စားတယ်၊ နောက်ထပ် မယူတော့ဘူးနော်”

"မှန်ပါဘုရား"

အညံ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ နေရာမှမထခြင်း နောက်ထပ် ပေးပေးသည်ကို စားတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပဝါရိတ်သင့်ပြီး ဝိနည်းကံနဲ့ အပ်အောင်ပြုပြီး စားတဲ့ ခဏမှာ ဒီခုဘင်ပျက်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲ....အာရညကင် ဓုတင်သွားစို့၊ အာရညကင် ဓုတင်ကို ဘယ်လိုဆောက်တည်ရမလဲဆိုတော့–

အာရညကင်ဓုတင်

၇။က။ "**ဂါမန္တသေနာသနံ ပဋိက္ခိပါမိ**"။ဂါမန္တသေနာသနံ= ရွာဦးကျောင်းကို၊ **ပဋိက္ခိပါမိ**=ပယ်ပါ၏။

၇။ ခ။ "**အာရညိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ**"။**အာရညိကင်္ဂံ**=တော၌ နေလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာကို **သမာဒိယာမိ**= ဆောက်တည်ပါ၏။တဲ့ အဲဒီလို ဆောက်တည်ရမယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်မှာ အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဥတုသုံးပါးလုံး တောမှာဘဲ အရုဏ်တက်စေရမယ်။အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်က နှစ်ဥတု တောမှာနေပြီး မိုးလေးလ ရွာမှာနေနိုင်တယ်။ အညံ့ပုဂ္ဂိုလ်ကနွေဥတု တောမှာ နေပြီး၊ မိုးဥတုနဲ့ ဆောင်းဥတု ရွာမှာနေနိုင်တယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ ဥတုမပြည့်ဘဲ ရှာမှာ အရက်တက်ယင် အဲဒီခုတင် ပျက်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့ ရုက္ခမူဓုတင်နော်၊ အဲဒီဓုတင် ဆောက်တည်ပုံက ဒီလို—

ရုက္ခမူဓုတင်

၉။ က။ "ဆန္နံ ပဋိက္ခိပါမိ"။ ဆန္နံ = အမိုးမိုးသောအရပ်ကို၊ ပဋိက္ခိပါမိ– ပါယ်ပါ၏။

၉။ ခ။ "ရုက္ခမူလိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ"။ ရုက္ခမူလိကင်္ဂံ =သစ်ပင်အောက်၌ နေလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာကို၊ သမာဒိယာမိ=ဆောက်တည်ပါ၏"တဲ့၊

"အဲဒီလိုဆောက်တည်ပြီး အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နှစ်သက်ရာ သစ်ပင်ကို ယူနိုင်တယ်၊ သုတ်သင်ခိုင်းခြင်းငှာတော့ မရဘူး။ သစ်ရွက်ကြွေတို့ကို ခြေနဲ့ဖယ်ပြီးတော့ နေနိုင်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အနီးသို့ ရောက်လာတဲ့ သူတွေကို သုတ်သင်ခိုင်းနိုင်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အညံ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့အရာမ်စောင့် သာမဏေတို့ကို ခေါ်ပြီး ညီညွတ်အောင် သုတ်သင်ခြင်း, သဲဖြူခင်းခြင်း, စည်းရိုးတားခြင်း တို့ကို ပြုလုပ်ခိုင်းပြီး တံခါးတပ်နေနိုင်တယ်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်ဟာ အုတ်,ကျောက်,သစ်ရွက်,မြက်, အင်္ဂတေဆိုတဲ့ အမိုးတမျိုးမျိုး မိုးရာအရပ်မှာ နေလိုတဲ့ ဆန္ဒနဲ့ ဝင်နေတဲ့ခဏ မှာ ဓုတင်ပျက်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်အကျိုးတွေက ဘာတွေလဲဆိုတော့ -

၁။ ရုက္ခမူလသေနာသနံ နိဿယ စသည်ဖြင့် ဟောသော [illegible] ပစ္စည်းအားလျော်တဲ့ အကျင့်ရှိခြင်း

၂။ ကျောင်းခေါင်းပါးခြင်းဆိုတဲ့ တတိယ အရိယဝံသတရား၌ တည်ခြင်း။

၃။ ကိစ္စနည်းခြင်း, ရလွယ်ခြင်း, အပြစ်ကင်းခြင်းဟူသော ဘုရား ချီးမွမ်းတဲ့ ပစ္စည်းရှိခြင်း။

၄။ သစ်ရွက်တို့ရဲ့ မပြတ်ဖောက်ပြန်တဲ့ သဘောကိုမြင်ပြီး အနိစ္စ သညာကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း။

၅။ ကျောင်း၌ ဝန်တိုမှု မရှိခြင်း။

၆။ အမှုကိစ္စ မွေ့လျော်မှု မရှိခြင်း။

၇။ သစ်ပင်စောင့်နတ်တို့နှင့် အတူနေရခြင်း။

၈။ အပ္ပိစ္ဆတာ စသည်တို့အား လျော်တဲ့ အကျင့် ရှိခြင်း စတဲ့ အကျိုးတွေရတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့ အဗ္ဘောကာသိကဓုတင်တဲ့၊ ဒီဓုတင်ကို -

အဗ္ဘောကာသိကဓုတင်

၁၀။ က။ "ဆန္နဉ္စ ရုက္ခမူလဉ္စ ပဋိက္ခိပါမိ" ဆန္နဉ္စ=အမိုးငါးပါးကို

ၡင်း၊ ရုက္ခမူလဥ္စ=သစ်ပင်ရင်းကိုၡင်း၊ ပဋိက္ခိပါမိ= ပယ်ပါ၏။
၁၀။ ၁။ "အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂ သမာဒိယာမိ" အဗ္ဘောကာသိကင်္ဂ = လွင်ပြင်ခေါင်၌ နေလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်းအကျင့်ကို၊ သမာဒိယာမိ= ဆောက်တည်ပါ၏။တဲ့ အဲဒီလိုဆောက်တည်ရမယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား" .

"ဒီဓုတင် အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သစ်ပင်, တောင်ခေါင်း ကျောင်းတခုခုကို အမှီပြုပြီး မနေအပ်၊ လွင်တီးခေါင်မှာသာ, အဝတ်မိုး ကျောင်းမိုးပြီး နေရမယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်က သစ်ပင်, တောင်ခေါင်း, ကျောင်းတခုခု အမှီပြုပြီး နေအပ်တယ်၊ သစ်ပင်အောက်, တောင်ဝှမ်း, တောင်ခေါင်း ကျောင်းတွင်းသို့တော့မဝင်ရဘူးနော်"

"အညံ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ တောင်ဝှမ်း, သစ်ခက်ကျဲကျဲမိုးတဲ့ မဏ္ဍပ်, ဖရောင်းဆိုးအဝတ်, လယ်စောင့်တို့ စွန့်သွားတဲ့ တဲဆိုးတို့အပ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"နေလိုတဲ့ဆန္ဒနဲ့ အမိုးငါးရပ် သို့မဟုတ် သစ်ပင်အောက်သို့ ဝင်တဲ့ခဏမှာဘဲ ဒီဓုတင်ပျက်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်ရဲ့အကျိုးတွေက ဘာတွေလဲဆိုတော့-
၁။ ကျောင်းအတွက် ကြောင့်ကြမရှိခြင်း။
၂။ ထိနမိဒ္ဓကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
၃။ ရဟန်းတို့သည် သားသမင်တို့ကဲ့သို့ မငြိမတွယ်။ အိုးအိမ်မရှိ

လှည့်လည် နေနိုင်ကြပေသည်ဟု ချီးမွမ်းသည့် အားလျော်ခြင်း။

၄။ ကျောင်းအဦအတွယ်မရှိခြင်း။

၅။ နေစရာအတွက် ကြံ့တွယ်မရှိသဖြင့် အရပ်လေးမျက်နှာ လိုရာသွားနိုင်ခြင်း။

၆။ အပ္ပိစ္ဆဘာဝ စသည်အားလျော်သော အကျင့်ရှိခြင်း စသဲ့ အကျိုးတွေ ရနိုင်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

သုသာန်မုဒ်တင်

"ပြီးတော့ သုသာန်မုတင်တဲ့၊ သုသာန်ဓုတင်ကို-

၁၁။ က။ "နသုသာနံ ပဋိက္ခိပါမိ"။နသုသာနံ= သုသာန်မဟုတ်သောနေရာကိုပဋိက္ခိပါမိ=ပယ်ပါ၏။

၁၁။ ခ။ "သောသာနိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ" သောသာနိကင်္ဂံ = သုသာန်၌နေလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာကို၊ သမာဒိယာမိ=ဆောက်တည်ပါ၏"တဲ့။အဲဒီလိုဆောက်တည်ရမယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်ဆောင် အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နေ့စဉ် မိုးသဂြိုဟ်,အပုပ်နံ့နံ့ ဆော့မျိုးတို့သွား၍ ငိုကြွေးသံရှိတဲ့:သုသာန်မှာသာ နေရမယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အလတ်ကတော့ အဲဒီသုံးမျိုး တမျိုးမျိုးရှိယင် နေအပ်တယ်။ အညံ့ကတော့ သုဿန်လက္ခဏာရှိရုံမျှ (၁၂) နှစ်စွန့်ထားတဲ့ သုဿန်မှာလဲ နေနိုင်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်ဟာ သုဿန်မသွားတဲ့နေ့မှာ ဓုတင်ပျက်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်ရဲ့အကျိုးတွေက ဘာတွေလဲဆိုတော့–

၁။ မရဏာဿတိရခြင်း။

၂။ မမေ့မလျော့ နေလေ့ရှိခြင်း။

၃။ အသုဘနိမိတ်ရခြင်း။

၄။ ကာမရာဂကင်းခြင်း။

၅။ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အနိစ္စဆိုး၊ ရှုံ့ဘွယ်၊ မစင်ကြယ်တဲ့ သဘောကို မပြတ်မြင်ခြင်း။

၆။ သံဝေဂဉာဏ်များခြင်း။

၇။ ငါအနာကင်းသည်၊ အချယ်ပျိုသည်၊ အသက်ရှည်သည့်ဟု မာန်မယစ်ခြင်း။

၈။ ခဘေးကြီးဘေးငယ်တို့ကို သည်းခံနိုင်ခြင်း။

၉။ နတ်ဘီလူးတို့ အလေးပြုအပ် ချီးမွမ်းအပ်သူဖြစ်ခြင်း။

၁၀။ အပ္ပိစ္ဆတာစသည်တို့အား လျော်တဲ့အကျင့် ရှိခြင်းစတဲ့ အကျိုးတွေ ရတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

ယထာသန္တိကဓုတင်

"ပြီးတော့ ယထာသန္တိကဓုတင် တဲ့။ ဒီဓုတင်ကို–

၁၂။ က။ "သေနာသနလောလုပ္ပံ ပဋိက္ခိပါမိ"။သေနာသန

လောလုပ္ပံ=ကျောင်းခံယူရာ၌ လျပ်ပေါလော်လီခြင်းကို၊ပဋိက္ခိပါမိ ပယ်ပါ၏။

၁၂။ခ။ "ယထာသန္တတိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ" ယထာသန္တတိကင်္ဂံ= အကြင်အကြင် ညွှန်းအပ်သောကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာကို၊ သမာဒိယာမိ=ဆောက်တည်ပါ၏။" တဲ့။ အဲဒီလို ဆောက်တည်ရမယ် နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်တင်ဆောင် အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မိမိအတွက်ရတဲ့ ကျောင်းဝေးသလား၊နီးသလား၊ဘီလူး၊ မြွေ၊ကင်း၊သန်း စတဲ့ ဘေးရန်ရှိသလား၊ မရှိဘူးလား၊ ပူသလား၊ အေးသလား စသည်ဖြင့် မမေးရဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အလတ်ပုဂ္ဂိုလ်က မေးတော့မေးရတယ်၊ သွားပြီးမကြည့်ရဘူး၊ အညံ့ကတော့ သွားလဲကြည့်နိုင်တယ်၊ ဝိဝေကသုခမရလို့ မနှစ်သက်ယင်လဲ သူတပါးမနေတဲ့ကျောင်းမှာ နေနိုင်တယ်တဲ့ နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်မှာ ကျောင်းယူရာ၌ လျပ်ပေါလော်လည်ခြင်း ဖြစ်ကာမျှမှာ ပျက်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်ရဲ့ အကျိုးတွေက ဘာတွေလဲဆိုတော့–
၁။ ရသမျှနဲ့ ရောင့်ရဲမယ်ဆိုတဲ့ ဩဝါဒကို လိုက်နာခြင်း၊
၂။ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ အစီးအပွားရှာခြင်း၊

၃။ အယုတ်–အမြတ် အထူးကြံသည်ကို စွန့်နိုင်ခြင်း၊
၄။ မြတ်နိုးခြင်း=အနုရောဓ, ဆန်းကြယ်ခြင်း=ဝိရောဓ တို့ကို ပယ်နိုင်ခြင်း၊
၅။ အလိုကြီးသော တဏှာ၏ အကြောင်းကို ပိတ်ခြင်း၊
၆။ အပ္ပိစ္ဆတာ စသည်အားလျော်သောအကျင့်ရှိခြင်း စတဲ့ အကျိုးတွေ ရတယ်နော်။

"မှန်ပါဘုရား"

နေသဇ္ဇိကင်္ဂ

"ပြီးတော့ နေသဇ္ဇိကဓုတင်တဲ့၊ ဒီဓုတင်ကို–

၁၃–က။ "သေယျံ ပဋိက္ခိပါမိ" သေယျံ–ကိုယ်ဆန့်လျောင်းစင်းလှဲအိပ်ခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပါမိ=ပယ်ပါ၏။

၁၃–ခ။ "နေသဇ္ဇိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ။ နေသဇ္ဇိကဓုတ်=ထိုင်နေလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ် စေတနာကို၊ သမာဒိယာမိ=ဆောက်တည်ပါ၏တဲ့။ အဲဒီလို ဆောက်တည်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်ဆောင် အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နောက်မှီတံကဲပျဉ်, ပုဆိုးအာယောဂပတ်, အာယောဂပတ်ပြား သုံးခွင့်မအပ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အလတ်က သုံးခုမှာ တခုခုအပ်တယ်၊ အညံ့ကတော့ သုံးခုစလုံးအပ်တယ်၊ မှီစရာခေါင်းအုံး, ပဥ္စင်္ဂသောင်စောင်း, သတ္တင်္ဂသောင်စောင်းတို့လဲ အပ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဖြောင့်စင်းစွာ အိပ်လို့မရတဲ့ နောက်မှီအမြင့်ရှိတဲ့ ပက်လက်ကုလားထိုင်များကို ပဥ္စင်္ဂ–သတ္တင်္ဂသောင်စောင်း ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်ဟာ အိပ်တဲ့ခဏမှာ ပျက်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီဓုတင်ရဲ့ အကျိုးတွေက ဘာတွေလဲဆိုတော့–

၁။ အိပ်ရာ၌ တစင်းစင်းအိပ်ခြင်း စည်းစိမ်၊
၂။ လူးလိမ့်ပြန်ပြောင်း လှည့်စောင်းစည်းစိမ်၊
၃။ အိပ်မွေ့ဖိန်းဖိန်း တမှိန်းမှိန်း စည်းစိမ်တည်းဟူသော စိတ်အနှောက်အယှက်သုံးပါးကို ပယ်နိုင်ခြင်း၊
၄။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသူ ဟူသမျှအား သင့်လျော်ခြင်း၊
၅။ ကြည်ညိုဘွယ် ဣရိယာပုထ်ရှိခြင်း။
၆။ ဝီရိယနှင့် သမာဓိ မျှအောင် အားထုတ်သည် အားလျော်ခြင်း။
၇။ သီလစသော သမ္မာပဋိပတ်ကို တိုးတက်စေခြင်းစတဲ့ အကျိုးတွေရှိတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲ....အဲဒီအထဲက ကြိုက်တဲ့မိမိနဲ့ လျော်ကဲ့ ဓုတင်တပါး ပါး သို့မဟုတ် နှစ်ပါးသုံးပါးဆောက်တည်ပြီး တရားအားထုတ် ပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အသေးစိတ်ကတော့ တကယ်ကျင့်တော့မှ နီးစပ်ရာဆရာ သမားနဲ့ မေးစမ်းကျင့်ပေါ့၊ ခုတော့ ဒီလောက်ဘဲပြောနိုင်မယ်။ ကဲ တော်လဲတော်ကြပါစို့"

"မှန်ပါဘုရား၊ ပြန်ခွင့်ပြုပါဘုရား"

◯ ဓုတင်တရား ဆယ့်သုံးပါး မမျှားလှလေပါ။
◯ ဗုဒ္ဓမိန့်အပ် အကျင့်မြတ် ကျင့်အပ်လှသည်သာ။
◯ ဓုတင်ကျင့်က နိဗ္ဗာန အရမြန်သည်သာ။
◯ ထို့ကြောင့်လူရှင် သူငါပင် ဓုတင်ကျင့်ကြပါ။

သာသနာရေးနှင့်ဘာသာရေး
ဘယ်လိုထူးပါသလဲဘုရား

၁၁။ ။သာသနာရေးနှင့် ဘာသာရေး ဘယ်လိုထူးပါသလဲဘုရား။

အတ္တဒီပါ ဘိက္ခဝေ ဝိဟရထ
အတ္တသရဏာ အနညသရဏာ
ဓမ္မဒီပါ ဓမ္မသရဏာ အနညသရဏာ။ ။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ တုမှေ= သင်တို့သည်၊ အတ္တဒီပါ=မိမိသာလျှင် မှီရာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အတ္တသရဏာ=မိမိသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အနညသရဏာ=မိမိမှတပါးသော ကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဒီပါ=တရားသာလျှင် မှီရာ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဓမ္မသရဏာ=တရားသာလျှင် ‘ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနညသရဏာ=တရားမှ တပါးသော ကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ=နေကြကုန်လော့။

ယင်း၌“အတ္တဒီပါ”ဝယ် အတ္တ အရ လောကီလောကုတ္တရာ တရားကို ကောက်ယူရသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာအတ္တဘောကို မယူရပါ။ သို့ဖြစ်၍ တရားကိုဘဲ မှီခိုရမည် ဖြစ်၏၊ တပါးသောသူကို မမှီခိုရ။

မှန်၏။ တယောက်သောသူ၏ လုံ့လဖြင့် တယောက်သော သူ၏ စင်ကြယ်ခြင်း မဖြစ်နိုင်၊ တယောက်သောသူသည် တယောက်သောသူ၏ မှီခိုကိုးစားရာ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

မိမိသည် အထက်ပါ စာပိုဒ်များကို ဖတ်ရှုနေစဉ် တချိန်က မေးခဲ့ဖြေခဲ့ဘူးသော ပြဿနာတခု ခေါင်းထဲဝင်လာသည်။

"အရှင်ဘုရား ဘာသာရေး, သာသနာရေး, ဘာသာရေး, သာသနာရေးနဲ့တွဲတွဲပြီးသုံးလေ့ ပြောလေ့ ရှိပါတယ်ဘုရား၊ သာသနာရေးနှင့် ဘာသာရေး ဘယ်လိုထူးပါသလဲဘုရား" ဟူ၍ ဖြစ်၏၊ မိမိသည် ထိုစဉ်ကပင် ထိုသူအားကောက် ခါငင်ကာဖြေ၏။

ဘာသာရေးနှင့် သာသနာရေး

"စကားလုံးထူးသလို အဓိပ္ပါယ်လဲ ထူးတယ်ဒကာကြီး"

"ဘယ်လိုထူးပါသလဲ ဘုရား"?

"ဦးပဥ္စင်းတို့ ဗုဒ္ဓဝါဒကို ဘာသာရေးလို့ ခေါ်တာကို ဦးပဥ္စင်းတော့ လုံးဝမကြိုက်ဘူး"

"ဘယ်လိုခေါ်မှ ကြိုက်လဲဘုရား"

"သာသနာရေးလို့ခေါ်မှ ကြိုက်တယ်ဒကာကြီး"

"ဘယ်လိုကြောင့်ပါလဲ ဘုရား"

"သာသနာရေးဆိုတာ သာသနဆိုတဲ့ ပါဠိကသွားတဲ့စကား ဒကာကြီးရဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"သာသနဆိုတဲ့ ပါဠိကို သာသနာလို့ခေါ်တာ၊ မြန်မာ စကားစစ်စစ်မဟုတ်သေးပါဘူး၊ မြန်မာလိုဆိုယင် "**သာသန**"

သို့မဟုတ် "သာသနာ" အရ "အဆုံးအမ"လို့ အဓိပ္ပါယ်ရတယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီအဆုံးအမဟာ ဘယ်သူ့ရဲ့ အဆုံးအမလဲ ဆိုယင် ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ "ဗုဒ္ဓနဲ့ သာသနနဲ့ တွဲလိုက်ယင် ဗုဒ္ဓသာသန" လို့ ဖြစ်မသွားဘူးလား"?

"ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား"

"ဖြစ်သွားတော့ "ဗုဒ္ဓသာသန"အရ "ဗုဒ္ဓအဆုံးအမ" သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓသာသနာလို့ ဖြစ်မသွားဘူးလား"?

"ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား"

"ဖြစ်သွားတော့ အဲဒီဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမ "ဗုဒ္ဓသာသနာတွေသည်" ဘာတွေလဲလို့ မေးစရာမရှိဘူးလား"?

"ရှိပါတယ်ဘုရား"

"ရှိတော့—

"ယော ခေါ အာနန္ဒ မယာ ဓမ္မောစ ဝိနယောစ ဒေသိတော ပညတ္တော၊ သော ဝေါ မမစ္စယေန သတ္ထာ=အာနန္ဒ ငါဘုရားသည် အကြွင်းသုတ်, အဘိဓမ္မာဟူသော ဓမ္မကိုရင်း၊စောင့်စည်းဖွယ် ဝိနည်းကိုရင်း၊ ဟောအပ်, ပညတ်အပ်ပြီ။ထိုဓမ္မ, ဝိနယတွေသည် ငါဘုရား မရှိရာနောင်အခါ၌ သင်တို့၏ ဆရာဖြစ်၍ သင်တို့ကို

ဆုံးမလိမ့်မည်” ဆိုတဲ့ ဒေသနာတော်အရ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမ, ဗုဒ္ဓသာသနတွေဟာ “ဓမ္မဝိနယ”တွေ မဟုတ်လား”?

“ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား”

“အဲဒါကြောင့် “သာသန”အရ မဂ်လေး၀, ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ်သို့ ဆိုရသဲ့ ၁၀–ပါးသော တရားအစုကို အရကောက်ရတယ်နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“တဘန်အဲဒီ သာသန အရဖြစ်တဲ့ “ဓမ္မဝိနယ”တွေကို လှန်ပြန်ကြည့်တဲ့အခါ “သာသနဋ္ဌိတိယာ ပရိယတ္တိပမာဏံ=သာသနာအရှည်တည်တံ့ဘို့ ပရိယတ္တိပမာဏ”လို့ ဆိုတာလဲ မတွေ့ရဘူးလား”?

“တွေ့ရပါတယ်ဘုရား”

“ပြီးတော့ “ဝိနယေဋ္ဌိတေ သာသနံဋ္ဌိတံ–ဝိနည်းတည်သော် သာသနာတော် တည်၏”လို့လဲ မတွေ့ရဘူးလား”?

“တွေ့ရပါတယ်ဘုရား”

“ဒီတော့ ဦးပဉ္ဇင်းတို့ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်မှာ “သာသန” “သာသန”လို့ဘဲ တွေ့ရတယ်၊ “ဘာသာ–ဘာသာ”လို့ မတွေ့ရဘူး”

“မှန်ပါဘုရား”

“ပြီးတော့ ဗုဒ္ဓနဲ့တွဲကာ “ဗုဒ္ဓသာသန”လို့ဘဲ တွေ့ရတယ်၊ “ဗုဒ္ဓဘာသာ”လို့ မတွေ့ရဘူး ဒကာကြီးရဲ့”

“မှန်ပါဘုရား”

“အထောက်ပြပါဆိုယင်–

သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ, ကုသလဿ ဥပသမ္ပဒါ။

သမ္ဗုဒ္ဓပရိယာယေဒေသနံ့, ဇေတံ ဗုဒ္ဓါနုသာသနံ။ ။
အဲဒီဂါထာတော်ဘဲ၊ အဲဒီမှာ ဗုဒ္ဓါနုသာသနံ ဆိုတာ "ဗုဒ္ဓသာသနာ" ဆိုတာဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီဂါထာကို မြန်မာလိုတော့ ပြန်မနေတော့ဘူး ရှစ်လုံးဘွဲ့နဲ့ဘဲ မှတ်ထားနော် –

အကုသိုလ်စု မပြုရှောင်ခွါ၊
ကုသိုလ်အများ ကြိုးစားစုံစွာ
မိမိစိတ်ရင်း ပွတ်ဝင်းဖြူငှာ
ဤသုံးပါး ဘုရားသာသနာ"တဲ့။

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင်ကပင်ဗုဒ္ဓဟောတရားအဆုံးအမအားလုံးပါဝင်တဲ့ ခုနက အဆုံးအမ သြဝါဒကို ပေးတော်မူခဲ့တဲ့အတွက် "ဗုဒ္ဓသာသနာရေး" သို့မဟုတ် အတိုကောက်အား "ဖြင့်သာသနာရေး"လို့ခေါ်တာဘဲ၊ဦးပဉ္ဇင်းတော့ကြိုက်တယ်၊ မှန်တယ်လို့ ယူတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒကာကြီးတို့ ပြုလုပ်ပြောဆို ကြံစည်နေတာတွေဟာ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမအတိုင်းဘဲ မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒါဖြင့် သာသနာရေး လုပ်နေတာမဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အေး....သာသနာရေးဆိုတာ တခြားကိုသွားပြီး ထင်မနေနဲ့။ အဆုံးအမ-သာသနအတိုင်း လုပ်သမျှ သာသနာရေးချည်း ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ လူမှုရေးလဲ၊သာသနာရေးဘဲ။ သာသနာရေးလဲ လူမှုရေးဘဲ၊ လူမှုရေးနဲ့သာသနာရေးခွဲခြားထုတ်မနေနဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အတူတူဘဲ မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဗုဒ္ဓဘာသာလို့ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဟာ ကမ္ဘာ့ ဘာသာဝင်များက သူတို့နားလည်သလို သူတို့ရဲ့ ဘာသာများနဲ့ တန်းတူထားပြီး၊သူတို့ရဲ့ အသုံးအနှုန်းအတိုင်း သုံးနှုန်း ခေါ်ဝေါ်ထားဘာနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ အခေါ်အဝေါ်ကိုဦးပဥ္စင်းတို့က အဟုတ်ထင်ပြီးနားနားယောင်ကာ ခေါ်ဝေါ်နေခြင်း ဖြစ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို ခေါ်ဝေါ် နေရာမှ "ဂျပ်ဆင်အဘိဓာန်မှ" ဘာသာပြန်ဆိုချက်ကို အထင်ကြီးအတုခိုးပြီး ခေါ်ပြန်ရောနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ အမှန်အကန်ဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓသာသနာ သို့မဟုတ် သာသနာရေးအသုံး ပျောက်မသွားဘူးလား"?

"ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား"

"ပျောက်သွားပြီး ဘာတွင်နေလဲ"?

"ဗုဒ္ဓဘာသာလို့ တွင်နေပါတယ်၊ဘာသာရေးလို့ တွင်နေပါတယ်ဘုရား"

"သိပ်နစ်နာတယ်နော်"

"ဗုဒ္ဓသာသနအရ ဓမ္မဝိနယတွေဟာ၊ စိတ်ကိုအကြွင်းမဲ့ စင်ကြယ်စေတဲ့ တရားဓမ္မတွေ ဖြစ်လို့ ဘာသာရေး မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့ ဗုဒ္ဓသာသနာမှာ သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ တဆူတည်းသောဘုရားကို ကိုးကွယ်တာဟုတ်ရဲ့လား"

"မဟုတ်ပါဘုရား"

"ဘယ်လိုကိုးကွယ်လဲ"

"ဂဂ်ါဝါလု သဲစုမက ဘုရားတွေလဲ ယုံကြည် ကိုးကွယ်ပါတယ်ဘုရား"

"အေး....ဒီတော့ ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ, ဗုဒ္ဓသာသနာဟာ တဆူတည်းသော ဘုရားကို ကိုးကွယ်တဲ့"Religon ဘာသာ"မဟုတ်ခြင်းကြောင့် 'ဘာသာ' လို့ခေါ်ယင် မှားတယ်၊ မမှန်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ဗုဒ္ဓသာသနာဟာ,သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ သာသနာရေးနော်၊ဘာသာရေးမဟုတ်ဘူး"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဗုဒ္ဓဝါဒကို ကမ္ဘာ့ ဘာသာတွေနဲ့ ရောပြီး ဘာသာရေးလို့ခေါ်ယင် မှားတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘာသာရေးဆိုတာ ထာဝရဘုရားသခင်နဲ့ ပြန်လည် ပူးပေါင်းရန် မှန်ကန်တဲ့နည်းလမ်းကိုခေါ်တယ်။ ဒီတော့ ဗုဒ္ဓသာသနာကို ဆန်းစစ်ကြည့်၊ ထာဝရဘုရားသခင်နဲ့ ပြန်လည် ပူးပေါင်းရန် မှန်ကန်တဲ့နည်းလမ်း ဟုတ်ရဲ့လား"

"မဟုတ်ပါဘုရား"

"မဟုတ်ယင် ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ ဘာသာရေးဟုတ်ရဲ့လား"?

"မဟုတ်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့–ဘာသာရေးဆိုတာ ရိုသေကိုင်းရှိုင်းမှုသို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားအား ဂုဏ်ပြုချီးကျူးမှုကို ခေါ်တယ်၊ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ ဒီလိုဟုတ်ရဲ့လား"?

"မဟုတ်ပါဘုရား"

"မဟုတ်ယင် ဘာသာရေး ဟုတ်ရဲ့လား"?

"မဟုတ်ပါဘုရား"

"ဘာသာရေးဆိုတာ ထာဝရဘုရား,အတ္တဝိညာဉ်,ကောင်းကင်ဘုံ,ဆုတောင်းပဏ္ဏနာစသည်တို့နဲ့ များစွာ ဆက်စပ်နေတဲ့ ယုံကြည်မှုတရပ်ကိုခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဗုဒ္ဓသာသနာမှာ ထာဝရဘုရား,အတ္တဝိညာဉ်,ကောင်းကင်ဘုံကိုလက်ခံလား"?

"လက်မခံပါဘုရား"

"ဒါဖြင့် ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ ဘာသာရေးဟုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘုရား"

"အေး....ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ ကမ္ဘာက နားလည်ထားတဲ့ ဘာသာရေးမျိုး မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘာ့ကြောင့်လဲဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ ယုံကြည်မှုနဲ့ ကိုးကွယ်မှု စံနစ်တရပ် မဟုတ်သောကြောင့်နော်"

"ဒီလိုဆိုတော့ ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တွေဟာ ဗုဒ္ဓကို မကိုးကွယ်ဘူးလားလို့ မေးစရာမရှိဘူးလား"?

"မေးစရာရှိပါတယ်ဘုရား"

"အေးဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တွေဟာ ဘုရားရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေကို ကိုးကွယ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ=ဘုရားရှင်အားကိုးကွယ်ပါ၏"လို့ဆိုခြင်းဟာ ကောင်းသောဘဝ ထူထောင်ရန် အစိဋ္ဌာန်ခြင်းမျှ ဖြစ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘုရားရှင်က ကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်နိုင်တယ်လို့၊ ဒီလိုယုံကြည်မှုမျိုး မဟုတ်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီဗုဒ္ဓရဲ့ဂုဏ်တော်တွေဟာ ဘယ်မှာရှိသလဲဆိုယင် အဆုံးအမ "သာသန" သို့မဟုတ် "ဓမ္မဝိနယ" မှာရှိတယ်မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒီတော့ ဗုဒ္ဓဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တွေအတွက်"ဓမ္မဝိနယ" ကို ပေးခဲ့တယ်၊ ကမ္ဘာ့ဘာသာများတွင် ဓမ္မဝိနယကို မပေးခဲ့ဘူး၊ ဆုပ်ကိုင်ထားတယ်။ အဲဒါဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာ သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓဝါဒနဲ့ ကမ္ဘာ့ဘာသာတွေနဲ့ ခြားနားချက်ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှာ ဗုဒ္ဓက လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ထားတဲ့ "အာစရိယမုဋ္ဌိ" မရှိဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှာ ဗုဒ္ဓကျင့်သလို ကျင့်က ဗုဒ္ဓဖြစ်နိုင်တယ်၊ နည်းလမ်းတွေ မထားခဲ့ဘူးလား"?

"ထားခဲ့ပါတယ်ဘုရား"

"ကမ္ဘာ့ဘာသာများမှာ ဘယ်လိုဘဲ ကျင့်ကျင့် ဘုရားမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ နည်းလမ်းလဲ မရှိဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါဟာ ဗုဒ္ဓဝါဒသို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓသာသာသနာနဲ့ ကမ္ဘာ့ဘာသာနဲ့ ကွာခြားချက်ဘဲ"

"ဗုဒ္ဓသာသနာမှာ ဗုဒ္ဓကျင့်သလိုကျင့်က ဗုဒ္ဓဖြစ်နိုင်တယ်၊ ကမ္ဘာ့ဘာသာတွေမှာ ဘယ်လောက်ကျင့်ကျင့် ဘုရားတပည့်ဘဲဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဘုရားမဖြစ်နိုင်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါလဲ ထူးခြားချက်ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဗုဒ္ဓဝါဒ, ဗုဒ္ဓသာသနာဟာ PRAY= ဆုတောင်းသက်သက် ဝါဒမဟုတ်ဘူး၊ ဆုတောင်းသာသနာ သက်သက် မဟုတ်ဘူးနော်

"မှန်ပါဘုရား"

"ဆုတောင်းသက်သက်ဆိုယင် ဘာသာရေးဘဲ၊ အေး....ခုလဲ

ဆုတောင်းသမားတွေကလဲပေါ့၊ ဘာသာရေးလဲခေါ်ထားတော့ ကမ္ဘာ့ဘာသာရေး ဆန်ဆန်ဖြစ်နေတယ်နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“အမှန်ကတော့ ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ ပစ္စုပ္ပန်ကို၊ ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း အကျိုးတရားကို ဦးစားပေး ဝါဒဘဲနော်”

“မှန်ပါတယ်ဘုရား”

“ဗုဒ္ဓဟာ ကိုယ်တိုင် ခံမှုကို ရှာဖွေပြီး ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ကာ ဗုဒ္ဓအဖြစ် ရောက်ပြီးမှ ဗုဒ္ဓအဖြစ်ရောက်ပုံရောက်နည်း နည်းလမ်းစုံနဲ့ တခြားနည်းလမ်းစုံတို့ကိုမထားခဲ့ဘူးလား”?

“ထားခဲ့ပါတယ်ဘုရား”

“အဲဒီလို ထားခဲ့ပြီးတော့ ပေါ့ပေါ့နဲ့ သက်သက်သာသာ ဆုတောင်းနေလို့ ပြောခဲ့သလား”?

အာရဗ္ဘထ နိက္ကမထ, ယုဥ္ဇထ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
ဓုနာထ မစ္စုနော သေနံ, နဠာဂါရံဝ ကုဥ္ဇရော။

ဗုဒ္ဓသာသနာဘော်မှာ အစရှေ့ဖျား သတိထားပြီး အားထုတ်ကြကုန်လော့၊ အပျင်းမှားစက် အသွားပျက်အောင် အားထုတ်ကြကုန်လော့၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပင်ပန်းခံ၍ အဖန်ဖန် အားထုတ်ကြကုန်လော့၊ ဆင်ပြောင်ကြီးဟာ ကျူထရံကာ အိမ်ကို မှုံ့မှုံ့ညက်ညက် နင်းချေဖျက်ပြီး ခါတွက်လိုက်သည့်အတူ၊ သေမင်းဘုရင်ရဲ့ စစ်သည်တော် ရဲမက်တွေကို မင်လေးအောင်ထက် အမြောက်စက်ဖြင့် ဖျောက်ဖျက်နင်းချေကုန်လော့” လို့ပြောလား”?

"ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားထုတ်ဘို့ ပြောပါတယ်ဘုရား"

"အေး....အဲဒီမှာလဲ ဗုဒ္ဓသာသနေလို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ အသုံး မပါဘူးလား"?

"ပါပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....ဦးပဥ္စင်းတို့ ဗုဒ္ဓက အဆုံးအမ သာသနတွေကိုထား ခဲ့ကာ မိမိတို့ အကျိုးအတွက် မိမိတို့ ကိုယ်ကို မိမိတို့အားကိုး ပြီး။ အဆင့်ဆင့်သော ဝီရိယနဲ့ ကိလေသာရန်သူကို တိုက်ဖျက် ရန် ဟောဘော်မူခဲ့တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ အားထုတ်ရမှာလား၊ ဆုတောင်းရမှာလား"?

"အားထုတ်ရမှာပါ ဘုရား"

"အားထုတ်တယ်ဆိုတာ အခက်ကြီးမဟုတ်ပါဘူး၊ သတိလက် ကိုင်ထား နေတာပါနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အမြဲတမ်းနေတာက သတိလက်လွှတ်မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အေး.... အားထုတ်တယ်ဆိုတာ အမြဲပုံမှန်နေသလိုနေပြီး သတိလက်ကိုင်ထားတာဘဲ ထူးတယ်၊ ဘာပင်ပန်းသေးလဲ"?

"ဘာမှမပင်ပန်းပါဘုရား"

"အလုပ်အကိုင် အစားအသောက် ပျက်စရာလိုသေးလား"

"မလိုတော့ပါ ဘုရား"

"အေး....အဲဒီလို သတိလက်ကိုင်ထားနေယင် ဒုက္ခမှ ကျွတ် လွတ်ပုံကို–

ယော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ, အပ္ပမတ္တော ဝိဟရိဿတိ။
ပဟာယ ဇာတိသံသာရံ, ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿတိ။ ။
လို့ ဟောခဲ့တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဓိပ္ပါယ်က ဘယ်လိုလဲဆိုတော့-

"တရားသဖြင့် ဆုံးမရာဖြစ်တဲ့ ဒီမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှာ မမေ့လျော့ဘဲ နေနိုင်တဲ့ အမျိုးကောင်းသားဟာ၊ ဇာတိသံသရာကို ပယ်စွန့်ပြီး တေဘူမက ဝဋ္ဋဒုက္ခရဲ့ ဆုံးရာအမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရလတံ့" တဲ့ နော်။

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီမှာကြည့်ပါ "**သာသန**" အရ "**ဓမ္မဝိနယ**" ကို ယူပုံကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်ပင် ပြခဲ့တယ်မဟုတ်လား။"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒီသာသနာတော်မှာ သို့မဟုတ် ဗုဒ္ဓဝါဒမှာ မေ့လျော့ပေါ့တန်နေလို့မရဘူး၊ သတိလက်ကိုင်ထားပြီး ကြိုးစားနိုင်မှ အကျိုးရမယ် မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒါ ဗုဒ္ဓသာသနာနဲ့ ဂေမ္ဘာ့ဘာသာနဲ့ ထူးခြားချက်တရပ်ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ဟာ "ကိုယ့်အကျိုးကိုယ်စံ ကိုယ့်အပြစ်ကိုယ်ခံ"တဲ့"သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ=သတ္တဝါ အားလုံး ကံသာ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဗုဒ္ဓက အကျိုးကိုလဲ မပေးဘူး၊ အပြစ်ကိုလဲ မပေးဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တွေဟာ ဗုဒ္ဓကို မကြောက် ရဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီအချက်ဟာလဲ ကမ္ဘာ့ဘာသာတွေနဲ့ ဗုဒ္ဓသာသနာနဲ့ ထူးခြားချက်ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှာဗုဒ္ဓကိုနည်းပေးလမ်းညွှန်အဖြစ် အားထားယုံကြည်မှုမှ တပါး မိမိကိုယ်ကို လုံးဝပုံအပ်ပြီး အားကိုးရန် လိုသေးလား"?

"မလိုပါဘုရား"

"ဟုတ်ထာပေါ့၊ လုံးဝပုံအပ်သဖြင့် ဗုဒ္ဓက ဘာလုပ်ပေးနိုင် မှာလဲဟင်"

"မလုပ်ပေးနိုင်ပါဘုရား"

"ဗုဒ္ဓက ကျင့်နည်းကြံနည်း အားထုတ်နည်းတွေ အစုံဟော ပြီးပြီ၊ အကျိုးရပုံ အလုံးစုံလဲ ဟောပြီးပြီ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

''ဒီနေရာမှာ ဗုဒ္ဓက သူ့ကိစ္စကိုယ့်ကိစ္စ နှစ်ပိုင်းခွဲပြီး ဟော ခဲ့ပုံကလေးရှိပါတယ်၊ ဘာတဲ့လဲ-

တုမှေဟိ ကိစ္စံ အာတပ္ပံ, အက္ခာတာရော တထာဂတာ။
ပဋိပန္နာ ပမောက္ခန္တိ, ဈာယိနော မာရဗန္ဓနာ။ ။တဲ့၊

အဓိပ္ပါယ်က ဘာလဲဆိုတော့-

''ရဟန်းတို့ ဘုရားရှင်တို့သည် ဟောရုံမျှသာ တတ်နိုင်ကြကုန်၏၊ ကျင့်ကြံရန်ကိစ္စတွေကိုတော့ သင်တို့ဘာသာ ပြုကျင့်အားထုတ်အပ်ပေ၏။ ရှု ပွားများလျက် ကျင့်ကြံသူတို့သည် မာရ်မင်း အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ကြကုန်လိမ့်မည်။ တဲ့၊ နော်''

''မှန်ပါဘုရား''

''ဒီတော့ ဦးပဥ္ဇင်းတို့ ဗုဒ္ဓဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုတဲ့နေရာမှာ အဓမ္မစနစ်ကို မသုံးဘူး၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ သာသနာပြုဘယ်၊ အကြီးအကျယ် အောင်မြင်တယ်နော်''

''မှန်ပါဘုရား''

''အဲဒါဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာနဲ့ ကမ္ဘာ့ဘာသာတို့ရဲ့ ထူးခြား ချက်တရပ်ဘဲနော်''

''မှန်ပါဘုရား''

''ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှာတော့ ဘုရားအတွက် ဘာမှလုပ် ပေးစရာ မလိုပါဘူး၊ဘုရားမှာ ပြုလုပ်စရာ ကိစ္စမှ မရှိဘဲနော်''

''မှန်ပါဘုရား''

"ဗုဒ္ဓညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ကိုယ့်အတွက်ကိုယ်လုပ် ယင်းနဲ့ သူများကို အကူအညီ ပေးနိုင်သမျှ ပေးပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဟုတ်တယ်၊ဗုဒ္ဓဝါဒဟာ အယူသည်းတဲ့ အတ္တဟိတဝါဒနဲ့ ပရဟိတဝါဒကို ပယ်ပြီး အဲဒီအစွန်း ၂ပါးမှ လွတ်ပ:ဝါဒကို လက်ခံယုံကြည်ရမဲ့ အလယ်အလတ်"မဇ္ဈိမပဋိပဒါဝါဒ" ဖြစ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသနာကို ကမ္ဘာ့ဘာသာများနှင့် ရောနှောပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း, ဘာသာရေးဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ဦးပဥ္ဇင်းတော့မကြိုက်ဘူး။ ဗုဒ္ဓ အလိုတော်နဲ့လဲ များစွာ ဆန့်ကျင်တယ်၊ အယူအဆလဲ များစွာလွဲမှားတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါ့ကြောင့်"ဗုဒ္ဓဝါဒကို **သာသနာရေးခေါ်မှ မှန်ပါတယ်၊ ဘာသာရေးခေါ်ယင်မမှန်ပါဘူး**"လို့အချုပ်မှတ်ပါ"

○ သာသနာရေး ဘာသာရေး အရေးနှစ်ခုရှိလေသည်။

○ အရေး နှစ်ပါး ထူးခြားနား သိထားကြရပေလိမ့်မည်။

◉ သိထားပါမှ ကျင့်ကြံက ဒုက္ခဆုံးရာရောက်ပေမည်။

နတ်များကို ကိုးကွယ်ပသသင့်ပါ သလားဘုရား?

၁၂။ နတ်များကို ကိုးကွယ်ပသသင့်ပါသလားဘုရား?

လောကတွင် သိချင်စရာ ပြဿနာတွေကား များပြားလှပါ၏၊ ယင်းသို့ သိချင်စရာ ပြဿနာအများတွင် နတ်ပြဿနာလည်း တခုအပါအဝင် ဖြစ်၏။ အချို့က နတ်ဆိုတာမရှိ၊ နတ်ပြည်ဗြဟ္မာ့ပြည် ဆိုတာလဲ မရှိစသည်ဖြင့် နတ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဘာတခုမျှ မယုံကြည်ကြ။

သို့သော် နတ်ပြည်,ဗြဟ္မာပြည်များ ထင်ရှားရှိ၍၊ ယင်းနတ်ပြည်,ဗြဟ္မာပြည်များသို့ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူကြောင်း,ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့် တန်ခိုးကြီး ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ ကြွရောက်တော်မူကြောင်းကိုင်း၊ ဘုရားရှင်ထံတော်သို့လဲ နတ်တွေဗြဟ္မာတွေ ရံခါဘဦးချင်း, ရံခါအစုအဝေးနဲ့ အဖူးအမျှော်,တရားနာ,ပြဿနာမေးရန် လာရောက်ကြောင်းကို ပါဠိ အဋ္ဌကထာများ၌ များစွာပင် တွေ့ရပါ၏။

သဘာဝဓမ္မများ ဆန်းကြယ်ပုံကိုရင်း၊ယင်းသို့ ဆန်းကြယ်သည်နှင့်အမျှ သဘာဝဓမ္မများဖြင့်တည်ရှိနေသော သက်ရှိ သက်မဲ့သတ္တဝါ, အရာဝတ္ထုတို့၏ ထူးခြားဆန်းပြားပုံကိုရင်း၊ ထိုတွင် အချို့ကို ပကတိမျက်စိဖြင့် မမြင်ရဘဲ ဉာဏ် ပညာ မျက်စိထူးများဖြင့်သာ တွေ့နိုင်,မြင်နိုင်သည်ကိုရင်း၊ မထောက်မထား မိမိတို့ မမြင်ရ၍မရှိဟု ဆိုသောသူများက နတ်ဗြဟ္မာများနှင့် သူတို့၏ဘုံဌာနများကို လက်မခံလို ငြင်းပယ်လိုကြ၏။သို့သော်နတ် ဗြဟ္မာများလဲရှိ၍ ယင်းတို့၏ဘုံဌာနများလဲ ရှိကြပါ၏၊

သိပ္ပံပညာ ထွန်းကားနေသော ယခုခေတ်၌ သိပ္ပံ ပညာဖြင့်စမ်းသပ်၍ မရပါက လက်မခံလိုကြ၊သိပ္ပံပညာမမီနိုင်အောင် သိမ်မွေ့ထူးဆန်းလှသော သဘာဝများ အများ အပြားပင် ရှိနေသေးသည်ကို မမေ့အပ်ကြပါ။

နတ်–ဗြဟ္မာနှင့် ယင်းတို့ပြည်ကို သိရေးမှာ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏အရာသာဖြစ်၍ သိပ္ပံပညာ၏ အရာကား မဟုတ်ပါပေ။ ယင်းနတ်, ဗြဟ္မာတို့ နေထိုင်ရာ ပြည်သို့ ရောက်ရေးမှာလဲ ဣဒ္ဓိဝိဓတန်ခိုး အဘိညာဉ်၏ အရာသာဖြစ်၏၊သိပ္ပံပညာ၏ အရာ မဟုတ်ပါပေ။

ဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်သာ ရနိုင်သော နိဗ္ဗာန်ကို ယင်းဘာဝနာမှု မကြိုးစားဘဲလျက်၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုသည်မှာ အပြောသာ အဟုတ်မရှိပါဆိုလျှင် ထိုသူ၏ အပြစ်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဘာဝနာ အစွမ်းကြောင့် ရနိုင်သောတန်ခိုးများဖြင့်သာ မြင်နိုင်ရောက်နိုင်သော နတ်ပြည်,ဗြဟ္မာပြည်များကိုထိုဘာဝနာမှု မပြု၍ ထိုတန်ခိုးမျိုး မရသောကြောင့် မမြင်ရသဖြင့် မရှိဟုဆိုလျှင် ထိုသူ၏ အပြစ်ပင်မဟုတ်ပါလော”

မှန်၏။ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ရုပ်ဖြစ်သောကြောင့်ပကတိမျက်စိဖြင့် မမြင်ရဘဲ၊ အဘိညာဉ် ဉာဏ်ထူးများဖြင့်သာ သိနိုင်၊မြင်နိုင်သော နတ်ပြဟ္မာတို့ကို မိမိတို့ မမြင်ရ၍ မရှိဟုဆိုလျှင်၊အားကောင်းသော မှန်ဘီလူးဖြင့်ကြည့်မှသာ မြင်ရသောအရာဝတ္ထုများကို ပကတိမျက်စိဖြင့် မတွေ့ရ၍ မရှိဟု ဆိုသကဲ့သို့သာရှိပါတော့သည်။

တဖန် နတ် ပြဟ္မာရှိသည်ဟု ယုံကြည်သူများကလည်း ယင်းနတ်ပြဟ္မာတို့ကို အလွန်အကျူး အထူးယုံကြည်ကာကိုးကွယ်ပသမှုဖြင့် ရှေ့တန်းတင်လာကြပြန်ပါသည်၊ ယင်းသို့ဖြင့် နတ်ပြဟ္မာပြဿနာများမှာများပြားလာတော့၏၊ယင်းအများအပြားမှ မိမိကြုံခဲ့ရသည်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

"အရှင်ဘုရား"နတ်များကို ကိုးကွယ်ပ-သသင့်ပါသလား" ဘုရား"

ယင်းအမေးကား ဗုဒ္ဓဘာသာအမည်ခံ၍ တရား အားထုတ်နေသော နတ်ကိုးကွယ်သူ ယောဂီတယောက်၏ အမေးဖြစ်၏။ ထိုအခါမိမိကဤသို့ ရှင်းပြသည်။

"နေပါအုံး၊အဲဒီအမေးကို နှစ်ပိုင်းခွဲမှဖြစ်မယ်၊ နှစ်ပိုင်းကဘယ်လိုလဲဆိုတော့-

၁၊ ကိုးကွယ်မှု

၂၊ ပ–သမှုလို့ နှစ်ပိုင်းခွဲရမယ်၊ ကိုးကွယ်မှုနဲ့ ပ–သမှုဟု ၂ပိုင်းဟာ တပိုင်းနဲ့တပိုင်း မတူဘူးနော်"

"မတူပုံရှင်းပြပါအုံးဘုရား"

"ကိုးကွယ်တယ်ဆိုတာက ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်သလို ကိုးကွယ်တာမျိုးကို ကိုးကွယ်တယ်ခေါ်တယ်"

"အဲဒီလို မကိုးကွယ်ကောင်းဘူးလားဘုရား"?

"အဲဒီလို ကိုးကွယ်ရင်တော့ ရတနာသုံးပါး ကိုးကွယ်တဲ့ သရဏဂုံ ပျက်တယ်"

"ဟင်"

"ဟင် မနေနဲ့၊ လူတွေမှာ ရှိခိုးထိုက်တဲ့လူ၊ ရှိမခိုးထိုက်တဲ့လူ လို့ နှစ်မျိုးမရှိဘူးလား"?

"ရှိပါတယ်ဘုရား"

"အင်း.... အဲဒီလူလိုပေါ့၊ နတ်တွေမှာလဲ ရှိခိုးထိုက်တဲ့နတ်, ရှိမခိုးထိုက်တဲ့နတ်လို့ နှစ်မျိုးရှိတာဘဲ၊ ခုတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ နတ်ဆို အထင်ကြီးပြီး အကုန်လုံးသိမ်းကျုံးပြီး အားကိုးတခုနဲ့ ရှိခိုးကြတယ်, ကိုးကွယ်ကြတယ်၊ စင်စစ်တော့ နတ်ဆိုတာ သူလို ကိုယ်လို သတ္တဝါတမျိုးဘဲပေါ့"

"ဒီလိုဆို နတ်တိုင်း မကိုးကွယ်သင့်ဘူးပေါ့ဘုရား"

"ကိုးကွယ်တယ် ဆိုတဲ့ကို မသုံးပါနဲ့၊ အဲဒါကို မကြိုက်တာပါ၊ ကိုးကွယ်တယ်ဆိုတာ ရတနာသုံးပါးအတွက်ပါ၊ နတ်အတွက် မဟုတ်ပါဘူး"

"ဒါဖြင့်.... ပရိတ်ကြီးမှာ 'ဗလိံ ဟရန္တံ = ပူဇော်ဖွယ်ရာကို ဆောင်ယူ ပူဇော်ကြကုန်၏' လို့ ဆိုပါလားဘုရား"

"အော်.... အဲဒီပြဿနာက ခုနကအမေးမှာကို ပါပြီးသားမို့ တကန့်စီ ရှင်းမလို့ ချန်ထားတာ၊ အမေးမှာ 'ကိုးကွယ် ပ-သ' ဆိုတာ ပါတယ်မဟုတ်လား"?

"ပါပါတယ်ဘုရား"

"အင်း.... အဲဒီမှာပါတဲ့ 'ပ-သ' တယ်ဆိုတာ ပေးကမ်းစရာ ပစ္စည်းဝတ္ထု တခုခုကို ပေးကမ်းတဲ့ သဘောဘဲ"

"ရှင်းပါအုံးဘုရား"

"ရှင်းပါအုံးဆိုယင် ကျမ်းဂန်အရမပြောတော့ 'ဗလိ' ဆိုတာ ပူဇော်ဘွယ်၊ ပေးကမ်းဘွယ် ဝတ္ထုဘဲတဲ့၊ အဲဒီ ပူဇော်ပေးကမ်းဘွယ် 'ဗလိ' က ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိလဲဆိုတော့၊ ငါးမျိုးရှိတယ်တဲ့"

"ရှင်းပါအုံးဘုရား"

ဗလိငါးဖြာ

၁။ ဉာတိဗလိ = ဆွေမျိုးတို့အား ပေးကမ်းဘွယ်၊
၂။ အတိထိဗလိ = ဧည့်သည်တို့အား ပေးကမ်းဘွယ်၊
၃။ ပုဗ္ဗပေတဗလိ = ကွယ်လွန်သူ ဆွေမျိုးတို့အဖို့ ပေးကမ်းဘွယ်၊
၄။ ရာဇဗလိ = မင်းအားပြုရမည့် အခွန်ပဏ္ဏာစသော ပေးကမ်းဘွယ်၊
၅။ ဒေဝတာဗလိ= နတ်တို့အတွက် ပြုရမည့် ပူဇော် ပေးကမ်းဘွယ်၊

လို့ ငါးမျိုးရှိတယ်၊ ဒီတော့ ငါးမျိုးရှိတဲ့ အဲဒီ 'ဗလိ' ကို အဋ္ဌကထာက 'ဗလိ' ဆိုဘာ၊ ထိုထို ဆွေမျိုးစသည်တို့အား သင့်လျော်တဲ့ ပေးရကမ်းရမဲ့ ဒါနရဲ့ အမည်ဘဲလို့ ဖွင့်ပြတယ်"

"ဒါဖြင့် 'ပ-သ' တယ်ဆိုဘာ ဒါနပြုတာဘဲပေါ့ ဘုရား"

"အင်းပေါ့၊ ဒါနပြုတာဘဲပေါ့"

"ဒီလိုဆိုတော့ ကိုးကွယ်တာနဲ့ ဒါနပြုတာ တခြားစီဘဲပေါ့ ဘုရား"

"အင်းပေါ့.... ဒါန ပြုတယ်ဆိုတာ 'အလှူခံတကျိပ်လေး ခွေးတောင်ပါတယ်' လို့ မဆိုကြဘူးလား"?

"ဆိုကြပါတယ်ဘုရား"

"ဆိုတော့ စားစရာမရှိ၊ ခိုကိုးရာမဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ခွေးကို ကျွေးမွေးလိုက်၊ ဒါနပြုလိုက်၊ ပ-သ လိုက်သာနဲ့ဘဲ သူ့ကိုကိုးကွယ်ရောလား"?

"ဟာ.... ဒီလိုတော့လဲ ဘယ်ကိုးကွယ်မလဲ ဘုရား"

"ဒါဖြင့်.... ဘယ်လိုဆိုမလဲ"?

"ကျွေးသင့်ကျွေးထိုက်လို့ ကျွေးရတယ်လို့ဘဲ ဆိုရမှာပေါ့ဘုရား"

"ကဲ.... ဗလိငါးပါးမှာပါတဲ့ ဆွေမျိုးတဦးဦးအား မိမိက ထမင်းဟင်းစတဲ့တစုံတရာ စားသောက်ဘွယ်ကို ပေးကမ်းတယ်၊ ပူဇော်တယ်၊ ပ-သတယ်၊ အဲဒါမျိုး မပြုလုပ်ကြဘူးလား။?

"ပြုလုပ်ကြတယ်ဘုရား"

"အဲဒီလိုဘဲ ဧည့်သည်တော့ ရောက်လာယင်လဲ စားသောက်ဖွယ် နေ့ရာထိုင်ခင်း စသည်မပေးဘူးလား"?

"ပေးပါတယ်ဘုရား"

"အေး.... အဲဒါဟာ 'ပူဇော် ပ-သ' တာဘဲပေါ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"တမလွန်ဘဝ ပြောင်းသွားတဲ့ မိဘဘိုးဘွား ဆွေမျိုးများကို ရည်မှန်းပြီးတော့ လှူဒါန်းပေးကမ်း ပူဇော် ပ-သမှု မပြုလုပ်ဘူးလား"?

"ပြုလုပ်ပါတယ်ဘုရား"

"တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်တဲ့ မင်းအားလဲ အခွန်ပဏ္ဏာစတဲ့

ပေးကမ်းဘွယ်တွေ ပေးကမ်း, ပူဇော် ပ-သမှု ပြုရတယ်မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီလို ပေးကမ်း, ပူဇော် ပ-သတော့ သူတို့ကို ကိုးကွယ်ရာ အနေနဲ့ ပေးကမ်း ပူဇော် ပ-သတာလား"?

"မဟုတ်ပါဘုရား"

"ပေးကမ်း ပူဇော် ပ-သ သင့်လို့ ပေးကမ်းပူဇော် ပ-သရတာပါဘဲဘုရား"

"အဲဒီလို ပေးကမ်းပူဇော် ပ-သတော့၊ သူတို့က, အဲဒီ အပေးအကမ်း, အပူဇော်, အပ-သ ခံရသူတွေက အကြောင်းကြုံရတဲ့အခါ ကိုယ့်ကိုပြန်ပြီး ကူညီ မ-စမှု မပြုဘူးလား"

"ပြုကြပါတယ်ဘုရား"

"ဘာဖြစ်လို့ ကူညီ မ-စတာလဲ"

"ကိုယ်က ကူညီ မ-စခဲ့ဘူးတဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ကိုယ့်ကို ပြန်ပြီး ကူညီ မ-စတာပါဘုရား"

"အဲ.... အဲဒီ သဘောအတိုင်းပေါ့၊ နတ်တွေဟာလဲ သူလို, ကိုယ်လို သတ္တဝါမျိုးဘဲ။ သူတို့မှာ စားရမဲ့မှု, သောက်ရမဲ့မှု, နေရာမဲ့မှုဖြစ်နေယင်၊ ပေးကမ်းသင့်က, ပေးကမ်းနိုင်က ပေးကမ်းရမယ်။ ပေးကမ်းမှု ပြုကြတယ်မဟုတ်လား"

"မှန်ပါ ပြုကြပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီလိုပြုလိုက်တော့ ရံခါသူတို့က ကိုယ့်ပြန်ပြီး မစောင့်ရှောက် ဘူးလား"?

"စောင့်ရှောက်ပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက ဆွေမျိုး၊ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ စသည်တွေက စောင့်ရှောက်တယ် မဟုတ်လား"?

"မှန်ပါ စောင့်ရှောက်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီလို စောင့်ရှောက်ခံရတော့၊ ဘေးကင်း, ရန်ကင်း, အန္တရာယ်ကင်းပြီးတော့ စီးပွားချမ်းသာ တိုးတက်မလာဘူးလား"?

"တိုးတက်လာပါတယ်ဘုရား"

"တိုးတက်လာတာ နတ်တဦးထဲ မ-တာ ဟုတ်ရဲ့လား"

"မဟုတ်ပါဘုရား"

"ယခုတော့ ဘယ်လိုယူထားလဲ၊ နတ်တဦးထဲ မ-တယ်လို့ ယူမထားဘူးလား"?

"ယူထားပါတယ်ဘုရား"

"အေး....အဲဒီလိုတော့ မဖြစ်သင့်ဘူး၊ ဘာမဆို ကံကို ယုံပြီး ပုံထားသူများကဲ့သို့ နတ်ကိုယုံပြီး ပုံထားမှုမျိုးတော့ မဖြစ်သင့်ဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရတနာသုံးပါးအပေါ်၌ အာရုံပြုလွန်းလေ ကောင်းလေလေ ဖြစ်သော်လဲ၊ နတ်များအပေါ်၌ အလွန်အကျွံပုံ၍ ယုံခြင်းမျိုး, နတ်ရူး-ရူးတယ်လို့ ဆိုရလောက်အောင် ရူးမှု ဖြစ်မှုမျိုးတော့ မရူးသင့်, မဖြစ်သင့်ပါဘူးနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တချို့များ ဘုရားရှင်တော့ ဆွမ်းတော်, ပန်းတော်, ရေချမ်းတော်, ဆီမီးတော် တင်ရမှန်း, ပူဇော် ပ-သရမှန်း မသိသလောက်, သတိရမှု မရှိသလောက်ဘဲ။ ဘုရားရှင်ဘေးနားက

နတ်ပွဲ၊ ဝိဇ္ဇာပွဲ၊ အထက်ဆရာပွဲတွေ ကျတော့ ငှက်ပျောသီး မနွမ်းစေရ၊ ပန်းမညှိုးစေရ၊ အမွှေးနံ့သာ မပြတ်စေရ၊ ဆီမီး မငြိမ်းစေရအောင် တရိုတသေ၊ တယုတယ ပြုစု ပ-သ ကြတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အမယ်လေး အဲဒီအထဲ လူတွေတင်မက ဘုန်းကြီးအချို့ ပါ ပါနေတာ ဦးပဥ္စင်းဖြင့် အံ့ပါရဲ့"

"အဲဒီဘုန်းကြီးတွေ ပါနေတော့၊ ဘုန်းကြီး နောက်လိုက် တပည့်တော်တို့လဲ ပါရတော့တာပေါ့ဘုရား"

"ကဲ.... ကိုယ်က အမည်ခံထားတော့ ဘုရားသားတော်၊ သမီးတော် အမည်ခံမထားဘူးလား"

"အမည်ခံထားပါတယ်ဘုရား"

"ဒါဖြင့် ဘုရားကို ရိုသေလေးစားရမှာလား၊ နတ်ကို ရိုသေလေးစားရမှာလား"

"ဘုရားကို ရိုသေလေးစားရမှာပါဘုရား"

"ယခုတော့ ဘုရားသားတော်၊ သမီးတော် အမည်ခံပြီး၊ ဘုရားကို တော်သလိုထားပြီး၊ ဘုရားထက် နတ်၊ အထက်ဆရာ၊ ဝိဇ္ဇာတွေကို ရိုသေလေးစားတဲ့ ပူဇော်ပ-သ မှုမျိုး တွေဟာ၊ မိမိရဲ့ ဘုန်းကြီး မပြီသမှု၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ မပြီသမှုကို ဖော်ပြရာ မရောက်ဘူးလား"?

"ရောက်ပါတယ်ဘုရား"

"အေး.... လူဖြစ်လို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ မပြီသရာ ရောက်တာ ကတော့ တော်သေးတာပေါ့၊ ဘုန်းကြီးဖြစ်ပြီး၊ ဘုရား သား

တော် အမည်ခံပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ မပြီသရာ ရောက်တာမှ တော်တော် ရှက်ဘို့ကောင်းတယ်နော်"

"မှန်ပါ ရှက်ဘို့ကောင်းပါတယ် ဘုရား"

"ဘုရားသားတော်ဆိုပြီး ဘုရားတော့ မကိုးကွယ်ဘဲ ဘာသွား ကိုးကွယ်နေသလဲ"

"နတ်တို့ ဝိဇ္ဇာတို့ ဘိုးတော်တို့ မယ်တော်တို့ကို ကိုးကွယ်နေပါတယ်ဘုရား"

"ကိုးကွယ်မှုမှားသလား, မမှားဘူးလား"

"မှားပါတယ်ဘုရား"

"သာသနာတွင်းကြီးမှာ ကိုးကွယ်မှု မှားသင့်သလား"

"မမှားသင့်ပါဘုရား"

"အဲ.... ကိုးကွယ်မှုတွေ အမှားများလာယင် သာသနာ ကွယ်တော့ တာဘဲ"

ကြောက်စရာကြီးပါလားဘုရား"

"ကြောက်စရာပေါ့"

"အရှင်ဘုရား၊ ပ–သမူရှင်းပါအုံးဘုရား"

"ပ–သမူကတော့ဟို **စတုကနိပါတ်အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ** "မိမိကြိုးစား ရရှိထားသော ပစ္စည်းများဖြင့် ဗလိငါးပါးပြုခြင်းကို စည်းစိမ်ရယူခြင်းအကြောင်းတရပ်"အဖြစ် ဟောတော်မူခဲ့တယ်"

"ပြီးတော့ **ပဉ္စကနိပါတ်** အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာလဲ အမျိုးသားတို့ရဲ့ တိုးတက်ကြီးပွားကြောင်း မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရားငါးပါး ဟောရာမှာ နတ်များကို ပူဇော်ပသခြင်းဟာ တပါးအနေနဲ့ ပါဝင်တယ်"

"ဒီတော့ နတ်များကိုပူဇော်ပသခြင်းကို လောကကြီးပွား ရေးအတွက် တပါးတခုအနေနဲ့ ဘုရားရှင်အလိုရှိတယ် ဆိုတာ တော့ သိသာတယ်မဟုတ်လား"?

"မှန်ပါသိသာပါတယ်ဘုရား"

"အေး....အဲဒီလို အင်္ဂါတရပ်အနေ အစိတ်အပိုင်း တခု အနေလောက်ဘဲ သဘောထားရမှာကို မိမိတို့ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာရသမျှ နတ်မလို့, ဝိဇ္ဇာမလို့ဆိုတော့၊ ကိုယ်ပြုထားတဲ့ ခုနက ဗလိငါးမျိုးအကျိုး, ကုသိုလ်ကံရဲ့အကျိုး, ကိုယ်ရဲ့ကာယ ကံလို့လ, ဝစီကံလို့လ, မနောကံလို့လ အကျိုးတွေ ပါသေး လား"?

"မပါတော့ပါဘုရား"

"မပါတော့ မှားလားမှန်လား၊"?

"မှားပါတယ်ဘုရား"

"မှားယင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလား, သမာဒိဋ္ဌိလား"?

"မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါဘုရား"

"မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာတောင် ဟုတ်သေးရဲ့လား"?

"မဟုတ်တော့ပါဘုရား"

"အင်း လူက ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်တာက ကိစ္စမရှိဘူး။ ဘုန်းကြီးက ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်တာမှခက်တယ်၊ အဲဒါ သာသနာ ကိုအပြင်က မဖျက်နိုင်ဘူး၊ အတွင်းကမှ ဖျက်နိုင်တယ်ဆိုတာ အဲဒါပေါ့"

"ကြောက်စရာကြီးပါလားဘုရား"

"ခုမှ ကြောက်စရာမှန်းသိသလား"?

"မှန်ပါဘုရား၊ ခုမှဘဲ ကြောက်စရာမှန်းသိပါတယ်"

"အင်း....ဦးပဥ္စင်းတို့ မြန်မာပြည်ဟာ ဟို....ခေတ်ခေတ်ပိုင်း သာသနာပဟာ နတ်ကိုးကွယ်တဲ့ဘဝကနေပြီး၊ ရတနာ သုံးပါး ကိုးကွယ်တဲ့ဘဝသို့ မြင့်တက်လာရာမှယနေ့ပြန်ပြီး နတ်ကိုးကွယ် တဲ့ဆီသို့ ပြန်လည်ညွှန်ပြနေတော့၊ သာသနာဆုတ်နေသလား, တက်နေသလား"?

"ဆုတ်နေပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....ဒါကြောင့် နတ်ကို မကိုးကွယ်သင့်ဘူးလို့ မှတ်၊ ပ သတော့ ပ သသင့်တယ်နော်"

"ရှင်းပါအုံးဘုရား"

"အဲဒီနတ်တွေကို သုံးဆယ့်တဘုံသား၊ သတ္တဝါအနေနဲ့ သတိရစွာ အစာအာဟာရစသည် ပေးကမ်း ပ သခြင်း, အမျှ အတန်းဝေခြင်းစသည် ပြုရတာပေါ့။အဲ ဒါ ပ သတာပေါ့"

"မှန်ပါဘုရား၊ ရှင်းပါပြီဘုရား"

"ယခုလောကမှာ ဆွေမျိုးညော့သည်တွေ လူများအချင်း ချင်းကို ပေးကမ်းထောက်ပံ့လိုက်, ပ သလိုက်လျှင်၊ အဲဒီမိမိပူ ဇော်ပ သပေးကမ်းခံရသူက မိမိကို အခါခပ်သိမ်း မကူညီနိုင်စေ ကာမူ သူတို့တတ်နိုင်တဲ့အခါ အကူအညီမပေးဘူးလား"

"ပေးပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒါ မ စတာပေါ့၊ အဲဒီလိုဘဲ နတ်များကလဲ အချခပ် သိမ်း ဘယ်ပေးစွမ်းနိုင်မလဲ၊ သူတို့တတ်နိုင်တဲ့ အရာကိုတော့ သူတို့က စောင့်ရှောက်တယ်၊ မ-စတယ်၊ ပေးစွမ်းတယ်ပေါ့၊ အဲဒါကိုက အားလုံးကောင်းကျိုးမှန်သမျှ နတ်မလို့,ဝိဇ္ဇာမလို့ အထက်ဆရာမ,လို့ဆိုတာ မမှားဘူးလား"?

"မှားပါတယ်ဘုရား"

"ဟဲကယ်လို့သာ အားလုံးနတ်တွေ့, ဝိဇ္ဇာတွေ့, အထက်ဆဒုံကြွကာသာ မ တယ်ဆိုယင်၊ ဘာမှမလုပ်ဘဲ ငွေဝင်ပြီး ထိုင်နေပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့ အလုပ်လုပ်ခံနေရသေးလဲ၊ သူတပါးထံ အကူအညီတောင်းနေရသေးလဲ"

"သဘောကျပါပြီဘုရား"

○ မယှဉ်းမှန်လှ, ဤလောကဋ်, လုံ့လမမူ, နတ်မကူဘူး, လူလည်းလုံ့လ, နတ်လည်း မ၏။
(မဃဒေဝ)

○ မကြိုးမကုတ်, အားမထုတ်မူ, လူ မလုံ့လ နတ်မမတည်း။ (မဃဒေဝ)

○ သိကြားနတ်သျှင်, ကုသိုလ်ရှင်အား, မမြင်ရှောင်ကာ, မနေသာတည့်, မြင်ပါလျက်ကဲ့ ကုသိုလ်မဲ့က, တိမ်းငဲ့မျက်နှာ, မရှုသာတည်း။ (မဃဒေဝ)

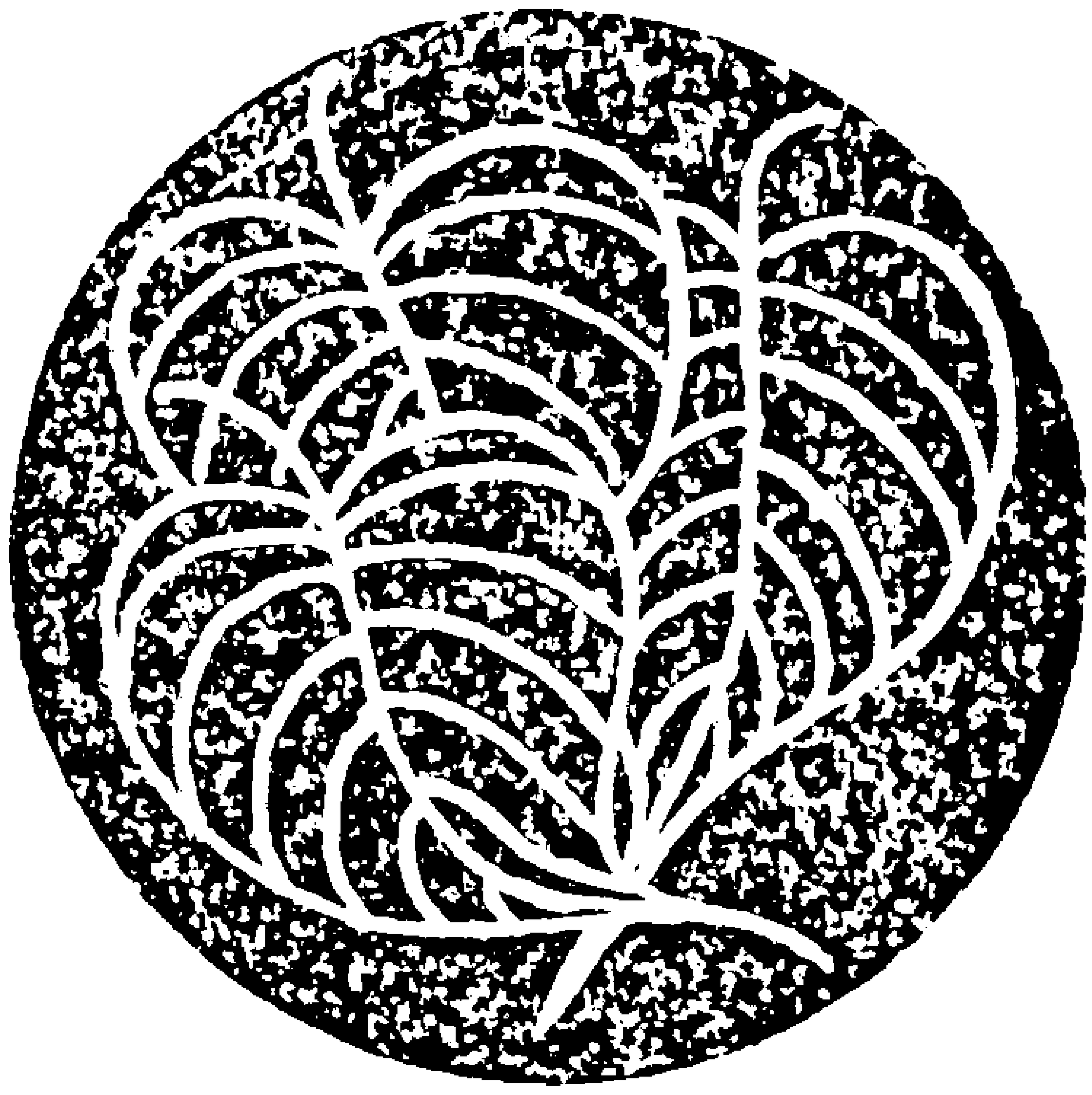

လူမိုက်နဲ့ ပညာရှိကို
ပညာနဲ့ သတ်မှတ်ပါသလား

၁၃။ ။လူမိုက်နဲ့ ပညာရှိကို ပညာနဲ့သတ်မှတ်ပါသလား။

အချိန်ကား ပူပြင်းလှသော နွေရာသီ၏ နေ့လည်ခင်းချိန်ဖြစ်၏။ မိမိရောက်နေသည်မှာ မြို့ကြီးတမြို့တွင်ဖြစ်၏။ တရားဟောယင်း အအေးပတ်ပြီး ဖျားရာမှ အဖျားပျောက်စဖြစ်၏။ အား မရှိ၍ မှိန်းနေသည်။ ဟိုကသည်က လာမေးကြသည်။ အဖျားအနာ မေးသူများပြန်သွားသော် မိမိသည် မှိန်းမြဲမှိန်းနေပြန်သည်၊ ထိုစဉ် မိမိဖျားနာမှန်းမသိသူ ဒကာတယောက် ရောက်လာကာ လျှောက်ထား၏။

"ဆရာတော်ဘုရား"လူမိုက်နဲ့ ပညာရှိကို ပညာနဲ့ သတ်မှတ်ပါသလား"ဘုရား" ?

"ဒကာကြီးအမေးကို ဦးပဥ္ဇင်းနားမရှင်းဘူး, မေးလိုရင်းကဲ ဘယ်လိုလဲ၊ ပညာမတတ်သူကို လူမိုက်, ပညာတတ်သူကို ပညာရှိလို့ သတ်မှတ်ပါသလား၊ ဒီလိုလား၊ သို့မဟုတ်က ဘယ်လိုလဲ"

"မှန်ပါဘုရား၊ အဲဒီသဘောပါဘဲ ."ဘယ်လိုလူကို လူမိုက် ဘယ်လိုလူကို ပညာရှိ ခေါ်သလဲဆိုတဲ့ သဘောပါဘဲဘုရား၊

တနည်းပြောရယင် လူမိုက်နဲ့ ပညာရှိကို ပညာနဲ့ သတ်မှတ်ပါသလား၊ အကျင့်စာရိတ္တနဲ့ သတ်မှတ်ပါသလား" လို့ မေးလိုတဲ့ သဘောပါဘုရား"

"အင်း....ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီအမေးဟာ ရှင်းတယ်၊ ဖြေလို့လဲ ကောင်းတယ်၊ ခုနက အမေးအားလုံးလဲ ခြုံမိငုံမိတယ်"

"ကဲဒါဖြင့် ရှင်းပါဘုရား"

"ရှင်းဆိုယင် နှစ်ပိုင်းခွဲရှင်းမယ်၊ အကျဉ်းတမျိုး အကျယ်တမျိုးပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အကျဉ်းရှင်းရယင် လူမိုက်နဲ့ပညာရှိကို ပညာနဲ့မသတ်မှတ်ဘူး၊ အကျင့်စာရိတ္တနဲ့ သတ်မှတ်တယ်လို့ မှတ်ထားနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အကျယ်ရှင်းရယင် လူမိုက်လို့ သိနိုင်တဲ့ အမှတ်အသားဟာ သုံးမျိုးရှိတယ်၊ ဘာတွေလဲဆိုတော့-

လူမိုက်လက္ခဏာ

၁။ မကောင်းသော အလုပ်ကို လုပ်ခြင်း

၂။ မကောင်းသော စကားကို ပြောခြင်း

၃။ မကောင်းသော အကြံကို ကြံခြင်းလို့ အဲဒီ "အမှတ်အသားလက္ခဏာ" သုံးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သူဟာ၊ အမျိုးမြတ်သူဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ပစ္စည်းကြွယ်ဝသူ-သူဌေးသူကြွယ်ဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အစိုးရ

သူအညာ၌–အရောခံကြီးဘဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သူမဆို "လူမိုက်=ဗာလ" ဘဲဒကာကြီး။ ရှင်းရဲ့လား"?

"ရှင်းပါတယ်ဘုရား"

"ရှင်းမှရှင်းတယ်ပြောနော်၊ မရှင်းဘဲနဲ့တော့ အားနာပါး နာနဲ့ ရှင်းပါဘယ်လို့ မပြောပါနဲ့"

"အားနာရမဲ့ ဆရာတော်တွေမှ မဟုတ်ဘဲဘုရား၊ မရှင်းဘဲ ရှင်းတယ်ပြောပါ့မလား၊ ရှင်းလို့ရှင်းတယ်ပြောတာပါ"

"ကဲဒါဖြင့် ဆက်ရှင်းကြအုံးစို့။အဲဒီခုနက ပြောခဲ့တဲ့ အမှတ်အသား သုံးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သူတွေဟာ ဒီလောကမှာ–

၁၊ ဘေးရန်အမျိုးမျိုး ကင်းရှင်းအေးချမ်းခြင်း။

၂၊ ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်း။

၃၊ အများချစ်ခင်လေးစားခြင်း။

၄၊ ပရိသတ်၌ ရွံ့စိုးကင်းခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်းစတဲ့ ကောင်းကျိုးမျိုးကို မရနိုင်တော့ဘူး ဒကာကြီး"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ လူမိုက်အတွို မျက်မှောက်ဘဝ ခံစားရမဲ့ကောင်းကျိုးတွေ ပျက်မသွားဘူးလား"?

"ပျက်သွားပါတယ်ဘုရား"

"ဘယ်သူဖျက်တာလဲ"?

"လူမိုက်ဘာသာ လူမိုက်ဖျက်ဘာပါဘုရား"

"ပြီးတော့ အဲဒီလူမိုက်ဟာ အမျိုးမြတ်သူ၊ ပစ္စည်းချမ်းသာသူ၊ ရာထူးကြီးသူ စသည်ဖြင့် အထက်တန်း ရောက်နေသူပင်ဖြစ်စေကာမူ၊ တမလွန်ဘဝ နောက်လောကမှာတော့ လူ့ဘုံ နတ်

ဘုံခေါ်တဲ့ ကောင်းတဲ့ သုဂတိဘုံဘဝတွေမှာ ချမ်းသာအကျိုး မခံစားရတော့ဘူး ဒကာကြီး”

“မှန်ပါဘုရား”

“ဒီတော့ လူမိုက်အတွို တမလွန်ဘဝ ခံစားရမဲ့ ကောင်းကျိုးတွေ ပျက်မသွားဘူးလား”?

“ပျက်သွားပါတယ်ဘုရား”

“ဘယ်သူဖျက်တာလဲ”?

“သူ့ဘာသာသူ ဖျက်တာပါဘုရား”

“ဒီတော့ လူမိုက်မှာ မျက်မှောက်အကျိုး တမလွန်အကျိုး နှစ်မျိုးလုံး ပျက်မသွားဘူးလား”?

“ပျက်သွားပါတယ်ဘုရား”

“ဒါကြောင့် မျက်မှောက် တမလွန်အကျိုး နှစ်မျိုးလုံးကို ဖြတ်တောက်တတ်သူလို့ လူမိုက်ဗာလရဲ့ အနက်ကို ဖွင့်ကြတယ်”

လူမိုက်ဆိုတာ

“ရှင်းပါအုံးဘုရား”

“ရှင်းပါအုံးဆိုတော့“ဒွေအတ္ထေ လုနာတိ ဗာလော။ ဒွေအတ္ထေ=မျက်မှောက်တမလွန် အကျိုး ၂ မျိုးတို့ကို၊ လုနာတိ=ဖြတ်တောက်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ–ထို့ကြောင့်၊ ဗာလာ=ဗာလမည်ကုန်၏”လို့ဘဲ ရှင်းရမှာပေါ့၊ ကဲရှင်းလား”?

“ရှင်းပါတယ်ဘုရား”

"ကဲ....ဆက်ရှင်းကြအုံးစို့၊ ဆက်ရှင်းတော့ ခုနကပြောခဲ့တဲ့ အမှတ်အသား သုံးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သူဟာ ဒီဘဝမှာဘဲ-

၁၊ အပြစ်ဒဏ်ခံရခြင်း,

၂၊ ဘေးရန်များခြင်း,

၃၊ ဂုဏ်သိရ်မဲ့ခြင်း,

၄၊ လူကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း, စတဲ့ မကောင်းကျိုးတွေ အကျိုးမဲ့တွေသာ ရတတ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့ တမလွန်ဘဝ နောက်လောကမှာ လူမိုက်တို့ရဲ့ သွားရာလမ်းဟာ အပါယ်လေးပါးသို့သာ တန်းရောက်ရတော့တယ်ဒကာကြီး"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ လူမိုက်ဟာ မျက်မှောက်, တမလွန် အကျိုးမဲ့နှစ်မျိုးကို ရယူတတ်သူ ဖြစ်မသွားဘူးလား"?

"ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား"

"ဒါကြောင့် ပါဠိလို ဖွင့်တာပေါ့"

"ဘယ်လိုပါလဲဘုရား"

"ဒွေ အနတ္ထေ **လဘတိ** ဗာလော။ဒွေအနတ္ထေ=မျက်မှောက်တမလွန် အကျိုးမဲ့နှစ်မျိုးတို့ကို၊ **လဘတိ**=ယူတတ်ကုန်၏၊ **ဣတိ**=ထို့ကြောင့်၊ **ဗာလော**=ဗာလမည်ကုန်၏" လို့ ဖွင့်တယ်၊ ရှင်းလား"

"ရှင်းပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီလိုလူမျိုးမှာ ပညာတွေ ဘယ်မျှလောက် တတ်စေအုံးတော့၊ ပညာအရ သိထားတဲ့ ကောင်း—မကောင်း, ဟုတ်မဟုတ်

မှန်-မမှန်, လိုက်နာ-ရှောင်ကြဉ်ခြင်း မရှိဘဲ၊ တလွဲကျင့်တဲ့သူ ဖြစ်လို့ ပညာဖြင့် အသက်ရှင်နေသူ မဟုတ်ဘူးတဲ့”

“တယ်ဆိုပါလားဘုရား”

“ဆိုတာပေါ့၊ ကဲဆက်နားထောင်အုံး”

“မှန်ပါ အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား”

“အဲဒီလို လူမျိုးကို အသက်ရှုရုံမျှဖြင့် အသက်ရှင်နေသူလို့ လဲ အနက်ဖွင့်ဆိုရပြန်တယ် ဒကာကြီးရဲ့”

“မှန်ပါဘုရား”

“ပါဠိလိုကဲတော့— “ဗာလန္တိ တိဗာလာ။ ဗာလန္တိ= ပညာမပါ အသက်ရှုရုံမျှ အသက်ရှင်နေကြကုန်၏၊ ဣတိ = ထို့ကြောင့်၊ ဗာလာ=ဗာလမည်ကုန်၏”တဲ့ရှင်းလား”

“ရှင်းပါတယ်ဘုရား”

“ကဲရှင်းယင် ဗာလသဘော နိဂုံး သတ်ပြီး, ပညာရှိရဲ့ သဘောကို ရှင်းကြစို့၊ပညာရှိဆိုတာဟာ—

လူလိမ္မာဆိုတာ

၁၊ ကောင်းသော အလုပ်ကို လုပ်ခြင်း၊

၂၊ ကောင်းသော စကားကို ပြောခြင်း၊

၃၊ ကောင်းသော အကြံကို ကြံခြင်း,ရယ်လို့ အဲဒီ “အမှတ် အသား–လက္ခဏာ” သုံးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သူဟာ အမျိုးယုတ်သူ ဘဲဖြစ်ဖြစ်, ပစ္စည်းမဲ့သူဘဲ ဖြစ်ဖြစ် ရာထူးရာခံ မရှိသူဘဲ ဖြစ်ဖြစ်, ဘယ်သူမဆို“ပညာရှိပဏ္ဍိတ”ဘဲ ဒကာကြီး,ရှင်းရဲ့လား”?

"ရှင်းပါတယ်ဘုရား"

"ဒကာကြီးမေးတိုင်း ရှင်းတာချည်းဘဲ မရှင်းတာ မရှိဘူး၊ ဖြေရတာတောင် အားမရှိဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား"

"မြှောက်ပေးသလို ဖြစ်နေတာကိုး ဒကာကြီးရဲ့"

"အို...ဘုရား, တပည့်တော်မှာ ဒီလိုသဘော မပါပါဘူး ဘုရား"

"ဒါဖြင့် ဘယ်လိုသဘောပါသလဲ"?

"တကယ့်ကို ရှင်းသွားလို့ ရှင်းတယ်လို့ဖြေတဲ့သဘောရိုး, မနောရိုးနဲ့ ပြောတဲ့သဘောပါဘဲဘုရား"

"ကဲ ဒါဖြင့် ဆက်ရှင်းကြအုံးစို့နော်"

"မှန်ပါ,ရှင်းပါဘုရား"

"ခုနက ပြောခဲ့တဲ့"အမှတ်အသား လက္ခဏာ"သုံးပါးထင်ရှားနေသူဟာ—ဒီလောကမှာ—

၁၊ ဘေးရန်အမျိုးမျိုး ကင်းရှင်းအေးချမ်းခြင်း၊

၂၊ ဂုဏ်သတင်း ကျော်ဇောခြင်း၊

၃၊ ပရိသတ်၌ ရှိုဝိုးကင်းခြင်း၊ရဲရင့်ခြင်းစတဲ့ကောင်းကျိုးတွေကို ရနိုင်တယ်ဒကာကြီး"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ပညာရှိအဘို့ မျက်မှောက်ဘဝ ခံစားရမဲ့ကောင်းကျိုးတွေ ရတယ်မဟုတ်လား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ဘယ်သူက ရအောင် လုပ်ပေး တာလဲ" နတ်, သိကြားအထက်ဆရာ, ဝိဇ္ဇာတွေက လုပ်ပေးတာလား"?

"မဟုတ်ပါဘုရား၊ သူ့ဘာသာသူ ရအောင် လုပ်တာပါဘုရား"

"အေး....အဲဒီလို သိမှပေါ့၊ အဲဒီလို သိတာသည် ပင်လျှင်ပညာရှိတဲ့ ဒကာကြီးရဲ့"

"အရှင်ဘုရားကလဲ"

"ဘာအရှင်ဘုရားကလဲလဲ၊မြောက်တာထင်လို့လား၊ဦးပဥ္စင်းတို့က အမှန်ပြောလွန်းလွန်းလို့ ကျားနာပရိသတ်တွေက တယ်ပြီး မကြိုက်ချင်ဘူး"

"အို....မဟုတ်ဘာဘုရား"

"မဟုတ်တာဘုရား လုပ်မနေနဲ့၊ ဒီခေတ်က မဟုတ်တာမှအဟုတ်ထင်တဲ့ခေတ်၊ ဒကာကြီးရဲ့"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ဟုတ်ပါတယ်"

"အင်း....ခုနကတော့ မဟုတ်တာတဲ့၊ ခုတော့ဟုတ်ပါတယ်တဲ့ ဦးပဥ္စင်းက ဘာဆက်ပြောမလဲ"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘဲ ဆက်ပြောပါဘုရား"

"ဟောတော့ ဝိပဿနာတဲ့။ဟောပုံက သံတို သံရှည် ဆွဲပြီးအညုအခရာ၊အတာတွေနဲ့ ဟောတယ်၊အားထုတ်တော့ တရေးတဲ့၊အဲဒီတရားမျိုးမှ ကြိုက်တယ်တဲ့ ကောင်းသေးလား"?

"မကောင်းတော့ပါဘုရား"

ကဲ....အဲဒါထားအုံး၊ခုနက ပညာရှိသတော ရှင်းတာ တယ်တောင် ရောက်သွားလဲ မသိဘူး"

"မျက်မှောက်ကျိုး ရှုပုံ ရှင်းပြီးသွားပါပြီဘုရား"

"အင်း....ဟုတ်ပြီ၊ ပြီးတော့ အဲဒီပညာရှိဟာ အမျိုးယုတ်သူ၊ ပစ္စည်းမဲ့သူ၊ ရာထူးမရှိသူ စသည် ဖြင့် အောက်တန်းရောက်နေသူ

ပင် ဖြစ်စေကာမူ၊ တမလွန်ဘဝ နောက်လောကမှာတော့ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံခေါ်တဲ့ ကောင်းတဲ့သုဂတိ ဘုံဘဝတွေမှာ ချမ်းသာအကျိုးတွေခံစားရမယ်ဒကာကြီး"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ပညာရှိအဘို့ ဒိဘာဝအကျိုး၊ နောက်ဘဝ အကျိုးနှစ်မျိုးလုံးကို မရဘူးလား။ရသလား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....အဲဒီလို ဒိဘဝ နောက်ဘဝအကျိုး နှစ်မျိုးလုံးကို ရယူတတ်လို့ "ပညာရှိ ပဏ္ဍိတ" လို့ ခေါ်ရတယ် ဒကာကြီး"

"မှန်ပါဘုရား"

"စာပေနဲ့ တခြားအတတ် အမျိုးမျိုးကို တတ်မြောက်သူကို တနည်းတလမ်းအရ "ပညာရှိပဏ္ဍိတ" လို့ ခေါ်ဆိုကြသော်လဲ၊ ထိုသူမှာ ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ လက္ခဏာသုံးပါး မရှိယင် "ပဏ္ဍိတာ နုဋ္ဌသေဝနာ" အရ ပဏ္ဍိတလို့ မဆိုအပ်ဘူး ဒကာကြီး"

"မှန်ပါဘုရား"

"စာပေ အတတ်ပညာ ထူးခြားစွာမတတ်သော်လဲ ကောင်းမကောင်း သိနားလည်ပြီး၊ သိနားလည်သည့်အတိုင်း ကျင့်ကြံတဲ့လူလိမ္မာ သူတော်ကောင်းကိုသာ ပဏ္ဍိတလို့ ဆိုလိုတယ် ဒကာကြီး"

"မှန်ပါဘုရား"

"တကယ်လို့ အတတ်ပညာနဲ့လဲ ပြည့်စုံမယ်၊ အကျင့်လဲ ကောင်းမယ်ဆိုယင်၊ အဲဒီလူဟာ ပဏ္ဍိတအရ အပြည့် ဝဆုံး အနက်ကိုဆောင်လျက်ရှိရာ တကယ်အားကိုးမှီခိုထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲ....ယခုပြောဆိုခဲ့ပြီးတဲ့သဘာဝများအရပဏ္ဍိတ ပညာရှိကို မျက်မှောက် တမလွန် အကျိုးနှစ်ပါးမှာ ဉာဏ် အသွားနဲ့ သွားနေတတ်သူလို့ အနက်ဖွင့်ဆိုကြတယ် ဒကာကြီး"

"ဖွင့်ပြပါအုံးဘုရား"

"ပဏ္ဍန္တိတိ ပဏ္ဍိတာ။ ပဏ္ဍန္တိ=အကျိုးနှစ်ပါး၌၊ ဉာဏ် အသွားဖြင့် သွားတတ်၊ ရောက်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ=ထို့ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတာ=ပဏ္ဍိတမည်ကုန်၏။တဲ့ဒကာကြီး"

"မှန်ပါဘုရား"

"အကျိုးနှစ်ပါး သိနားလည်တဲ့ ဉာဏ် အစဉ်ရှိနေသူဖြစ်ရာ ကောင်းစွာဖြစ်တဲ့ဉာဏ်ရှိသူလို့လဲဖွင့်ကြပြန်တယ်ဒကာကြီးရဲ့"

"ရှင်းပါအုံးဘုရား"

"သဉ္ဇာတာ ပဏ္ဍာ ဧတေသန္တိ ပဏ္ဍိတာ။ ဧတေသံ= ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သဉ္ဇာတာ= ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ပဏ္ဍာ= ပညာသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏၊ ဣတိ= ထို့ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတာ= ပဏ္ဍိတမည်ကုန်၏။ တဲ့၊ ကဲ အဲဒါဟာ လူမိုက်နဲ့ ပညာရှိ သဘောဘဲ ရှင်းလား"?

"ရှင်းပါတယ်ဘုရား"

"ကဲ ဒါဖြင့် ပေါင်းထိုက်-မပေါင်းထိုက် ဆက်ပြီး ရှင်းကြအုံးစို့နော်"

"မှန်ပါ ရှင်းပါဘုရား"

"လောကမှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ဘေးရန်အန္တရာယ်များဟာ လူမိုက် ဗာလများကြောင့်သာ ဖြစ်တာတဲ့၊ ပဏ္ဍိတ-ပညာရှိကြောင့် ဖြစ်ဘာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဘုရားဟောတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါကြောင့် အများဆင်းရဲရေး ဘေးအန္တရာယ်ကို ဖန်တီးတတ်သူ လူမိုက်ဟာ ကြောက်လန့်ဖွယ် ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘူးလား"

"မှန်ပါ၊ ကြောက်လန့်ဖွယ်ပါဘုရား"

"အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ပေါင်းထိုက်ရဲ့လား"?

"မပေါင်းထိုက်ပါဘုရား"

"အများချမ်းသာကောင်းစားရေးကိုသာ ပြုတတ်တဲ့သူတော်ကောင်းများဟာ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်ရာ ဖြစ်ရတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒါ့ကြောင့် နီတိဆရာများက 'ပညာဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားစေကာမူ လူမိုက်လူယုတ်မာကို ရှောင်ရမယ်' တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပတ္တမြားလည်ဆွဲဆင်ထားတဲ့ မြွေဟာ အန္တရာယ်မပြုတတ်ဘဲ ရှိပါ့မလားတဲ့၊ ကဲ မမှန်လား ဒကာကြီး"

"မှန်ပါတယ်ဘုရား"

"မီးလောင်တဲ့အိမ်က မီးဟာ အိမ်ကိုလဲလောင်၊ အိမ်ကိုမှီနေတဲ့ လူများကိုလဲ လောင်တတ်ဘယ်မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အင်း.... အဲဒီဥပမာလိုဘဲ လူမိုက်ဗာလဟာ၊ မိမိရဲ့ အယူများ အပြုမှုများတို့ဖြင့် မိမိကိုလဲ ဖျက်ဆီး၊ မိမိစကား လိုက်နာသူတို့အားလဲ ပျက်စီးဆုံးရှုံးစေတတ်တယ်၊ တဲ့နော်၊

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ လူမိုက်ကို ပေါင်းသင့်ရဲ့လား"

"မပေါင်းသင့်ပါဘုရား"

"ဘေးရန် ဖြစ်လာတဲ့အခါ အကွယ်အကာ အစောင့်အရှောက်ကောင်းကဲ့သို့ရင်း, အမိုက်မှောင်၌ အမြင်ကို ရစေတတ်သော ဆီမီးကဲ့သို့ရင်း, မှန်ကန်သင့်မြတ်တဲ့ အပြုအမူ အယူအဆရှိသူ ပညာရှိများဟာ၊ မိမိကိုရင်း, မိမိအား မှီခိုသူများကိုရင်း၊ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းစေတတ် ချမ်းသာစေတတ်တယ် တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီတော့ ပညာရှိကို မမှီဝဲသင့်ဘူးလား"?

"မှီဝဲသင့်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒါကြောင့် မိမိထက်သာသူနှင့် တန်းတူရည်တူ ပုဂ္ဂိုလ်များကို မရနိုင်ယင် တယောက်ထဲဘဲ ကျင့်ရမယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူမိုက်မှာ သဟာယဖြစ်ကြောင်းကောင်းသောဂုဏ်များ မရှိလို့တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"သတ္တဝါများဟာ ဓာတ်တူချင်းချင်းသာ နှီးနှောညီညွတ်ကြရသည့်လို့ ဓါတုသံယုတ်ပါဠိတော်မှာ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူခဲ့တယ်"

"အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား"

"သဒ္ဓါမရှိသူဟာ သဒ္ဓါမရှိသူချင်းချင်း, နှီးနှောညီညွတ်ကြတယ်, ပေါင်းသင်းကြတယ်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီအတူဘဲ ပညာမဲ့သူဟာ ပညာမဲ့သူချင်းချင်း၊ ပညာရှိသူဟာ ပညာရှိသူချင်းချင်း, ပျင်းသူဟာ ပျင်းသူချင်းချင်း၊ လုံ့လရှိသူဟာ လုံ့လရှိသူချင်းချင်း, မရှက်သူ မလန့်သူဟာ မရှက်သူမလန့်သူ ချင်းချင်းသာ အပေါင်းအသင်း ပြုမိ,နှီးနှော ညီညွတ်မိလျက်ရှိကြတယ်မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....အဲဒါကြောင့်"ဓာတု-ဓာတ်"ဆိုတာ အလိုအကြိုက် အတွင်းဓာတ်ခံ စိတ်ထားဘဲလို့ မှတ်ထားနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီဓာတ်ဟာ ကူးစက်တတ်တဲ့ သဘောရှိ၍၊ တဦးနဲ့တဦး နှီးနှောမိရန် ဖန်တီးတတ်တဲ့ အခြေခံ သဘာဝမျိုးပင် ဖြစ်ရာ အဲဒါကို အလိုသဘောလို့လဲ ခေါ်တယ်လို့မှတ်ထား"

"မှန်ပါဘုရား"

"ရှင်သာရိပုတ္တက ပညာကြီးတော့ရှင်သာရိပုတ္တရဲ့ တပည့်အားလုံးဟာ ပညာကြီးကြတယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနကား တန်ခိုးကြီးတော့ အရှင်ရဲ့တပည့်အားလုံးဟာ တန်ခိုးမကြီးဘူးလား"?

"ကြီးပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီအတူဘဲ အကောင်းဖက်မှာ ဓာတ်တူချင်းချင်းပေါင်းစပ်မိသကဲ့သို့၊ မကောင်းတဲ့ဖက်မှာလဲ ရှင်ဒေဝဒတ်ရဲ့ တပည့်အားလုံးဟာ အလိုဆိုးရှိသူတွေချည်း ဖြစ်ကြတယ်။ မဟုတ်လား"?

"မှန်ပါ။ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒီတော့ ခေတ်တွေဟာ ကူးစက်တတ်၊ နှိုးနှောမိတတ်သော ကြောင့်၊ လူတော်၊ လူကောင်းဖြစ်ရေးမှာ အပေါင်းအသင်း အရေးမကြီးဘူးလား"?

"အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား"

"ဒီတော့ မတတ်သာလို့ မိမိုက်၊ ဘမိုက်၊ ဆရာမိုက်တွေနဲ့ ဆုံနေရသည်ဖြစ်စေ၊လူမိုက်တွေနဲ့ ပေါင်းသင်းနေရသည်ဖြစ်စေ၊ ခေတ်မကူးအောင် အထူးသတိထားသင့်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အကောင်းခေတ်ဟာ အကူးအစက် နှေးတတ်သော်လဲ မကောင်းခေတ်ဟာ အကူးအစက်မြန်တတ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါကြောင့် ဘုရားရှင်က–

"ယုတ်ညံ့သူကို ပေါင်းယင် မိမိမှာ ယုတ်ညံ့သူ ဖြစ်ရတယ်၊ တန်းတူသူကို ပေါင်းယင် မဆုတ်ယုတ်၊ အဆင့်အတန်း မြင့်သူကို ပေါင်းယင် လျင်မြန်စွာ တိုးတက်မြင့်မားလာ တယ်"လို့ ဟောတော်မူတယ်ဒကာကြီး၊ မှတ်ထားနော်"

"မှန်ပါ၊မှတ်ထားပါမယ်ဘုရား"

"ကဲ–ဒီလောက်ဆိုယင် ဒကာကြီး သိချင်တဲ့ ပြဿနာမပြေ လည်သေးဘူးလား"?

"ပြေလည်သည်ထက်တောင်မှ ပိုပါတယ်ဘုရား"

"ဒါဖြင့်တော်ကြအုံးစို့"
"မှန်ပါဘုရား"

○ လူမိုက်ဆိုလျှင် အမြဲပင် ရှောင်ကြဉ်ကြနိုင်စေ၊
○ ပညာရှိအား လူအများ လိုလားပေါင်းနိုင်စေ၊
○ လူမိုက်တို့အား ကြဉ်ရှောင်ရှား ဘေးများကင်းနိုင်စေ။
○ ပညာရှိအား ပေါင်းသင်းငြား ကျိုးများနိုင်ပါစေ၊

ပူပန်စိတ်မဖြစ်ဘူးလား ?

၁၄။ ပူပန်စိတ် မဖြစ်ဘူးလား?

နေ့ရာသီနေ့တနေ့ဖြစ်၏။

အပြင်အပ ဥတုကလည်း ပူလှသည်။ သံသရာခရီးသွား ဖြစ်သော မိမိသည် ထိုနေ့ရာသီ အပူထန်သော ထိုနေ့တနေ့တွင် မီးရထားနှင့် ခရီးသွားခဲ့ရ၏။ မီးရထားကား အထက်တန်းတွဲပင်၊ လူကလည်း ကြပ်လှ၏။ ငိုတတ်သော ကလေးငယ်ပါလာသဖြင့် တအီအီနှင့် နားလည်း မသက်သာ၊ ဤအထဲတွင် အလိုက်မသိ ထင်ရာမြင်ရာ ပြောတတ်သူများ ပါလာပြန်ရကား၊ သာ၍ခက်တော့၏။ ထိုထက် ခက်သည်ကား အပေါ့ အလေးသွားစရာလမ်းပင်မရှိတော့၍ ခက်ရသည့်အခက်ကား အခက်ဆုံး ဖြစ်တော့၏။

မိမိသည် ယင်းဒုက္ခ ဖြေရှင်းနိုင်ရေးအတွက်သာ မျှော်လင့်ရတော့၏။ သို့သော် ရထားကား တခါရပ်သော် မထွက်နိုင်၊ ထွက်သော်လည်း တလှုပ်လှုပ်နှင့် မရောက်နိုင်ခဲ့၊ ရောက်ကား.... ရောက်၏။အချိန်နောက်ကျသည်။ရောက်သော်ဒုက္ခကင်းပြီဟုဝမ်းသာရ၏။ သို့သော် အချိန်မမှန်သော ရထားကို ကြိုဆိုသူများ၏

ဒုက္ခကိုမြင်ရသဖြင့် မသက်မသာနှင့်ပင် တည်းခိုရာကျောင်းသို့ သွားရတော့၏၊ ကျောင်းရောက်ရောက်ချင်းပင် ဆရာတော်က စာတစောင်ပေး၏။

"ပညာဇောတ ဟောဒီမှာ မင်းအတွက်စာတစောင်ကို(....) ရိပ်သာ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် လာပေးသွားတယ်၊ မင်းနဲ့တွေ့ချင်လို့တဲ့ ကိုယ်တိုင်လာတယ်၊မတွေ့ရလို့ ဒီစာကိုဘဲပေးခဲ့တယ်"

ဆရာတော်သည် ယင်းသို့ပြောပြောဆိုဆိုပင် မိမိအား စာတစောင် လှမ်းပေးသည်၊လိပ်စာရှင်ကို မိမိမသိပါလေ၊ သို့နှင့် မိမိကမေးသည်။

"တပည့်တော်နှင့် ဒီ(....)ရိပ်သာဆရာတော်နှင့်လဲ မသိဘဲနဲ့ ဘာကိစ္စအတွက် ဘာစာတွေ ရေးပေးလဲ မသိဘူး"

"ဖတ်ကြည့်ပေါ့၊ ဖတ်ကြည့်ယင် သိမှာပေါ့"

"အင်းပေါ့၊ ဖတ်ဘော့၊ ကြည့်ရမှာပေါ့၊ ကိုယ့် လက်ထဲ ရောက်နေမှဘဲဟာ"

"ကဲ....ဖတ်စမ်းပါအုံး"

သို့

တေဒဂ်–အရှင်ပညာဇောတ
ဝိသိဋ္ဌ ဒီဃဘာဏက
၁၃၃၈ခု ပြာသိုလဆန်း ၁၅ရက်။
လျှောက်ထားပါတယ် ဦးပဥ္စင်း ဘုရား၊
ဦးပဥ္စင်းရဲ့ ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ(၁)ကို ဖတ်ရပါတယ် ဘုရား။

အမှတ်(၇)စာမျက်နှာ(၅၁) "တောနေမှ တရား ရမှာလား ဘုရား" ဆောင်းပါး အရ ဦးပဥ္စင်းရဲ့ "တောရကျောင်းနေ စိတ်ဓာတ်ကို" သဘောကျပါတယ် ဘုရား။

အမှတ်(၁၅) စာမျက်နှာ (၁၀၄) "ပါး စပ်လှုပ်ရုံနဲ့ အမြတ်ဆုံး ကုသိုလ်ရဒါ" ဆောင်း ပါးနဲ့....အမှတ် (၂၃) စာမျက်နှာ (၁၅၇) "ငါ့ကြည့်နေ" ဆောင်းပါးအရ.... ဦးပဥ္စင်းရဲ့ ထေရ်ကြီးဝါကြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးများကို ဆည်းကပ်လိုဘဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို အလွန်အားရပါ တယ်ဘုရား။

အမှတ်(၄၆)စာမျက်နှာ(၃၄၇)"ရဟန္တာ လေးဟောတဲ့တရားနာခဲ့ဘယ် "ဆောင်းပါးအရ ဦးပဥ္စင်းရဲ့ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဂုဏ်ကို အလွန်ဘဲ အား ရပါတယ်ဘုရား။

နိဒါန်းစာမျက်နှာ(၁၀)အရ ဦးပဥ္စင်းသတိ ပြုမိပုံကိုလဲ သဘောကျပါတယ်ဘုရား"

အမှတ်(၃၅)စာမျက်နှာ(၂၅၂)"အိမ်မှာ ထားရမှာ ရှက်လို့တဲ့" ဆောင်းပါးနဲ့ အမှတ် (၃၉)စာမျက်နှာ (၂၇၉) "ဟေ....လာကြ၊ လာကြ"ဆောင်းပါးကြောင့် ဦးပဥ္စင်းမှာ ပူပန် စိတ်မဖြစ်ဖူးလား၊ဖြစ်ယင် ပူပန်စိတ်ငြိမ်းအောင် လုပ်ပြီးပြီလားဘုရား။

ကျန်းမာချမ်းသာပါစေဘုရား၊

ကျန်းမာချမ်းသာပါတယ်ဘုရား၊
(........)နာယက ကမ္ဘောနာဝရိယ၊
(........)ရိပ်သာ(........)ရပ်
(........) မြို့

"စာကဒါဘဲလား"?

ကျောင်းဆရာတော်က မိမိစာဖတ်သံကို နားထောင်နေရာ စာဖတ်သံဆုံးသော် လှမ်းမေးခြင်းဖြစ်၏၊

"တင်ပါဘုရား၊ ရှေ့မှာတော့ ဒါပါဘဲ"

"ရှေ့မှာဒါပါဘဲဆိုတော့ နောက်မှာ ဘာပါသေးလဲ"

ထိုစဉ် မိမိသည် စာမျက်နှာ နောက်ကျောကိုလှန်ပြန်ကြည့်လိုက်မိသည်၊

"အော်....နောက်မှာတော့ မှာထားချက် ကလေးတွေ ပါတယ်ဘုရား"

"ဘယ်လိုမှာထားချက်လဲ ဖတ်ပြစမ်းပါအုံး"

မှာထားချက်ပါဘုရား။ တပို့တွဲ လထဲမှာ
တပည့်တော်ထံ စာပေးချင်ယင် အောက်ပါလိပ်
စာအတိုင်းပေးက ရောက်နိုင် ပါတယ် ဘုရား၊
တန်ခူးလပြည့်ကျော်မှ (....)သို့ ပြန်ရောက်ပါ
မယ်ဘုရားတဲ့"

"လိပ်စာကော ပါရဲ့လား"

"ပါပါတယ် ဘုရား"

"အေး....ငါ့လဲပြောသွားတယ်၊အဲဒါမင်းစာထည့်မလား"

"ဘယ်ထည့်နိုင်မလဲဘုရား၊ တပည့်တော်လဲ ဦးပဥ္စင်း သိတဲ့ အတိုင်းဘဲ တရားဟောသွားဆဲဘဲဟာ အားမှ မအားဘဲ၊ ဘယ်

စာပြန်နိုင်ပါ့မလဲ၊ အားတော့မှ ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာ (၃)ထဲမှစာပြန်လိုက်မယ်၊ ဒီအတိုင်း သူ့ထံစာပြန်ယင် ဒီစာဟာ ပျောက်သွားမှာပေါ့”

“သူက ဒီအတိုင်း အလွတ်စာပြန်စေချင်လို့ လိပ်စာပေးခဲ့တာဟာ၊ ဒီအတိုင်းဘဲ အလွတ်စာပြန်ပါလား”

“ဒါကတော့ အလဟဿဖြစ်မှာလဲစိုးတယ်၊ အားလဲမအားလို့ပါ”

“ဒါဖြင့် ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ(၃)ထဲမှာ ဘယ်လိုထည့်မလဲ”

“အဲဒီကျတော့ ကြည့်ပေါ့ဘုရား”

ကပ်လှူရန်
ဦး (....)
(....) ရိပ်သာ
(....) ရပ်–(....) မြို့

ပြန်ကြားလျှောက်ထားပါသည် ဆရာတော်ဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရားထံမှ စာကို(....)ဆရာတော် ထံမှ တဆင့်ရ၍ အကြောင်းအရာကို ဖတ်ရှုသိရှိရပါသည်ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ စာပါ “ပူပန်စိတ်မဖြစ်ဘူးလား? ဖြစ်ယင် ပူပန်စိတ် ငြိမ်းအောင်လုပ်ပြီးပြီလားဘုရား” ဆိုတဲ့ အမေးအရ တပည့်တော် ဖြေရယင် နှစ်မျိုး ဖြေရပါမယ် ဘုရား။

ဘယ်လိုနှစ်မျိုးလဲဆိုတော့ ‘ဂေဟာသိတဒေါသနဲ့ ပူခြင်း’ နှင့် ‘နေက္ခမ္မသိတဒေါသနဲ့ ပူခြင်း’ လို့ပူခြင်း နှစ်မျိုး ရှိပါတယ်ဘုရား။

ယင်းနှစ်မျိုးတွင် တပည့်တော်သည် ဂေဟသိတဒေါသနဲ့ မပူပန်မိပါ ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တပည့်တော် ယင်းဆောင်းပါးများ ရေးစဉ်ကလဲ တကဲ့ အဖြစ်အပျက်အပြောအဆိုတွေကို ရေးထားတာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဂေဟသိတမဖြစ်ခြင်းပါဘုရား။

ရေးစဉ်က "ဒီလိုအဖြစ်အပျက် မျိုးတွေဟာ သာမန်ဓမ္မကထိကတွေဆီကသာ ပေါ်သင့်တယ်၊ ဝိပဿနာဓမ္မကထိက၊ ရိပ်သာ ဓမ္မကထိကတွေဆီကမပေါ်သင့်ဘူး၊ ရှေးကို ဒီယက်ဒီဆိုးလှာယင် သာသနာတော် အထွက် ခက်ရချေရဲ့" လို့ သာသနာတော်အတွက် ပူပန်တဲ့ နေက္ခမ္မသိတဒေါသဖြစ်ခဲ့၍ ယင်းကို မတားဆီးနိုင်သဖြင့် ရေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

သို့ဖြစ်၍ တပည့်တော်မှာ ယင်းဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍ နေက္ခမ္မသိတဒေါသနဲ့ ပူပန်မှုဖြစ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား၊ ယင်းပူပန်မှုဟာ သက္ကပဉ္စသုတ်ပါဠိတော်အရ မှီဝဲသင့်တဲ့ ပူပန်မှုမို့ ငြိမ်းအောင် မလုပ်ခဲ့ပါ ဘုရား။

ယခုလဲ ယင်း အဖြစ်အပျက် ပြဿနာမျိုးတွေနဲ့ ကြုံဆုံဆဲမို့ ပူပန်မှုတွေ ဖြစ်ဆဲနှင့်ဘဲ ဆက်လက်ပြီး ဗုဒ္ဓဓမ္မ ပြဿနာများ (၃)ကို ရေးရပြန်ပါသည်ဘုရား။

လျှောက်ထားပါရစေ ဆရာတော်ဘုရား။ ယင်းပူပန်မှုမျိုးဟာ တပည့်တော်တပါးထဲတွင်ဖြစ်သည်ဟု တပည့်တော် မထင်ပါ၊ သာသနာတော်ကို ချစ်မြတ်နိုးသူ လူ ရှင် ရဟန်းတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်ယုံကြည်ပါသည်ဘုရား။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်ဘုရားလဲ သာသနာပြု အမည်ခံပုဂ္ဂိုလ်တပါးဖြစ်၍ သာသနာတော်တွင် မဖြစ်ပေါ်သင့်သော ယင်းပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်လာတာကို လိုလားအံ့မထင်ပါဘုရား၊ ဆရာတော်ဘုရား ပူပန်လို့ တပည့်တော်ထံ စာရေးသည်ဟု ထင်ပါသည်ဘုရား။

ယင်းသို့သာ ဆိုပါက ဆရာတော်ဘုရားနှင့် တပည့်တော် ၁ည် စိတ်ထားချင်းတူပါလိမ့်မည်ဘုရား၊ ဒီတော့ နောင်အခါတွင် ပေါ်ပေါက်လာအံ့သော ယင်းပြဿနာများ မပေါ်ပေါက်လာရအောင် ဘုရားသားတော်စစ်များ ပီပီ၊ ကာကွယ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလားဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရား ယင်းသို့ကာကွယ်ရာတွင်၊ မိမိတို့ဘက်ကစည်းမပေါက်ဘို့ စည်းမပျက်ဘို့ အရေးကြီးတယ်မဟုတ်ပါလားဘုရား၊ တပည့်တော်ရဲ့ ပြဿနာများမှ ဆရာတော်ညွှန်ပြသော ပြဿနာနှစ်ချက်မှာ မိမိတို့ဘက်မှ စည်းပျက်သဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပြဿနာစစ် ပြဿနာမှန်တွေပါဘုရား။

လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား "**ကာလေန ဓမ္မဿဝန**" အဖွင့်ကို ဆရာတော်လဲ သတိပြုမိပါလိမ့်မယ် ထင်ပါသည်ဘုရား၊ အဲဒီအဖွင့်မှာ—

"စိတ် ပျံ့လွင့်လျက်ရှိသောအခါ၊ ကာမဝိတက်စသော ဝိတက်တပ်းပါး လွှမ်းမိုးခံနေရတဲ့ အခါများမှာ တရားနာရန် သင့်လျော်တဲ့ကာလ ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြတယ် မဟုတ်ပါလားဘုရား"

"ဒီတော့ ဟောသူက တဏှာဖြစ်အောင် ဆွဲဆွဲငင်ငင်နဲ့ အညှုအခရာ အဘာတွေနဲ့ ဟောသော်၊မူလက တဏှာနဲ့ ကာမဝိဘက်ဖြစ်နေတဲ့ တရားနာပရိသတ်ရဲ့ ကာမဝိဘက်ဟာ ငြိမ်းသွားမလား၊ တိုးပွားလာမလား ဆရာတော်ဘုရား စဉ်းစားကြည့်ပါဘုရား"

ပြန်လည် လျှောက်ထားပါရစေဘုရား၊ဆွဲဆွဲငင်ငင်နဲ့ အညှုအခရာ အတာတွေနဲ့ ဟောသူတွင်–

၁။ ကိုယ့် ကိုယ်ပြန်ပြီး စွဲငြိတဲ့တဏှာ ဖြစ်ခြင်း၊

၂။ နာကြားသူတို့က စွဲငြိတဲ့တဏှာ ဖြစ်ခြင်း၊

၃။ အသံကို ပြင်နေရဘာနဲ့ ဟောသူမှာ သမာဓိ ပျက်ခြင်း၊

၄။ နောင်လာနောက်သားတို့က တရားဆိုတာ ဒီလိုဘဲ အညှုအခရာအတာတွေနဲ့ ဆွဲငင်ပြီး ဟောရပါလားလို့ အတုယူခြင်း၊

၅။ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတွေက "ရဟန်းတွေကလဲ ကြေးစားသဘင်သည်တွေလိုဖြစ်ကုန်ပါပေါ့လား" လို့ ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း ဆိုတဲ့ အပြစ်ငါးမျိုးပြထားတာကို ဝိနည်းနှင့် အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ ဆရာတော်ဘုရား တွေ့ပါလိမ့်မယ်ဘုရား။

တပည့်တော် ယင်းပြဿနာနှစ်ချက် တင်ပြရာမှာ၊ ပညာရှိကဲ့ရဲ့ သံကို တိုက်ရိုက်ကြားခဲ့ရ၍ မူ ရင်းအတိုင်းဖေါက်သည်ချလိုက်ရတာဟာ၊ ယင်းကို ဖတ်ရလျှင်၊ နောင်အခါ ယင်းပြဿနာမျိုးများ မဖြစ်ပေါ်ရန်၊ ဖြစ်သော်လဲ နည်းပါးရန်ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ တင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

အထူးသဖြင့် လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။ ယနေ့ ဝိပဿနာ ဓမ္မကထိကအချို့ဟာ၊ သီချင်းဆို ငိုချင်းမချတာ တမယ်လေးကဲ့ဘဲရှိပါတော့တယ်ဘုရား၊ ဒါကြောင့် ဝိပဿနာတွေ ဂုဏ်မရောက် ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရား သတိထားမိလျှင် သိပါလိမ့်မယ်ဘုရား။ ဝိပဿနာ ဓမ္မကထိကတချို့ဟာ အသံဦးစားပေး ဟောတယ်၊ ကိုယ့်ဂုဏ်တွေ ဖေါ်ပြပြီး ဟောနေတယ်၊ ဆွေမျိုးစပ် ဟောနေတယ်။ အဲဒီလိုဟောသူကိုလဲ လူပြိန်းတွေက အထင်ကြီးနေတယ်၊ သို့သော် ပညာရှိတွေက ကဲ့ရဲ့ကြပါတယ်ဘုရား။

တပည့် တော်တို့ သာသနာတော်ကို ပညာရှိတွေ ကြည်ညိုလေးစားမှ အရှည် တည်တံ့နိုင်ပါမည်မဟုတ်ပါလားဘုရား၊ လူပြိန်းလူအတွေ ကြည်ညိုရုံမျှနှင့် လူများသော်လဲ ပွဲမစည်၍ သာသနာတော် အရှည်မတည်တံ့နိုင်ဘူး မဟုတ်ပါလားဘုရား။

လျှောက်ထားပါရစေဦး ဆရာတော်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်မှာ ပရိယတ် သမား ပဋိပတ်သမားရယ်လို့ နှစ်စားရှိတယ် မဟုတ်ပါလား ဘုရား။

ယင်းနှစ်စားတွင် ယနေ့ ဆရာတော်ဘုရား ခြားနားချက် တွေ့မြင်ပါသလားဘုရား၊ တပည့်တော်မြင်ရသည့်၊ တွေ့ရသည်မှာတော့ ပြောင်းပြန်ဘဲ တွေ့ရသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်နေပါသည် ဘုရား။

ဘယ်လိုလဲ ဆိုတော့ ပရိယတ် သမားတွေက ချို့ချို့ခြံခြံနဲ့ နေတယ်, ရသမျှနဲ့ ရောင့်ရဲတယ်, အလိုနဲတယ်, ဟန်မဆောင်ဘူး။ ပဋိပတ်သမား တွေမှာ ချို့ခြံမှုနဲတယ်၊ ရသမျှနဲ့ မရောင့်ရဲနိုင် တဲ့အတွက် အမျိုးမျိုးဆွယ်တာတွေ့ရတယ်၊အလို ရမက်များတယ်၊ ဟန်ဆောင် ဝါကြွားမှုတွေ များတယ်၊ ယင်းသို့စသည်ဖြင့် ပြောင်းပြန်ဖြစ် နေတာ ဆရာတော် သတိပြုမိပါသလားဘုရား။

ဒီတော့ ပရိယတ်သမားတွေမှာ ပရိယတ် အမည်ခံပေမဲ့ ကြည်ညိုစရာ ပဋိပတ်အကျင့်တွေ အများကြီး တွေ့ရပါတယ်ဘုရား၊ သာသနာ့ဝန် ဆောင်ရာတွင် အရင်းကျခြင်းကြောင့်လဲ ကြည် ညိုစရာ အများကြီးတွေ့ရပါတယ်ဘုရား။

ပဋိပတ်သမား တော်တော် များမှာ အမည် ခံမျှသာ ဖြစ်ပြီး၊ ကြည်ညိုစရာဟာ ရှားလေရှား

လေ၊ နီးနီးကပ်ကပ် ချဉ်းကပ် လေ့လာလေ ကြည်ညိုပျက်စရာတွေ တွေ့လာလေ ဖြစ်ရတာ များပါတယ် ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့သာသနာ တော်မှာ ယင်းသို့အဖြစ်မျိုး များလာသော်၊ အားကိုးသူ ရှားပါးပြီး မြန်စွာကွယ်ဖို့သာ ရှိတော့တယ် မဟုတ်ပါလားဘုရား။

ယင်းအချက်ကို ဆရာတော်ဘုရား တို့ကိုလဲ မျက်ခြေမပြတ် ရှုကြည့်ပြီး ကာကွယ်ပါဘုရား, တိုက်ဖျက်ပါဘုရား။

အထူးသဖြင့် အသိုင်းအဝိုင်းလုပ်ခြင်း, ဘုန်းတော်ဘွဲ့တွေနဲ့ အချိန်ကုန်မဲ့အစား၊ လက်တွေ့ အလုပ်များများနဲ့ အချိန်ကုန်သင့်တယ် မဟုတ်ပါလားဘုရား၊ ဒီခေတ်ဟာ ပြောတိုင်းယုံတဲ့ ခေတ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ဆရာတော်တို့ အသိပါဘုရား။

တပည့်တော် ကြားဘူးပါသည် ဘုရား။ "**လောကီသမားက ပြောင်နိုင်မှတဲ့၊ လောကုတ္တရာသမားက စုတ်နိုင်မှ**"တဲ့၊ ဒါဟာ ဘာဆိုလိုတာလဲ ဆိုတာ ဆရာတော် သိပါတယ် ဘုရား။

ယနေ့ လောကီသမားခေါ်တဲ့ ပရိယတ်သမားနဲ့ လောကုတ္တရာ သမား ခေါ်တဲ့ ပဋိပတ်သမားတွေမှာ၊ ဘယ်သူတွေက ပြောင်

နေ၍၊ ပြောင်အောင်လဲ ဘယ်လို ကြိုးစား နေလဲဆိုတာ ဆရာတော် အသိပါဘုရား။

တပည့်တော်သည် ယင်းအချက် များစွာ တွေကို ထောက်ထားမြော်မြင်ပြီး၊ ကိုယ်တွေ့ သာဓကများကို "ကြည့်သူတွေမြင်စေ, မြင်သူ တွေ ပြင်စေ, ပြင်သူတွေ အကျိုးရစေ" ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ ပြဿနာများကို တင်ပြပါသည် ဘုရား။

ယင်းသို့ တင်ပြသဖြင့် တပည့်တော်အပေါ် တွင် အပြစ်ရှိသည်ဆိုသော် သာသနာတော် အတွက် ဆောင်ရွက်လို့ သင့်ရတဲ့ အပြစ်မို့ သင့်ပါစေ၊ ခံနိုင်ရည်ရှိပါတယ်ဘုရား။

စာလဲ ရှည်သွားပါပြီဘုရား၊ ရပ်နားခွင့် ပြုပါတော့ဘုရား။

ကျန်းမာတော်မူပါစေသော်
ကျန်းမာစွာနှင့်

ပညာဖောဇာ
ဒေသနာခရီးသည်

◯ သာသနာကျိုး, လောကကျိုး, သည်ပိုးနိုင်ပါစေ။

◯ သာသနာပြု, မည်ခံစု, ဖျက်မှုကင်းပါစေ။

◯ သာသနာ ပြုလား, အဖျက်လား, ခြားနား သိပါစေ။

◯ အဖျက်တွေပျက်, အပြုတက်, တိုးတက်လာပါစေ။

ဘတ်စ်ကားနှင့်ပင့်ယင်
ကြွနိုင်ပါ့မလားဘုရား

၁၅။ ။ဘတ်စ်ကားနှင့်ပင့်ယင် ကြွနိုင်ပါ့မလားဘုရား

မိမိသည် တချိန်သော နေ့ကာလက မြို့ကြီးတမြို့ အနီးမှ ရွာကြီးတရွာတွင် တရားဟောနေစဉ်က ဖြစ်ခဲ့၏။

မိမိအဘို့ ညဉ့်ပိုင်းတွင် တရားမဟာမိ ရောက်လာသူ ဒကာ ဒကာမများအား တရားစကားပြောရခြင်း၊ အချိန်ကျလျှင် တရားဟောရခြင်း၊ တရားပွဲပြီးလျှင် မောပန်း၍ အိပ်စက်ရခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်သွားခဲ့၏။ မိမိတွက်တာ ဘာတရားမျှ နှလုံးမသွင်းနိုင်ခဲ့ပါ။ နံနက်စောစော နံနက်ဆွမ်း စားပြီး၊ နေ့ဆွမ်းစားပြီး လူသူရှင်းချိန်များတွင်မှ သင့်သလိုသာ တရားနှလုံးသွင်းရပါသည်။ ယင်းသို့ အခွင့်ရခိုက် စင်္ကြံလျှောက်၊ တရားနှလုံး သွင်းနေစဉ် ကျောင်းနေအရှင်ကဲ စကားစလာသည်။

"ဆရာတော်ရဲ့ တရားတော့ ဒကာဒကာမတွေက သိပ်ပြီးတော့ ကြိုက်နှစ်သက်ပုံ ရပါတယ်ဘုရား"

“အင်း....တရားက တပည့်တော်တရားမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ဘဲဟာ၊ အဲဒါမှမကြိုက်ယင် ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော် မကြိုက်တာဘဲပေါ့ ဟုတ်လား”?

“တင်ပါ....ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ ဒါပေမဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေက အဲဒါကို သဘောမပေါက်ပါ ဘုရား”

“ဘယ်လိုလဲ၊ ဒါဖြင့်ယင် ယခုဟောမဲ့ တရားတော်ဟာ “ကိုယ်တွေ့ဉာဏ်မြင်”ဘဲ၊ သို့မဟုတ်ယင် “ကျေးဇူးရှင်( ) ဆရာတော် ဘုရားကြီးရဲ့ နည်းဥပဒေသဘဲ”လို့ ဒီလိုဟောမှ သဘောပေါက်မှာ၊ ကြိုက်နှစ်သက်မှာလား”?

“တင်ပါဘုရား၊ အဲဒီလိုဘဲ ကျနေပါပြီ ဘုရား”

“အင်း....ဒါကြောင့် တချို့က “သူ့နည်းနဲ့ သူပေါ့” တဲ့ ပြောကြတာပေါ့နော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ခက်ပါတယ်ဘုရား၊ အဲဒါ လုံးလုံးမှားပါတယ်ဘုရား၊ သူ့နည်း ငါ့နည်းရယ်လို့ မရှိရဘူး၊ ဗုဒ္ဓရဲ့နည်းတခုထဲသာ ရှိရမယ် ဘုရား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ အားလုံး ဗုဒ္ဓတပည့်တွေချည်းဘဲဟာ၊ သူ့နည်းငါ့နည်း ဘယ်ရှိသင့်မလဲ”

“အင်း....အရှင်ဘုရား စဉ်းစားကြည့်ပါလား၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ လက်ထက်တော်က ရှင်သာရိပုတ္တတို့ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတို့ဟာ အင်မတန် အစွမ်းထက်ကြတယ် မဟုတ်လား”

“မှန်ပါ၊ ထက်ကြပါတယ်ဘုရား”

“ကဲ....အဲဒီ ရှင်သာရိပုတ္တာ၊ ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလ္လာနတို့သော်မှ ရှင်သာရိပုတ္တာနည်း၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန နည်းရယ်လို့မှ မရှိ

ဘဲနဲ့၊ ယခုမှ ဘာမဟုတ် ညာမဟုတ်နဲ့ အုပ်စုလေး နည်းနည်း ရလာယင်ဘဲ သူ့နည်း ငါ့နည်းရယ်လို့ နည်းသစ်ထွင်တာမျိုး ကတော့ လုံးလုံးကို မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ အားလဲ မပေးသင့် ပါဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒါတွေ သွားပြီးအားပေးယင် နောက်လဲ နည်းသစ် တွေ ပေါ်လာပြီး၊ ပေါ်ပင်တွေ၊ လက်သစ်တွေ၊ ဆင်တူရိုးမှား တွေ၊ အတုတွေ အများကြီးပေါ်လာပြီး၊ မူလပင်ရင်း ပရိယတ္တိ သာသနာတော် ကွယ်ရော။ ပရိယတ္တိသာသနာ ကွယ်ယင် ပဋိ ပတ္တိ သာသနာတော်လဲ ကွယ်ရော။ ပဋိပတ္တိသာသနာကွယ်ယင် ပဋိဝေဓသာသနာလဲ ကွယ်ရော။ဒီတော့ သာသနာတော်သုံးရပ် ကွယ်မသွားဘူးလား"

"မှန်ပါ၊ ကွယ်သွားပါမယ် ဘုရား"

"ဒါကြောင့် တပည့်တော်တော့ ပရိယတ္တိဘောင်၊ ပရိ ယတ္တိစည်းမျဉ်းကို လွန်ပြီးတော့ ကျေးဇူးရှင် ( )ဆရာ တော် ဘုရားကြီးရဲ့ နည်းပါဘဲ၊ ကိုယ်တွေ့ ဉာဏ်မြင်ပါဘဲ စသည်နဲ့ ပြောကာ, ကြော်ငြာကာ မဟောနိုင်ပါဘုရား။ အဲ ဘုရားရှင်ဟောတဲ့ ပရိယတ္တိကျမ်းဂန်အရ လမ်းမှန်အတိုင်း ဟောလို့မှ ကိုယ်တွေ့မပါလို့၊ ကိုယ့်နည်းနဲ့ မကိုက်ညီလို့ မနာချင်ဘူးပ, မကြိုက်ဘူးပ ဆိုယင်လဲ အဟောရ သက်သာ တာပေါ့၊ ကိုယ့်အလုပ်ကို ကိုယ်အချိန်များများ လုပ်ရတာ ပေါ့၊ တပည့်တော်လဲ ဓမ္မကထိက မဟုတ်ပါဘူး၊ မကင်းရာ မကင်းကြောင်းတွေ လိုက်ဟောပေးယင်းနဲ့ နယ်ကျယ်လာတာ၊ ယခုတော့ နယ်လှည့်ဓမ္မကထိကလို ဖြစ်နေပြီ"

"တင်ပါ၊ ဝမ်းသာပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်ရဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေလဲ ဆရာတော်ဟောတဲ့တရား ကြိုက်နှစ်သက်ပါတယ် ဘုရား၊ နောက်နှစ်လဲ ဆက်ပြီးတော့ ပင့်ချင်ပါတယ် ဘုရား၊ ဒါပေမဲ့ ကားအခက်အခဲက တခါတခါ ရှိပါတယ်ဘုရား"

"ဘယ်လို ကားအခက်အခဲလဲ"?

"တပည့်တော်တို့ ယခု တရားပွဲကျင်းပတာက လူနည်းစုပါ ဘုရား၊ ဒီတော့ငွေအင်အားလဲ နည်းပါတယ် ဘုရား၊ကြိုပို့ရေး စရိတ်စက ညှော့ခံရေး စရိတ်စကနဲ့ လပ်းစရိတ်ဆိုတော့၊ တခါ တခါ မနိုင်ပါဘုရား"

"ဘယ်လို မနိုင်တာလဲ"?

"လမ်းစရိတ်တို့ ညှော့ခံစရိတ်တို့တော့ တတ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား၊ ကြိုပို့စရိတ်က ကားစည်းလုံးငှားယင်၊ ယခု ဆရာတော်ကြွလာ တဲ့ ဘူတာရုံက ဒီကို နှစ်ရာလောက်ကျပါတယ် ဘုရား"

"အမယ် များလှချည်လား"

"အလာကြို၊ အပြန်ပို့ဆိုတော့ လေးရာလောက် ကျပါတယ် ဘုရား၊ အဲဒါ တခါတခါ မတတ်နိုင်ပါ ဘုရား၊ တရားလဲ နာ ချင်ပါတယ် ဘုရား"

"အင်း တရားလဲနာချင်တယ်၊ မကြို မပို့နိုင်တာနဲ့ တရား မနာရဘူးဆိုတဲ့ အခိပ္ပါယ် ရောက်နေတာပေါ့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒီလိုလဲ ဘယ်ဖြစ်ရမလဲ၊ တပည့်တော်တို့ ဘုရားရှင် ကြည့် ပါလား။ ကျွတ်တန်းဝင်မဲ့ သတ္တဝါကို တွေ့ယင်၊ ကောင်းကင် ခရီးက ဈာန်ယာဉ်စီးမသွားဘဲ မြေပြင်ခရီးက ခြေစကြာယာဉ် စီးသွားတယ် မဟုတ်လား"?

"တင်ပါ၊ ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ဆီကတော့ အားလုံး ခြေလျှင်ချည်းလဲ မကြွရပါဘုရား၊ ဘတ်စ်ကားနဲ့ ကြွလို့ရပါတယ် ဘုရား၊ ဆရာတော် "ဘတ်စ်ကားနဲ့ ပင့်ယင် ကြွနိုင်ပါ့မလား ဘုရား"

"တပည့်တော်က ဘာနဲ့ ပင့်မှ လိုက်ပါ့မယ်လို့ သတ်မှတ်ချက် မရှိပါဘူး၊ စီးအပ်တဲ့ယာဉ်နဲ့ဆို ဘယ်ယာဉ်နဲ့ ပင့်ပင့် လိုက်ရဘာပေါ့"

"ဝမ်းသာလိုက်တာဘုရား"

"တပည့်တော် သဘောပေါက်တာက၊ ကိုယ်ပိုင်ယာဉ်နဲ့ ကားစည်းလုံးနဲ့ပင့်လဲ ကိုယ်ထိုင်တော့ တယောက်စာဘဲ ထိုင်ရတာမဟုတ်ဘူးလား၊ ကားတစီးလုံး ဖြန့်ထိုင်နိုင်တာမှမဟုတ်ဘဲနဲ့၊ ဘတ်စ်ကားဆိုတော့လဲ ဦးခန်းက သီးသန့်ရယင် ပြီးတာဘဲ တနေရာစာဘဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"အေး....နဲနဲတော့ ကွာတယ်ပေါ့၊ဘတ်စ်ကားကတော့ ဟိုရပ်ဒီရပ်နဲ့ နဲနဲကြာတယ်၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်နေရာအထိ မရောက်တော့ ခြေလျင်လျှောက်ရမယ်'နဲနဲပါးပါးဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒီလိုပေါ့ဘုရား၊လိုသလို မဖြစ်တော့လဲ၊ဖြစ်သလို လုပ်ရတဲ့ အခါတွေလဲ ရှိတာပေါ့"

"မှန်ပါ တပည့်တော်တို့ကတော့ ကိုယ့်ဆရာတော်တွေဘဲဘုရား၊အကောင်းဆုံး အခမ်းအနားဆုံး ကြိုဆိုချင်၊ ပို့ချင်ပါတယ်ဘုရား၊ ကြိုဆိုဘို့ ပို့ဘို့လဲ ကြိုးစားပါ့မယ်ဘုရား၊ မဖြစ်နိုင်တဲ့အဆုံးကို လျှောက်ထားရတာပါဘုရား"

"ဒါတွေအဘွက်ဘာမှမပူပါနဲ့၊တချို့နေရာတွေမှာ စီးစရာ ယာဉ်က ဆိုက်ကားနဲ့ လှည်းဘဲရှိတယ်၊ကိုယ်ကလဲ မစီးတော့ ခြေလျင်လျှောက်ရတယ်၊ အဲဒီလောက် အရှင်ဘုရား နေရာက မဆိုးသေးပါဘူး"

"မှန်ပါဘုရား၊ဒီလောက်တော့ မဆိုးပါဘူး"

"တပည့်တော်တို့က ဘုရားရှင်ရဲ့ တပည့်တွေ၊ ဘုရားရှင်ကို အတုခိုးရမယ်။ဘုရားရှင်တောင် တခါတလေ ခြေလျင်လျှောက်ပြီး တရားဟောနိုင်သေးယင်၊ တပည့်တော်တို့က အပ်အပ်စပ်စပ်နဲ့ ချောင်ချိတဲ့ရှေ့ခန်းကစီးပြီး ဘတ်စ်ကားခရီးနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ မဟောနိုင်ရမှာလဲ"

"သိရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဘုရား။ ဆရာတော် တရားကို ကို(....)မြို့က သိပ်ကြိုက်တာဘုရား။ အဖွဲ့က အားနည်းတော့ ကားစည်းလုံးနဲ့ မကြို မပို့နိုင်လို့ မပင့်ရဲလို့ မပင့်တာတဲ့၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်၊ပြောသံကြားရတယ်ဘုရား"

"အင်း....သူတို့အဖွဲ့တော့ ဘတ်စ်ကားနဲ့ဆို မကြွနိုင်ပါဘူး ဆိုတဲ့ ဓမ္မကထိကနဲ့ ကြုံဘူးပြီနဲ့တူတယ်"

"တင်ပါ့ တင်ပါတယ်ဘုရား"

"ခက်ပါတယ်ဘုရား၊ မာန်ဆိုတာ တက်တတ်တယ်ဘုရား၊ အမှန်စင်စစ်တော့ ကိုယ့်ဘဝနောက်ကြောင်းကို အမြဲတမ်း ပြန်ကြည့်ဘို့ကောင်းတယ်"

"ဘယ်လိုပါလဲဘုရား"

"ကိုယ်ဘုန်းမကြီးခင်က ကိုယ်ပိုင်ကား အမြဲစီးနေရသလား၊ ကိုယ်ပိုင်ကားနဲ့၊ ကားစီး၊လုံးငှားနဲ့ အမြဲ သွားနေရသလား၊ သင့်သလိုဘဲ သွားနေရသလားဆိုတာပေါ့"

"မှန်ပါ မှတ်သားစရာပါဘဲဘုရား"

"အဲဒါ ပြန်ကြည့်ယင် တပည့်တော်တို့ ဘယ်လိုသွားရ သွားရ သွားနိုင်ရမယ်ပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အင်း....အဲဒီလို သဘောမပေါက်ယင် နောက်ကြောင်းပြန်မကြည့်သင် မာန်တက်တတ်တယ်၊ မာန်ဆိုတာက ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ အရည်အချင်းတမျိုးမျိုးစွဲပြီး မာန်တက်တတ်တာတဲ"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဒီမှာ တောင်တွင်းကြီးဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်တောင်ပညာမာန်တက်ဘူးတဲ့ အစဉ်အဆက် ပြောစကား ကြားဘူးတယ်"

မတလုံးကျေဆရာတော်

"အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား၊မှတ်သားထားရအောင်"

"တောင်တွင်းကြီးဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်ဟာမသိတာ မပြုလုပ်တတ်တာမရှိဘူး၊ မ တလုံးကျေတယ်လို့ ပြောတော့ဆိုင်းဝိုင်းတီးဆရာက ဆိုင်းကို တီးပြခိုင်းတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဆရာတော်ကလဲ ပြောင်းဆန်အောင် တီးပြတယ်တဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"တံငါသည်တယောက်ကလဲ ကွန်ပစ်ပြခိုင်းတယ်ဘဲ၊ ဆရာတော်ကလဲ ကျွမ်းကျင်တဲ့ တံငါသည်ပမာ ကွန်ပစ်ပြသတဲ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲ....နောက်တချိန်မှာ သီကြားမင်းက ချမ်းသာအောင်ဆို ပြီး၊ လူတယောက်ကို"အ–သု–ခ"လို့ အိပ်မက်ပေး၍ပြောကြား ခဲ့သတဲ့၊အိပ်မက်မက်တဲ့ လူကလဲ အဲဒီအဓိပ္ပါယ်မသိတော တခြား သူများမေးဘယ်၊တခြားသူတွေက"နံ–သုခံ၊အ–သုခံ–မင်းဆင်း ရဲမယ်" လို့သာဖြေဘယ်တဲ့၊ ဘယ်သူမှ အတိအကျ မဖြေနိုင် ဘူးတဲ့။အဲ....နောက်ဆုံး တောင်တွင်းကြီးဆရာတော် လျှောက် တော့မှ ဆရာတော်က–

"အ" ဆိုတာက "အမ္ဗရုက္ခမူလေ=သရက်ပင်ရင်း၌" လို့ အဓိပ္ပါယ်ရတယ်။

"သု" ဆိုတာက "သုဝဏ္ဏကုမ္ဘံ=ရွှေအိုးကို"လို့ အဓိပ္ပါယ် ရတယ်။

"ခ"ဆိုတာက "ခနတု–တူးယူလေလော့" လို့ အဓိပ္ပါယ် ရတယ်လို့ဖြေကြားတော်မူတယ်တဲ့။ ဒီတော့ အိပ်မက်မက်တဲ့ လူက တူးတော့တာပေါ့။တူးတော့ ရွှေအိုးကိုရတယ်တဲ့၊ရွှေအိုး ရတော့ သူဌေးဖြစ်တာပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ပြီးတော့ ကျောက်ဖျာကြီး တချပ်ပေါ်မှာရှိတဲ့ အက္ခရာ ကြီးတလုံးဟာ သုံးဘက်ကကြည့်ယင်"ဇ–ဗ–ခ"ဟုသုံးမျိုးထင် တယ်တဲ့၊ ခုခေတ်လဲ သုံးပန်လှ ရေးထားတဲ့ စာတွေရှိသားဘဲ ဟာ၊အဲဒီ "ဇ–ဗ–ခ"ကိုလဲ မည်သူမှ မသိဘူးတဲ့၊ နောက်ဆုံး တော့ တောင်တွင်းကြီး ဆရာတော်ကို လျှောက်တော့ ဆရာ တော်က–

"ဗ" ဆိုဘာ"ဋ္ဌေ=ဤကျောက်ဖျာကြီးအောက်၌"

"ဗ" ဆိုဘာ "ဗဟူနိ=များလှစွာကုန်သော"

“စ”ဆိုတာက“စနောနိ–ဥစ္စာတို့သည်၊ အတ္တိ–ရှိကုန်၏ လို့ ဖြေကြားတော်မူတယ်တဲ့၊ အဲဒီလို ဖြေကြားတော်မူတော့ ကျောက်ဖျာကြီးကို လှန်ကြည့်ကြတယ်၊ ကြည့်တော့ ဥစ္စာတွေ အများကြီးဘဲရတယ်တဲ့၊ ကဲဆရာတော်ကြီး ပညာဉာဏ်မကြီး ဘူးလား”?

“ကြီးပါတယ်ဘုရား”

“ကြီးတာမှ နဲနဲမျှ ကြီးတာ မဟုတ်ဘူး၊ မ–ဇ လုံး ကျေအောင် မသိတာမရှိအောင်ကို ကြီးတာနော်”

“မှန်ပါဘုရား၊ ယခုထိတောင်မှ တပည့်တော်တို့ ကြားဘူးနေပါသေးတယ် ဘုရား”

“အဲဒီလောက် ပညာဉာဏ်ကကြီး, ပညာဉာဏ်က စူးရှထက်မြက်တော့၊ ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်က ‘ငါ့ဟာ–အရိမေတ္တေယျ ဘုရားလောင်းစင်စစ် ကေန်ဖြစ်လိမ့်မယ်’ လို့ ပညာမာန်တက်လာတယ်တဲ့၊ ကဲ.... အဲဒါ တကဲ့ ဆရာတော်ကြီးဘဲနော်”

“မှန်ပါဘုရား”

“အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မာန်, မာနဘဲဘုရား၊ ယခုခေတ်ဆိုတော့ ဆိုဘွယ်ရာမရှိတော့ဘူးပေါ့ဘုရား”

“မှန်ပါဘုရား”

“အဲဒီလို ပညာမာန်တက်လာတော့ ကျောင်းစောင့်နတ်က ‘မောင်ဖျော် ဘဝင်မြင့်မနေနဲ့၊ ဟိုအတိတ်ဘဝ တခုက သူများကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ သင်ပုန်းကြီးလေး ချပို့ပေးခဲ့ဘူးလို့ ဉာဏ်ကောင်းနေတာပါ၊ အရိမေတ္တေယျဘုရားလောင်း မဟုတ်

ပါဘူး’ လို့ အိပ်မက်ပေးတော့မှ မာန်မာန ကျသွားဘယ်တဲ့၊ အဲဒီလိုဘဲ အစဉ်အဆက် ပြောသံကြားဘူးပါတယ်”

“မှတ်စရာပါဘဲဘုရား”

“ဒီတော့ တပည့်တော်တို့ ဝိပဿနာ, ကိုယ်တွေ့ ဉာဏ်မြင် ဟောသမားတွေဟာ အထူးသတိရှိဘို့ ကောင်းပါတယ်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်က ပဋိပတ် အကျင့်သမား၊ ကိုယ်ကျင့်ပြီးလို့ သူများဘောင်မှ ဟောနေသူတွေ မဟုတ်ဘူး လား”?

“ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား”

“အဲဒီပဋိပတ်အကျင့်သမား, ပဋိပတ်သာသနာပြုသမားတွေ, ကျင့်စဉ်ဟောသမားတွေဟာ ကိုယ့်တရား ကိုယ်ပြန်ပြီး ကြားဘို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား၊ သို့မဟုတ်ယင် တရားဂုဏ်မရောက်ဘဲ နာမည်ပျက်ရလိမ့်မည်။ ဒီခေတ်မှာ အကဲခတ် ကြည့်ပါလား၊ အဲဒီသဘောတွေ တွေ့နိုင် မြင်နိုင်, ကြားနိုင်တယ်”

“ဘယ်လိုပါလဲ ဆရာတော်ဘုရား၊ ရှင်းပြပါအုံးဘုရား”

ပပဉ္စတရားသုံးပါး

“တပည့်တော်တို့ ဝိပဿနာတရားပြ ဆရာတွေဟောကြတယ် မဟုတ်လား၊ သံသရာရှည်စေတဲ့ လက်နက်သုံးပါး၊ ဘာတဲ့လဲ တဏှာ မာန-ဒိဋ္ဌိ သုံးပါးပေါ့ဟုတ်လား”?

“ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား”

"အဲဒီ ဘဏျာ–မာန-ဒိဋ္ဌိ သုံးပါး ကင်းဘို့ ပယ်ဘို့ သတ်ဘို့ ဟောလိုက်တာ, ပြီးတော့ ဟောနေတုန်းဘဲ တဏှာသံနဲ့ ချဲကာ, ချဲကာ, ဆွဲကာဆွဲကာ, •ညုကာညုကာ ဟောတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ပြီးတော့ ကာကောင်းကောင်းစီးချင်တဲ့တဏှာ၊ ပရိသတ်များများနဲ့ ကြိုတာပို့တာ ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့တဏှာတွေက ထူထပ်တယ် မဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ပြီးတော့ ပရိသတ်ကလေး နဲနဲများလာ၊ နာမည်လေးနဲနဲရလာယင် ငါလိုလူ ဇမ္ဗူရှိသေးလားဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိတို့ မာနတို့ကလဲ တလူလူပါဘဲဘုရား"

"ဒီတော့ မိမိတို့က ကိုယ်တွေ့ဉာဏ်မြင်ပါစေသည်ဖြင့် ဘယ်လောက်ပင် ပြောပြော၊ အတ္တဒိဋ္ဌိမျှတောင် မကွာဘူးလို့ ဖော်ပြရာ ရောက်မနေဘူးလား"?

"ရောက်နေပါတယ်ဘုရား"

"ဒီတော့ ဒီလောက်တောင် တဏှာ–မာန-ဒိဋ္ဌိတွေ ထူထပ်နေယင်၊ မိမိတို့ပြသနေတဲ့တရား, မိမိတို့ ဟောကြားနေတဲ့ တရားဟာ မိမိတို့သန္တာန်မှာ ဘာမျှမတည်သေးပါလား၊ ကြက်တူရွေး စကားသင်သလို သင်ဟောမျှသာ ဖြစ်သေးပါလား ဆိုတာကို ပညာရှိတွေအား ဖော်ပြနေတာနဲ့ မတူဘူးလား"?

"တူပါတယ်ဘုရား"

"ပညာမဲ့တဲ့လူတွေကတော့ မသိပါဘုရား၊ မသိတဲ့အပြင် ချီးကျူးတောင်မှ ချီးကျူး နေသေးတယ်။ ဒို့ဆရာတော်က

ဘယ်လိုမှစားတာ၊ ဘယ်လိုမှကြွတယ်, ဘယ်လိုမှနေတာနဲ့၊ ကဲ့....မခက်ဘူးလား”?

“ခက်ပါတယ်ဘုရား”

“ဒီတော့ ဒီခေတ်မှာ သာသနာပြုရတာ မလွယ်ပါဘူး ဘုရား,တပည့်တော်တို့ရှေးကဲ လမ်းပြအနေနဲ့ ပြနေတဲ့ ပဋိပတ် သာသနာပြုအမည်ခံတွေက အသိုင်းအဝိုင်းနဲ့, ခမ်းခမ်းနားနား ကြိုဆိုပင့်ဆောင်, ပို့သ–ဇနဲ့ရာချထားတွေနဲ့ လမ်းပြတွေနဲ့ အကြုံရများနေတော့သိပ်ခက်တယ်ဘုရား”

“အင်း....ဆရာတော် ပြောမှ ပဋိပတ် သာသနာဘက်က အားရစရာမရှိသေးတာကို ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား”

“တပည့်တော်အတုခိုး အတုယူတာတော့၊ ပရိယတ်ကျမ်းဂန် အတိုင်းပါဘဲဆိုပြီး ဟောပေးတဲ့ တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ ဆရာတော်ဘဲဘုရား”

“ဟုတ်တယ်ဘုရား၊ အဲဒီ ဆရာတော်ကို တပည့်တော်လဲ သိပ်ပြီး ကြည်ညိုပါတယ်”

“အဲဒီဆရာတော်က စာတွေလို့ အမည်ခံပြီး ရိုးသားစွာ ဟောတယ်၊ မာန်မာနလဲ မရှိဘူး၊ ဂုဏ်လဲမဖော်ဘူး၊ ဂါရဝ တရား,နိဝါတတရား, သန္တုဋ္ဌိတရား, အလိုနည်းမှု အပ္ပိစ္ဆတာ စတဲ့ သူတော်ကောင်းဂုဏ်တွေ အများကြီးတွေ့ရတယ်ဘုရား”

“ဟုတ်တယ်ဘုရား”

“အဲ....ပဋိပတ္တိဘက်များ ကြည့်လိုက် စမ်းပါ၊ ကိုယ်တွေ့ ဉာဏ်မြင်ဆိုပြီး အာမခံနဲ့တောင် ဟောကြပါတယ်။ လက် တွေ့မျက်တွေ့ ကိုယ်တွေ့သမားတွေ နာမည်နဲ့နဲ့ကျော်လာ, ပရိသတ်နဲ့နဲ့ များလာယင် မာန်မာနတွေ လာပြီ၊ အပြိုင်အဆိုင်

တွေ့ လာပြီ။ ရိုသေမှုဂါရဝ, နှိမ့်ချမှု-နိဝါတ, ရောင့်ရဲမှု သန္တုဋ္ဌိ,အလိုနည်းမှု အပ္ပိစ္ဆတာစတဲ့ဂုဏ်တွေ မတွေ့ရတော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် မြန်မာပြည်ရဲ့ ပဋိပတ်သာသနာဟာ ဘာမှ အားရစရာမရှိသေးပါဘူး"

"တပည့်တော်လဲ ဆရာတော်ဝေဖန်ပြမှ သတိထားမိပါတယ်ဘုရား၊ အနာဂတ် သာသနာအတွက် ရင်လေးစရာပါလား ဘုရား"

"ကဲ....ရင်လေးမနေနဲ့ တော်ကြာအုံးစို့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

○ မေတ္တာပြည့်ဝ နှလုံးလှ မာနကင်းပသည်။
○ ကရုဏာပြည့်ဝ နှလုံးလှ မာနကင်းပသည်။
○ တရားပြည့်ဝ နှလုံးလှ မာနကင်းပသည်။

သပိတ်အိုင်တောရတွင် သိမ်သမုတ်ခြင်း

၁၆။ သပိတ်အိုင်တောရတွင် သိမ်သမုတ်ခြင်း

အချိန်ကား ဝါတွင်းအချိန်ဖြစ်၏။ မိမိသည် ရေးမြို့နယ် အစင်ရွာ မွန်စိန်တောရသို့ ရောက်၍ နှစ်ဝါမြောက် ဝါဆိုဆဲ ဖြစ်၏။

တနေ့ မိမိတို့ တောရကျောင်းဘုန်းကြီးတို့ ဆွမ်းစားပြီးချိန် ၉း၃၀နာရီတွင် မိမိတို့ တောရကျောင်း ကပ္ပိယက မိမိအား စာတစောင် လာပေးသည်၊ မိမိသည် စာဖတ်ပြီးသော် ဒီစာ သည် မိမိတပါးတည်းနှင့် မပြီးဟုသိ၍ အရှင်ဝဏ္ဏိတ ထံသို့ သွားသည်။

"ဘာစာလဲ"

အရှင်ဝဏ္ဏိတသည် သူ့ထံသို့ မရောက်မီပင် လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသည့် စာကိုမြင်၍ မေးသည်။

"သပိတ်အိုင်တောရက စာလာလို့"

"ဦးဥက္ကဋ္ဌဆီကလား"

"မှန်ပါတယ်ဘုရား"

"ဘာတွေအကြောင်းထူးလို့လဲ"

"အဲဒီအကြောင်းထူးလို့ တိုင်ပင်ရအောင် လာခဲ့တာဘ၊ တပည့်တော်တပါးတည်း မပြီးလို့"

"တပည့်တော်နဲ့လဲ ပြီးမှာလား"

"အကြောင်းကတော့ အားလုံးနဲ့ဆိုင်တာဘဲ"

"ကဲ....ဖတ်ပြစမ်းပါအုံး"

သို့....

တေဒင်-အရှင်ပညာဇောတ

၁၃၃၆-ခုတော်သလင်းလ

လျှောက်ထားသိစေပါသည်။

အရှင်ဘုရား သိဘဲ့အတိုင်းဘဲ သပိတ်ဒိုင် တောရမှာ၊မိုးတွင်း မိုးတွင်း ဥပုသ်ပြုရတဲ့အခက် အခဲဟာ မသေးလှဘူး၊ တခါဘခါ ကျောက် တုံးပေါ်က ချော်ကျလို့ စုဘ်လိုစုတ်, နာလို နာ သက်န်း ရေစိုသိုစို၊ တခါတခါလဲ မိုးကြီး လို့ ချောင်းရေတွေ များနေလို့ ဥပုသ်မပြုနိုင် တာတွေ သတိရအုံးမှာပေါ့။

တနေ့ ဥပုသ်နေ့ပေါ့၊ အရှင်ဘုရား ဥပုသ် ပြုသွားယင်း ချော်လဲလို့ ဒူးစုတ်တဲ့အကြောင်း ပြောကြဘယ်၊ အဲဒီစကားဝိုင်းမှာ ဒေါ်စိန်ပုနှင့် ဦးထွန်းကြိုင်တို့ မိသားစုလဲ ပါတယ်။

အဲဒါ သူတို့က သဒ္ဓါပေါက်ကာ သူတို့ သိမ်ဒကာလုပ်လိုကြောင်း အလို အလျောက် သဒ္ဓါပေါက်လာတယ်၊ သိမ်နုတ်-သိမ်သမုတ်

ကိစ္စရော့, သိမ်ဆောက်တာပါ အားလုံး သူတို့ မိသားစုက ဒကာခံမယ်တဲ့။

တပည့်တော်လဲ တောထဲမှာ ကိစ္စမများလို ဘူး၊ သို့သော် သူတို့ရဲ့သဒ္ဓါတရားကိုလဲ စောင့် ရှောက်လိုသယ်၊ နောက်လာနောက်သားတို့လဲ အရှင်ဘုရားနှင့် တပည့်တော်တို့လို သိမ်အတွက် မဆင်းရဲစေရန် ကျဉ်း ကျဉ်းနှင့် ဖြစ်အောင် သမုတ်ချင်ပါတယ်၊

တောရကျောင်းသိမ်ကို တောရကျောင်း ဘုန်းကြီး တွေနဲ့ချည်း သမုတ် ချင် ပါတယ်၊ ညောင်လွန့်တောရ ဆရာတော်ထံသို့ မုဒုံမှ ဦးသိန်းဖေကို လွှတ်လိုက်ပါသည်။

ၚင်းမှအပြန် အရှင်ဘုရားတို့ အစင်တော ကျောင်းသို့ လာပါမည်၊ လိုအပ်တဲ့ အစီအစဉ် အကြံဉာဏ်များကို ၚင်းဒကာကြီး ဦးသိန်းဖေ အား ပေးလိုက်စေလိုပါသည်။

သိမ် သမုတ်မှာကတော့ ပြာသိုလဆန်း ၉ ရက် ၁၀ ရက်ကျမှ သမုတ်မှာပါ၊ ကြိုတင် ပြီး တိုင်ပင် ဆွေးနွေးတာပါဘဲ၊ အရှင် ဘုရား ကတော့ ပြာသိုလလန်း ၅ ရက်နေ့ အရောက် ကြွရပါမည်။

အကြံဉာဏ်နှင့်တကွ ကြွနိုင် မကြွနိုင်၊ဘယ် နှစ်ပါးကြွမည် စသည်ကို ကြိုတင်သိစေလိုပါ သည်၊ဒီစာဟာပင့်စာလဲဖြစ်အကြံဉာဏ်တော င်း

စာလဲ ဖြစ်ပါသည်၊ နီးမှတခါ ပင့်စာ ပေးပါ
မည်၊ကြွတဲ့အခါ ကပ္ပိယလဲ လွှတ်ပေး ပါမည်။
ကြိုတင် ပြင်ဆင်နိုင်ရန် စာရက အမြန်
စာပြန်ပါ၊ပြန်စာအရ ပြုပြင်စီရင်ရပါမည်။
သတိရစွာဖြင့်
အရှင်ဥာဏိဿရ(သဲကုန်း)
သပိတ်အိုင် တောရ

"ကဲ–ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ဘယ်လိုသဘောရလဲ"

စာဖတ်လို့ ဆုံးလျှင်ဆုံးချင်း မိပိက အရှင်ဝဏ္ဏိတအား မေး လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

"သွားရမှာ တယ်မသွားချင်ဘူး"

အရှင်ဝဏ္ဏိတမှာ သပိတ်အိုင်တောရ ဆရာတော်ကြီးပြန်လွန်တော်မူပြီးနောက် သပိတ်အိုင်တောရတွင် အဦးဆုံးနေ ခဲ့သူ ဖြစ်၏။

"မသွားချင်လို့တော့မဖြစ်ဘူး၊ကိစ္စက သိမ်သမုတ်ကိစ္စ အရေးကြီးတယ်၊ ပြီးတော့ တောရကျောင်းသိမ် တောရကျောင်း ဘုန်းကြီးတွေနဲ့ဘဲ သမုတ်ချင်တယ်တဲ့"

"သွားတော့ သွားရမှာပေါ့လေ"

"နို့ဘာလိုသေးလဲ"

"ဘုန်းကြီးဦးတေဇနိယတို့ ဦးအာစိဏ္ဏတို့လဲ ဒီစာပြအုံးလေ"

"တင်ပါ၊ပြပါမယ်၊အရှင်ဘုရား သဘောထား အယင်မေး လျှောက်တာပါ"

"ကဲဒါဖြင့် သွားပြပါ၊သူတို့ပြီးလဲ ပြီးတာဘဲ"

မိမိသည် ဘုန်းကြီး ဦးတေဇနိယနှင့် ဦးအာစိဏ္ဏတို့အားလဲ စာကိုပြသည်၊ သူတို့လဲ ခရီးမသွားလိုကြ၊ သို့သော်အရေးကြီး သော သာသနကိစ္စဖြစ်၍ သွားကြမည်ဟုဝန်ခံသည်။

တညတွင် အားလုံးစုရုံးပြီး တိုင်ပင်သည်၊ ဘယ်လို စီမံသင့် သည်၊ဒီကဘယ်လိုသွားမည် စသည် စီစဉ် တိုင်ပင်ပြီးသောအခါ မိမိသည် အရှင်ဥာဏိဿရထံ စာပြန်လိုက်သည်။

သို့

အရှင်ဥာဏိဿရ(သဲကုန်း)
၁၃၃၆-ခု သီတင်းကျွတ်လ

သတိရစွာနှင့် ပြန်ကြားသိစေပါသည်။ ပေးလိုက်သော စာကို ရ၍တောရရှိ အရှင်များ ကို ပြသပြီး တိုင်ပင်ပါသည်၊

တိုင်ပင်တဲ့အခါ ယခုငါးပါးရှိရာ ဦးဝါ သဝတပါးသာ ထားခဲ့ပြီး တပည့်တော်နှင့် ဘုန်းကြီးဦးတေဇနိယ၊ ဦးဝဏ္ဏိတ၊ ဦးအာစိဏ္ဏ တို့ လေးပါးကြွဘို့ သဘောတူပါသည်၊

အကြံပေးလိုတာကတော့ သံဃာများ နေ့ ဘို့ မဏ္ဍပ်တခုထဲဆိုးထားတာထက် တဲကျောင်း ငယ်ကလေးတွေ တကျောင်းစီ ထိုးထားရန်ဖြစ် ပါသည်။

ဆွမ်းကိုလဲ တောကျောင်းစနစ်အတိုင်း မိမိ

တဲကျောင်းတွင် မိမိစားရန် ဖြစ်ပါသည်၊ ယင်းသို့ဖြစ်နိုင်က ဒကာရော သံဃာပါ ချမ်းသာမည်ဟု ယူဆပါသည်။ ဝန်မလေးက ယင်းသို့ဘဲ စီစဉ်ပါ။

သိမ်မြေနေရာကွက်ကို မဏ္ဍပ် ထိုးပါက အမိုး မမိုးဘဲ ထားရန်ကို သဘော တူကြပါသည်။

သိမ် သမုတ်ရာတွင် နာနာဝါဒတွေ မဖြစ်စေရန် အကြီးအကဲ တပါးပါးထားပြီး တနည်းနည်းတည်းနဲ့သာ သမုတ်ရန် သဘောတူကြပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ကြွတဲ့အခါ အဲဒီကကပ္ပိယ လွှတ်စရာ မလိုပါဘူး၊ အဲဒီမှာသာ ဒေါင့်စေ့အောင် စီမံပါ၊ဒီက တပည့်တော်တို့ ကပ္ပိယနဲ့ တပည့်တော်တို့ လာခဲ့ပါမယ်။

ကျန်းမာပါစေသော်
ကျန်းမာစွာနှင့်
ဧဟာဒဂ်-အရှင်ပညာဇောတ
မွန်စိန်တောရ

အချိန်ကား ပြာသိုလဆန်း-၄-ရက်နေ့ ဆွမ်း စားပြီးချိန်ဖြစ်၏၊မွန်စိန်တောရရှိ သိမ်သမုတ်သွားမည့် တောရအရှင်လေးပါးတို့သည် အသီးသီး သပိတ်ပရိက္ခရာ ပြင်နေချိန်ဖြစ်၏။

မိမိသည် ဘရုတ်သုက္ခနဲ့ ပြင်လို့ မပြီးတဘ် -ပြီးတတ်အရှင်ဝဏ္ဏ တထံသို့ ရောက်သွားသည်။

အရှင်ဝဏ္ဏာ၀တမှာ အထားအသို အနေအထိုင် အင်မတန်သေသပ်သည်။ သူသည် တခမ်းတနား သိမ်းဆည်းပြင်ဆင်နေသည်။ သို့နှင့် မိမိက "အမယ်လေးဟဲ့၊ သိမ်းလိုက်ထုပ်လိုက်တာ တလကိုးသီတင်း ခရီးသွားမှာ ကျနေတာဘဲ" ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ အရှင်ဝဏ္ဏာ၀တက "ဘုန်းကြီး ဦးတေဇနိယ သွားကြည့်စမ်း ဒါ့ထက်သေချာသေးတယ်၊ အရှင်ဘုရားသာ ဘရုတ်သုက္ခနဲ့ ပြီးခဲ့ပြီလား"ဟု ပြန်မေးသည်။

"တပည့်တော် ပြင်မပြီးသေးဘူး၊ သတိရတာနဲ့ လာကြည့်တာ"

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မိမိသည် ဘုန်းကြီး ဦးတေဇနိယ ကျောင်း မသွားတော့ဘဲ မိမိကျောင်း မိမိပြန်လာကာ ပြီးစီးအောင် ပြင်ဆင်သည်။

ပြာသိုလဆန်း ၅ ရက်နေ့ နံနက်တွင် မိမိတို့သည် အစင်ရွာမှ ရေးသို့ မော်တော်မစီးဘဲ ခြေလျင်ခရီးဖြင့် သွားကြသည်။

ရထားသို့ ရောက်သော် အဆင်သင့် စောင့်နေသူများကကြို ဆိုကာ နေရာချပေးကြပေသည်။ သပိတ်အိုင်တောရမှလည်း ဒကာတယောက် အကြိုလွှတ်ပေသည်။

မိမိတို့ ရေးရထားမှာ ရှုုးရှဲ ဟောဟဲနှင့် တရွေ့ရွေ့ရှားရှားသာ သွားရှာနိုင်၏။ တခါခါ တောင်အတက် ပြန်ပြီးများလျှောကျမလား ထင်ရ၏၊ သွားသော် ဖြေးဖြေး၊ ရပ်သော်နှေးနှေး၊ ရထားမှာ ရေးရထားဖြစ်၏။

မိမိတို့အား ကပ္ပိယများက လမိုင်းဘုတာအရောက် အဆင်သင့်ပါလာသော ဆွမ်းများကို ရထားပေါ်မှာတွင် ပြင်ဆင်ကပ်

ကြသည်။ ခရီးသွားကာမှ ဆွမ်းကလဲ့ စားလို့ကောင်းလှသည်။

အရှင်အာစိဏ္ဏအတွက် ဟင်းများမှာ သတ်သတ် မလွတ် တလွတ် ဟင်းတွေဖြစ်၏၊ မိမိတို့အတွက်မူ လွတ်ထားရော လွတ် ထားရော သောင်းပြောင်းထွေလာဖြစ်၏။

ရထားမှာ တတင်ထဲစားသော တောကျောင်းဘုန်းကြီးတွေ အေးအေးဆေးဆေး စားလို့ ပြီးတဲ့တောင်မှ မထွက်သေးပေ၊

ရေးမှ နံနက် ၇နာရီထွက်ခဲ့သော ရထားသည် မော်လ မြိုင်သို့ ညနေ ၅ နာရီကျော်မှ ရောက်သည်၊ ရောက်သော် အ ဆင်သင့်ကြိုနေသော ကားနှင့်ဆိပ်ကမ်းသွားရသည်၊ ဆိပ်ကမ်း တွင် ကြားမော်တော် တစင်းသာရှိတော့သည်။

မော်တော်ပေါ်ရောက်သော် တဆင့် ကြာပြန်၏၊ သို့နှင့် မုတ္တမသို့ မှောင်မှ ရောက်တော့၏၊ မုတ္တမတွင် ကြိုသူများမရှိ တော့။

အရှင်အာစိဏ္ဏမှာ ခေတ္တတည်းခိုရာတွင် မူးနေပေပြီ၊ ထိုစဉ် မိမိတို့ ဂပ္ပိယက မိမိအား လှမ်းပြီး ပြောသည်။ "ဒီလောက် အသွားအလာ ဒုက္ခရောက်ရတာတောင် တောထဲ အေးအေး ဆေးဆေး မနေနိုင်ဘူး၊ နောက်တခါ တရားဟောသွားအုံး မလား" ဟူ၍ဖြစ်သည်။--

မိမိမှာ သိမ်သမုတ်ကိစ္စအပြီး ဆက်လက်၍ တရားပွဲများသို့ သွားရန် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် မိမိအား ပြောခြင်းဖြစ် သည်။

အဆင်မပြေသော ခရီးအတွက် မိမိက ဘာဆင်ခြေတွေ ပေးနိုင်အုံးမည်နည်း၊ ဆင်ခြေမပေးဘဲ ခေါင်းငုံ့ခါသာ နေလိုက် ရတော့၏။

အတန်ကြာမှ မုတ္တမမှ ဒကာကြီးဦးဘဝင်းနှင့် ဒကာကြီး ဦးရွှေလေးတို့လူစု ရောက်လာသည်။

ရောက်လာလျှင် ဒကာကြီးတွေက "တပည့်တော်တို့ဖြင့် မျှော်လိုက်ရတာ ဘုရား။ မော်ဘော်ဆိုက်တိုင်းပါဘဲ။ မော်တော် ကုန်ပြီဆိုလို့ ပြန်သွားပါတယ်။ လာကြိုတဲ့ကားလဲ ပြန်သွားပြီ။ ခုမမျှော်ကာမှ ရောက်လာတယ်။ အရှင်ဘုရားတို့တော့ ပင်ပန်းမှာဘဲ ဘုရား"ဟု လျှောက်သည်။

"ကိုင်း....ပင်ပန်းတာ မပင်ပန်းတာ အသာထား။ ယခု ဘယ်လိုစီစဉ်မလဲ"ဟု အရှင်ဝဏ္ဏိတက မေးလိုက်၏။

"အရှင်ဘုရားတို့ သဘောပါဘဲ ဘုရား။ ဒီမှာဘဲ ဒီတည အိပ်မယ်ဆိုလို့ရှိယင်လဲ အဆင်သင့်ပါဘဲ။ သပိဘ်အိုင်ဘက် ကြွမယ်ဆိုယင်လဲ တပည့်တော်တို့ စီစဉ်ပေးပါမယ် ဘုရား"

"ဆက်ကြွလို့လွယ်ယင် ဆက်ကြွချင်တယ်"ဟုအရှင်ဝဏ္ဏိတက ဝင်ပြောသည်။

"လွယ်တာတော့ မလွယ်လှပါ ဘုရား။ ဂိတ်ကပိတ်ထားပါသည်။ ဂိတ်ပြောပြီး ကားငှားပို့ပေး ရမှာပါဘဲ ဘုရား"

"ကဲ....ဒကာကြီးတွေ အဲဒါသာ ကြိုးစား ကြည့်ပါအုံး။ အဲဒါ အဆင်မပြေမှ ဒီမှာညအိပ်ဘို့ စီစဉ်ဘာပေါ့။ ဒီမှာက ဂိလာနကိုယ်တော် တပါးကလဲ ပါလာတယ်"ဟု မိမိက ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဒီလိုဆို တပည့်တော်တို့ ဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေးပါမယ် ဘုရား"

ဒကာကြီးများသည် ပြောပြောဆိုဆို လူစုခွဲကာ ထွက်ခွာသွားကြသည်။ အချို့က ဂိတ်သွားပြောကြသည်။ အချို့က

ကားရှာငှားကြသည်။ မကြာမီ ကားငယ်တစင်း ရလာသည်။

မိမိတို့တစု ကားပေါ်တွင် အသီးသီး နေရာယူပြီးသော် သပိတ်အိုင်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့သည်။

သပိတ်အိုင်လမ်း၀ ကားရပ်သောအခါ ဒကာဒကာမများ မှာ အံ့အားသင့်နေကြသည်။ အကြောင်းကိုဆိုသော် ၉ နာရီ အချိန်လောက် ရောက်နေလို့ ဖြစ်၏။

ကားဆိုက်လျှင်ဆိုက်ချင်း အရှင်အာစိဏ္ဏမှာ ထိုးအန်တော့ သည်။ တဝေါ့ဝေါ့နှင့် အန်မဆုံးတော့ပေ။

ထိုသို့အန်စဉ် ပါလာသောကပ္ပိယက "အော့အန်ကုန်ပြီ" ဟု အထိတ်တလန့် အော်လိုက်ပြန်သဖြင့် မိမိတို့မှာ ဘာလုပ် ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။

အရှင်အာစိဏ္ဏအဘို့မှာမူ ယင်းသို့ မူးတာနှင့် အန်တာတို့မှာ အဆန်းမဟုတ်တော့။ ရိုးသလောက် ဖြစ်နေပြီ။

မိမိတို့သည် အရှင်အာစိဏ္ဏအား ဖေးမပြုစုနေစဉ် အနီးရှိ ကပ္ပိယက မိမိအား "ရေးပါအုံးလား၊အဲဒီအကြောင်းတွေ"ဟု လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"ရေးစရာကောင်းယင် မရေးခိုင်းလဲ ရေးရမှာဘဲ"ဟု စာ ရေးသော မိမိက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟုတ်ပါသည်။ စာရေးသူအဘို့ သူများ ရေးခိုင်းတိုင်းလဲ ရေးလို့ မရပါ။ မရေးခိုင်းသော်လဲ အစအန ပေါ်လာလျှင် ရေးလို့ဖြစ်ပါသည်။ အရာရာ စာတော့မဖြစ်နိုင်ပါ။ အရာရာ စာဖြစ်လာလျှင်လဲ ကောင်းမည်မဟုတ်ပါ။

သို့ဖြင့် မိမိတို့သည် သပိတ်အိုင်၊ တောရသို့ ရောက်လာသည်။ တောရကျောင်းတွင် အင်ဂျင်စက်ငယ်ဖြင့် မီးထွန်းထားသဖြင့် တတောလုံးလင်းနေသည်။

မိမိတို့ မလာတော့ဘူး အထင်နှင့် ဘယ်သူမှ မမျှော်လင့်ဘဲ အေးအေးဆေးဆေးနေကြသည်။ မိမိသည် ရှေ့မှသွားပြီး "ဘယ်မှာလဲ ကျောင်းဘုန်းကြီး။ အာဂန္တုတွေ ပင့်ထားပြီး ဝတ်မပြုဘူး" ဟု အော်လိုက်သည်။

ထိုအခါမှ အရှင်ဉာဏိဿရနှင့် ဒကာ ဒကာမတွေ သိကာ အားရဝမ်းသာနှင့် ဆီးကြိုကြသည်။ ကျောင်းငယ်ကလေးတွေ တွေ့ရသည်။

"ဟောဒီမှာ အရှင်ဘုရားတို့ အကြံဉာဏ်အတိုင်းဘဲ တဲကျောင်းလေးတွေ ဆောက်ထားတယ်။ သူ့ကျောင်း၊ ငါ့ကျောင်း သူ့ဘုန်းကြီး၊ ငါ့ဘုန်းကြီး မဖြစ်ရအောင် မဲချထားတယ်"

"ညောင်လွန့်ဆရာတော်နဲ့ အတူ သုံးပါးကြွတယ်။ ညောင်လေးပင် ကြားတောရ ဆရာတော်လဲ ကြွလာပြီ"

"တပည့်တော်နဲ့ ညောင်လွန့် ဆရာတော် နှစ်ပါးနဲ့က အပေါ် ကျောင်းကြီးမှာ နေမယ်။ အရှင်ဘုရားတို့အတွက် ဟောဒီကျောင်းဒကာနဲ့ ဘုန်းကြီးစာရင်းအတိုင်း သီဘင်းသုံးရမယ်"

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အရှင်ဉာဏိဿရသည် စာရင်းကို ဖတ်ပြသည်။

၁။ ဒေါ်အေးဖြူနှင့် မိသားစုကျောင်း။ ကြားတောရ ဆရာတော်။ ညောင်လေးပင်မြို့။

၂။ ဦးအောင်ဘော်–ဒေါ်ရီ မိသားစု ကျောင်း။ အရှင် အာစိဏ္ဏ။ မွန်စိန်တောရ၊ အစင်ရွာ၊ ရေးမြို့နယ်။
၃။ ဦးအောင်ထွန်း–ဒေါ်နန်းကြင် မိသားစု ကျောင်း။ အရှင်ကေလာသ။ ရွှေဥမင်တောရ၊ ရန်ကုန်။
၄။ ဦးထွန်းအောင် မိသားစု ကျောင်း။ အရှင်သုန္ဒရ။ ကျောက်အိုင်တောရ၊ ပေါင်မြို့နယ်။
၅။ ဦးစံညွန့်မိသားစုကျောင်း။ အရှင်ဝဏ္ဏိတ။ မွန်စိန်တောရ၊ အစင်ရွာ၊ ရေးမြို့နယ်။
၆။ မောင်လှကြည်ကျောင်း။ တေဒဂ်အရှင်ပညာဇောတ။ မွန်စိန်တောရ၊ အစင်ရွာ၊ ရေးမြို့နယ်။
၇။ ဒေါ်စိန်တင်ကျောင်း။ အရှင်တေဇနိယ။ မွန်စိန်တောရ၊ အစင်ရွာ၊ ရေးမြို့နယ်။
၈။ ဦးထွန်းစိန်–ဒေါ်နော်ဘုကျောင်း။ အရှင်သုဇာတ။ ညောင်လွန့်တောရ။

ယင်းသို့ဖတ်ပြပြီး မိမိတို့အသီးသီး နေရာယူ ပြီးသော် ညောင်လွန့်ဆရာတော်အား ဖူးမျှော်ကာ အိပ်စက်ကြတော့သည်။

ပြာသိုလဆန်း ၆ ရက်နေ့တွင် နားရန်ဖြစ်သော်လဲ၊ သံဃာစုံနေသဖြင့်၎င်း၊ အားလုံး ကျန်းမာနေသဖြင့်၎င်း၊ မနားတော့ဘဲ နံနက်စောစောပင် သိမ်နုတ်ပါသည်။ အားလုံး အဆင်သင့်ပြင်ထားပြီးဖြစ်၍ နုတ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သိမ်နုတ်သောအခါ အရညာဝါသီ၊ လဇ္ဇီသူမွန်၊ သီလဝန် ဖြစ်တော်မူသော ညောင်လွန့်တောရ ဆရာတော်ကြီးကို

ပဓာနဦးစီး အကြီးအမှူးပြု၍ စုရုံးတော်မူကြပြီး၊ သိမသမ္မုတိ နကမ်ကို ဆောင်ရွက်တော် မူကြပါသည်။

ကမ်ဆောင်သောအခါ၌ "ရုက္ခာဒိသမ္ဗန္ဓဝဂ္ဂကမ္မ" မဖြစ်ကြ စေရန် တစုတည်း စုရုံးတော်မူကြလျက် "ကိုးဌာနန္နတ်နည်း" ဖြင့် စတင်နုတ်တော်မူကြလေရာ၊ ညောင်လွန့် တောရဆရာတော် တပါးတည်း ရှေ့ဦးစွာ "အဝိပ္ပဝါသသိမသမ္မုတိကမ္မဝါစာ" ကိုဖတ်၍ တဆက်တည်းပင် "သမာနသံဝါသသိမသမ္မုတိ ကမ္မဝါစာ"ကို ဖတ်ပြီး သမ္မုတိကမ်ကို ဆောင်ရွက်ပါသည်။

ထိုနောက် မလှိုင်မြို့ တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး (ညောင် လွန့်အနွယ်)

ထိုနောက် ညောင်လေးပင်မြို့ ကြာတောရ ဆရာတော် (ရွှေကျင်နိကာယ)

ထိုနောက် ရေးမြို့နယ် အစင်ရွာ မွန်စိန်တောရမှ အရှင်တေ ဇနိယ၊ အရှင်ဝဏ္ဏိတ၊ အရှင်အာစိဏ္ဏနှင့် ဧတဒဂ် အရှင်ပညာ ဇောတတို့က တပါးစီ အစဉ်အတိုင်း သမ္မုတိကမ်ကို ဆောင် ရွက်ပါသည်။

ထိုနောက် သပိတ်အိုင်တောရ အရှင်ဥာဏိဿရ, ညောင်လွန့် တောရ အရှင်သုဇာတ, ကျောက်အိုင်တောရ အရှင်သုန္ဒရတို့က လည်း တပါးစီပင် သမ္မုတိကမ်ကို ဆောင်ရွက်တော်မူကြပါ သည်။ ယင်းသို့လျှင် အရည ဝါသီ လဇ္ဇီသူမွန် သီလဝန်, ပည ဝန်အရှင်မြတ်တို့သည်

၁။ ကိုးဌာနနုတ်နည်း။

၂။ ငါးဌာနနုတ်နည်း။

၃။ သမပန္တိ နုတ်နည်း။

၄။ ပျားကြီးစွဲနတ်နည်း။

၅။ ထောင့်တန်းနတ်နည်း။

၆။ ကြက်ခြေသည်နာန်နတ်နည်း။

၇။ အဋ္ဌသိမန္တရိကနတ်နည်း။

၈။ သိမန္တရိကပရိက္ခေပနတ်နည်း ဟူသော ရှစ်နည်းတို့ဖြင့် အကြိမ်များစွာ ဝိနယဂရုကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သံသယ ပြောင့်တံ သင်း ကင်းစင်လောက်အောင် (၃)ရက်တိုင်တိုင် နတ်တော်မူကြပါသည်။

ယင်းသို့ သုံးရက်တိုင်တိုင် နတ်ပြီးနောက် ပြာသိုလဆန်း ၉ ရက်နေ့တွင် ထောင့်အရပ်နှင့်တကွ အရပ်ရှစ်မျက်နှာတို့၌ နိမိတ်လောက်သော ရေနံဆီပုံး ပမာဏရှိ ပကတိကျောက်တုံးများကို နေရာတကျချထားပြီး၊ ဥပါသကာ–ဥပါသိကာတို့ချည်း သက်သက် နိမိတ်စောင့်စေ၍ ရွှေဥဒိုးစွာ ညောင်လွန်ဆရာတော် ဘုရားကြီးက နိမိတ်ရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင်၊ မြန်မာလိုသက်သက် နိမိတ်ကြားတော်မူ၍ တဖန် နိမိတ်ရှိရာ အရပ်သို့မသွားဘဲ သံသော့ အလယ်မှပင် မြန်မာလိုသက်သက် နိမိတ်ကြားတော်မူပြန်ပါ သည်။

ထိုနောက် မလှိုင်ဆရာတော်, ညောင်လေးပင်ကြားတောရ ဆရာတော်, မွန်စိန်တောရ အရှင်တေဇနိယ ဆရာတော်နှင့် သပိတ်အိုင်တောရ အရှင်ဥာဏိဿရတို့က နိမိတ်ကြားတော်မူကြပါ သည်။

ယင်းသို့ လူဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ချည်းသက်သက် နိမိတ် စောင့်စေ၍ ငါးကြိမ်တိုင်တိုင် နိမိတ်ကြားပြီးသော်၊ရဟန်းတော် တို့ချည်းသက်သက် နိမိတ်စောင့်စေ၍ ညောင်လွန်ဆရာတော်

ဘုရားကြီးက အလယ်မှနေ၍ ပါဠိလိုသက်သက် နိမိတ်ကြားတော်မူပြီးလျှင် မလှိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက နိမိတ်ရှိရာသို့ သွားပြီး နိမိတ်ကြားတော်မူပြန်ပါသည်။

ယင်းသို့ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဒကာဒကာမတို့ကို နိမိတ်စောင့်စေ၍ ၅ ကြိမ် ကြားခြင်း၊ ရဟန်းတော်တို့ကို စောင့်စေ၍ နိမိတ် ၂ကြိမ် ကြားခြင်း။ ဤသို့ ၇ ကြိမ် တိုင်တိုင် နိမိတ်များ မကျိုး မပေါက်စေဘဲ ထပ်မိစပ်မိအောင် ကြားတော်မူပါသည်။

ယင်းသို့ နိမိတ်ကြားခြင်း ပုဗ္ဗကရဏ လုံးဝပြီးပြေလတ်သော် သမာနသံဝါသ သီမသမ္မုတိ ကမ္မဝါစာကစ၍ သမ္မုတိ ကမ္မဝါစာ နှစ်မျိုးစလုံးကိုပင်

၁။ ညောင်လွန့်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး တပါးတည်း ပထမအကြိမ် ဖတ်ပါသည်။
၂။ မလှိုင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ညောင်လွန့်တောရ အရှင်သုဇာတတို့က ဒုတိယအကြိမ်၊
၃။ ညောင်လေးပင် ကြားတောရ ဆရာတော်နှင့် မွန်စိန်တောရ အရှင်တေဇနိယတို့က တတိယ အကြိမ်၊
၄။ မွန်စိန်တောရ အရှင်ဝဏ္ဏိတနှင့် အရှင် အာစိဏ္ဏတို့က စတုတ္ထ အကြိမ်၊
၅။ မွန်စိန်တောရ တေဒဂ် အရှင်ပညာ ဇောတ နှင့် ကျောက်အိုင်တောရ အရှင် သုန္ဒရတို့က ပဉ္စမအကြိမ်၊
၆။ သပိတ်အိုင်တောရ အရှင် ဥာဏိဿရနှင့် ညောင်လွန့် အရှင် သုဇာတတို့က ဆဋ္ဌမအကြိမ်၊

၇၊ ထို့နောက် ညောင်လွန့်ဆရာတော်ဘုရားကြီး တပါး တည်းပင် သတ္တမအကြိမ် သမုတ်တော် မူကြပါသည်။

ယင်းသို့ သမ္မုတိကမ္မဝါစာ တမျိုးလျှင် (၇)ကြိမ်စီ ပီပြင် ကျနကရဏာနှင့် ဌာနပယတ် မချွတ်စေရ၊ဝိနယဝိဒူ၊ဝိညူပဏ္ဍိတ တို့၏ သံသယ ဝိပတိတို့ကို ကင်းစေလျက် ဖတ်ရှုံ၊ရွတ်ရှု သာမန် မဟုတ်ဘဲ သမုဟနကမ် ဆောင်ရွက်ကြစဉ်က သမုဟနာပေက္ခ စိတ်ဖြင့်သာ ရွတ်ဖတ်တော်မူကြသလို၊ သမ္မုတိ အရာ၌လည်း သမ္မုဘာပေက္ခစိတ်ထားဖြင့် ရွတ် ဖတ်တော်မူကြသည့် အဆုံး၌ "သာစုဇနပါသာဒိကာ"သိမ်တော်ကြီးသည် ယူဇနာပေါင်းနှစ် သိန်းလေးသောင်း အထုရှိသော ပံသု-သီလာ နှစ်ဖြာပထဝီ၊ မေဒနီကို တွင်းဖေါက်လျက် ယူဇနာ လေးသိန်းရှစ်သောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော ရေထုသို့ရောက်အောင် သက်ဝင်၍ အောင်မြင်ပြီးစီးပါသတည်း။

ယင်းသို့ အောင်မြင်ပြီးသိမ်ကို ပြာသိုလဆန်း ၁၀ ရက်နေ့ တွင် ဂါမဝါသီ အရညဝါသီ အတူတွဲဖက်တော်မူကြကာဖေါ် ပြပါ အစီအစဉ်အတိုင်း ထပ်မံ၍ သမုတ်တော်မူကြပြန်ပါသည်။

၁၊ ထူးကြီးဆရာတော်၊ မွန်စိန်တောရတေဒင် အရှင်ပညာ ဇောတ၊ သပိတ်အိုင်တောရ အရှင် ဥာဏိဿရ တို့က ပထမအကြိမ်၊

၂၊ မော်လမြိုင်မြို့ ပန်းဘဲတန်း ရွှေကျောင်း ဆရာတော်၊ အရှင်ကုမာရ၊ မော်လမြိုင်မြို့ မောင်ငံကွင်း ကျောင်း ဆရာတော်-အရှင်သုဇာတ၊မွန်စိန်တောရ အရှင် အာ စိဏ္ဏတို့က ဒုတိယအကြိမ်၊

၃၊ သထုံမြို့ လယ်ဝန်ဆရာတော်, ဓမ္မမေဒနီ ဆရာတော်, အောင်မြေရွှေဘုံဆရာတော်တို့က တတိယ အကြိမ်၊

၄၊ မော်လမြိုင်မြို့ စိန်မမကျောင်း တိုက်အုပ် ဆရာတော် ဦးသူရိယ၊ သထုံမြို့ သဒ္ဓမ္မဇောတိကာရာမတိုက် ပိဋ္ဋကတ္တယပါရဂူ ဦးဝိဇယ, မော်လမြိုင်မြို့ ဈေးကြို တော်ကူးကျောင်း ဆရာတော်တို့က စတုတ္ထအကြိမ်၊

၅၊ ထူးကြီးဆရာတော်တပါးတည်း ပဉ္စမအကြိမ်၊

၆၊ မော်လမြိုင်မြို့ ပန်းဘဲတန်း ရွှေကျောင်း ဆရာတော် တပါးတည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းသား ပဏ္ဍိတ်တို့၏ရွတ်ဖတ် နည်းအတိုင်း ရွတ်ဖတ်တော်မူလျက်ဆဋ္ဌအကြိမ်၊

၇၊ ညောင်လွန့်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးတပါးတည်း သတ္တမအကြိမ်နိဂုံးအဖြစ် ဖတ်ရွတ်တော်မူကာ သမ္မုတိ ကမ္မဝါစာနှစ်မျိုးစလုံးကိုပင်(၇)ကြိမ် ပိပြင်ကျန ရွတ် ဖတ်တော်မူကြခြင်းဖြင့် ဒဠှိကမ္မ, ထိရတရ, မိဿက သမ္မာအမှု,အစုစုအရပ်ရပ် အောင်မြင်ပြီး ပြေလတ်ပါ သတည်း။

ဤသိမ်သမုတ်ပွဲတွင် အရညဝါသီ (၁၁)ပါး၊ ဂါမ-ဝါသီ(၁၅)ပါးအားဖြင့် (၂၆)ပါးဖြစ်ပါသတည်း။

○ သာသနာကျိုး ဆောင်သယ်ပိုး စိုက်ကျိုး သိမ် ကုသိုလ်။

○ သိမ်သန့်မှသာ သာသနာ သန့်စွာစည်မည်ကို။

○ သာသနာစည် လူနတ်ပြည် စည်မည်နတ်လူပျို။

မွေးနေ့မှာကောင်းမှု
ကုသိုလ်လုပ်ခြင်းဟာ
ဘယ်လို အကျိုးကျေးဇူးများ
ရှိပါသလဲဘုရား

၁၇၊ မွေးနေ့မှာ ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်ခြင်းဟာ ဘယ်လိုအကျိုးကျေးဇူးများ ရှိပါသလဲဘုရား

“စေတနာ, ဝိရတိ, ဟူဘိနှစ်ဖြာ, ပြဋ္ဌာန်းစွာ
သား, ကျင့်စာရိတ္တ, ဝါရိတ္တဟု, သီလရတနာ,
မြတ်တန်းဆာလည်း, သတ္တဝါခပင်း, မင်းဆင်း
ရဲသား, မပိုင်းခြားဘူး, လေးပါးမျိုးနွယ်, ကြီး
ငယ်မဆို, ရှယ်ပျို—ရှယ်ရင့်, ဆင်တိုင်းတင့်၏”

“ကောင်းကျင့်ဟူဘိ, ကျေးဇူးရှိသား, ဂိဟိ
ဗြဟ္မ, စရိယတိ, ဆုံးမဆို့ပိတ်, မြတ်စာရိတ်နှင့်,
ဝါရိတ်အညီ, မပြတ်မှီလော့, ပဥ္စသီဥပုသ်, စောင့်
ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်, မယုတ်အားကြိုး, ဤကျင့်ရိုးသည်
ကောင်းကျိုးအလွန်တရာတည်း” (မဃဒေဝ)

မိမိကို တစုံတယောက်သောသူက အနှစ်သက်ဆုံး စာအုပ်

တအုပ်ကို ပြောပြပါဆိုယင် မဆုတ်မဆိုင်းပင် မဃဒေဝလင်္ကာ စာအုပ်ဟု ပြောပြလိုက်ပါမည်။

"မှန်၏၊ မိမိသည် ယင်းစာအုပ်ကို အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်သည်၊ အကြိမ်ကြိမ်မှတ်သည်၊ အကြိမ်ကြိမ်ကျက်သည်။ မိမိအတွက် လို အပ်ချက်တွေ အကုန်ရပါ၏။

သို့ဖြစ်၍ မိမိသည် တခြားဖတ်စရာ စာအုပ်အသစ်မရှိသော် မဃဒေဝလင်္ကာစာအုပ်ကိုပင် ဖတ်လေ့ရှိပါ၏။ မှတ်လေ့ ကျက် လေ့ရှိပါ၏။ တနေ့ ယင်းမဃဒေဝလင်္ကာမှ စာတပိုဒ်ကို ဖတ် နေစဉ် ဘုန်းဘုန်း စာတစောင်လာတယ်ဟု ပြောပြောဆိုဆို ကိုရင်တပါးက စာလာကပ်၏။ သို့နှင့် မိမိကမေး၏။

"ဘယ်ကစာလဲဟ"

"မလျှောက်တတ်ပါဘုရား"

"ပေးတဲ့လူ လိပ်စာမပါဘူးလား"?

"ပါတော့ ပါတယ်ဘုရား မဖတ်တတ်ဘူး"

"ကဲ့ဒါဖြင့် ဖောက်စမ်း"

"စာတွေကလဲ အများကြီး ဘုန်းဘုန်း"

"ကဲ....ဖတ်ပြစမ်း"

ဘုန်းဘုန်းဘုရား–

တပည့်တော် ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦးတင်လိုက်ပါ သည်ဘုရား၊ ဘုန်းဘုန်း ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာနဲ့ တရားအားထုတ်နိုင်ပါစေလို့ တပည့်တော် ဆု တောင်းမေတ္တာ ပို့သပါတယ်ဘုရား"

"တပည့်တော်တို့ကတော့ ဘုန်းဘုန်း တရား များများလည်း အားထုတ်နိုင်ပါစေ(........) ကို

လည်း ကြွလာပြီး တပည့်တော်တို့ကိုလည်း တရားများများ ဟောပြနိုင်ပါစေလို့ အမြဲဆုတောင်းနေပါတယ်ဘုရား"

"တပည့်တော် ယခုလို စာရေးတာက ဘုန်းဘုန်းကို အနှောက်အယှက်ပေးချင်လို့ မဟုတ်ပါဘုရား၊ သတိလည်းရနေလို့ပါဘုရား၊ နောက်ပြီး ဘုန်းဘုန်းကိုလည်း မသိနားမလည်တာကို မေးစရာရှိလို့ပါဘုရား"

(........)နေ့တုန်းက (........)တို့အိမ်မှာ ဆွမ်းလောင်းပါတယ်ဘုရား၊ နောက်ပြီး (........)က ဆယ်တန်းမှာ ရူပဗေဒ ဘာသာကို ဂုဏ်ထူးနဲ့ အောင်လို့ ဆရာ–ဆရာမတွေကိုလည်း ဖိတ်ပြီး မုန့်ကျွေးတဲ့အလှူ လုပ်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီအလှူမှာ (........)တို့က သူတို့ကက်ဆက်ကို အကူသဘောမျိုးနဲ့ လာဖွင့်ပေးတော့ ဘုန်းဘုန်းရဲ့ တရားကို တခါနာရပြန်ပါတယ်ဘုရား"

"ဘုန်းဘုန်းရဲ့ တရားကို အဘတို့အိမ်က အလှူပြီးသွားကတည်းက မနာရတာ ခုမှဘဲ ပြန်ပြီး နာရပါတော့တယ်ဘုရား"

"တပည့်တော်လည်း ခုဝါတွင်းမှာ ဥပုသ်တပတ်ထဲဘဲ စောင့်ရပါသေးတယ်ဘုရား၊ စောင့်တော့လည်း မေမေက ဘန်းကြီးကျောင်းကို ဦးဦးဖျားဖျား ဆီလှူချင်ပါတယ်၊(....)ကျောင်းသွားပြီး ဥပုသ်စောင့်ရအောင် ဆိုတာနဲ့ အဲဒီ

ပထမပတ်က(........)ကျောင်းကို မိသားတစုလုံး
သွားပြီး ဥပုသ်စောင့်တာနဲ့ ဘုန်းဘုန်းရဲ့တရား
သံကို မကြားရတော့ပါဘုရား"

"ဟင်....ဘုန်းဘုန်းက ဒီမှာ၊ သူတို့က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တရားနာနိုင်မှာလဲဘုရား"

"ရှေ့လိုက်ထာ ကိုရင်ကလဲ၊ စောင့်နေကျကျောင်းမှာ ကက်ဆက်နဲ့ တရားနာတာကို ပြောနေတာ"

"အော်"

"အော်မနေနဲ့ ဆက်ဖတ်စမ်း၊ စာရေးတဲ့လူက နှင့်ထက်တော်တယ်"

"နောက်တပတ်တော့ တပည့်တော်တို့ စာ
မေးပွဲရက်နဲ့ တိုက်ဆိုင်နေလို့ ဥပုသ်မစောင့်
ဖြစ်ခဲ့ပါဘူးဘုရား"

"ဒါပေမဲ့ စိတ်ထဲကတော့ (၈)ပါးအနက်
က တတ်နိုင်တဲ့ ငါးပါးကိုတော့ လုံနိုင်သမျှ
လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းခဲ့ပါတယ်ဘုရား"

"ခုနောက်တပတ်ဆိုရင်တော့ ဥပုသ်စောင့်
နိုင်ပါပြီဘုရား၊ ကျောင်းပြန်မတက်ရခင်မှာ သီ
တင်းပတ်တိုင်း မပျက်ရအောင် ဥပုသ်စောင့်မယ်
လို့တော့ မှန်းထားပါတယ်ဘုရား"

"သူများတွေ ကျောင်းတက်နေချိန်မှာ သူက ကျောင်းပြန်မတက်ရခင်ဆိုတော့ သူက ဘယ်ကျောင်းတက်တာလဲ ဘုန်းဘုန်း"

"တက္ကသိုလ်ကျောင်း တက်ထာ"

"ဒါ့ကြောင့် စာတွေ အရှည်ကြီး ရေးတတ်ထာနဲ့တူတယ်နော် ဘုန်းဘုန်း"

"အမယ်လေး လေရှည်လိုက်ထာ ၊ ဆက်ဖတ်စမ်းပါအုံး"

"နေ့ဘက်မှာ အခြေအနေအရ မထိန်းသိမ်းနိုင်ပေမဲ့ ညဘက်ရောက်ယင်တော့ အိပ်ရာမဝင်ခင် ညတိုင်း(၇)ပါးသီလယူ၊ မေတ္တာပို့၊ သမ္ဗုဒ္ဓေဘုရားရှိခိုး သက်စေ့ရှိခိုး၊ အမျှအတန်းဝေပြီးမှ အိပ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဟင်း....ညဘက်ကြီး (၇)ပါးသီလ ယူတယ်တဲ့"

"ကိုရင်ကလဲ ရှေ့လိုက်ထာ၊ ရှစ်ပါးသီလ ညဘက်မယူရဘူးလို့ ဘယ်သူကပြောလဲ"

"ညစာ စားပြီးမှဆိုတော့ လူတိုင်းယူနိုင်တာပေါ့ ဘုန်းဘုန်း"

"မယူနိုင်တဲ့လူတွေ တပုံကြီး။ ညစာအပြင် ပွဲကြည့်တာတို့နဲ့သာလိမ်းတာတို့စတဲ့ သိက္ခာပုဒ်တွေ အများကြီးကျန်သေးတာဘဲ"

"အော်....ဟုတ်သားဘဲ"

"ပြီးတော့ တချို့ဆို သန်းခေါင်သောက်ကျမှ ဆာလို့ဆိုပြီး အိပ်ရာကထစားတဲ့လူတွေလဲ မရှိဘူးလား"?

"ရှိပါတယ်ဘုရား"

"ခုလို သီလယူထားတော့ စားအုံးမလား"?

"မစားတော့ပါဘုရား"

"တခြား သိက္ခာပုဒ်တွေကော ကျူးလွန်အုံးမလား"

"မကျူးလွန်တော့ပါဘုရား"

“အေး....သီလ ဆိုတာ နေ့ရယ်–ညရယ် ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ စောင့်နိုင်ယင် စောင့်တဲ့အချိန် အကျိုးရတာပေါ့၊ ကဲ ရှေ့လိုက်တာ ဆက်ဖတ်စမ်းပါအုံး”

“နံနက်ပိုင်း အိပ်ရာထယင်တော့ ဘုရားရှေ့မှာ ဘုရားရှိခိုးဖြစ်တာတော့နည်းပါတယ်ဘုရား။ စိတ်ထဲကဘဲ သတိရကဲ့အခါမှာ ရှိခိုးပါတယ် ဘုရား”

“သမ္ဗုဒ္ဓေဘုရားရှိခိုးကိုတော့ ဘုန်းဘုန်းကို ကတိပေးထားတဲ့အတိုင်း ညတိုင်းသက်စေ့ရှိခိုးပါတယ်ဘုရား”

“ဘုန်းဘုန်းဘုရား ကပည့်တော် မသိတာကတော့ တခြားမဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊ လာမဲ့ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၃)ရက်နေ့ဟာ တပည့်တော်ရဲ့ မွေးနေ့ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား”

“အဲဒီမွေးနေ့မှာ ဘုန်းကြီးတွေကို ဆွမ်းကျွေးတဲ့ အလှူသော်ရင်း, တခြားအလှူတခုခုကို သော်ရင်း၊ ဘာမှမလုပ်နိုင်ယင် အာရုံဆွမ်း နေ့ဆွမ်းလောင်း, ဘုရားမှာ ဆွမ်း–ရေချမ်း ပန်း–ဆီမီး ကပ်လှူပြီး(၈)ပါးသီလယူ, သီလကိုမြဲစွာစောင့်ထိန်း မေတ္တာပို့,တရားအားထုတ်မယ်လို့ ရည်မှန်းထားပါတယ်ဘုရား”

“အဲဒီလို မိမိရဲ့ မွေးနေ့ မွေးလ မွေးရက်မှာ ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်တာနဲ့ နေ့စဉ်

ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်တာဟာ ဘယ်လို ကွာခြားပါသလဲဘုရား”

“ပြီးတော့ မွေးနေ့မှာ ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်ခြင်းဟာ ဘယ်လို အကျိုးကျေးဇူးများ ရှိပါသလဲဘုရား”

“တပည့်တော် သိလိုတာကတော့ အဲဒီ နှစ်ချက်ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ဘုန်းဘုန်း ဆက်ဆက် စာပြန်ရေးပါဘုရား”

“အခု လောလောဆယ် မအားလပ်ယင် တောင်ဘပည့်တော်ရဲ့ မွေးနေ့ဟာ ဝေးနေသေးတဲ့ အတွက်၊ဘုန်းဘုန်းအားတဲ့အချိန်မှာ စာပြန်ရေးပေးပါလို့ တပည့်တော် ကန်တော့ယင်းနှင့် ပန်ကြားအပ်ပါသည်ဘုရား”

“တပည့်တော်လည်း စာမေးပွဲ ဖြေနိုင်ပါသည်ဘုရား၊ ကျောင်း ပြန်တက်ဘို့ကတော့ ဘယ်တော့မှလဲဆိုတာ ခုချိန်ထိ မသိရသေးပါဘုရား”

“ဘုန်းဘုန်းလဲ(....)ကြွပြီး တရားဟောပေးပါအုံးလို့(....)က ဒကာ—ဒကာမတွေကိုယ်စား တပည့်တော်က လျှောက်ထားအပ်ပါသည် ဘုရား”

“ဘုန်းဘုန်း ကျန်းမာစွာနဲ့ တရားအား ထုတ်နိုင်ပါစေလို့ တပည့်တော် ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်ဘုရား“

"အနန္တောအနန္တ ငါးပါးကို အမြဲ ရိုသေ
လေးစားလျှက်–
တပည့်တော်
(........)
၅–၇–၇၅

"ကဲ....ဘယ့်နှယ်လဲ ကိုရင် မင်းနဲ့ ဘယ်သူကတော်လဲ"?

"တပည့်တော်က ကိုရင်ဘဲ၊ တပည့်တော်က တော်တာပေါ့ဘုရား"

"အမယ် ကိုရင်ဆိုတာနဲ့ တော်ရမလား"?

"ကိုရင်ဆိုတော့ အမြဲဆယ်ပါးသီလ ရှိနေတော့ တော်ပါ ဘယ်ဘုရား"

"အေး....အေး ဒါတော့ အဟုတ်သားဘဲ"

"အနန္တငါးပါးလဲ လေးစားပါတယ်ဘုရား"

"သူများ စာထဲပါမှ သတိရတာပါ"

'မဟုတ်ပါဘုရား"

"ကဲ....ကဲ သွားနိုင်ပြီ"

"ဘုန်းဘုန်း ဘယ်တော့ စာပြန်မလဲ"

"နောက်မှ ကြည့်ပြန်တာပေါ့"

သို့
(........)
ပြန်ကြားသိစေသည်။

"(၅ ၇–၇၅) နေ့စွဲနဲ့ ထည့်လိုက်တဲ့စာရ
ရှိလို့ ဖတ်ရတော့အကြောင်းစုံ သိရသဖြင့် ဘုန်း

ဘုန်းဝမ်းသာတယ်”

“တခြားအကြောင်းတွေတော့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မရေးအားလို့ မရေးတော့ဘူးနော်၊ မွေးနေ့အကြောင်းဘဲ ရေးတော့မယ်နော်”

“(....)ရဲ့ မေးထားတဲ့ မေးခွန်းထဲမှာ “မွေးနေ့မှာ ဘုန်းကြီးတွေကို ဆွမ်းကျွေးတဲ့ အလှူသော်ငြား, တခြားအလှူတခုခုသော်ငြား, ဘာမှ မလုပ်နိုင်ယင်တောင် အရုဏ်ဆွမ်း, နေ့ဆွမ်းလောင်း, ဘုရားမှာ ဆွမ်း,ရေချမ်း,ပန်း– ဆီမီးကပ်လှူ၊ ၈–ပါးသီလယူပြီး, သီလကိုမြဲစွာစောင့်ထိန်း မေတ္တာပို့ တရားအားထုတ်မယ်လို့ ရည်မှန်းထားပါတယ်ဘုရား”လို့ပါတယ်”

“အမှန်က ဆွမ်းကျွေးတဲ့အလှူ တခြားအလှူတခုခုမှ အလှူမဟုတ်ပါဘူး၊ (....) စာထဲမှာပါတဲ့ အရုဏ်ဆွမ်း နေ့ဆွမ်းလောင်းစတဲ့အလှူတွေ, သီလသီတင်းစောင့်ထိန်းတာတွေ, မေတ္တာဘာဝနာပွါးများတာတွေ, ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားစီးဖြန်းတာတွေလဲ အင်မတန်ကောင်းမြတ်ကုသိုလ်တွေဘဲမဟုတ်လား”

“အဲဒီ ကုသိုလ်တွေ ပြုလုပ်နေခြင်းသည်ပင် အင်မတန် မွန်မြတ်သန့်ရှင်းတဲ့ မွေးနေ့မင်္ဂလာကျင်းပခြင်းပါဘဲ”

“(....) ဆိုလိုချင်တာက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ဆွမ်းကျွေး၍သော်ငြား, အခြားကြီးကြီးကျယ်

ကျယ် တခုခုလှူ၍သော်ငှင်း, ကောင်းမှုကု သိုလ်ပြုလုပ်ပြီး မွေးနေ့ပြုလုပ်နိုင်မှ မွေးနေ့ကျင်း ပတယ်ဟု ထင်ဟန်ရှိပါတယ်”

“အမှန်က ကုသိုလ်ပြုလုပ်တဲ့ နေရာမှာ ကြည် လင်တဲ့ သဒ္ဓါတရားနဲ့ သန့်ရှင်းတဲ့ စေတနာ တရားက အဓိကပါ၊ အဲဒီသဒ္ဓါစေတနာ ပြ ဖြောင့်စွာနဲ့ ကုသိုလ်ပြုပြီး မွေးနေ့ကျင်းပယင် (....)စာထဲမှာ ပါတဲ့ကုသိုလ်တွေဟာ မသေးငယ် ပါဘူး၊ ကြီးကျယ်ပါတယ်၊ ကြီးကျယ်တဲ့အကျိုး လဲ ပေးနိုင်ပါတယ်၊ ပြုလုပ်ပါနော်”

“ပြီးတော့ “မွေးနေ့မွေးလ မွေးရက်မှာ ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်တာနဲ့ နေ့စဉ်ကောင်း မှု ကုသိုလ်ပြုလုပ်တာဟာ ဘယ်လိုကွာခြားပါ သလဲဘုရား”ဆိုတဲ့အမေးအရ ဖြေရယင် အများ ကြီးကွာတယ်လို့ အကျဉ်းချုပ်အဖြေကို အယင် မှတ်ထားနော်”

“ဥပမာဆိုပါတော့။ လူတယောက်က မွေး နေ့မှာမှ ငွေ(၃၆၅ကျပ်) သုံးရခြောက်ဆယ် ငါးကျပ်တိုး လှူတယ်တဲ့”

“လူတယောက်ကတော့ နေ့စဉ်နေ့စဉ် တနေ့ (၁) တကျပ်, (၁)တကျပ်လှူတယ်တဲ့”

“အဲဒီအလှူနှစ်ခုဟာ အကုန်အကျပစ္စည်း ဝတ္ထုတူသော်လဲ မွေးနေ့မှာမှ တကြိမ်ထဲ လှူ

လိုက်သူမှာ တနေ့ထဲဘဲ ကုသိုလ်စေတနာတွေ ဖြစ်သွားတယ်နော်”

“အဲ....နေ့စဉ် လှူသူမှာတော့ နေ့စဉ် ကုသိုလ်စေတနာတွေ များစွာဖြစ်နေတယ်၊ ဒီတော့ လှူဘွယ်ဝတ္ထု တူသော်လဲ ကုသိုလ်စေတနာတွေက များလေခြင်းကြောင့်၊ နေ့စဉ်ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်တာဟာ မေ့းနေ့မေ့းလ မေ့းရက်မှာမှ ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်တာထက် အကျိုးကြီးလို့ အဲဒီလိုကွာခြားတယ်လို့ မှတ်ထားနော်”

“ပြီးတော့ တမျိုးပြောရယင် (....)တို့နေတဲ့ အိမ်ကို နေ့စဉ်နေ့စဉ် ပုပြင်မွမ်းမံသင့်တာတွေကို ပုပြင်မွမ်းမံနေတာနဲ့၊ နေ့စဉ်ပုပြင်မွမ်းမံမှုဘာမှမပုဘဲ တနှစ်ကြာမှ တရက်လောက် ပုပြင်မွမ်းမံတာ ဘယ်ဟာကောင်းလဲ၊ အဲဒီအမေးကို (....) ဖြေနိုင်တယ် ဖြေကြည့်နော်”

“အဲ(....)တို့ခန္ဓာကိုယ် ဘုန်းဘုန်းတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို စာလိုတော့ ခန္ဓာအိမ်လို့ သုံးပါတယ်၊ ဒီခန္ဓာအိမ်ကြီးက ဘယ်သူဆောက်သလဲဆိုယင် ကုသိုလ်ကံက ဆောက်တယ်လို့ ဖြေရမှာဘဲနော်”

“ဒီတော့ အတိတ်ဘဝက ဆောက်ခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကံ ကုန်ယင် ဒီခန္ဓာအိမ်ကြီးဟာ လဲပြိုနိုင်တယ်နော်၊ပကတိအိမ်အိုတော့ ကျားကန်ရတယ်

မဟုတ်လား၊ အဲ....ခုလဲ ခန္ဓာအိမ်ဟာ အသက်ကြီးလာတယ်ဆိုယင် အိုလှာတာဘဲနော်”

“အဲဒီလို အိုလာတော့ ယိုင်လာတယ်၊ ယိုင်လာတဲ့အတွက် နေ့စဉ်နေ့စဉ် ကုသိုလ်ကျွေးကန်ပေးတာနဲ့၊ တနှစ်ကြာမှ ကျွေးတချက်ထောက်တာနဲ့ ဘယ်သူက ဘယ်လိုစိုပြီး ခိုင်ခံ့တယ် မခိုင်ခံ့ဘူးဆိုတာလဲ (....)ဖြေကြည့်နိုင်ပါတယ်နော်”

“ဒီတော့ နေ့စဉ်နေ့စဉ် ပကတိအိမ်ကိုပြင်တာနဲ့ တနှစ်ကြာမှ တရက်စုပြင်တာ အကျိုးကျေးဇူးကွာသလို၊ ခန္ဓာအိမ်ကိုလဲ နေ့စဉ်နေ့စဉ် ကုသိုလ်ကျွေးကန်ပြီး ပြင်တာနဲ့ တနှစ်ကြာမှ မွေးနေ့တရက် ကျွေးကန်တာ အကျိုးကျေးဇူးကွာပါတယ် နော်”

“ပြီးတော့ ‘မွေးနေ့မှာ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုလုပ်ခြင်းဟာ ဘယ်လို အကျိုး ကျေးဇူးများရှိပါသလဲ ဘုရား’ ဆိုတဲ့အမေးအရ ဖြေရယင် ကျေးဇူးများပါတယ်လို့ အချုပ်မှတ်ထားနော်”

“အကျယ် ဖြေရယင်တော့ ဒီခန္ဓာ အိမ်ကြီးဟာ အသက်ကုန်ယင်လဲ ပျက်စီး နိုင်တယ်၊ ကံကုန်ယင်လဲ ပျက်စီးနိုင်တယ်၊ အသက်နဲ့ ကံနှစ်ပါးကုန်ယင်လဲ ပျက်စီးနိုင်တယ်၊ အသက်နဲ့ ကံရှိပါသေးရက်နဲ့ အခြားကံတခုခုက ဝင်ဖြတ်ယင်လဲ သေနိုင်တယ်၊ပျက်စီးနိုင်တယ်နော်”

ဒီတော့ ကုသိုလ်တကြိမ်ပြုယင်၊ အဲဒီကုသိုလ် ထဲမှာပါတဲ့ ပဌမဇော စေတနာက ခုနစ်ရက်, ခုနစ်လ,ခုနစ်နှစ် အတွင်း မကောင်း ကျိုးတွေ ပယ်သတ်ပြီး ကောင်းကျိုး ပေးနိုင်တယ်နော်”

“အဲဒီလို ကောင်းကျိုးပေးတော့ မိမိအတိတ် ဘဝက ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကံဟာ အဲဒီမွေးနေ့ မှာ ကုန်သွားယင်၊ လာမဲ့နှစ်အတွက် ဘယ်လို အသက်ဆက်မလဲ။သို့မဟုတ် အနှစ်ရာယ် ပြုမဲ့က တွေဟာ လာမဲ့နှစ်မှာ ပေးမယ်,ပြုမယ် ဆိုယင် ဘာနဲ့ ကာကွယ်မလဲ၊ အဲမွေးနေ့ ကုသိုလ်နဲ့ ကာကွယ်မယ်၊ မွေးနေ့ ကုသိုလ်နဲ့ အသက်ဆက် မယ်ပေါ့ဟုတ်လား”

အဲဒီလို ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ မွေးနေ့ ပြုလုပ်ကြ တာဘဲနော်။အဲဒီနည်းအရ ပြောယင်လဲ နေ့စဉ် နေ့စဉ် ကုသိုလ်ပြုယင် အဲဒီကုသိုလ်မှာ ပါတဲ့ ပဌမ ဇောစေတနာတွေက ခုနစ်ရက်, ခုနစ်လ ခုနစ်နှစ် မကောင်းကျိုးတွေ တားပြီး၊ ကောင်း ကျိုးတွေ ပေးတယ် ဆိုတော့၊ မကောင်းကျိုး တွေပျောက်ပြီး ကောင်းကျိုးတွေရမှာ မသေ ချာဘူးလား”

အဲဒီအမေးလဲ (........) ဖြေနိုင်ပါတယ်၊ ဖြေ ဘော့နော်၊ ဒီတော့ အချုပ်ပြောရယင် ကုသိုလ် ဟာ နေ့စဉ်နေ့စဉ် ပြုနိုင်ယင် အကောင်းဆုံး ဘဲ၊ မဘတ်နိုင် ရက်သတ္တပတ် မွေးနေ့ ရောက်

တိုင်ပြု။ ဒါမှ မဘတ်နိုင်ယင် တလတခါ၊ ဒါမှ မဘဘ်နိုင်ယင် တနှစ်တခါ မွေးနေ့ကုသိုလ်ပြုပါ။ ပြောဆိုခဲ့ဘဲ့ အကျိုးကျေးဇူးများ ရှိပါတယ်လို့ မှဘ်သားနော်"

"ကဲ စာလဲရေးသွားပြီ၊ စုံလဲစုံပါပြီ၊ တော် သေးပြီနော်"

ကျန်းမာပါစေသော်
ကျန်းမာစွာနှင့်
တေဒဂ်-အရှင်ပညာဇောတ

◯ နေ့စဉ်နေ့စဉ် ကုသိုလ်ပင် အစဉ်စိုက်ပျိုးပါ။
◯ တပင်မသိး တပင်သိး အကျိုးကြီးမည်သာ။
◯ အကျိုးကြီးက နိဗ္ဗာန ရကြမြန်မကြာ။

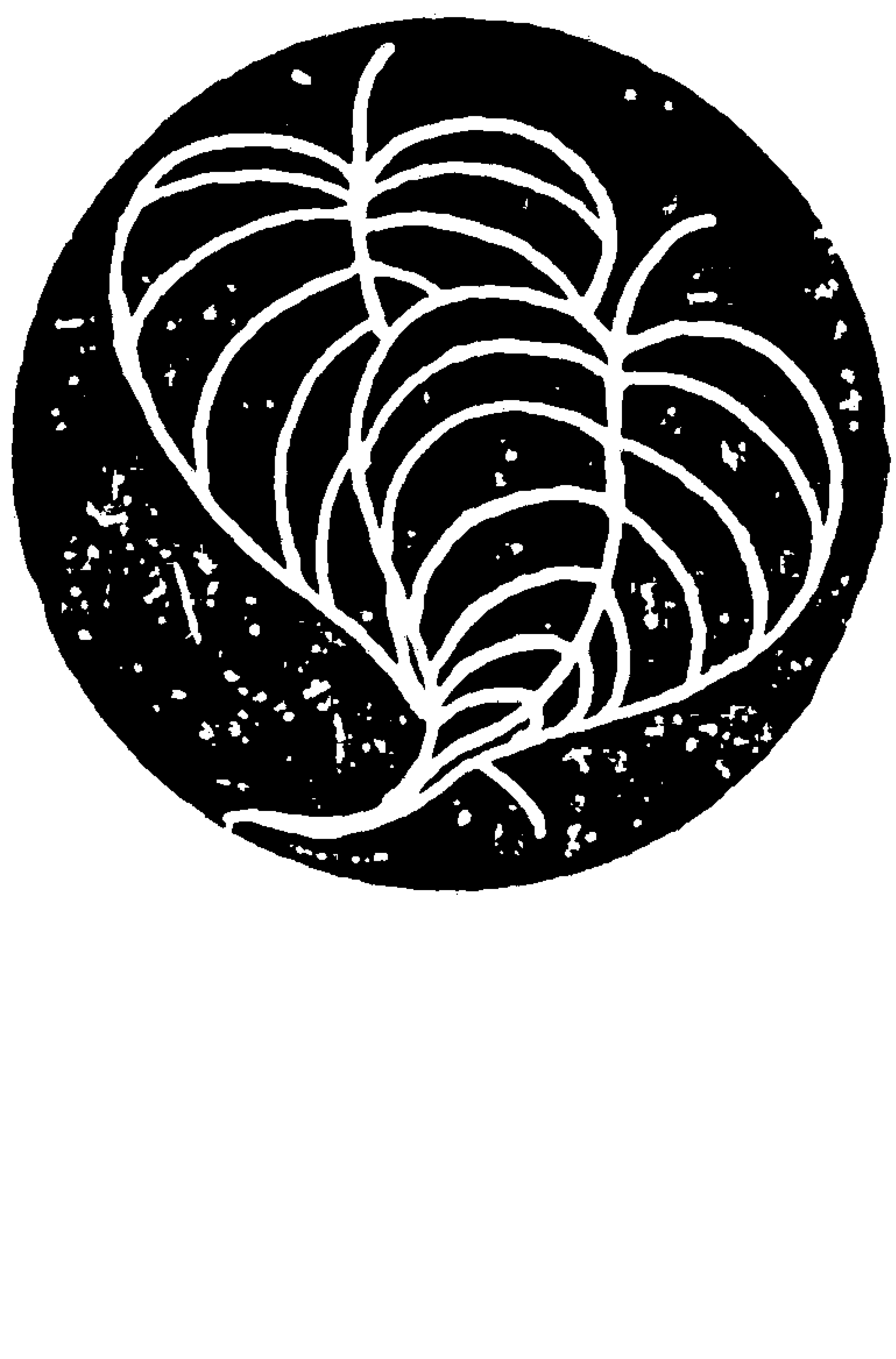

ငါးရာ့နှစ်ဆယ်ရှစ်သွယ် မေတ္တာ
ဆိုတာဘယ်ဟာတွေပါလဲဘုရား

၁၈။ ငါးရာ့နှစ်ဆယ် ရှစ်သွယ်မေတ္တာဆိုတာ ဘယ်ဟာတွေပါလဲဘုရား

ဗုဒ္ဓတရားတော်တွေသည် နက်နဲ၏၊ ယင်းသို့ နက်နဲခက်ခဲသည့် တရားတော်ဘွဲ့ကို လိုက်နာကျင့်ကြံ နေသူတို့သည် အများအားဖြင့် မစူးစမ်း မတွေးတောဘဲ အပေါ်ယံသဘော အများပြော၊ သူပြော၊လူပြောနှင့်ဘဲ ပြီးတတ်သည်။စူးစမ်းမေးမြန်းတတ်သူကား ရှားမှရှားထဲက ဖြစ်၏၊ တချိန်က ယင်းရှားမှရှား တယောက်နှင့်တွေ့ရ၍ သူကမေးသည်။

"အရှင်ဘုရား၊ ငါးရာနှစ်ဆယ် ရှစ်သွယ်မေတ္တာဆိုတာ ဘယ်ဟာတွေပါလဲဘုရား"

"အမယ်လေး.... ဒကာကြီးအမေး ဖြေရယင်တော့ အာပေါက်တော့မှာဘဲ၊ (၅၂၈) သွယ်ဆိုတော့ အများကြီး၊ အကျဉ်းအကျယ် နှစ်မျိုးဖြေမှ ပိုသဘောပေါက်မယ်"

"အာမပေါက်ပါဘူးဘုရား၊ ရှင်းပြစမ်းပါဘုရား၊ သိချင်လို့ပါဘုရား"

မေးသူမှာ ရင်းနှီးသူဖြစ်နေရကားမဖြေလို့မဖြစ်ပေ၊ ဖြေရမည်သာဖြစ်ပေ၏။

"အင်း....ဖြေတော့ ပြောပါမယ်၊ ဘယ်လိုပြောရမလဲလို့ စဉ်းစားနေတယ်"

"ဘယ်လိုဘဲ ပြောပြောပေါ့ဘုရား၊ နားလည်ယင် ပြီးတာပါဘဲ"

မေတ္တာပို့နည်း ၂ မျိုး

"ကဲ....ကဲ ဒီလိုမှတ်၊ "ပဉ္စသူမဉ္စဝါ၊ ယောကျ်ားမိန်းမ" စသည်ဖြင့် အပိုင်းအခြား မရှိသောအားဖြင့် မေတ္တာဖြန့်ခြင်းကို ပါဠိလို "အနောဓိသော မေတ္တာဖရဏာ"လို့ ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မိန်းမနဲ့ယောကျ်ားကို တကန့်စီ၊ အရိယာနဲ့ ပုထုဇဉ်ကို တကန့်စီ၊နတ်လူနဲ့ ဝိနိပါတိကတို့ကိုလဲ တကန့်စီ၊ အဲဒီလိုပိုင်းခြား ကန့်သတ်လျက် အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သူ့အတွဲနဲ့သူ အာရုံယူပြီး မေတ္တာဖြန့်ခြင်းကို ပါဠိလို "ဩဓိသောမေတ္တာဖရဏာ" လို့ ခေါ်တယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲ ဒီတော့ (၅၂၈)သွယ်ရှင်းတော့

၁။ အနောဓိသော မေတ္တာဖရဏာနည်းက ၅–နည်း။

၂။ ဩဓိသော မေတ္တာဖရဏာနည်းက ၇–နည်း၊ ပေါင်းလိုက်တော့ ၁၂–နည်းမရဘူးလား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီ ၁၂-ကို

န္တုလေးဖြာ

၁။ အဝေရာ ဟောန္တု
၂။ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု
၃။ အနီဃာ ဟောန္တု
၄။ သုခီအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု ဆိုတဲ့ "န္တု" လေးဖြာနဲ့ မြှောက်တော့ (၁၂x၄) ၄၈–မဖြစ်ဘူးလား"?

"ဖြစ်ပါဘယ်ဘုရား"

"အဲဒီ–၄၈ ကို အရပ်–၁၀ မျက်နှာနဲ့ မြှောက်တော့ ၄၈၀ မဖြစ်ဘူးလား"?

"ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒီ ၄၈၀–နဲ့ ခုနက၄၈–နဲ့ ပေါင်းလို့ရှိယင် (၅၂၈) သွယ်မေတ္တာမဖြစ်ဘူးလား"?

"ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား"

"အင်း....အဲဒီသဘော အချုပ်ကို သိအောင် ဒီလင်္ကာကို ကျက်မှတ်ထားနော်"

"နောခိ–ပဥ္စ,ဩ–သတ္တဖြင့်, ဒွါဒသဟု,
ပုဂ္ဂိုလ်စုကို, *န္တုလေးဖြာ, မြှောက်ဆင့်ပါမူ,
ရှစ်ဖြာလေးဆယ်, ဂဏန်းကြွယ်၏၊ ရပ်ဆယ်ဖြင့်
လျှောက်, ထပ်ဆင့်မြှောက်၍, မှတ်လောက်ပွား

---

* န္တု ကို နတုဟုဖတ်ပါ။

က, လွှန်များလှသည့်, ငါးရာ့နှစ်ဆယ်ရှစ်စွန်း
တည်း"တဲ့"

"မှန်ပါ ကျက်ထားပါမယ်ဘုရား၊ အကျဉ်းတော့ သိရပါပြီ၊ အကျယ်ကို အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား"

"အကျယ်သိချင်ယင် ခုနကပြောခဲ့တဲ့ အနောဓိသော မေတ္တာဖရဏာ ၅-နည်း, ဩဓိသော မေတ္တာ့ဖရဏာ ၇-နည်း အရ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂-ယောက်သိရမယ်"

"အမိန့်ရှိပါဘုရား"

ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂ ယောက်

"ပုဂ္ဂိုလ်-၁၂-ယောက်က ဘာလဲဆိုတော့....

၁။ သဗ္ဗေ သတ္တာ,

၂။ သဗ္ဗေ ပါဏာ,

၃။ သဗ္ဗေ ဘူတာ,

၄။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ,

၅။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ၊ အဲဒီ ၅ခုက 'ဩဓိသောမေတ္တာဖရဏာ'နည်းဘဲ"

၁။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော,

၂။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ,

၃။ သဗ္ဗေ အရိယာ,

၄။ သဗ္ဗေ အနရိယာ,

၅။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ,

၆။ သဗ္ဗေ မနုဿာ,
၇။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ, အဲဒီ ၇–ခုက 'သြမိသောမေတ္တာ ဖရုဏာ' နည်းဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီဟာ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂–ယောက်ဘဲ၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်၁၂ယောက်ကို "အဝေရာဟောန္တု"စတဲ့ "န္တု"လေးခုနဲ့ မေတ္တာပို့ယင် (၁၂×၄) ၄၈–ပါးရမယ် ဒီလိုမဟုတ်လား"?

"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဒီတော့ ပို့ကြည့်ကြရအောင်"

၁။ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊
၂။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝ ပရိယာပန္နာ ။
၆။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ အဝေရာဟောန္တုလို့ ပို့ကြည့်တော့ "န္တု" တခုနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂–ယောက်ရပြီ၊ နောက်တခါ "န္တု"တခုနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂–ယောက် ပို့ကြည့်ကြရအောင်...."

၁။ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု၊
၂။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။
၆။ သဗ္ဗာဣတ္ထိယော ။
၇။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ သဗ္ဗေဒေဝါ ။
၁၁။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တုလို့ ပို့ကြည့်တော့ "န္တု"တခုနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂-ယောက် ပြီ။ နောက်တခါ "န္တု"တခုနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂-ယောက် ပို့ကြည့်ကြရအောင်....

၁။ သဗ္ဗေ သတ္တာ အနီဃာဟောန္တု၊
၂။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ
၆။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ သဗ္ဗေပုရိသာ ။
၈။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ အနီဃာဟောန္တု။
၁၁။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ အနီဃာဟောန္တု,လို့ ပို့ကြည့်တော့ "န္တု"တခုနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၁၂-ယောက်ရပြီ၊ နောက်တခါ "န္တု" တခုနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂-ယောက် ပို့ကြည့်ကြရအောင်....

၁။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု
၂။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။
၆။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ သဗ္ဗေဝိနိပါတိကာ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု, လို့ပို့ကြည့်တော့ "န္တု"တခုနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂-ယောက်ရပြီ၊ ဒီတော့ "န္တု" လေးခုနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂-ယောက်ဆိုတော့ (၁၂×၄)၄၈ ရမသွားဘူးလား"

"ရသွားပါပြီဘုရား"

"အဲဒီပွားနည်းကား အတိုင်းကို အရပ်၁၀-မျက်နှာထည့်ပို့ရမယ်၊ ကဲ....ပို့ကြည့်ရအောင်"

၁။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာဟောန္တု।

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု।

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု။—

၁။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အနိဃာ ဟောန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူဘာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ

၁။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

လို့ ပို့တော့ အရှေ့အရပ်မျက်နှာနဲ့ "နှုတ်" ၄-ခု ဆိုတော့ (၁၂×၄)=၄၈ မရဘူးလား?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက ၄၈-နဲ့ ခု ၄၈ ပေါင်းတော့ ၉၆-မရဘူးလား"

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ကဲ....ဒါဖြင့် အနောက်အရပ်မျက်နှာနဲ့ ပို့ကြအုံးစို့...."

၁။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု၊
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဗျာပဇ္ဈာ ဟောန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အနီဃာ ဟောန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝ ပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေမန္နသာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေသတ္တာ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု၊
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

လို့ ပို့တော့ အနောက်အရပ်မျက်နှာနဲ့ "န္တု" ၄–ခုဆိုတော့ (၁၂×၄)=၄၈ မရဘူးလား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက ၉၆–နဲ့ ယခု၄၈–နဲ့ပေါင်းတော့ (၉၆+၄၈) ၁၄၄–မရဘူးလား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ကဲဒါဖြင့် မြောက်အရပ်မျက်နှာနဲ့ ပို့ကြအုံးစို့"

၁။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

၆။ ။ သဗ္ဗာဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

ဥတ္တရာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အနီဃာဟောန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခီအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ဥတ္တရာယဒိသာယ သဗ္ဗေမနုဿာ သုခီအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။
လို့ ပို့တော့မြောက်အရပ်မျက်နှာနဲ့ "န္တု" ၄ ခုဆိုတော့ "၄၈"မရဘူးလား?
"ရပါတယ်ဘုရား"
"ခုနက ၁၄၄ နဲ့ ယခု ၄၈ ပေါင်းတော့ (၁၄၄+၀၄) ၁၉၂-မရဘူးလား"?
"ရပါတယ်ဘုရား'
"ကဲဒါဖြင့် တောင်အရပ်မျက်နှာနဲ့ ပို့ကြအုံးစို့--
၁။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာအဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ. သတ္တာ အနီဃာ ဟောန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခီ အတ္တာနံပရိဟရန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

လို့ပို့တော့ တောင်အရပ်မျက်နှာနဲ့ "တု" ၄ ခုဆိုတော့ "၄၈"မရဘူးလား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက ၁၉၂ နဲ့ ယခု ၄၈ နဲ့ပေါင်းတော့ (၁၉၂+၄၈) =၂၄၀ မရဘူးလား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ကဲ၊ဒါဖြင့် အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်မျက်နှာနဲ့ ပို့ကြအုံးစို့။

၁။ ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာဟောန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အနီဃာ ဟောန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေဘူတာ အနီဃာဟောန္တု။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာသုခီ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေမနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

လို့ပို့တော့ အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်မျက်နှာနဲ့ "နွံ" ၄ ခု ဆိုတော့ ၄၈–မရဘူးလား"

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက–၂၄၀ နဲ့ ယခု ၄၈–နဲ့ပေါင်းတော့ (၂၄၀+၄၈)=၂၈၈ မရဘူးလား။

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ကဲဒါဖြင့် အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်မျက်နှာနဲ့ပို့ကြ အုံးစို့–

၁။ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု။

၂။	။	သဗ္ဗေ ပါဏာ	။
၃။	။	သဗ္ဗေ ဘူတာ	။
၄။	။	သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ	။
၅။	။	သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။	
၆။	။	သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော	။
၇။	။	သဗ္ဗေ ပုရိသာ	။
၈။	။	သဗ္ဗေ အရိယာ	။
၉။	။	သဗ္ဗေ အနရိယာ	။
၁၀။	။	သဗ္ဗေ ဒေဝါ	။
၁၁။	။	သဗ္ဗေ မနုဿာ	။
၁၂။	။	သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ	။

၁။ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဗျာပဇ္ဈာ ဟောန္တု။

၂။	။	သဗ္ဗေ ပါဏာ	။

၃။ ပစ္စုပ္ပန်အာယ အနုဒိသာယသတ္တေ ဘူတာ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု
၄။ ။ သတ္တေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သတ္တေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သတ္တေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သတ္တေ အရိယာ ။
၉။ ။ သတ္တေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သတ္တေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သတ္တေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သတ္တေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ပစ္စုပ္ပန်အာယ အနုဒိသာယ သတ္တေ သတ္တာ အနိဃာ
ဟောန္တု၊

၂။ ။ သတ္တေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သတ္တေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သတ္တေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သတ္တေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သတ္တေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သတ္တေ အရိယာ ။
၉။ ။ သတ္တေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သတ္တေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သတ္တေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သတ္တေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု၊

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

လို့ပို့တော့ အနောက်မြောက်ထောင့် အရှေ့မျက်နှာနဲ့ "န္တု" ၄-ခု ဆိုတော့ ၄၈-မရဘူးလား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက ၂၈၈-နဲ့ ယခု၄၈-နဲ့ ပေါင်းတော့(၂၈၈+၄၈) =၃၃၆-မရဘူးလား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ကဲဒါဖြင့် အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်မျက်နှာနဲ့ ပို့ကြ အုံးစို့...."

၁။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗပုဂ္ဂလာ အဝေရာဟောန္တု
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အနီဃာ ဟောန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခီ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေအတ္တဘာဝအရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ မနုဿာ သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု၊
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

လို့ ပို့ကြည့်တော့ အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်မျက်နှာနဲ့ "နှု" ၄–ခုဆိုတော့ ၄၈–မရဘူးလား"?
"ရပါတယ်ဘုရား"
"ခုနက ၃၃၆–နဲ့ ခု ၄၈–နဲ့ပေါင်းတော့ (၃၃၆ + ၄၈) = ၃၈၄ မရဘူးလား"?
"ရပါတယ်ဘုရား"
"ကဲဒါဖြင့် အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်မျက်နှာနဲ့ ပို့ကြ အုံးစို့...."

၁။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု၊
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ မနုဿာ အဝေရာ ဟောန္တု။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အနီဃာ ဟောန္တု၊
၂။ ။ သဗ္ဗေပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

၆။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော အနီဃာ ဟောန္တု၊

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခီ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု၊

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

လို့ပို့တော့ အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်မျက်နှာနဲ့ "န္တု" ၄ ခုဆိုတော့ ၄၈ မရဘူးလား?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက–၃၀၄ နဲ့ ယခု၄၀ နဲ့ ပေါင်းတော့(၄၀၄+၄၀=) ၄၄၂ မရဘူးလား?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ကဲ ဒါဖြင့် အောက်အရပ်မျက်နှာနဲ့ ပို့ကြအုံးစို့–

၁။ ဟေဋ္ဌိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု၊
၂။ ။ သဗ္ဗေပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဟေဋ္ဌိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဗျာပဇ္ဈာ ဟောန္တု၊
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ဟေတုပ္ပစ္စယာ ဒုံသာယ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ အဗျာပဇ္ဇာဟောန္တု။

၆။	။	သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော	။
၇။	။	သဗ္ဗေ ပုရိသာ	။
၈။	။	သဗ္ဗေ အရိယာ	။
၉။	။	သဗ္ဗေ အနရိယာ	။
၁၀။	။	သဗ္ဗေ ဒေဝါ	။
၁၁။	။	သဗ္ဗေ မနုဿာ	။
၁၂။	။	သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ	။

၁။ ဟေတုပ္ပစ္စယာ ဒုံသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အနီဃာ ဟောန္တု။

၂။	။	သဗ္ဗေ ပါဏာ	။
၃။	။	သဗ္ဗေ ဘူတာ	။
၄။	။	သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ	။
၅။	။	သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ	။
၆။	။	သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော	။
၇။	။	သဗ္ဗေ ပုရိသာ	။
၈။	။	သဗ္ဗေ အရိယာ	။
၉။	။	သဗ္ဗေ အနရိယာ	။
၁၀။	။	သဗ္ဗေ ဒေဝါ	။
၁၁။	။	သဗ္ဗေ မနုဿာ	။
၁၂။	။	သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ	။

၁။ ဟေတုပ္ပစ္စယာ ဒုံသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခီ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။
၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ ။
၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။
၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။
၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။
၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။
၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။
၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။
၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

လို့ပို့တော့ အောက်အရပ်မျက်နှာနဲ့ "နှု" ၄-ခုဆိုတော့-၄၈ မရဘူးလား?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက-၄၃၂ နဲ့ ခု ၄၈ နဲ့ပေါင်းတော့ (၄၃၂+၄၈) =၄၈၀-မရဘူးလား?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ကဲဒါဖြင့် အထက်အရပ်မျက်နှာနဲ့ ပို့ကြအုံးစို့-

၁။ ဥပရိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု
၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။
၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။
၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဥပရိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။ ။ သဗ္ဗေ ဘူတာ ။

၄။ ။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ ။

၅။ ။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

၆။ ။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော ။

၇။ ။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ ။

၈။ ။ သဗ္ဗေ အရိယာ ။

၉။ ။ သဗ္ဗေ အနရိယာ ။

၁၀။ ။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ။

၁၁။ ။ သဗ္ဗေ မနုဿာ ။

၁၂။ ။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ ။

၁။ ဥပရိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ အနီဃာ ဟောန္တု။

၂။ ။ သဗ္ဗေ ပါဏာ ။

၃။	။	သဗ္ဗေ ဘူတာ	။
၄။	။	သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ	။
၅။	။	သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ	။
၆။	။	သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော	။
၇။	။	သဗ္ဗေ ပုရိသာ	။
၈။	။	သဗ္ဗေ အရိယာ	။
၉။	။	သဗ္ဗေ အနရိယာ	။
၁၀။	။	သဗ္ဗေ ဒေဝါ	။
၁၁။	။	သဗ္ဗေ မနုဿာ	။
၁၂။	။	သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ	။

၁။ ဥပရိမာယ ဒိသာယ သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခီ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု

၂။	။	သဗ္ဗေ ပါဏာ	။
၃။	။	သဗ္ဗေ ဘူတာ	။
၄။	။	သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ	။
၅။	။	သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ	။
၆။	။	သဗ္ဗာဣတ္ထိယော	။
၇။	။	သဗ္ဗေ ပုရိသာ	။
၈။	။	သဗ္ဗေ အရိယာ	။
၉။	။	သဗ္ဗေ အနရိယာ	။
၁၀။	။	သဗ္ဗေ ဒေဝါ	။
၁၁။	။	သဗ္ဗေ မနုဿာ	။
၁၂။	။	သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ	။

လို့ပို့တော့ အထက်အရပ်မျက်နှာနဲ့ "အိုး"၄–ခုဆိုတော့ ၄၈–မရဘူးလား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"ခုနက ၄၈၀–နဲ့ပေါင်းတော့ (၄၈၀+၄၈)=၅၂၈–မရဘူးလား"?

"ရပါတယ်ဘုရား"

"အဲဒါဟာ ငါးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်သွယ်မေတ္တာပါဘဲ ဒကာကြီး သိပြီလား"?

"ပို့ပုံတော့ သိပါပြီဘုရား၊ အနက်သဘောက ဘယ်လိုပါလဲ ဘုရား"

"အနက်သဘောကတော့ ချုံ့ပြီး ဒီလိုမှတ်ထား...."

အရပ်–၁၀–မျက်နှာ

၁။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ= အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌

၂။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ= အနောက်မျက်နှာအရပ်၌

၃။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ= မြောက်မျက်နှာအရပ်၌

၄။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ= တောင်မျက်နှာအရပ်၌

၅။ ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ=အရှေ့တောင်ထောင့်မျက်နှာအရပ်၌

၆။ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ=အနောက်မြောက်ထောင့်မျက်နှာအရပ်၌

၇။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ=အရှေ့မြောက်ထောင့်မျက်နှာ အရပ်၌

၈။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ–အနောက်တောင်ထောင့် မျက်နှာအရပ်၌

၉။ ဟေဋ္ဌိမာယ ဒိသာယ=အောက်မျက်နှာအရပ်၌

၁၀။ ဥပရိမာယ ဒိသာယ=အထက်မျက်နှာအရပ်၌

ပုဂ္ဂိုလ်-၁၂-ယောက်

၁။ သဗ္ဗေ သတ္တာ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်

၂။ သဗ္ဗေ ပါဏာ အလုံးစုံသော အသက်ရှိသူတို့သည်

၃။ သဗ္ဗေ ဘူတာ အလုံးစုံသော ဖြစ်နေသူတို့သည်

၄။ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်

၅။ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ အလုံးစုံသော အတ္တဘော၌ အကျုံးဝင်သူတို့သည်

၆။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော အလုံးစုံသောမိန်းမတို့သည်

၇။ သဗ္ဗေ ပုရိသာ အလုံးစုံယောယောကျ်ားတို့သည်

၈။ သဗ္ဗေ အရိယာ အလုံးစုံသောအရိယာတို့သည်

၉။ သဗ္ဗေ အနရိယာ အလုံးစုံသော ပုထုဇဉ်တို့သည်

၁၀။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်

၁၁။ သဗ္ဗေ မနုဿာ အလုံးစုံသော လူတို့သည်

၁၂။ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ အလုံးစုံသော အပါယ်ဘုံသားတို့ သည်

ဘုလေးဖြာ

၁။ **အဝေရာ** ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပရန်မရှိကြကုန်သည်၊ **ဟော** ဖြစ်ကြပါစေ၊

၂။ **အဗျာပဇ္ဇာ** စိုးရိမ်သောက ဗျာပါဒရမရှိကြကုန်သည်၊ **ဟော** ဖြစ်ကြပါစေ၊

၃။ **အနီဃာ** ဆင်းရဲဒုက္ခ မရှိကြကုန်သည် **ဟော** ဖြစ်ကြပါစေ၊

၄။သုခီကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာခြင်းရှိကြကုန်လျက် **အတ္တာ**န် မိမိအတ္တဘောကို **ပရိဟရ**န္တု အသက်ရှည်အောင် ရှက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

"အဲဒါ အနက်သဘောဘဲ ဒကာကြီး"

"မှန်ပါ သိပါပြီဘုရား"

"နေပါအုံးဒကာကြီး၊ ၅၂၈–သွယ်မေတ္တာတွေ ဘာတွေမေးလို့ အနက်သဘောတွေ မေးလို့ အဲဒီမေတ္တာရဲ့ သဘောသဘာဝကော၊ သေသေချာချာသိရဲ့လား"?

"သိသင့်သလောက်တော့ သိပါတယ်ဘုရား၊သေသေချာချာတော့ ဘယ်သိမလဲဘုရား"

"ကဲ ဒါဖြင့် အာပေါက်လက်စနဲ့ ဆက်ပြီး ပေါက်ကြ၊အုံးစို့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"**မိဇ္ဇတိ သိနိယှတိတိ မေတ္တာ**" မိဇ္ဇတိသိနိယှတိ-ချစ်ခင်စိုစွပ်၊ စေးကပ်တတ်၏၊ ဣတိ=ထို့ကြောင့်၊မေတ္တာမေတ္တာမည်၏"တဲ့၊ တရားကိုယ်အားဖြင့် အဒေါသစေတသိက်တဲ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ချစ်အပ်, စိတ်နှလုံးကို တိုးပွါးစေတတ်သူ မြတ်နိုး အပ်သူဆိုတဲ့ သတ္တဝါပညတ်ကို အာရုံပြုတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"တဏှာပေမ အချစ်မျိုးလဲ ချစ်ခင်အပ်သူအပေါ်မှာ စေးကပ်,စိုစွပ်လျက် အာရုံပြုတယ်၊ဒါကြောင့် အဲဒီအချစ်မျိုးကိုလဲ "မေတ္တာ"လို့ ခေါ်ကြတယ်၊ မေတ္တာတုပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"မေတ္တာစစ်ဆိုတာ ကုသိုလ်ကြီးယာ တခုခုသာ ဖြစ်တယ်၊ တဏှာပေမကတော့ လောဘအကုသိုလ် ဖြစ်ထယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

အဲဒါကြောင့် သားမယားချစ်,ဆွေမျိုးချစ်စသော သံယောဇဉ်မကင်းတဲ့ ချစ်ခြင်းများဟာ မေတ္တာစစ် မဟုတ်ဘူး၊ တဏှာပေမသာ များတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒီ အချစ်မျိုးကို ကျမ်းဂန်တွေမှာ "ဂေဟဿိတပေမ= အိမ်၌မှီသောအချစ်လို့ "ဆိုတယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အချုပ်ပြောရယင်၊ မခွဲနိုင်,မခွါရက်အောင်ပင် သံယောဇဉ် ဖြစ်ရတဲ့ အချစ်ဟာ တဏှာပေမ, ဂေဟဿိတပေမဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ခွဲသာ, ခွါသာ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားတဲ့ သဘောကတော့မေတ္တာအစစ်ဘဲနော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"အဲဒါကြောင့် မေတ္တာဘာဝနာကို ပွါးများရာ၌ မေတ္တာ ပို့ရာ၌ ဒေါသဆိုတဲ့ အဝေးရန်သူ၊ မေတ္တာတုဆိုတဲ့ အနီး ရန်သူ အဲဒီနှစ်ပါးကို ရှောင်ရှားပြီး ပွါးများရမယ်၊ ပို့ရမယ်နော်"

"မှန်ပါဘုရား"

"ကဲ ဘောင်ကြပါစို့"

"မှန်ပါ။ ဦးတင်ပါတယ်ဘုရား"

○ တဦးတဦး၊ မေတ္တာစုး၊ အထူးချစ်ခင်ပါ၊
○ မေတ္တာလွှမ်းခြုံ၊ ရန်မျိုးစုံ၊ လုံခြုံတော့သည်သာ၊
○ မေတ္တာပျက်ပြား၊ ရန်တွေများ၊ ဘေးများတော့ သည်သာ။
○ ထို့ကြောင့် မေတ္တာ နေ့ညဉ့်ပါ့၊ ခါခါပွားလေပါ၊

နိဂုံး

ပြီးချိန်။ ။ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့် ဧရာဝတီတိုင်း, အင်္ဂပူမြို့နယ်၊ ကွင်းကောက်တိုက်နယ်၊ ကွင်းကောက်တောင်ဘက် ရွာသာကုန်းနေ ဦးစိန် ဒေါ်စိန်အေး သမီး မြမြ, ဒေါ်စိန်အေးညီမ ဒေါ်တင်ပုနှင့် မိတ်ဆွေတစုတို့ ပေါင်းစုညီညာ စေတနာသဒ္ဓါဝီရိယစုံစွာနှင့် နေ့ချင်းပြီးဆောက်လုပ်လှူဒါန်းအပ်သော စင်္ကြံ, ကုဋိ, အိပ်ခန်းစသည် ပြည့်စုံညီသည့် "မသိုးကျောင်း"တွင် သီတင်းသုံးလျက် ရေးသားအပ်သော ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ (၃)သည် ၁၃၃၉–ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် (၁၂)ရက်နေ့ တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လည် ၂–နာရီအချိန်တွင် ဘေးမသီ,ရန်မခ, အန္တရာယ်မမြေးယှဘဲ ဆုံးခန်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ရောက်ပါသတည်း။

ကျေးဇူးဆပ်ပါ၏။ ။ ဤဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ (၃) ကို ရေးသားရသော ကောင်းမှု ကုသိုလ်များဖြင့် မိမိအပေါ်တွင် ကျေးဇူးဥပကာရ အထူးရှိကြပေကုန်သော မိဘနှစ်ပါး, ဆရာသမားများ၊ ရဟန်းဒကာရဟန်းအမများ, ပစ္စည်းလေးပါးဒကာ–ဒကာမများ၊ ဆွေမျိုး ဉာတကာများ, မိတ်ဆွေသင်္ဂဟအများတို့အား ကျေးဇူးတုံ့ပြန် အပ်ပါ၏။

အမျှဝေပါ၏။ ။ ဤဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ(၃)ကို ရေးသားရသော ကောင်းမှု ကုသိုလ်၏

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန
စာကြည့်တိုက်
ကမ္ဘာအေး - ရန်ကုန်။

အဘိုဘာဂကို "မြင့်မိုရ်စက္ကဝါ, ပမာဆယ်စု, နှိုင်းမတုအောင်,
ဗဟုပကာရ, ဂုဏ်ကြီးလှသား, မိဘနှစ်ဖြာ, မြတ်ဆရာနှင့်, ရာ
ဇာသနင်း, ရှောင်းရင်းငယ်ဖေါ်, ဆွေပေါ်မျိုးစပ်, အရပ်နေစု,
စတုပစ္စယာ, ဒါယကာ-ဒါယိကာမ, ဂေါစရဂံ, နိယံမပြတ်,
နိစ္စဗဒ်ဖြင့်, ယုဘ်မြတ်ကြည်ဖြူ, ပေးလှူတတ်စွာ, မြို့ရွာပတ်လုံး,
သိမ်းကြုံးလုံးစုံ, နိဂုံဇနပဒ, ဝေးနီးစသည်, ရှိကြထိုထို, များ
လူဗိုလ်ပါ၊ ကိုယ်ကိုစောင့်တတ်, နတ်နှင့်တကွ, ဘုမ္မ-ရုက္ခာ, အာ
ကာသစိုး, တန်ခိုးမဟိဒ္ဓ်, ပုညဇိဒ်နှင့်, ဂုဏ်ဟိတ်မြင့်မား, သိ
ကြားသက္က, ဝါသဝနှင့်, လောကစောင့်လျှင်း, နတ်မင်းလေး
ဖြာ, သာတာဂိရ, ဟေမဝတ, ဣန္ဒစိတ္တ, စသည်တွက်ဘွဲ့, နှစ်
ဆယ့်ရှစ်ဦး, နတ်စစ်မျိုးဟု, အထူးမည်ရဲ, အဠဝိသ, ယက္ခ
မဟာ, သေနာပတိ၊ ထိုပြင်တထွေ, ရေပင်လယ်သွား, သူတော်
များအား, စောင့်ငြားတတ်သည့်, မဏိမေခလာ, တဖြာထို့ဤ
အလိုဖြည့်တတ်, သူရဿတီ, ဒေဝီကျော်စွ, နတ်မယ်လှနှင့်, ဒသ,
ဍဿရ, လောကသဟာယ်, ဝန်းပတ်ရံခြုံ, မဟာဗြုံတို့, ပြော
ဟုံဆူဆူ, မိုးသူမိုးသား, မြေဘွားရေပေါက်, ထိုရွှေ့လောက်
တိ, ထက်အောက်ဝန်းကျင်, များပုံယင်အား, အကြွင်ရှိသမျှ,
မကျန်ရအောင်, စေ့ငှမသွေ့, "အမျှ-အမျှ-အမျှ" ပေးငှဝေ
သည်, ရခစင်ါနှယ်အတူတည်း။

ဆုတောင်းလွှာ။ ။ ဤဗုဒ္ဓမမ္ပြဿနာများ(၃)ကို ရေး
သားရသော ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့
ကြောင့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ချမ်းသာ
သောအကျင့် လျင်မြန်သော အသိဉာဏ်တို့ဖြင့် ထိုးထွင်းသ်မြင်၍
သုံးပြင်ဘုံသား ဝေနေယျ သတ္တဝါအများကို တရားစည်ကြီး

သောင်းတိုက်ဟီးအောင် ရိုက်တီးနှိုးဆော် ဟောဖော်ညွှန်ပြ၍ နိဗ္ဗာန်ထုဘ်ချောက် အရောက်ပို့ဆောင် ကယ်တင်နိုင်သည့်ကိုယ် ဖြစ်ရပါစေသတည်း။

တောင်းပန်-တိုက်တွန်းလွှာ။ ။ ဤဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ (၃)၌ တမ်းပါးချွတ်ချော် မလျော်ကန်ရာ အဖြာဖြာတို့ အကယ်စင်စစ် သတိလစ်ကာ ပါဝင်မိကုန်ငြားအံ့၊ ယင်းတို့ကို ပညာရှိအများ အပြစ်မထားဘဲ ပယ်ရှားနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓမိန့်ဟ လမ်းစဉ်ကျဲသည့် အပြစ်ကင်းပ, ယမ်းပြဒေသနာ, ကျင့်စရာ အဖြာဖြာတို့ကိုလဲ စိတ်မှာစွဲကပ်, သတိချပ်၍, မပြတ်ပုံသေ, ကျင့်ကြံနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ အပြစ်ရှိငြား, ရှောင်စရာများကိုလည်း ရှောင်ရှားနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

တေဒဂ်-အချင်ပညာဇောတ
ဝိသိဋ္ဌဒိဿဘာဏကနှင့် သိရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ
မသိုးကျောင်း-တောကျောင်းကြီး၊

ကွင်းကောက်တောင်
၁၃၃၉-ခုနှစ် နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၂-ရက်နေ့။
၁၁-၁၀-၇၇

ဗုဒ္ဓဓမ္မ ပြဿနာများ--၃

ဤစာအုပ်တွင် ပါဝင်သော ပြဿနာများမှာ

- အရှင်ဘုရားကြွရင် ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ဝင်မယ်ဘုရား.... (အဘယ်သူသည် အဘယ့်ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ဝင်မည်နည်း ?)
- ဘိုန်းဖြူထက် ချမ်းသာတယ် (ဘယ်ဟာက ဘိုန်းဖြူထက် ချမ်းသာသလဲ ?)
- လူတိုင်း တရားရနိုင်ပါသလား ?
- သာသနာရေးနှင့် ဘာသာရေး ဘယ်လို ထူးပါသလဲ ဘုရား ? (သာသနာရေးနှင့် ဘာသာရေး ရောထွေးနေသော ဤခေတ်တွင် သိသင့်သော ပြဿနာဖြစ်သည်)
- နတ်များကို ကိုးကွယ် ပ,သ,သင့်ပါသလား ဘုရား ?
- မွေးနေ့မှာ ကောင်းမှုကုသိုလ် လုပ်ခြင်းဟာ ဘယ်လို အကျိုးကျေးဇူး ရှိပါသလဲ ဘုရား ?

ဤသို့--ဤသို့စသော သိချင်စရာ ပြဿနာများ ပါဝင်သည်။